

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2021**

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és Informatikai Kar Dékáni Hivatalának gondozásában
290 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat
használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2021. április 16-án

Felelős kiadó: Charaf Hassan dékán

Összeállította: Orbán Annamária

Kiadványtervező: Rumi Tamás

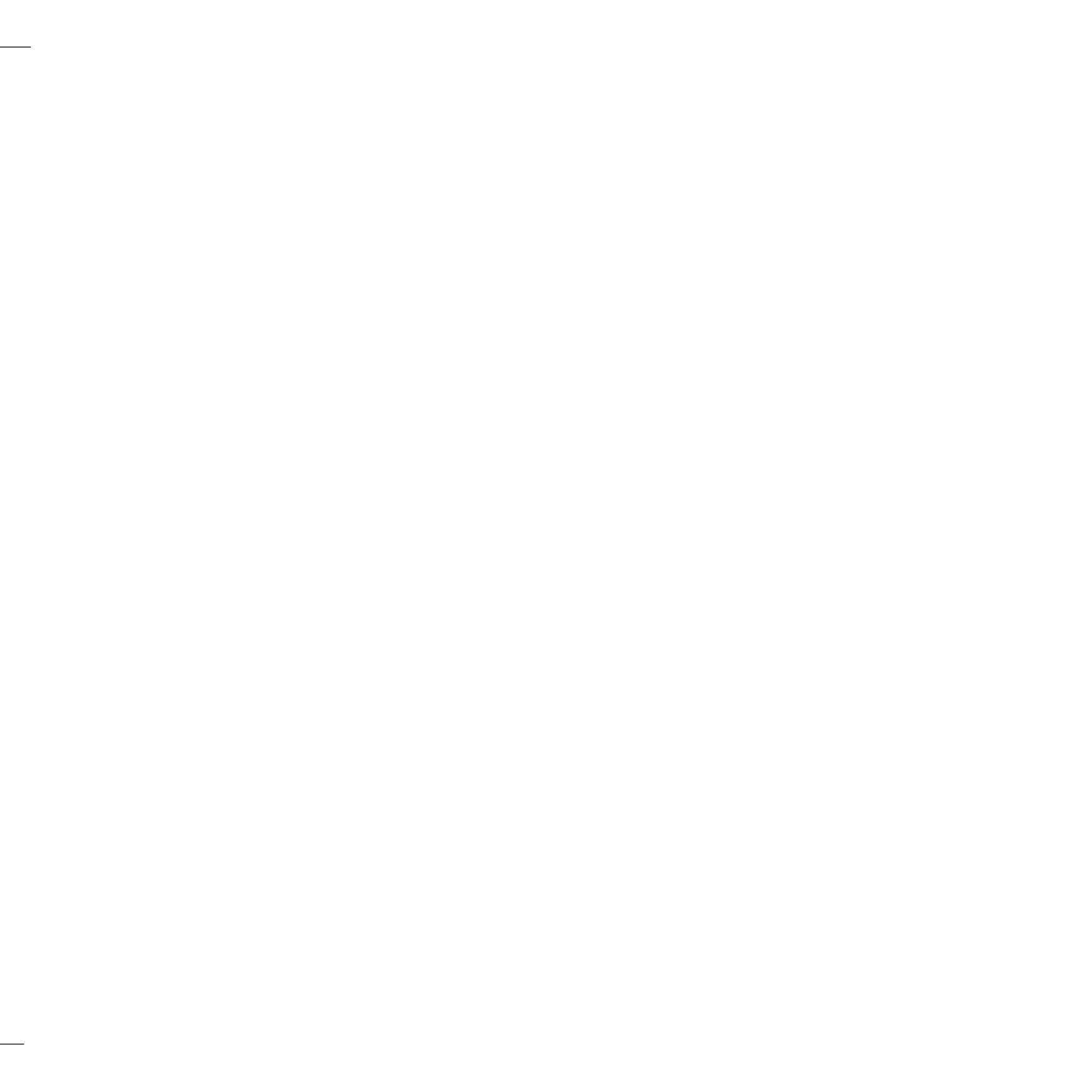
ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Dékáni köszöntő – 5

Villamosmérnöki és Informatikai Kar jubileumi diplomásai – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 291

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedes kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas- és rubinoklevelek mellett az olvasó kezében lévő kis könyvet is átnyújtjuk volt diákjainknak, melyben a benyújtott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kiadvány lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszailleszhetnek a múltba, „találkozhatnak” a régi évfolyamtársakkal, és előcsalogathatók a közös emlékek is.

A Kari Tanács 2021-ben a Villamosmérnöki és Informatikai Karon 6 rubin-, 22 vas-, 59 gyémánt- és 190 aranyoklevél adományozásáról döntött. A kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2021. évben a karra 277 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, a Villanykarnak, örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találkoztunk olyan sorokkal, amelyekben régi egyetemi emlékek kerültek elő, valamint hála és köszönet rejlett egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

Volt hallgatóinkkal való kapcsolattartást szolgálja a www.alumni.vik.bme.hu honlap is, ahol híreket olvashatnak a kar kiemelt rendezvényeiről, de segítséget nyújthat a hálózat az öregdiák találkozók szervezésében is.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk és karunk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és a Villanykarhoz.

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Kari Tanácsa nevében tisztelettel köszönti Önöket:

Budapest, 2021. május 25.

Dr. Charaf Hassan

dékán

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

2021-ben jubilálók betűrendben

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Rubindiploma

13	Dr. hc. Barsai János
14	Dr. Bercei Tibor
15	Dr. Márton Géza
16	Nagy Ferenc
17	Póka Gyula
18	Simon Pál

Vasdiploma

19	Antoni József
20	Besze Jenő
21	Bozóki Barnabás
22	Dr. Erdős Kornél
23	Hadházy László
24	Halmos Imre
25	Havas György
26	Huszár Sára
27	Kauser Alajos
28	Kenéz Ernő
29	Kienle József
30	Lénárt Tibor
31	Molnár Éva
32	Pénzes László
33	Pétery Ferenc
34	Sallós József
35	Dr. Schmideg Iván
36	Sipos Ilona
37	Szlávik Ferenc
38	Takács István Miklós
39	Thaler György
40	Varga László

Gyémántdiploma			
41	Bacsó Nándor	70	Kövesdi Gyula
42	Bodnár István	71	Magyar József
43	Bogdány Miklós	72	Meleg László
44	Bolváry Gedeon	73	Merza Béla
45	Bolváry Gedeonné (Halácsy Magdolna)	74	Mérai József
46	Bors László	75	Nemere Judit
47	Bölöni János	76	Dr. Nemeskéri Sándor
48	Budai József	77	Péntek Róbert
49	Buzásy László	78	Pintér Ferenc
50	Dr. Clementis Ervin	79	Dipl.-Ing. Dr. Polgár Tibor
51	Dévai Huba	80	Pongrácz Csaba Tamás
52	Dr. Egri János	81	Prokopp István
53	Dr. Erdélyi Gábor	82	Radnai Jenő
54	Fázold Miklós	83	Dr. Rédl Gábor
55	Fehér Antal	84	Seenger Győző
56	Dr. Forgó László	85	Simó Géza
57	Dr. Gödör Éva	86	Dr. Stefányi Imre
58	György Farkas József	87	Szigeti Sándor
59	Hambalkó János	88	Dr. Tarlacz László Ferenc
60	Hazay István	89	Trembeczki István
61	Hegyi Lajos	90	Turóczi Béla
62	Dr. Heszberger Antal Miklós	91	Dr. Varjú György
63	Dr. Horváth Judit	92	Várallyay Iván
64	Dr. Járdán Rafael Kálmán	93	Végh Endre
65	Kalmár Gyula	94	Veres Sándor
66	Kele Antal	95	Veszelovszki Ferenc
67	Kerényi László	96	Vincze János
68	Dr. Komesz Mátyás	97	Dr. Vörös Gábor Jenő
69	Kovács Erzsébet	98	Weiling Gábor
		99	Záborszky László

Aranydiploma	
100	Abrankó József
101	Dr. Ádám Antal
102	Almási Sándor
103	Alpár Győző
104	Andródy Győző
105	Árpádfy Zoltán
106	Ávéd Mária
107	Badényi Ferenc
108	Baráth István
109	Barta Antal
110	Barta Antalné (Tizedes Teréz)
111	Dr. Benedek Andor
112	Benkovics Gábor
113	Berzeviczy Etelka
114	Dr. Biró Csilla
115	Bodrogi Ferenc
116	Bogárdi Péter
117	Bóna János
118	Börtsök Zoltán
119	Brüll Károly
120	Csernó János
121	Cserpák János
122	Csiki István
123	Csorba Zsolt
124	Dániel József
125	Dr. Dévai Ferenc
126	Dinya Lajos János
127	Dóri Béla Sándor
128	Dósa Imre
129	Drencsán József
130	Dudra István
131	Dr. Elek Kálmán
132	Epresi Sándor
133	Erdélyi Ferenc
134	Faludi László
135	Fancsali József
136	Farkas Géza
137	Fenyvesi Lajos
138	Fenyvesi Miklós
139	Dr. Filp András
140	Flórenthal Jolán
141	Fogoly Lajos
142	Fülöp István
143	Gábor András
144	Gerber András
145	Gergely Attila
146	Gőgh Sándor
147	Grósz Szilvia
148	Gyepes János
149	Háló Ferenc
150	Hardi Péter
151	Hargitai István
152	Harkányi Gábor
153	Havasi János
154	Dr. Hetényi Tamás
155	Dr. Hetthéssy Jenő
156	Hideg László
157	Hirsch Zsuzsa
158	Hlavacska András
159	Hóka László
160	Horváth László József
161	Horváth Sándor
162	Jánszky Gábor

163	Jékey András	195	Kuti Andrásné (Hozdik Katalin)
164	Dr. Jereb László	196	Dr. Ladó Judit Mária
165	Józan Krisztina	197	Lakatos Lóránt
166	Juhász István	198	Laki Éva
167	Kardosréti István	199	Lángi János
168	Kádár István	200	Lazarovits György
169	Dr. Káldi Tamás	201	Legény Éva
170	Dr. Káldos Endre	202	Leporisz György
171	Dr. Kántor Csaba	203	Lesku Sándor
172	Kemény József Tibor	204	Listár Gyula
173	Kerek Miklós	205	Dr. Lukács György
174	Kertész György	206	Dr. Madarász László
175	Kertész Lajos	207	Major Pál
176	Keszthelyi Péter	208	Makó Ibolya
177	Király László	209	Marosfalvi Péter
178	Kiss András	210	Matuka László
179	Kiss Károly	211	Máthé György
180	Kocsi Pál	212	Máthé János
181	Koór János	213	Melles Árpád
182	Kormos Imre	214	Dr. Mersich Ivánné dr.
183	Kovács András	215	Mikóné Hercz Erzsébet
184	Dr. Kovács Imre	216	Molnár János
185	Kovács István	217	Nagy András
186	Kovács József Gábor	218	Nagy Géza
187	Kovács Józsefné (Bordács Anna)	219	Dr. Nagy László
188	Kovács Miklós	220	Nagy Zsolt
189	Dr. Kovács Oszkár	221	Nagyné Takács Judit
190	Kovács László	222	Nagyvári Zsuzsanna
191	Krivácsy László	223	Dr. Nádas András János
192	Dr. Kugler Gyula	224	Nádas Péter
193	Kulinyi Sándor	225	Nánai György
194	Kun Gábor	226	Németh Károly

227	Németh Mária	259	Szilágyi Zsolt
228	Ollé Kálmán	260	Szmolnik János
229	Dr. Ölbei Gyula	261	Szonda Sándor
230	Dr. Pap Árpád Ferenc	262	Szurmai Zoltán
231	Papp Lajos	263	Tábori József
232	Papp László	264	Takács Gábor
233	Parcsetich Zsuzsanna	265	Takács István
234	Páder Andrea	266	Takács János
235	Pál Imre Pál	267	Takács Pál
236	Pekár József	268	Téglás Péter
237	Dr. Pfliegel Péter	269	Timár Dénesné (Horváth Veronika)
238	Podocska Margit	270	Tőkés Pál
239	Polgár István Géza	271	Vajda Ágnes
240	Dr. Rónaföldi Arnold	272	Vajda Aurél
241	Sárközy Klára	273	Dr. Vajta Miklós
242	Sárvári László	274	Varannai László
243	Solti Lajos	275	Varga Kornél
244	Sólymos Antal	276	Varga Mária
245	Somkutas Lajos	277	Varga Tibor
246	Somogyi István	278	Váradi Tibor
247	Surányi Péter	279	Várvizi Imre László
248	Svéd János	280	Dr. Verebély Pál
249	Szabó Katalin	281	Verebélyi Tibor
250	Szamosi István	282	Vincze Árpád
251	Szántó Endre	283	Vincze László
252	Szatmári Gyula	284	Walton Gusztáv
253	Szebényi Endréné	285	Dr. Weigler Edit
254	Székely Sándor	286	Dr. Windisch István Ákos
255	Szentes Rezső	287	Dr. Zoltán István
256	Szentiványi Imre	288	Zomi László
257	Szertaridisz Hrisztosz	289	Zsupanek István
258	Szijj Judit		

Dr. hc. Barsai János

1929-ben született Budapesten

2001-ben arany-, 2011-ben gyémánt-, 2016-ban vasdiplomában részesült. 1951-ben a Kohó- és Gépipari Minisztérium a Magyar Siemens Reiniger Művekhez osztotta be szolgálatra, később Röntgen és Orvosi Készülékek Gyára címen ismert. 1954-ben nevezték ki a próbaterem vezetőjévé. 1957-59 között végzett a Budapesti Közgazdasági Egyetem Külkereskedelmi Szakos Mérnök-Közgazdász tagozatán. 1959-ben nevezték ki az elektromos fejlesztési osztály vezetőjévé. 1961-65 között a Medicor Röntgen Művek kairói irodáját vezette. 1965-ben tért vissza családjával Budapestre és ismét átvette a fejlesztési osztály vezetését. Ekkor fejlesztették ki az új diagnosztikai stabil és mobil röntgengenerátorokat, új vizsgálószerkezeteket, röntgenképerősítőket TV lánccal, angiográfiás röntgenberendezéseket, melyet a miskolci vasgyári kórházban helyeztek üzembe mérőműszerrel együtt, amelyet a MOM gyártott és 1-2 mm pontossággal mért. A berendezést Magyarországon, az USA-ban és Kanadában fogadták el találmányként. 1966-1971 között tanársegéd (másodállásban) a BME Villamosmérnöki Kari Géptan Tanszéken. 1969 óta részt vett az IEC TC 62 (Genf) Villamos Gyógyászati Berendezések Műszaki Bizottságának munkájában. Jelenleg a TC 62 Magyar Nemzeti Bizottság tiszteletbeli, örökös elnöke. 1971-75 között a Medicor torontói irodáját vezette, 1978-82 között Medicor USA Ltd. elnöke volt Columbusban (Ohio). Több tanulmánya jelent meg Kanadában és az USA-ban. 1984-ben vállalt munkát az AMED (Florida) cégnél, műszaki igazgatóként. 1988-ban ment nyugállományba a Medicortól, de tanácsadóként 2006-ig dolgozott a cégnél. Tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1950 óta, a Magyar Mérnök Akadémiának, a Magyar Mérnöki Kamarának, tagja az IEEE New York magyar szekciójának, a National Society of Professional Engineers Washington D.C.-nek. Munkáiért elismerésként a The Yorker International University mérnöki díszdoktorátust Dr.Eng. adományozott neki, 2009-ben. Jelenleg tanácsadó az IEC/TC 62 SC 62B (Diagnostic Imaging Equipment) Albizottsága és a CENELEC TC 62) szervezeteiben. Részt vett a Magyar Kórház- és Orvostechnikai Ipar Centenárium Ünnepségén a Medicor Zrt. meghívására 2018-ban. Kitüntetései: Munka Érdemérem (1955), a Gépipar kiváló dolgozója (1968), a Külkereskedelem kiváló dolgozója (1963), a Magyar Köztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért jelvény (1989), az IEC genfi elnöke „1906 AWARD” kitüntetése (2013). Miniszteri Elismerő Oklevél „Kiemelkedően Eredményes Tevékenysége Elismeréséül” (2018). Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Berceli Tibor

a műszaki tudományok doktora

1929-ben született Budapesten

2001-ben arany-, 2011-ben gyémánt-, 2016-ban vasdiplomában részesült 1947-ben a Műegyetem Gépészmérnöki Karára iratkozott be, melynek B tagozatán kívánt tanulni. 1949-ben megalakult a Villamosmérnöki Kar, ahol a gyenge áramú szakot választotta. Az Egyetem elvégzésekor új lehetőség tárult fel előtte. A Magyar Tudományos Akadémia elindította az aspiráns képzést. Sokat tanakodott, de végül 1 órával a határidő lejárta előtt beadta a jelentkezését. 1955-ben már, mint a műszaki tudományok kandidátusa lépett munkába a Távközlési Kutató Intézetben. Feladata új mikrohullámú áramkörök kidolgozása lett. Munkájának eredményeit a Mikrohullámú Kollokviumokon (Microcoll-on) és az Európai Mikrohullámú Konferenciákon tette közzé. 1962-ben az Intézet Mikrohullámú Osztályának a vezetője lett. Ugyanebben az évben kezdte el oktatói tevékenységét a Műegyetem Mikrohullámú Tanszékén. 1964-ben ösztöndíjasként az amerikai Polytechnique Institute of Brooklyn-ban mikrohullámú témákkal foglalkozott. 1965-ben a Műszaki Tudományok Doktora lett. 1987-ben „Nonlinear Active Microwave Circuits” című könyvének megjelenése elősegítette, hogy meghívást kapott a Philadelphiai Drexel Egyetemre. Ott az 1988-89-es tanévben, mint vendégprofesszor tanított és kutatásokat végzett. Nagy meglepetést okozott, hogy szóbeli beszámolót is kért a diákoktól. Ezután több vendégprofesszori meghívás is kapott. A német Hamburg-Harburgi, a francia Grenoble-i, a finn Helsinki-i, a japán Osakai és az ausztrál Sydney-i egyetemeken tanított és végzett kutatásokat. Sok különbözőséget lehetett az egyes országok szokásaiban és az egyetemek oktatásában megismerni. Mindeközben a Mikrohullámú Tanszéken optikai távközlést oktatott és számos doktoranduszával több európai kutatási projektben vett eredményesen részt. 2000-től négy évig Széchenyi professzori ösztöndíjat kapott. Jelenleg professzor emeritusként optikai témájú tanrendi előadást tart, diákokat mentorál és konzultál velük. Számos eredményesen végzett doktorandusznak volt a témavezetője. Legfontosabb kitüntetései: Állami Díj (1980) mikrohullámú rendszerek fejlesztéséért, Európai Mikrohullámú Konferencia díja (2006) számtalan publikációjáért, Institute of Electrical and Electronic Engineers (IEEE) Microwave Career Award (2016) (életmű díj). Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Márton Géza

az MTA doktora, címzetes egyetemi tanár

1928-ban született Makón

2001-ben arany-, 2011-ben gyémánt-, 2016-ban vasdiplomában részesült.

A Bányászati Tervező Intézetben, majd a Bánya és Energiaügyi Minisztérium területén különböző műszaki fejlesztési, tervezési, munkaerő gazdálkodási és ágazati gazdasági kutatásokat végzett. 1955-ben kutatási osztályvezetőnek, később főosztályvezetőnek nevezték ki. 1963-ban megbízták a Nehézipari Minisztérium Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézete megszervezésével, és kinevezték az Intézet igazgatójává. Ebben az időszakban elsősorban az energiaszerkezet-váltási és az ezzel összefüggő regionális fejlesztési kérdések kidolgozásával foglalkozott. Kutatási eredményeinek elismeréséül elnyerte a közgazdaságtudomány kandidátusa (1966), majd az MTA doktora (1971) fokozatot. 1974 és 1991 között közlekedési és más ehhez kapcsolódó infrastrukturális témájú kutatásokat végzett. 1991-ben a Közlekedéstudományi Intézet tudományos igazgatóhelyetteseként vonult nyugállományba. Több mint három évtizeden át vett részt a Tudományos Minősítő Bizottság munkájában. A Tudományos Minősítő Bizottság megbízásából több magyar és külföldi aspiráns témavezetője volt. Az 1960-as évek elejétől meghívott előadóként bekapcsolódott a mérnök-közgazdász képzésbe a Budapesti Műszaki Egyetemen és a Közgazdaságtudományi Egyetemen is. Sokoldalú oktatói tevékenysége elismeréséül címzetes egyetemi tanári címet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Ferenc

1923-ban született Budapesten

2001-ben arany-, 2011-ben gyémánt-, 2016-ban vasdiplomában részesült.

A szerszámgépiparban, a mai csepeli szerszámgépgyár elődjénél helyezkedett el, ahol éppen a szerszámgépek automatizálását tűzték ki célul. Ez a szerencsésnek is mondható körülmény hosszú évekre meghatározó volt mind az ő, mind a gyár életében. A villamos fejlesztési munkák felelőssévé tették meg. Kezdetben a villamos vezérlés gépi elemeit, továbbá a vezérlőelemek fejlesztésének és gyártásának alapjait fektették le. Ezek felhasználásával 1957-58 között megalapozták a különböző ciklus- és programvezérlésű gépek tervezését és gyártását. Az első magyar lyukkártyás programvezérlésű marógépet a lipcsei kiállításon működés közben mutatta be, erről előadást tartott, és szaklap is leközölte. A sorozatgyártásban előállított gépeket külföldi kiállításokon mutatták be. Részt vett a Krupp cég megrendelésére az 1960-as évek elején kifejlesztett első magyar NC esztergapad tervezésében is. Ennek EMI vezérlésű változatát 1966-ban a Londonban tartott első NC Szerszámgép Világkiállításon mutatta be. Az 1960-as években kifejlesztett automatikus marófejes célgépek villamos berendezését kezdetben maga, később a nagybonyolultságú motorház-megmunkáló célgépeket, célgépsorokét az általa vezetett osztállyal együtt tervezte meg. 1975-ben osztályvezetőből a főmérnök műszaki tanácsadója lett, és 1991-ben nyugállományba vonult. 1980-90-es években az MTA Szerszámgép Albizottsága és a GTE Szerszámgép Szakosztály szervező titkára volt. 1995-től a mai napig is egyéni vállalkozóként angol-német fordítói munkákat végez.

Munkássága elismeréséül többször vállalati kitüntetésben részesült. Megkapta A Gépipar Kiváló Dolgozója kitüntetést is.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Póka Gyula

1929-ben született Kispesten

2001-ben arany-, 2011-ben gyémánt-, 2015-ben vasdiplomában részesült.

Első munkahelye egyetemünk Fizikai Intézete volt, ahol demonstrátorként dolgozott. Az oklevél megszerzése után először a VEIKI elődjénél, a Villamosítási Kutatási Bizottságnál dolgozott, majd a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Villamosgépek Tanszékén lett tanársegéd. Az oktatási munkák mellett több tudományos és gyakorlati munkában vett részt, részben a diósgyőri üzemekben. 1955-től 1984-ig az Erőmű Tröszt, illetve az MVM relévédelmi szolgálatánál (OVRAM) dolgozott, mint laboratóriumvezető mérnök, később szakosztályvezető. A magyar és nemzetközi villamosenergiarendszerek védelmi és automatika problémáival foglalkozott, a tervezéstől az üzembe helyezésen át az üzemzavar analízisekig. Az MVM-nél végzett munkája mellett 1960-tól a BME Villamosművek Tanszékén volt alkalmazásban, először mint tanársegéd, majd adjunktus. Önálló tárgyat adott elő, laboratóriumi méréseket állított össze és vezetett. Szakmai munkája mellett számos cikket, könyvet, javaslatot írt és szabadalmat szerzett. 1978. júliustól államközi megállapodás keretében négy éven át Irakban dolgozott, mint védelmes szakértő a State Organisation of Electricity cég Directorate General of Major Electrical Projects vezérigazgatóságán. 1984-től az Országos Villamostávvezeték Vállalatnál osztályvezetőként a villamos relévédelmi és automatika valamint a távközlés területét felügyelte. 1990-ben vonult nyugdíjba. Nyugdíjba menetele óta is folyamatosan oktat a BME-n. Emellett a PROTECTA Elektronikai Kft.-nél, mint szakértő dolgozik.

Munkássága elismeréseként megkapta a Villamosenergia ipar kiváló dolgozója, a Nehézipar kiváló dolgozója kitüntetést, a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Zipernowsky díját, Csáky-díját és 2015-ben az Elektrotechnikai Nagydíját.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon Pál

1927-ben született Veszprémben

2001-ben arany-, 2011-ben gyémánt-, 2016-ban vasoklevélben részesült.

Végzés után a Budafai Kőolajtermelő Vállalatnál az olajmező villamosítását, az első villamosmeghajtású mély-szivattyúk kialakítását és üzembe helyezését végezte. 1954 és 1960 között a DÉDÁSZ Keszthelyi Üzletigazgatóságán mint főmérnök dolgozott. Ez idő alatt kb. száz község villamosítását irányította. Az 1956-os forradalom alatt a Munkástanács az Üzletigazgatóság igazgatói és főmérnöki teendőinek ellátásával bízta meg. Ebben a munkakörben az oroszoktól elvett géppisztolyokat a területen dolgozó szerelőknek, a zavaros körülmények miatt, önvédelmi célra szétosztotta. A kommunisták által vezetett személyi „káder” lapokat elégettette. Néhány hét után a kommunisták és az oroszok visszatértek, és a régi rend visszaállt. Sok ártatlan embert kivégeztek vagy bebörtönöztek. 1961-től 1989-ig nyugdíjazásig a Magyar Villamos Művek Tröszt osztályvezetője volt. Közreműködött a közép feszültségű állomások automatizálásában, a hálózat-fenntartások és rekonstrukciók tudományos alapjának megteremtésében, kidolgozta az állapotfüggő karbantartás módszerét, kialakította a kiefeszültségű hálózati mérést, ennek keretében a korszerű hurokellenállás mérését. Legjelentősebb az érintésvédelem, és ezek mérésével kapcsolatos munkája. Nevéhez fűződik a korszerű érintésvédelmi mérések bevezetése Magyarországon. Ezzel kapcsolatos 7 elfogadott és megvalósított találmánya volt, melyek alapján közel 25 000 darab speciális mérőberendezés készült és került alkalmazásra az országban. Ebben a témában több mint száz oktató és ismertető előadást tartott. Számos munkabizottságnak volt tagja az OMFB, a Szabványügyi Hivatal, valamint a MEE keretében. Könyv alakban 5 szakmai munkája jelent meg. Különböző szaklapokban 18 szacikke. 1990 évi nyugdíjazása után módja volt az áramszolgáltatás megoldásait is tanulmányozni 40 országban, de a tapasztalatait már nem volt módja átadni 94 évesen.

Munkássága elismeréseként megkapta többek között a Kiváló Feltaláló, Kiváló Munkáért kitüntetések, a Honvédelmi érdemérmeket és egyéb miniszteri elismeréseket.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antoni József

1933-ban született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

Első munkahelye az akkor épülő Tiszavidéki Vegyipari Kombinát volt, majd a továbbiakban a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál dolgozott, végül az energia főosztály vezetőjeként 1990-ig. Munkája során részt vett a gyógyszergyárak, műtrágyagyárak, műanyaggyárak robbanóanyaggyárak tervezésében. Publikációi jelentek meg a Villamosság c. folyóiratban. Irányítása alatt részt vett az Erőtervvel közösen a paksi atomerőmű 1. és 2. blokkjának villamos tervezés irányításában. 1970-től Németország részére több vegyipari villamos tervezést vezetett. Az Állami Energiafelügyelet főszakértője volt annak megszűnéséig. Részt vett az Unesco keretében létesített teheráni gyógyszergyár tervezésében és üzembe helyezésében. A Magyar Mérnökkamara és a MEE tagja. Jelenleg vállalkozóként működik tervezés, felülvizsgálat, tanácsadás profillal.

Munkásságáért megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát, németországi munkái során német állami kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Besze Jenő

1933-ban született Balatonyörökön

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

A Villamosenergetikai Kutató Intézetnél, a későbbi Villamosenergiaipari Kutató Intézet jogelődjénél helyezkedett el, ahol nyugállományba vonulásáig, 1995-ig, majd ezt követően 1998-ig dolgozott. Szakterülete a nagyfeszültségű villamos hálózatok szigetelésének méretezése, vizsgálata, a hálózatok túlfeszültségei, túlfeszültségvédelme, a szigetelés koordinációja. Ezek közül jelentős a 400 és 750 kV-os feszültség szintek bevezetésével kapcsolatos projektek kidolgozása. Részt vett az Intézet 1959 és 1962 között létesített, nemzetközi mértékkel mérve is jelentős Nagyfeszültségű Laboratóriumának tervezésében, kivitelezésében, üzembe helyezésében. Munkatársaival szabadalmaztatott és megvalósított megoldásokat dolgozott ki a hangfrekvenciás központi vezérlés nagyfeszültségű csatoló elemeivel kapcsolatban. 1962-től tudományos osztályvezetőként, majd 1971-től a megalakult Villamos Berendezések Főosztályán, a Nagyfeszültségű Laboratórium szakterületre kiterjedő hatáskörrel, főosztályvezető-helyetteseként irányította a kutatásokat. Végül 1993-1995-ig az Intézet nagyfeszültségű és nagyteljesítményű laboratóriumát egyesítő Villamos Berendezések Divíziót vezette szakigazgatóként. Két évtizedig ellátta a Villamosenergiaipari Szabványosítási Központ vezetését is. Tudományos kutató munkája eredményeit szakkönyvekben („Pattantyús” Gépész- és villamosmérnökök kézikönyve 7. és 8. kötet, Villamos készülékek c. könyv társszerzőként), folyóiratokban, közel 20 publikációban (angol, német és lengyel nyelven is), valamint az intézeti kutatási eredményeket ismertető közel 100 kiadványban tette közzé. Széleskörű szakismereteit több nemzetközi szakmai szervezetben (IEC műszaki bizottságai, CIGRE stb.) volt alkalma hasznosítani. A szakterület kérdéseiről több alkalommal tartott előadást Mérnöktovábbképző Intézetünk tanfolyamain. Az Egyetem Villamosmérnöki Karán több évtizeden keresztül közreműködött az Állami Vizsgáztató Bizottságban.

Munkája elismeréseként 1988-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott, emellett többször részesült intézeti Kiváló Dolgozó elismerésben.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bozóki Barnabás

1933-ban született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült

Villamosmérnöki oklevelét gyengeáramú szakon 1956-ban kapta. 1966-ban a Waterloo-i, (Ontario, Kanada) Egyetem villamosmérnöki karán mesterfokú diplomát (MSc) szerzett. 1957-ben Torontóban telepedett le, 1959-től tagja az Ontario Tartományi Mérnöki Kamarának. 1960-tól 1993-ig az „Ontario Hydro” villamos műveknél dolgozott. Az első két évben, mint üzemmérnök az Észak-Ontariói Vízierőműveknél, azután 11 évig a vállalat kutató intézetében nagyfeszültségű távvezetékek híradástechnikai felhasználásán és elektronikus védőrelék fejlesztésén dolgozott. Az utolsó húsz évben a vállalat Tervező és Fejlesztő Főosztályát vezette, az osztály feladata új elektronikus berendezések fejlesztése és biztonságosságuk vizsgálata volt. 1972-99-ig tagja volt a Nemzetközi Villamosmérnök Egyesület (IEEE) „Villamos Hálózatok Védelme” szakbizottságnak. Számos ANSI/IEEE szabvány kidolgozásában vett részt, mint munkacsoport tag, illetve vezető. Mintegy 20 technikai publikáció szerzője és társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Erdős Kornél

1933-ban született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült. Az egyetem befejezése után a Telefongyárban helyezkedett el, ahol témafelelősként részt vett telefontechnikai berendezések fejlesztésében. Vezető szerepet kapott a közlekedésautomatika területén csoportvezetőként, osztályvezetőként, majd főosztályvezetőként a mozaik rendszerű vasútbiztosító berendezések hazai gyártásának megvalósításában. 1974-ben a profil átadásra került a Ganz Villamossági Műveknek, ahol főosztályvezetőként folytatta a Telefongyárban megkezdett tevékenységet. 1981-től a vasútbiztosító berendezések hazai és export fővállalkozási főosztályának vezetője a nyugdíjkorhatár elérésén túlmenően még 10 évig. 1988-ban közlekedésmérnöki tudományokból egyetemi doktori oklevelet szerzett. Több évig részt vett a Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola oktatási tevékenységében. Több előadást és tanfolyamot tartott a BME Mérnöktovábbképző Intézet, valamint a MÁV Mérnöktovábbképző keretében és különböző konferenciákon. Irodalmi tevékenységét jellemzi több folyóiratcikk, tanfolyami jegyzet, valamint 4 nyelven fordítás, tevékenység. 1972-től a magyar ipart képviselte a KGST Vasútbiztosító Szekcióban. Ezután a Ganz Vállalatot képviselte a zürichi székhelyű „Eurointerlocking” vasútbiztosító szakbizottságban. Szakmai munkája elismeréseként több oklevelet, kiváló dolgozó kitüntetést kapott, valamint mindkét munkahelyén aranyjelvényes törzsgárda tag volt. A Budapesti Mérnökkamara tagja és a Kamara nyilvántartott vasútbiztosító szakértője. Tevékenységét jelenleg is vállalkozó mérnökként folytatja. Fontosabb megbízásai: Európai Unió megbízása alapján a horvátországi vasutak felújítása uniós pályázatának bírálata, majd a MÁV 100-as vasútvonala rekonstrukciójánál az automatizálás és biztosítóberendezések létesítésének műszaki ellenőri tevékenysége, a Közlekedéstudományi Intézetnél közreműködve tervek és berendezések tanúsítási munkáinak végzése: Rákosrendező Audi vonal kiágazása, Budapest - Országhatár - (Belgrád) vasútvonal biztosítóberendezései, távvezérlő berendezése, 2. Metro - HÉV csatlakozása és meghosszabbítása, kínai váltóhajtómű tanúsítása. Szakmai munkája elismeréseként több oklevelet, Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott, valamint mindkét munkahelyén aranyjelvényes törzsgárda tag volt.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hadházy László

1933-ban született Nyíregyházán

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1956-tól 1992-ig a Székesfehérvári VIDEOTON Elektronikai Vállalat TV Gyárában, ill. jog-elődjénél dolgozott, kezdetben fejlesztőmérnökként. 1976-tól, a mérnök-közgazdász diploma megszerzése után üzemgazdasági osztályvezetőként, majd gazdasági és beszerzési igazgatóként tevékenykedett. Fejlesztőmérnökként három találmánya kapott szabadalmi oltalmat, és számos újítását díjazták. Komplex műszaki-gazdasági ismereteit igen jól tudta hasznosítani, sokat utazott a világban, sokat látott, tapasztalt. A VIDEOTON felszámolása-kor két évet töltött a VIDIMPEX Külkereskedelmi Vállalatnál. Onnan vonult nyugállományba 1994-ben. 2000 óta különböző napilapoknál közírói tevékenységet folytat.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halmos Imre

1932-ben született Újpesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült

Érettségi után 1950-ben felvették a BME Villamosmérnöki Karára. Abszolutóriumát 1954-ben szerezte meg, majd kétéves szakmai gyakorlatát a Röntgen- és Orvosi Készülékek Gyárában töltötte. Különböző okok miatt diplomáját csak 1956 tavaszán védhette meg. 1956 nyarán a Műszeripari Kutató Intézet tudományos munkatársa lett. 1965-ben megbízták a Villamos Műszer Osztály vezetésével. 1968-ban folyamatszabályozási szakmérnöki diplomát szerzett. Az Intézetben speciális villamos- és elektronikus műszerek fejlesztésével foglalkozott, osztályvezetői kinevezése után tervezőként és irányítóként vett részt az osztály munkáiban. 1987-től 1990-ben történő nyugdíjazásáig főmunkatársként dolgozott különböző beosztásokban. 1960 óta tagja a MATE Villamos Műszer Szakosztálynak, melynek 1980-tól titkára, 1986-tól elnöke volt. Számos hazai és külföldi konferencián tartott előadást. A hazai Villamos Műszer- és Méréstechnikai Konferenciának szervezője és előadója is volt Társszerzője az 1976-ban megjelent Méréstechnikai Kislexikonnak, melyet 1984-ben az NDK-ban is kiadtak. Számos műszaki folyóiratban is publikált cikkeket, valamint több egyetemi és főiskolai diplomaterv/szakdolgozat bírálója és műszaki könyv lektora volt. 1991-ben, mint egyéni vállalkozó elnyerte az Ipar Műszaki Fejlesztésért Alapítvány anyagi támogatását, mely a továbbiakban nagy és sok segítséget nyújtott villamos tervezői- és kivitelezői munkáihoz, szakértői tevékenységéhez. 2000-től a Magyar Mérnöki Kamara tagja. 2014-től végleg nyugdíjba vonult. Az 1969-es műszaki könyvnapon jelent meg kollégájával közösen írt műszaki könyvük: Regisztráló és adatrögzítő készülékek címen, melyért a Műszaki Könyvkiadó 1970-ben nívó-díjjal tüntette ki a szerzőket. 1987-ben az OTH-tól és az ipari minisztertől a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatát kapta. Három szabadalom társtulajdonosa volt. 1990. évben történt nyugdíjazása után, tudományos és társadalmi tevékenységéért a MATE Kolos Richárd díjjal tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havas György

1933-ban született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

A Beloianisz Híradástechnikai Gyárban helyezkedett el fejlesztőként. Az akkor induló FM műsorszóró adó programhoz a később sorozatgyártásba kerülő berendezések több részegységének önálló fejlesztését végezte. 1959-ben áthelyezték a Budapesti Rádiótechnikai Gyárba. 1961-ben kinevezték vállalati főkonstruktórré. Ebben és későbbi vezetői beosztásaiban részt vett a diszpécseri célú URH mobil rádiótelefonok és rendszertechnikák, a többcsatornás trónkölt rádióhálózatok fejlesztésében, gyártásbevezetésében. 1974-ben műszaki igazgató-helyettes lett a BRG Mechatronikai Vállalatnál. A cég nemzetközi együttműködési tevékenységét irányította az akkori KGST „Egységes Mobil URH Rendszerének” magyar főkonstruktőreként. 1991-től nyugdíjasként a BRG Rádiótechnikai Gyár (Salgótarján) budapesti Műszaki és Kereskedelmi Irodáját vezette. 1992-től 2006-ig a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium, az Informatikai Kormánybiztosság, az Informatikai és Hírközlési Minisztérium, majd a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium főtanácsosaként a mobil rádiós koncessziós pályázatok kiírását, a pályázati eljárások és értékelésük lebonyolítását, továbbá a támogatási pályázatok rendszerének és értékelési algoritmusának kidolgozását végezte. Részt vett a hírközlési törvény szakmai részének kidolgozásában. A Kandó Kálmán Villamosipari Szaktechnikumban frekvenciamodulációs technikát és rádióadás technikát tanított. A BME Villamosmérnöki Karán gyakorlati foglalkozásokat, majd a Széchenyi István Főiskolán kiegészítő előadásokat tartott.

Munkásságát több ízben Vállalati és Minisztériumi Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, majd a közigazgatásban végzett tevékenységét Hírközlésért és A Magyar Hírközlésért szakmai érdemekkel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Huszár Sára

1932-ben született Hódmezővásárhelyen

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1956-ban belépett a Magyar Posta állományába. 1981-ig a postai áramellátás területén dolgozott. Munkája kiterjedt a tervezés, kivitelezés, helyszíni szerelés és hibaelhárítás területére országos szinten. Közben 1976 és 1979 között az Algériai Postaügyi Minisztérium áramellátási szakértője volt. Családi okok miatt 1981-ben Hódmezővásárhelyre költözött. A DÉMÁSZ üzemvitelénél tevékenykedett 1991-ig, ezután egyéni vállalkozóként tervezte a DÉMÁSZ és ATIVIZIG területén a kis- és középfeszültségű hálózatokat, transzformátorállomásokot, tanyavillamosítást és szivattyútelepi rekonstrukciókat. Jelenleg egy Kft. keretén belül szakértői tevékenységet folytat.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kauser Alajos

1933-ban született Budapesten

2005-ben arany-, 2016-ban gyémántdiplomában részesült. 1956-ban kapott villamosmérnöki oklevelet a BME Villamoskarának gyengeáramú szakán. Egyetemi tanulmányai befejezését követően a Magyar Televízió Vállalathoz került, ahol televízió stúdió rendszertechnikai kialakításával kapcsolatos feladatokat kapott. 1956 végén, amikor a Magyar Televízió Vállalat megszűnt, a Posta Rádióműszaki Hivatal vette át, ahonnan 1957. márciusában áthelyezték a Postai Tervező Iroda, később Tervező Intézethez. Itt dolgozott 1986-ig, kezdetben a Rádiótechnikai tervező csoportnál, ezt követően a Rádiótechnikai osztály vezetőjeként, majd a Posta Beruházó és Tervező Intézet tervezési igazgatóhelyetteseként. A Tervező Intézetnél töltött évei alatt részt vett az országos mikrohullámú hálózatnak, valamint a Magyar Posta több televíziós adóállomásának a tervezésében, és irányította a Solti Kossuth adó, a Marcali Petőfi adó és a Taliándörögdi Interszputnyik földi állomás tervezési munkáit. Közben a BME-n mikrohullámú szakmérnöki oklevelet szerzett. 1986-ban kinevezték a Posta-vezérigazgatóság Távközlési szakosztályának a vezetőjévé. Szakosztályvezetőként a Magyar Posta több jelentős fejlesztését irányította (Nedix [elektronikus távíró és telex] központ létesítése, a tárolt program vezérlésű telefonközpontok és a digitális átviteltechnikai rendszerek honosítása). Az előterjesztése alapján hozta létre a Magyar Posta a US West-tel közös vállalatként azt a Rádiótelefon kft-t, amely később Westel néven vált ismertté. 1990-ben a MATÁV műszaki vezérigazgató-helyettesének nevezték ki. Ezt követően közel négy éven keresztül ágazati igazgatóként a MATÁV Befektetési Igazgatóságát vezette. 1995-től a Hírközlési Főfelügyelet informatikai és frekvenciagazdálkodási elnökhelyettese, majd 1998-1999. között megbízott elnöke volt. Mint meghívott előadó több éven át oktatott a Felsőfokú Távközlési Technikumon. 1993-1994 között a Westel 900 Rt igazgatóságának, 1995-1996 között a Magyar Posta Rt. felügyelő bizottságának volt a tagja. 1996-tól 1999-ig a Kormány képviselőjeként vett részt a Nemzeti Hírközlési és Informatikai Tanács munkájában. 1999-2000 között a WRAM Rt (Vodafone) felügyelőbizottságának az elnöki tisztét töltötte be, ezt követően 2010-ig pedig az Edusys Rt. felügyelő-bizottságának az elnöke volt. Szakmai munkájáért megkapta 1967-ben a Munka Érdemrend bronz, 1976-ban az ezüst fokozatát. 1988-ban Eötvös Lóránd díjat vehetett át, 1998-ban pedig a Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztjével tüntették ki. Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kenéz Ernő

1931-ben született Hódmezővásárhelyen

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1954-ben a Villamos Kismotorgyárban kezdett el dolgozni. A MEO próbateremben a motorok villamos méréseivel, egy év múlva a gyártmányfejlesztési osztály kísérleti laboratóriumában az új gyártmányok fejlesztési vizsgálataival foglalkozott. Ezt követően a számítási csoportban a motorok elvi tervezését és dokumentálását végezte. 1956-ban megbízták a csoport vezetésével. 1957-ben osztályvezető-helyettes lett, majd 1958-ban kinevezték főkonstrukciónak és a gyártmányfejlesztési osztály vezetőjének. Vezetése és elvi irányítása mellett történt meg az egy- és háromfázisú indukciós motorsorozatok, univerzális kommutátoros, árnyékolt pólusú és speciális célú motorok, motoros háztartási készülékek, kéziszerszámok, ventilátorok fejlesztése és gyártásba vitele. 1963-ban áthelyezték az ERFI-be, ahol a forgógép fejlesztési osztályt vezetve, az Ipari Műszergyár megrendelésérekorszerű IEC-nek megfelelő motorsorozatok fejlesztésével foglalkozott. 1967-ben az ERFI a VBKM Fejlesztési Intézete lett és azt a megbízást kapta, hogy hozza létre az elektronikai osztályt és kapcsolódjon be a közönségtájékoztató berendezések, sport eredményhirdetők és más elektronikai rendszerek fejlesztésébe. Ezt az osztályt vezette 15 évig, majd az ipari elektronikai osztállyal kibővült Általános Elektronikai Főosztály vezetője lett. Fejlesztési eredményük az 1970-ben BNV nagydíjas PUBLICOLOR fényreklám, a 4 ill. 16 gradiációs fokozatú mátrix eredményhirdető család (1980-as BNV nagydíj), és a színes VIDANIMAT fényreklám (1984-es BNV nagydíj). Ezen berendezések export szállítása a VBKM részére több millió dollár árbevételt eredményezett. 12 szabadalom feltalálója, ill. társfeltalálója.

Munkássága elismeréseként többször kapott Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító és Kiváló Feltaláló kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kienle József

1933-ban született Sásdon

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántdiplomában részesült

1956-ban szerezte meg a villamosmérnöki oklevelét a gyengeáramú szakon. Tanulmányai befejezése után a Fővárosi Elektromos Művekhez került mérnökként, ahol az utcai lámpákat be- és kikapcsoló nagyfrekvenciás vezérlő berendezés beiktatása és mérése tartozott a feladatai közé. 1957-ben a bécsi Siemens cégnél volt alkalmazásban mint tervező mérnök. Itt távközlési áramkörök tervezésével foglalkozott. 1957 végén az Amerikai Egyesült Államokba költözött, 1957 és 1960 között a Wisconsin állambeli városban, Milwaukee-ban, a Square D cégnél dolgozott tervező mérnökként. Sebességszabályozó áramkörök tervezése az egyenáramú motorok részére, volt a feladata. 1960-tól 1974-ig a Philadelphiában (Pennsylvania állam) működő Sperry Univac computer cégnél vállalt állást. Feladatai közé tartozott a számítógépekhez csatolt adattároló berendezések mágneses szalagkezelő áramköreinek a tervezése. Később mint projektmenedzser működött a mágneses jelrögzítésű tárcsás adattároló berendezések tervezésével és gyártásával. Ez alatt az idő alatt a nevének két szabadalmat iktattak be. Több technikai cikket írt, esti egyetememen is tanított. 1974-79 között New Yorkban a Magnusonic Devices cégnél a mágneses adattároló tárcsákhoz szükséges mágneses fejek gyártásával volt megbízva, mint gyártásvezető menedzser. 1979-ben Kaliforniába költözött. 1979-81 között a Santa Barbara-i Applied Magnetics, majd a Sunnyvale-i Shugart cégeknél mint osztályvezető mérnök dolgozott ugyancsak a mágneses fejek tervezésével és gyártásával foglalkozott. 1982-86 között a Los Angeles-i Apollo Magnetics Corporation-nál volt igazgató. 1986-ban Western Engineering Technologies néven új céget alapított és mint elnök vezette a vállalatot 2004-ig. A vállalat a mágneses fejekkel kapcsolatos munkával volt elfoglalva és nyomtatott áramkörök gyártásával foglalkozott. 2004-től konzultációs munkát végzett, majd 2006-ban 50 évi mérnöki tevékenység után nyugdíjba vonult (Corona városban Dél-Kaliforniában, Los Angeles közelében).

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lénárt Tibor

1932-ben született Bánhidán

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1956-ban szerezte villamosmérnöki diplomáját a gyengeáramú szakon. Első munkahelye a Finommechanikai Vállalat volt, ahol a légelhárító lokátorok hangolásával és kalibrálásával foglalkozott. 1957 tavaszán Svédországba került, ahol az akkori ASEA-nál lett alkalmazva. Nagyfrekvenciás nagyteljesítményű generátorokat fejlesztett, gyártott és telepített. 1961-től az Electrolux laboratóriumában dolgozott, ahol a mikrohullámú sütő fejlesztését vezette. Négy találmányt jegyeztetett be ezzel kapcsolatban. 1965-ben az ERICSSON cég lett a munkaadója, itt az első teljesen elektronikus próbaberendezés felelős tervezője, kivitelezője és telepítője volt. 1969-ben saját vállalkozást indított Multilab néven. Az Electrolux cég konyhai elszívó ventilátorai részére elektronikus fordulatszám szabályozót tervezett és gyártott, később ugyancsak az Electrolux gyártotta konyhagép fordulatszámát is hasonló áramkörrel látta el. 1973-ban akkumulátortöltő berendezést kezdett tervezni és gyártani, főleg tranzonációs munkagépek telepeinek töltésére. A töltési elvet és a kivitelezés egy részét találmánynak jelentette be hét országban. Sok éven keresztül a teleptöltő berendezések lettek a Multilab cég fő termékei, melyek még ma is működésben vannak. 1996-ban eladta ezt a terméket, azóta egyenárammal táplált nagyfrekvenciás konvertereket fejleszt, főleg autóbuszok fénycsöveinek táplálására.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Éva

1932-ben született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1956 és 1957 között a Budapesti Elektromos Művek tervezési osztályán, majd 1959-ig a Villamos Hálózati Fejlesztő és Tervező Vállalat alkalmazásában dolgozott tervezőként. 1959-től a Vegyiműveket Tervező Vállalat Szerves Főosztályán volt tervező, csoportvezető, 1973-tól szakosztályvezető 1987-ig, nyugállományba vonulásáig. Jelentősebb feladatai voltak a gyógyszer-, műanyag-feldolgozó és gumigyárak technológiai és kommunális, ill. azokat kiszolgáló létesítmények generál- és villamos tervezése. 1988-ban építésügyi műszaki engedélyt szerzett tervezés-kivitelezés, ill. épület-, műtárgy- és építménytervezés (épületvillamosság) szakterületekre.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pénzes László

1929-ben született Szőnyben

2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1956-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. Tanulmányai befejezése után a Sztálin Vasműhöz beosztást kapott szakmai gyakorlatra, majd ennek igazolása után 1956. októberében kapta meg a diplomát. Ezek után a Vasmű energia gyárrészlegénél ügyeletes mérnök, majd a Hálózati Villamos Üzem üzemmérnöke lett. A Dunai Vasmű Tervező Irodájának létrejötte után a villamostervezők csoportvezetője lett, és nyugdíjba vonulásáig ennél a vállalatnál dolgozott. Az eltelt évek alatt feladata volt a Vasmű területén megvalósuló új és a már korábban üzembe helyezett létesítmények, csarnokok bővítése során szükségessé váló általános, szükség- és vészvilágítási, villámvédelmi tervek elkészítése valamint az I-es és a II-es kohók időszakonként szükségessé váló átépítésének villamos tervei. Megtervezte a Vasmű különböző csarnokaiban üzemelő gépek (óriáscsévélő, zárt és nyitott profilsorok, lemezhasító, nagy présgép, vonalhegesztőgépek, az elektroforetikus festőműhely konvejlora, a lágyító kemencék segédberendezései, 5 tonnás ívfényes kemence) villamos ellátásának terveit. Elkészítette egy 10 kV-os transzformátor alállomás kiviteli tervét, valamint a Hideg és a Meleg Hengerművekben üzemelő daruk javítószakaszainak villamos tervét. Tagja volt a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1956-tól 2012-ig.

A Dunai Vasműnél folyamatosan ledolgozott munkájáért a Vállalat vezetősége aranygyűrűt és Dunaferri Törzsgárda Biztosítási kötvényt adományozott.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pétery Ferenc

1932-ben született Újpesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült

A diploma megszerzése után rövid ideig erőáramú, majd gyengeáramú területen a Telefongyár műszerlaboratóriumában dolgozott. 1958-ban a Távközlési Kutató Intézetbe került. mikrohullámú műszerek tervezésével, gyártás-előkészítésével foglalkozott tudományos főmunkatársi beosztásban. Saját tervezésű műszerei: mikrohullámú teljesítménymérő, vobulátor reflex klystron módusgörbéinek felrajzolására, csővizsgáló elektroncsövek paraméter mérésére, fanedvesség mérő parametrikus konverterrel. 1971-ben a Hewlett Packard cég elektronikus műszereinek magyarországi szervizvezetője lett. 1985-ben ki-dolgozott egy eljárást nagy pontosságú iránycsatolók kialakítására. Az eljárást szabadal-masztatta. Dolgozott a BME Mikrohullámú Híradástechnika Tanszékén is.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sallós József

1931-ben született Budapesten

2012-ben arany-, 2016-ban gyémántdiplomában részesült.

1956-ban villamosmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kara híradástechnika szakának Rádió Ágazatán szerezte meg. 1955-ben kinevezték a Lakihegyi Rádióadóállomás üzemmérnökévé, ahol az adóállomás zavartalan működését es karbantartási programját irányította. 1951-56 között, mint a Puskás Tivadar Távközlési Technikum meghívott tanára, a rádiótechnika laboratóriumi oktatásában működött. 1956-ban külföldre távozott és 1957-ben Kanadában telepedett le. 1957-1961 közt a British Columbia Telefon Vállalatnál részt vett a helyi manuális telefonközpontok automatizálási tervének technikai kivitelezésében. 1961-től tagja a British Columbiai Mérnöki Kamarának. 1961-1996 közt, nyugdíjba vonulásáig, a British Columbiai Egyetem Kémiai Tanszék tudományos elektronikai készülékek mérnöki osztályának megszervezője és vezetője. Konzultációs, tervezői és gyakorlati műszaki közreműködésével biztosította a tanszék több mint 40 kutató csoportja részére a szerteágazó speciális elektronikus berendezések tervezését, kivitelezését és karbantartását. Aktív szerepet töltött be a tanszék Electron Spin Rezonancia, Nuclear Magnetic Rezonancia, Mass Spectrométereinek es egyéb komplex tudományos kísérleti berendezéseinek továbbfejlesztésében. 1986-ban megbízást kapott egy amerikai űrhajón lefolytatott kanadai tudományos kísérleti készülék tervezésére és megépítésére. Ez a számítógép vezérlésű egység a biológiai cellák mikro-gravitációs térben történő, elektronikus szétválasztását és adatgyűjtését végezte.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Schmideg Iván

a műszaki tudományok kandidátusa, c. egyetemi docens

1933-ban született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántdiplomában részesült.

1956-tól a BHG, majd 1964-től az Orion Vállalat Mikrohullámú Fejlesztési osztályán dolgozott. Irányításával készült több mikrohullámú berendezés adója. Közben 1962-1966 között a BME Elméleti Villamosságtan Tanszékén félállású tanársegéd volt. 1969-1974 között a Villamosenergiaipari Kutató Intézet tudományos osztályvezetőjeként digitális és számítógép-vezérelt mérés-adatgyűjtő és vezérlő rendszerek kutatás-fejlesztését irányította. 1974-1981 között a Finommechanikai Vállalat igazgatói tanácsadójaként szélessávú mikrohullámú berendezések és hálózatok fejlesztését, mikrohullámú berendezéscsalád licenc-vásárlásának műszaki előkészítését végezte. 1981-1995 között az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság főosztályvezető-helyettesként feladata a hazai távközlési-szolgáltatás és berendezés-gyártás fejlesztésének elősegítése, a fejlesztéseket megalapozó tanulmányok, koncepciók kidolgozása. 1969-1974 között az MTA Számítástechnikai és Automatizálási, 1974-2000 között a Távközlési Rendszerek Bizottságának tagja volt. 1993-tól 1999-ig a Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottság egyik elnökhelyettese volt. 1989-1995 között részt vett a Hamburgi Egyetemen működő „Institut für Integrationsforschung des Europa-Kollegs Hamburg” munkájában, ahol több tanulmánya jelent meg külföldi kiadók könyveiben. 1995-ben a Hírközlési Főfelügyeletre került, ahol nemzetközi igazgatóként fő feladata volt az Európai Unió hírközlés szabályozás hazai implementációjának elősegítése. 2001-2002 között megbízott elnökhelyettes, 2002-2004 között a Hírközlési Felügyelet elnöki tanácsadója, 2004-től 2011-ig a Schmicom Kft. ügyvezetőjeként a Nemzeti Hírközlési Hatóság tanácsadója volt. 2011-től a HTE Infokommunikációs Szakértői Bizottságának tagja. Kitüntetések: 1963, 1964 Kiváló Feltalálói; 1972, 1977, 1984 Kiváló Dolgozó; 1999 Baross Gábor díj, 2003 Kozma László díj, 2006 Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt, 2012 Puskás Tivadar díj, 2018 HTE Életmű díj, 2020 Dr. Magyar Endre díj, Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje. Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sipos Ilona

1933-ban született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

Kezdetben a Mechanikai Mérőműszerek Gyárában helyezkedett el. 1957-ben felvették a Magyar Rádió Műszaki Igazgatóságára. Az elektroakusztikai osztályra került mint gyakorló mérnök, később mérnökként, aztán osztályvezetőként dolgozott, és mint főosztályvezető vonult nyugállományba 1993-ban. Kezdetben feladata a rádió műszaki berendezéseinek (magnetofonok, keverőasztalok, lemezjátszók, hangszórók, teljesítményerősítők) mérése volt. Később mint „stúdiógazda” új stúdiórendszerek telepítésével vagy felújításával, mérésével foglalkozott. A csöves erősítőrendszereket tranzisztoros berendezések váltották fel. Részt vett két központi kapcsolóterem fejlesztési és üzembe állítási munkálataiban, új berendezések specifikációinak kidolgozásában, ill. legyártásuk után gyári bemérésükön, és itthoni installációjukban. Része volt a Magyar Rádió vidéki stúdiórendszere koncepciójának kialakításában és későbbi modernizálásában. Az új technikák megismeréséhez nagyban hozzájárultak külföldi tanulmányúttjai, melyekre részben a Magyar Rádió küldte, részben pályázatok útján jutott. Angol és német nyelvtudása segítette ebben. Egy hónapot Cambridge-ben a Pye cégnél töltött tanfolyamon, 10 hónapot a RAI-nál Rómában és torinói kutatóintézetükben, ösztöndíjas volt német stúdió házakban és a Dán Rádiónál. Hosszú évek óta tagja az OPAKFI Tudományos Egyesületnek. Aktív éveiben sok szakmai fordítást végzett, nyugdíjas éveiben – rendszertelenül – de még mindig fordít angolról, németről.

Legfontosabb elismerése: Magyar Rádiózásért díj 1993-ban.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szlávik Ferenc

1933-ban született Nyíregyházán

2006-ban arany, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1956 májusában lépett az MTA Központi Fizikai Kutató Intézet (KFKI) kötelékébe. Tudományos segédmunkatársi, munkatársi, majd tudományos osztályvezetői besorolásban dolgozott. Az első években témavezető konstruktőr és kutató mérnök volt, majd a mérés- és műszertechnikai fejlesztés szélesebb körét irányította. Munkásságának első fázisa a hazai szilárdtest- és reaktorfizikai kutatások céljait szolgáló egyedi műszerek, mérő-, vezérlő és adatfeldolgozó berendezések létrehozását célozta. 1971-ben a KFKI műszaki igazgatóhelyettesévé, 1981-ben műszaki igazgatójává nevezték ki. Feladata elsősorban a kutatóközpont közös műszaki bázisának irányítása volt. Interdiszciplináris kutatásokat ebben az időszakban is végzett, elsősorban a számítógéppel segített elektrokardiológia területén. Közleményeinek, valamint szabadalmainak együttes száma meghaladta a százat. 1992-től 2005-ig a „KFKI-Campus” átfogó infrastrukturális ellátását biztosító KFKI Üzemeltető Kft. ügyvezető igazgatójaként tevékenykedett. 2005-től az MTA KFKI Atomenergia Kutató Intézetének, 2012-től az MTA Energiatudományi Kutatóközpontjának tanácsadója. Egyetemi előadásokat a Budapesti Műszaki Egyetemen Telemetriából, az Orvostovábbképző Egyetemen számítógépes EKG-diagnosztikából, a Mérnöktovábbképző Intézetben Nukleáris Elektronikából tartott. Gyakorlatokat számos tárgyból vezetett egyetemünkön, leggyakrabban ideig hírközléstelemből. Szakértőként részt vett az MTA, az OMFB, az OAB és több más intézmény számára készített műszaki-tudományos-gazdasági tényfeltáró és prognosztikai, stratégiai döntés-előkészítő stb. tanulmányok kidolgozásában. Az orvostechnikai és a nagy értékű tudományos műszerek fejlesztésére, illetőleg beszerzésére irányuló országos pályázatok értékelésének magasabb szintjein is tevékenykedett.

Kitüntetései: KFKI Intézeti Díj, Munka Érdemrend, Kruspér István Díj, Kiváló Feltaláló kitüntetés, A Hazáért Érdemérem.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács István Miklós

1930-ban született Szombathelyen

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

1956-ba végzett a BME Villamosmérnöki Karán. 1956-tól a ÉDÁSZ Győri Igazgatóságán kezdett dolgozni Kapuváron mint üzemvezető helyettes. 1959-ben került a DÉMÁSZ Bajai Igazgatóságára Kalocsára üzemvezetőnek. Itt több környékbeli település villamosításában vett részt tervezéstől a kivitelezésig. Egy baleset miatt később a Kalocsai Paprika Feldolgozó Vállalatnál volt főenergetikus 4 éven át. 1971-től a Kalocsai Villamos Berendezés és Készülék Műveknél, majd 1975-től a Kalocsai Állami Gazdaságban volt energetikus. 1978-ban szerzett munkavédelmi szakmérnöki oklevelet. 1990-ben innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Thaler György

1932-ben született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklevélben részesült.

Végzése után az Egyetem a Magyar Posta Központi Kábelüzeméhez helyezte. Itt nem sok közvetlen hasznát vette az egyetemi tanulmányainak, mivel akkoriban szokás volt, hogy az új postatiszt-jelölteket a posta megismerteti a postai feladatokkal. A forradalom idején bőven volt feladata, a számtalan helyen elvágott kábeleket működőképessé kellett tenni. 1957-ben a Központi Fizikai Kutató Intézet Elektronikai Főosztályára került. Első munkái a kozmikus sugárzással és más magfizikai mérésekkel voltak kapcsolatosak. A kozmikus sugárzás mérése a föld alatt és magas hegyek ritka levegőjében abban az időben különösen érdekes feladat volt. A mérőberendezéseket hosszú idejű stabil működésre kellett tervezni, egy-egy mérés néha több évig tartott, mert a kozmikus sugárzás bizonyos periodicitásai ebbe a nagyságrendbe estek. A mérések automatizálására és kiértékelésére nagyon korán számítógépeket használtak. Ugyanez a munkaterület lassan áttolódott műholdakra és a részecskegyorsítókra. Több műszert készítettek, főleg szovjet együttműködéssel. 1992-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga László

1932-ben született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántoklavélben részesült.

1956-ban szerzett erősáramú villamosmérnöki diplomát. Első munkahelye az EVIG-nél volt. Itt először próbatermi mérnöki munkaköre volt. Majd kutatómérnöki megbízást kapott, és ennek keretében részt vett az új típusú hegesztőgépek és lemezhasas nagy motorok szerkesztésében és próbatermi kivizsgálásában. 1961-ben a Csepeli Papírgyárba került. Részt vett az új ellennyomásos erőmű beüzemeltetésében. Villamos-üzemvezetői munkaköre lett. Ezt követően erőmű vezető-helyettes megbízást kapott, így kalorikus témákkal is foglalkozott. A Csepeli Papírgyárból a Papíripari Kutatóintézetbe került, ahol osztályvezetői és igazgatói helyettesi munkaköre volt. Biztonságtechnikai szakmérnöki diplomát szerzett. A papír- és nyomdaipari gépek biztonságtechnikai felülvizsgálatával foglalkozott. Átlépett a Papíripari Vállalat Műszaki Főosztályára, ahol először energia osztályvezető, majd műszaki főosztály vezető lett. METESZ szakértőként másodállásban tervezési munkákat végzett. A Könnyűipari Műszaki Főiskolán és a Soproni Egyetemen külső tanárként oktatott. A Papíripari Vállalat megszűnését követően a nyugdíjba vonulása után megalapította a Papíripari Szolgáltató Kft.-t.

Főbb kitüntetései: Szakma Kiváló Dolgozó (hét alkalommal) Könnyűipar Kiváló Dolgozó (két alkalommal).

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bacsó Nándor

1936-ban született Budapesten

2012-ben aranyoklevélben részesült.

A diplomaterve egy katetométer megtervezése és gyártástechnológiájának a kidolgozása volt, a műszert a KFKI-ban megvalósították. A nyugdíjazásáig (1992) a magyar villamosenergia-iparban az erőművek hőirányítás-technikájával és a nagyfeszültségű erőművi és hálózati berendezések ellenőrző méréseivel foglalkozott. Munkahelyei voltak: Ajkai Hőerőmű, Borsodi Hőerőmű, Magyar Villamos Művek Tröszt. Ajkán két évig gyakorló- majd üzem-mérnök, Kazincbarcikán öt évig üzemvezető volt, Az MVMT-ben 25 éven át dolgozott kiemelt mérnök és szakági főmérnök beosztásban. Részt vett az Ajkai Hőerőmű bővítésében, a Borsodi Hőerőmű rekonstrukciójában, és ott megvalósította az iparág első célszerűen megtervezett és felszerelt hőirányítás-technikai üzemét. Továbbá a Gagarin Hőerőmű létesítésén és az Inotai Hőerőműben az ország első energetikai célú gázturbináinak üzembe helyezésén dolgozott. A valósidejű infravörös hőláttató berendezést az országban elsőként vezette be az üzemi és az orvosi használatba, kidolgozva mérési alkalmazásának technikáját. Ezzel kapcsolatban a VEIKI-ben végzett kutató munkát, majd eredményéről 1982-ben meghívottként az IMEKO IX. világkongresszusán Nyugat-Berlinben előadáson számolt be. Ipari mérés-és vezérléstechnikát oktatott a Vegyipari Automatizálási Főiskolán Kazincbarcikán. Tíz évig a Paksi Atomerőmű üzembe helyezésén a folyamatirányítás, ezen belül a reaktorok szabályozó és biztonságvédelmi rendszere ellenőrzésében vett részt. Több évig előadásokat tartott a BME Továbbképző Intézetének a tanfolyamain. Nyugdíjazását követően 20 évig az energiaáremelések miatt súlyos helyzetbe kerülőket támogató HÉRA Alapítvány ügyvezető igazgatója volt. 1962 óta tagja az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesületnek, továbbá tagja a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesületnek és a Magyar Nukleáris Társaságnak. A Magyar Villamos Művek Sportegyesülete természetbarát szakosztályának 1981 óta a vezetője. Többszörös MVMT kiváló dolgozó, a Nehézipar Kiváló Dolgozója, a Munka Érdemrend bronz fokozata, az ETE Kiváló Aktíva, a Ronkay-díj (MVM Emlékérem), valamint a Villamosenergia-ipar Sportjáért Díj kitüntetettje.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodnár István

1937-ben született Miskolcon

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Az első munkahelye - 1961-től 1970-ig - az Egyesült Izzó és Villamossági Rt. volt, ahol a rádiócsőgyárban volt szerkesztőmérnök, később - a mérnöki munkáival egyidejűleg - a Rádiócsőgyár igazgatójának volt a műszaki titkára. Részt vett a Kiváló Ifjú Mérnök pályázaton, és ezt teljesítve Kiváló Ifjú Mérnök oklevelet kapott. Tanulmányait tovább folytatva, 1966-1968-ig a Budapesti Műszaki Egyetem televíziótechnikai Szakmérnöki képzését elvégezve, televíziótechnikai szakmérnök lett. 1970-1977-ig mint szakmérnök az Elektromechanikai Vállalatnál labormérnökként dolgozott. 1971-ben kifejlesztette a teljesen tranzisztorral felépített DAJ 10-10-típusú - mérőállványba helyezhető - torzítás- és rajzmérőt, mely mint újdonság kétszer volt kiállítva a Budapesti Ipari Vásáron. Ennek a berendezésnek egyik áramköre szolgálati szabadalma (lásd: Szabadalmi Közlöny 1977. évi 5. számát). Utolsó munkahelye nyugdíjba vonulásáig a Hírközlési Főfelügyelet Frekvenciagazdálkodási Intézete, jelenleg a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóságként tölti be feladatát.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bogdány Miklós

1939-ben született Moszkvában

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. Első munkahelye az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára (EMG) volt, ahol 34 évet töltött, beleértve a privatizáció folyamatában történt név- és tulajdonosváltásokat is. Először elektroncsöves, majd tranzisztoros AC és DC voltmérők fejlesztésében vett részt ill. vezette azokat, de fejlesztett EKG műpáciens-jelgenerátort is. Később a félvezető karakterisztika rajzoló fejlesztése lett a témaköre, több találmány fő- vagy társszerzője. Nyelvtudása (orosz és angol felsőfokú, német középfokú szakmai nyelvvizsga) révén több kiállításon, vásáron képviselte az EMG-t, s egy fél évet töltött Brazíliában a Metrimpex külkereskedelmi vállalat által szállított mérőműszerek, laboratóriumi eszközök átadásával, nem egyszer javításával. Éveken át tagja volt a KGST REÁB 3. szekció magyar delegációjának. A 90-es évek elejétől az önálló külkereskedelmi jogot élvező EMG, ill. annak utódcégei kereskedelmi osztályán dolgozott, s közben családi betéti társaságában tanulta-gyakorolta az új gazdasági lehetőségeket. Az EMG-utód végleges megszűnése után ez lett a fő tevékenysége, amit nyugdíjasként is folytatott és folytat: doziméterek és más nukleáris mérőeszközök importjával és kereskedelmével foglalkozik.

1987-ben Kiváló feltaláló kitüntetés arany fokozatát nyerte el, 1988-ban Sportérdemérem bronz fokozatában részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bolváry Gedeon

1935-ben született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1959-től 1989-ig a Medicor Művek dolgozója. 1959-től 1962-ig az elektronikus orvosi készülékek minőségellenőrzésével foglalkozott. 1961-62-ben részt vett az első hazai gyártmányú, direktíró EKG készülék tervezésében és a magyar kórházakba való bevezetésében. 1962-től 1975-ig a Medicor Művek kutató-fejlesztő részlegének tagjaként először, mint tervező, majd 1964-től vezető tervezőként tevékenykedett. 1975-ben a Medicor Művek Minőségellenőrző és Vevőszolgálati Főosztályára ment át műszaki tanácsadónak. 1977-től 1982-ig a Medicor Művek műszaki (és kereskedelmi) képviselőjeként Pakisztánban dolgozott a Siemens Pakistan cég orvosi műszer részlegével szerződéses alapon együttműködve. 1982-84 között a Medicor Művek licence és know-how kereskedelmével volt megbízva. 1984-ben a Medicor Művek Továbbképző Intézetében átvette az elektronikus orvosi készülékek szerviz-oktatásával foglalkozó csoport vezetését. 1989-2008 között az Országos Kórház- és Orvostechinikai Intézetben (ORKI) - majd Orvos- és Kórháztechnikai Intézet (ORKI) - először osztályvezető, majd főosztályvezetőként kialakította az informatikai és eszközgazdálkodási osztályt. 1990 - 2008 között a Semmelweis Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar Orvostechinikai és Számítástechinikai Tanszék meghívott előadója. Szakmai publikációi - több mint ötven szakmai anyag - magyar, angol, német és orosz nyelven jelentek meg. Számos felsőoktatási jegyzet szerzői és lektori tevékenysége is nevéhez fűződik. Konferencia előadásainak száma száz fölött van. Meghívott szakértő a CEN TC251 WG2-ben (informatika) és a TC 257 GMDN-ben, ahol az orvostechinikai eszközök nómenklatúrára kialakításának problémakörével foglalkozott. Lloyd's regisztrált auditor (minőségügyi rendszerek). Orvostechinikai szakértő. Tagja a Nemzetközi Orvostechinikai Szervezetnek (International Federation for Medical and Biological Engineering, IFMBE), a Méréstechinikai Automatizálási és Informatikai Tudományos Egyesület Orvostechinikai Szakosztályának alapító tagja (1963) (MATE), és az Országos Orvostechinikai Egyesületnek (MEDING). Munkássága elismeréseként Miniszteri Dicsérő Oklevelet, Dr. Striker György, Dr. Katona Zoltán és Pro Sanitate emlékérmeket kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bolváry Gedeonné (Halácsy Magdolna)

1936-ban született Veszprémben

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1959 május 1-én kezdett dolgozni a Budapesti Orvosi Műszergyár gyártmányfejlesztési laboratóriumában. 1963-tól - a hazai orvosi-műszergyárak összevonása után - a Medicor Művek Elektromedikai Fejlesztési Főosztályán fejlesztőmérnökként dolgozott. 1965 és 1977 között a Medicor Művek Vezérigazgatóság Műszaki Ellenőrzési és Vevőszolgálati Főosztályán (MEF) a gyáregységek műszaki ellenőrzési feladatainak kialakításában és irányításában tevékenykedett. Fentiek mellett részt vett, együttműködve az Orvosi Műszerügyi Intézettel (ORMI), a Műszeripari Szabványosítási Központ szakmai szabványainak kidolgozásában. Később a KGST országok közötti szervizszerződések előkészítése és esetenként a hazai, illetve külföldi egyeztetése volt a feladata. Ehhez német nyelvtudása segítette hozzá. Továbbá a MEF keretében, a reklamációs ügyintézők irányítója volt - csoportvezetői beosztásban. A fenti időszakban, szakmai ismereteit a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnöktovábbképző Intézet tanfolyamain rendszeresen frissítette. 1977 és 1982 között az Egészségügyi Minisztérium szervizvállalatánál a Röntgen és Kórháztechnikai Vállalatnál dolgozott. Az új egészségügyi intézmények, illetve rekonstrukció után újra üzembehelyezett létesítmények orvostechnológiai szerelésének, az orvosi gépműszerek telepítésének és üzembe-helyezésének szakmai irányítása volt a feladata. 1979-ben az Állami Energetikai és Energiabiztonságtécnikai Felügyelet előírásai szerint az érintésvédelem ellenőrzésére jogosító szakvizsgát tett (a MEE által szervezett továbbképzés keretében). 1982-től 1994-ig, nyugdíjazásáig, az Országos Reumatológiai és Fizioterápiás Intézet (ORFI) beruházási főelőadójaként (orvosi műszer-mérnök besorolásban) az Intézet orvosi gép-műszereinek beszerzése, üzemeltetése stb. volt a feladata, majd megbízott műszaki osztályvezetőként az épület, épületgépészet és egyéb üzemeltetési feladatok koordinálása is feladata lett 1994 óta nyugdíjas. Azóta a szakmával csak egyesületi és szakirodalmi szinten találkozik. 1963 óta tagja a MATE-nak és 1992 óta a MEDING-nek. 1984-ben felvételt nyert az IFMBE (International Federation for Medical and Biological Engineering) nemzetközi klinikai mérnök regiszterébe. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bors László

1937-ben született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán 1961 évben fejezte be kitüntetéses diplomával. Első munkahelye a BHG mikrohullámú fejlesztési osztálya volt, ahol különböző mikrohullámú rádiórelé berendezések adóoldali egységeinek fejlesztését végezte (1961-1965), amit áthelyezés után az ORION rádió és vill. gyár mikrohull. fejl. osztályán folytatott 1968-ban történő nyugdíjazásáig különböző beosztásokban (fejlesztőmérnök, csoportvezető, osztályvezető majd főosztályvezető). Ennek során különböző átviteli kapacitású digitális rádiórelé berendezések különböző frekvencia sávokban működő családjaik kifejlesztése volt (400 MHz – 15 GHz). A berendezések legtöbbször exportálásra kerültek, melyek a KGST piacon kívül a különböző fejlődő országokban is felhasználásra kerültek (1961-1968). Szakmai munkáját 1968-ban történt nyugdíjazása után a Teletechnika Kft.-ben folytatta műszaki igazgatói majd műszaki tanácsadói feladatkörben, melynek főbb mérföldkövei a következők voltak (1968-2020): mobil hálózati bázis állomások antenna erősítőinek kifejlesztése, Széchenyi hegyi TV toronyban lévő elavult AM mikro adó helyére digitális és analóg műsorok kisugárzására alkalmas berendezés kifejlesztése, lefedett területek besugárzására szolgáló műsor elosztó berendezés elkészítése, különböző felhasználású radar berendezések kifejlesztése, rendszertechnikai feladatok kidolgozása. Munkái során munkatársaival együtt több szolgálati szabadalom született, melyek felhasználásra kerültek. Több szakmai konferencián volt módja részt venni, ahol előadónként is szerepelt

Több alkalommal Kiváló dolgozó és Kiváló feltaláló elismerésben részesült, Kiváló munkáért dicséretben is volt része.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bölöni János

1937-ben született Bukarestben

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961-ben a diploma megszerzése után a Villamos Automatika Intézetnél kezdte pályafutását - és végig itt is maradt. Az első néhány évben gyakorlati ismereteket szerzett, - üzembehelyezőként dolgozott a Dunaújvárosi Papírgyárban, Ózdon, konzervgyárakban. 1964-ben áthelyezték a Fejlesztési Főosztályra. Akkoriban jelent meg egy új teljesítményelektronikai eszköz, a tirisztor. A következő évtizedekben tirisztoros berendezések fejlesztésével, majd alkalmazásával foglalkozott. Változatos, érdekes munka volt, amelynek zömét az egyenáramú hajtások különféle alkalmazása alkotta. Berendezéseket szállítottak cementművek, papírgyárak, hengerművek, dróthúzóknak részére. Különleges feladatot jelentett a színházi világítóberendezés, egy robotkocsi, az indukciós hevítő és az elektrofilter. Az ELIN-Vilati műszaki igazgatójaként ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Budai József

1938-ban született Szeremlén

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961. július 1-én lépett be a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat Bajai Üzletigazgatóságához gyakornokként. A gyakornoki idő után önálló munkakörben feladata lett az üzemviteli munkák szervezése, irányítása mellett a szakszolgálati, túlfeszültségvédelmi feladatok és a hálózati mérések irányítása, végzése. Különös feladatot jelentett a 35/20 kV-os állomások üzembe helyezése és az üzemeltetés előkészítése. A szervezetfejlesztés során az üzemvezetőségek működési területén létre kellett hozni a kirendeltségi szervezetet, mely újabb területek megismerését igényelte. Az átszervezéssel egy időben az üzletigazgatóságok üzemigazgatóságokká alakultak. Az átalakulásra 1970-ben került sor és ekkor az üzemviteli osztály vezetőjének nevezték ki. Az ellátási terület energiaigényének növekedése szükségessé tették a 120/20 kV-os állomások építését, az állomások telemechanizálását. Mind a fejlesztés előkészítésében, mind a kivitelezésben jelentős feladat hárult az üzemigazgatóságra. Az üzemirányító szervezet létrehozására, közel a fejlesztési feladatok megvalósításával egy időben került sor, mely mind a szakszolgálattól, mind tervezőktől összehangolt, pontos munkát igényelt. Az eredményes tevékenysége alapján 1991-ben főmérnöki feladatok ellátásával bízta meg a vállalat vezetése. Az Üzemigazgatóság kötelekéből 1999-ben ment nyugdíjba. 2000-ben a Magyar Elektrotechnikai Egyesület közreműködésével Szegeden Elektrotechnikai Múzeum létesült, melynek kivitelezésében, gondozásában és a látogatók fogadásában részt vett.

Munkásságát Kiváló dolgozó kitüntetéssel, Honvédelmi érdeméremmel, ZEUSZ díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Buzásy László

1937-ben született Kiskőrösön

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Harmadéves korától az Egyesült Izzó ösztöndíjasa, ahol 1961. szept. 12-én állt munkába. A féléves mérnöki felkészítő letelte után a rádiócső gyártásba került, metódusnak; 1962-ben részt vett a vidikon gyártás létrehozásában, majd a mérés vezetője lett. 1963 nyarán –lakás ígéretével – került az Izzó Gyöngyösre, ahol azóta is él feleségével, Katona Anna gépészmérnökkel. Első munkája a germánium tranzisztorgyártás telepítéséhez kapcsolódott, majd a műszerjavítás csoportvezetője lett. Itt került kapcsolatba a szakmunkás képzéssel, 1970-1985 között a gyöngyösi József Attila szakmunkásképző villanszerelő vizsgabizottság elnöke volt. 1971-ben került vissza a félvezető gyártásba. A dióda gyártás üzemvezetőjeként része volt az éves gyártás 40mdb-os fejlesztésében. Itt tagja volt egy szolgálati szabadalmat kidolgozó csoportnak is. 1976-ban került abba a csoportba, melynek feladata lett a Fairchild cégtől vásárolt integrált áramkör gyártás betanulása és a gyártás megszervezése. A tömeggyártási technológiát a cég szingapúri üzemében tanulta, majd az itthoni üzem vezetője lett. 1984- től 1990-ig a Félvezető gyáregység vezetője volt. A több mint 2000 főt foglalkoztató egységben folyt a germánium diódák, planár és mesa tranzisztorok és az IC-k szerelése és mérése. Az összesített kapacitás meghaladta az évi 120m darabot. 3 év kitérő után, amit a Novofernél oktatásszervezéssel és a Samsung jászfényszarui gyárában termelészervezéssel töltött, került vissza a félvezető gyártásba. 1993-tól a Gyöngyösön az Interbip gyáregység igazgatója, majd 1995-től nyugdíjazásáig Budapesten az Intermos termelési igazgatója volt. Nyugdíjasként még 10 évig dolgozott informatikai területen.

A Minisztertanács Kiváló Munkáért jelvénnel tüntette ki 1989.05.01-én.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Clementis Ervin

1935-ben született Hajmáskéren

2010-ben aranyoklevélben részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett villamosmérnöki oklevelet 1961-ben. Ugyanitt szerzett mikrohullámú szakmérnöki oklevelet és doktori fokozatot 1967- és 1972-ben. 1970-1977 között a Magyar Posta Tervező Intézetében, 1978-1989 között a Posta Tervező és Beruházó Intézetben dolgozott különféle hálózatfejlesztési munkákban vezetői beosztásokban. Számos fejlesztési, tervezési és beruházási programban vett részt: TV-adóhálózatok, mikrohullámú gerinchálózatok, digitális hálózatok tervezése és magyarországi bevezetése. A Győri Széchenyi István Műszaki Egyetemen mikrohullámú hálózat-tervezést oktatott 1980-1981-ben. Szerkesztette a Távközléstervezési Díjszabást (MÉDI). 1991-1992-ben a Videoton-SEL-Távközléstechnikai Kft.-ben RLL és GSM hálózatok tervezésével foglalkozott. 1992-2000-ben frekvenciatervezési adatbázisokkal és digitális földfelszíni rádiórendszer hálózatok számítógépes programfejlesztésében dolgozott a Matáv-PKI-Távközlésfejlesztési-Intézetben (KLIPSZ/Venter-program). 2000-2002 években a Geokomp/Esri-ben műszaki tanácsadói munkakörben mikrohullámú frekvenciatervezési programot dolgoztak ki a Kormányzati Hivatal részére. 2002-2005 években az Antenna Hungária részére privatizációs feladatok lebonyolítására, a digitális mikrohullámú és optikai hálózatok szétválasztására műszaki szakértői munkában dolgozott. Több szakcikk szerzője, a HTE és a Mérnöki Kamara tagja.

Kitüntetések: Közlekedés- és Postaügyi Miniszteri elismerés 1969, Matáv Távközlési Alkotói díj 1998, Esri/Geokomp/Innovációs díj 1999, Matáv Távközlési Érdemérem 2000.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dévai Huba

1936-ban született Debrecenben

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1960-1963 között a budapesti Telefongyárban elektronikus mérőműszer javítással és hitelesítéssel, kezelési és hitelesítési utasítások készítésével, technológizálásával foglalkozott. Műszaki fordítást végzett angol, német és orosz nyelvből. 1963-1991 között Gyöngyösön, a Szerszám- és Készülékgyár, később Egyesült Izzó Félvezető és Gépgyára, majd Mikroelektronikai Vállalat, végül Sámson Mátra Gépgyár Kft munkatársa volt. 1963-1964-ben üzemmérnökként gyártó- és mérőberendezések üzemeltetése, karbantartása, ezen munkák irányítása volt a feladata. 1965-1969 között műszaki csoportvezetőként a félvezetőgyártás technológiai felügyeletét végezte. 1969-1970-ig Technológiai Osztályvezetőként alkatrész tömeggyártás technológiai irányítása, beruházási technológiai szakértő. 1970-1984 között a Félvezető Gyáregység vezetője, feladata az alkatrész tömeggyártás teljes műszaki és termelési irányítása. 1984-1990-ig műszaki főosztályvezető, a főmérnök műszaki helyettese, egyedi gépgyártás teljes műszaki előkészítése (technológia, -norma, gyártóeszköz-gazdálkodás, - műszaki előkalkuláció, - szerszámgyártás, - technológiai fejlesztés, - beruházás) tartozik feladatai közé. 1990-1991 között kereskedelmi, majd értékesítési osztályvezető, önálló (budapesti központtól független) kereskedelmi tevékenység megszervezése, európai kooperációs lehetőségek keresése. 1991. december 1-től korengedményes nyugdíjas. Nyugdíj mellett angol-német műszaki fordítás, tolmácsolás, szakértői tevékenység elektronikai, híradástechnikai, számítástechnikai, orvosi elektronikai szakterületen. 1991. december 15-től 2001. december 31-ig a FUNDAMENT-91, majd ALAPKŐ 95 KFT. ügyvezetője, társasházi lakások építésével és értékesítésével foglalkozik. Közben (részmunkaidőben) a gyöngyösi Mezőgép RT-KFT-ben idegennyelvű (elsősorban német) levelezés, tolmácsolás, fordítások készítése. 2002. január 1-től nyugdíj mellett műszaki fordítás, elsősorban orvosi elektronikai szakterületen.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Egri János

1936-ban született Budapesten

2011-ben aranydiplomában részesült.

1961-ben, a Villamosmérnöki Karon oklevelet szerzett híradástechnika szakon. Az Elektromechanikai Vállalatnál töltött rövid időszakot követően a Távközlési Kutató Intézetnél lett tudományos munkatárs, majd főmunkatárs. 1964-ben kezdte el posztgraduális tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, átvitel-technikai szakon és tanulmányai végeztével 1966-ban kitüntetéses szakmérnöki diplomát szerzett. 1968-ban rendszertechnika szaktudományból műszaki doktori címet szerzett. Ekkor már a Magyar Posta Vezérigazgatóságon dolgozott a Fejlesztési Szakosztály postafőmérnöki beosztásában. Ezen időszak alatt a Francia Kormány ösztöndíját elnyerve hét hónapot töltött Franciaországban, többek között módja volt meglátogatni a francia űrtávközlési földi állomást, amely ekkor Európában egyedülálló technikai színvonalat képviselt. 1974-ben jelent meg Dr. Villányi Ottó és Dr. Hegyi Gábor kollégáival a Posta vezérigazgatóságon közösen írt űrtávközlés című tudományos művük, amely a magyar űrtávközlési földi állomás építéséhez is hasznos segítséget adott. Sportolói pályafutásának köszönhetően a Magyar Televízió is gyakran felkérte világbajnokságokon, olimpiai játékokon sportriporteri közreműködésre, így először Grenoble-ban, a téli olimpiai játékokon, majd 1972-ben a müncheni nyári olimpián közvetített sporteseményekről. A Magyar Televízió végül felkérte az akkor alakuló vetélkedő rovat vezetésére, amelyet némi habozás után elvállalt és nyugdíjazásáig, 25 éven át vezetett és szerkesztett olyan műveltségi, ismeretterjesztő műsorokat, mint a Játék a betűkkel, Lehet egy kérdéssel több?, Elmebajnokság, Kérdezz-Felelek!. Visszapillantva az eltelt évekre, a Budapesti Műszaki Egyetemen tanult és elsajátított logikus gondolkodásnak köszönhet sok mindent, amit az életben elért. Köszöni tanárainak, oktatóinak, akik mindezt lehetővé tették számára.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Erdélyi Gábor

1937-ben született Budapesten

2011-ben aranydiplomában részesült.

1957-től dolgozott a Mafilm hangosztályán, 1961-től státuszban. A Mafilmban folyamatosan 41 évig játékfilm hangmérnök volt, utána nyugdíjba ment. Minden évben két - három játékfilmet forgatott le neves rendezőkkel (Keleti „Tizedes meg a többiek”, Kovács, Palásthy, Szász, Dárdai, Gothár, Vitézi rendezőkkel dolgozott) a hangmérnöki szekció vezetője volt. Tagja a magyar és a német hangmérnök szövetségnek. A filmes munkájáért 1994-ben Balázs Béla díjjal tüntették ki. A zenestúdió felépítése után annak egyik hangmérnökeként sok filmzenei, könnyűzenei és komolyzenei felvételt, lemezeket készített (pl. Kocsis Zoltánnal, Doráthy Antallal és Jerry Goldsmith-el.). A gyermekeik Halász Jutka lemezeivel nőttek fel, aminek végig hangmérnöke volt. 1972-ben (a Dolby eljárás előtt 2 évvel) 20 országban elfogadott „Sztereófényhang eljárás” című magyar, amerikai, angol, német szabadalmat kapott. 1980-ban műszaki doktorátust szerzett. 1982 óta tanít a Színház- és Filmművészeti Főiskolán filmrendezőket, operatőröket hangtechnikára, hangismeretekre és a Hangmester osztályok osztályfőnöke. A Hangismeretek tárgyából egyetemi jegyzetet és könyvet is írt. („Filmalkotók kézikönyve” magyar és angol nyelven jelent meg). Nevéhez fűződik a Sound Design oktatásának hazai meghonosítása. Nyaranként évente hangosította a Margitszigeti Szabadtéri Operaszínpadot és átépítésekor az elektroakusztikai tervezését is elvégezte. A Budapesti Kongresszusi Központ felépültével, annak műszaki átvételét végezte, majd évekig a konferenciák és rendezvények tanácsadói munkáit, mellékállásban. Itt a magyar játékfilmszemlék beindításának, lebonyolításának egyik megszervezője volt. Amikor a magyar játékfilm először válságba került és új piacok után kellett nézni, elindítója volt a Mafilm Audio stúdióban a Dolby sztereó technikájú szinkronfilmek készítésének. Foglalkozott régi filmhangok szkenneléses restaurálásával, ötlete alapján szabadalmaztatott eljárással készült a „Ludas Matyi” film felújítása a SZTAKI mérnökeinek segítségével. 1992-ben alapították meg az azóta is sikeres „R.D.I Kulturális Kft”-nek keresztelt családi magánvállalkozást, aminek a stúdiója jelenleg is a magyar játékfilmhangnak jelentős nemzetközi sikereket hoz.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fázold Miklós

1936-ban született Füzesabonyban

2011-ben aranydiplomában részesült.

1966-ban államvizsgát tett a Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán is. 1961. augusztus 1-től 1963. január 31-ig gyakorlómérnökként a Mátravidéki Hőerőműben dolgozott. 1963. február 1-én lett az OVIT (Országos Villamos Távvezeték Vállalat) dolgozója a Kelet-Magyarországi Üzemvezetőségen, Miskolcon. Munkáját alállomási mérnökként kezdte, majd 1964-ben megbízták az akkor megalakuló Üzemvezetőségi Relévédelmi, Mérési és Távközlési Szakszolgálat vezetésével. Munkatársaival részt vett a nagyfeszültségű alaphálózati transzformátorállomások nagy ütemű létesítéseinek, illetve bővítéseinek üzembe helyezésében. Később tervezéssel és kivitelezéssel is bővült a tevékenysége. 25 éves szakszolgálati munka után néhány évet osztályvezetőként dolgozott alállomás irányítási, majd műszaki fejlesztési munkaterületen. 1993-tól az OVIT átalakulásával létrejött Alállomás Tervezési és Technológiai Osztálynak tervezője lett. A tervezés főbb irányai: Nagyfeszültségű alállomások bővítése, primer berendezések, valamint az irányítástechnikai és védelmi rendszer rekonstrukciója. Ebben az időszakban jelentek meg a hálózaton a nagymegszakítási képességű, nagy biztonságú megszakítók. Általánossá vált a mikroprocesszoros védelmi és irányítástechnikai automatikák használatba vétele, valamint az optikai jelátvitel széleskörű alkalmazása. Tervezői munkája során a 25 éves szakszolgálati tevékenység, a mérnöki továbbképző tanfolyamokon és az OVRAM által szervezett interaktív tanulmányokon, valamint a vonatkozó szakirodalomból szerzett ismeretekből mindig meríthetett, melyek segítették megérteni, elsajátítani és alkalmazni a korszerű irányítás-technikai és védelmi megoldásokat.

MEE Életpálya-elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fehér Antal

1937-ben született Orosházán

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1956-ban érettségizett a szegedi Déri Miksa Villamosipari Technikumban. Még abban az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Egyetemi tanulmányait 1961-ben jeles eredménnyel fejezte be. 1961-66 között a Dunai Vasműben dolgozott, előbb mint villanszerelő, majd mint a villamos javító üzem üzemvezetője. A villamos javító feladata a teljes kohászati üzem villamos berendezéseinek karbantartása, javítása volt. 1966-ban irányítástechnikai szakmérnöki képesítést és oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1966-ban az Iparterv tervező vállalatnál helyezkedett el irányító tervezői munkakörben. Még abban az évben részlegét átszervezték a Szilikátipari kutató és Tervező intézethez (SZIKKTI), ahol 1992-ben történt nyugdíjazásáig különböző műszaki beosztásokban dolgozott. Szakmai feladatai itt felölelték a villamos irányítástechnikai rendszerek tervezését, majd később a számítógépes kísérleti irányító rendszerek fejlesztését is. Ez utóbbi feladatkörben jelentős energia-megtakarítást eredményező megoldásokat hoztak létre. Fejlesztési feladatai mellett a Veszprémi Vegyipari Egyetemen meghívott előadóként több éven keresztül előadásokat tartott a szilikát szakos nappali és szakmérnöki hallgatók számára a szilikátipari technológiák irányítástechnikai problémáiról. 1992-ben történt nyugdíjazását követően mérnöki irodát alapított, ahol az elektromágneses kompatibilitás (EMC) kérdéskörében tervezési és szakértői feladatokat oldott meg. E feladatok az építmények villámvédelmétől az ipari elektronikus rendszereken át, a híradástechnikai és banki elektronikai rendszerek védelmét és EMC megbízhatóságát ölelte fel. Aktív szakmai tevékenységét 2017-ben fejezte be.

Többször „Kiváló dolgozó” kitüntetés, az Orosházi Síküveg Gyár tervezéséért „Nívó”díj.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Forgó László

1938-ban született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Szakterülete a rendszertechnika, hírközlési-távközlési szakértő. Korábban a Távközlési Kutató Intézet tudományos főosztályvezetője volt 1999-ig, nyugdíjba vonulásáig. Szerződéses vállalkozása volt a Motorola Magyarország Kft-nél, ahol vezető tanácsadó volt 2001-ig. Jelenleg nyugdíjas szerződéses vállalkozóként a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Frekvencia- és Azonosítógazdálkodási Főosztályán szakértő tanácsadó. A Magyar Mérnöki Kamara Hírközlési és Informatikai tagozatában a Minősítő Bizottság tagja volt. A Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület tagja. A Magyar Szabványügyi Testület Nemzeti Hírközlési Bizottságában a Távközlő Végberendezések munkabizottság elnöke. Oroszul, angolul és németül beszél.

Munkássága elismeréseként megosztott Állami Díjat („A híradástechnikai nagyberendezések, komplex rendszerek kidolgozásában, a termékszerkezet korszerűsítésében végzett kimagasló tudományos és irányító munkásságáért”, 1985) kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gödör Éva

1936-ban született Szigetváron

2011-ben aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányait 1956-1961 között végezte a BME Villamosmérnöki Karán, majd 1961-63 időszakban a BHG Mikrohullámú Fejlesztési Osztályán dolgozott és 1963 óta a Mikrohullámú Híradástechnika Tanszék/Szélessávú Hírközlés és Villamosságtan Tanszék oktatója. A mikrohullámú szakmérnöki oklevelet 1966-ban, az egyetemi doktori fokozatot 1971-ben szerezte meg. Az eltelt évtizedek alatt részt vett mindazon tárgyak oktatásában, melyek a földfelszíni és a műholdas mikrohullámú hírközlő rendszerek, valamint a mikrohullámú távérzékelés és rádiócsillagászat témáját ölelik fel, beleértve a rendszeres technikai kérdéseket, az áramköri megoldásokat, a terjedési problémákat. Ez az oktatási munka egyaránt jelentette a magyar és angol nyelvű tananyag összeállítását, jegyzetírást, önálló laboratóriumi, diplomatervezési illetve doktori hallgatói tevékenységek irányítását és a kapcsolódó kutatási munkákat. A tématerületekről áttekintést ad az oktatott tárgyak felsorolása: Tápvonalak, antennák, hullámterjedés; Mikrohullámú áramkörök; Mikrohullámú berendezések; Híradástechnika; Műholdas és mobil kommunikáció; Vezeték nélküli információs rendszerek; Műholdas rendszerek és távérzékelés. Ezen munkákról egyetemi jegyzetek, könyvrészletek, cikkek, szakértői jelentések, hazai és nemzetközi konferenciákon tartott előadások, a kutatási eredményeket összefoglaló eredmények adtak hírt. Az oktatásszervezés és szakmai közélet résztvevőjeként 1991-1993 között szervezte a Villamosmérnöki és Informatikai Karon az Erdélyi Nyári Egyetemet, több évig volt a Temesvári Magyar Diákságért Alapítvány kuratóriumi elnöke. Tagja több szakmai egyesületnek (IEEE= Institute of Electrical AND Electronics Engineers; EARSeL=European Association of Remote Sensing Laboratories; MANT= Magyar Asztronautikai Társaság; HTE= Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület). A HTE-ben és a MANT-ban végzett munkáját szakmai elismerések jelzik: HTE Ezüst jelvény (1988), HTE Arany jelvény (1989, 1992), Puskás Tivadar Díj (1981, 1997, 2010), Virág-Pollák díj (1992), Nagy Ernő Emlékérem (MANT, 2004), Magyar Érdemrend Lovagkereszt (2020).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

György Farkas József

1936-ban született Dunaharasztin

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961 augusztusától a Finommechanikai Vállalatnál rádiótechnikai műszerek hitelesítését végezte, majd mikrohullámú FM berendezések mérési technológiáját tervezte. 1970 októberétől a Híradó Technikai Vállalatnál KTV antennaerősítők és antennák mérési technológiáját tervezte. 1972 májusától a Távközlési Kutató Intézetben mikrohullámú FM berendezések mérésére alkalmas műszerek, majd a berendezések KF és videó áramköreinek fejlesztését végezte. 1989 júniusától a Posta Kísérleti Intézetben műholdvevő rendszerekkel, KTV hálózatok fejlesztésével, fejtállomási és KTV hálózati berendezések minősítő vizsgálatával, hálózatok zavarvizsgálatával foglalkozott. Ezek eredményei több intézeti tanulmányban jelentek meg. Részt vett a fertői KTV fejtállomás és hálózat tervezésében, üzembe helyezésében és ellenőrző vizsgálataiban, a T-Home budapesti fejtállomásának tervezésében, üzembe helyezésében és átvételi vizsgálataiban. A HFC hálózatok koaxiális része tervezési irányelveinek, majd a telepítési technológiai irányelveinek kidolgozását végezte. Részt vett több KTV berendezések szállítására kiírt tender műszaki mellékleteinek elkészítésében, a beérkezett ajánlatok értékelésében, majd a berendezések minősítő vizsgálataiban. Szakértőként részt vett több budapesti és vidéki KTV hálózat műszaki felmérésében, továbbá az EN 50083-1...-7 KTV szabványok honosításában. 2000 novemberétől nyugdíjas. 1967-től a HTE Rádió és tv, majd a KTV szakosztály tagja.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hambalkó János

1938-ban született Bácsbokodon

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Diplomamunkáját 1961-ben védte meg a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán 1961-ben, majd 1981-ben fűtés és távfűtési szakmérnöki képesítést kapott. A Mecseki Ércbányászati Vállalat kővágószőlősi ércdúsító üzemében dolgozott 1961. 08. 31-től nyugdíjazásig, 1997. 08. 31-ig. Először üzemegység vezető 1972-ig, majd főenergetikus a nyugdíjazásig, és a létesítmény felszámolásáig. Feladatai: az energetikai létesítmények üzemeltetése, karbantartása (120 fő), üzemi energiagazdálkodás, vegyipari és radiológiai dúsítás, sűrített levegő előállítás, 1500 db motorikus fogyasztó installációja és működtetése, valamint víz és szennyvíz-gazdálkodás (1500 fő). (Fűtőolaj: 13000 tonna/év (Gőztermelés) Villamosenergia: 3 000 000 Kwh/hó).

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hazay István

1938-ban született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Villamosmérnök (BME, 1961), televízió szakmérnök (BME, 1968) és rádióhírközlési szakmérnök (BME, 1983). Egyetemi évei alatt már szakmai munkát végzett az egyetem Mikrohullámú Híradástechnikai Tanszékén, illetve a Távközlési Kutatóintézetben. Friss diplomásként az MTA Műszaki Fizikai Kutatóintézetében és a Híradástechnikai Kutatóintézetben dolgozott. 1963-1989 között a Magyar Postánál foglalkozott. 1964-65-ben részt vett a hazai kísérleti sztereó műsorsugárzás, majd 1968-69-ben a kísérleti színes televízióműsorsugárzás bevezetésének műszaki előkészítésében, és a műholdas távközlés hazai alkalmazásával kapcsolatos felmérő tanulmányok kidolgozásában. 1985-től a Posta Rádió Műszaki Igazgatóság igazgatóhelyetteseként a polgári frekvenciagazdálkodás vezetője. 1989-ben megbízták a Frekvenciagazdálkodási Intézet megszervezésével, majd főigazgatóként annak irányításával. Részt vett a távközlési, a frekvenciagazdálkodási és a médiatörvény előkészítésében. Több nemzetközi fórumon képviselte Magyarország távközlési igazgatását, majd a frekvenciagazdálkodást. Az USA-ban több alkalommal folytatott tanulmányokat a frekvenciagazdálkodás szabályozása és technikai témakörben. 1992-ben áthelyezték a Közlekedési, Hírközlési és Vízgazdálkodási Minisztériumba. Itt miniszteri főtanácsadóként a műsorszórás koncepcionális kérdéseivel foglalkozott. 1993-ban felkérték ún. aláírói feladatok megoldására kialakítandó HUNSAT Magyar Űrtávközlési Koordinációs Egyesülés megszervezésére és vezetésére. 2002 végéig a HUNSAT Egyesülés vezérigazgatójaként működött. 1993-95 között a művelődésügyi és igazságügyi miniszterek felkérésére részt vett a médiatörvény szakértői előkészítésének munkájában. A KHVM megbízása alapján a műsorterjesztés hosszútávú koncepciójának kialakítását célzó tanulmányt írt. A nemzetközi műholdas szervezetek privatizációjának befejeztével, 2002-ben nyugdíjba ment. Több éven át tagja volt a Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottságnak, különböző megbízások alapján részt vett a médiaszabályzás előkészítési munkálataiban, a televízió digitális átállásának előkészítésében, az ORTT Alkalmazott Kommunikációtudományi Intézetének kutatásaiban, frekvenciagazdálkodási stratégiai kérdések elemzésében. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hegyi Lajos

1936-ban született Veszprémben

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Az egyetemi tanulmányainak befejezése után egy elektronikus műszergyárban (EMG) vállalt munkát, ahol gyártási és gyártmányfejlesztési témakörben szerzett ismereteket. 1962-ben a NEVIKI kutatóintézetbe nyert felvételt. Itt egy rövid ideig pneumatikus - villamos jelátalakítók fejlesztésével foglalkozott, majd a „Vegyipari folyamatokat felügyelő rendszerek” témával foglalkozó csoport vezetője lett. A csoport ipari megbízásokra, konkrét ipari folyamatok felügyeletére és vezérlésére fejlesztett, gyártott és telepített egyedi berendezéseket. (pl.: vegyiparban: Péti Nitrogén Művek, Borsodi Vegyi Kombinát, olajiparban: Százhalombatta, alföldi és dunántúli létesítmények területén). 1977-ben a TEXELEKTRO Ipari Szövetkezetben vállalt állást, ahová átadásra került a Kutató Intézetből az általa vitt téma. A következő évben az elektronikával foglalkozó üzem vezetője lett. Az üzem tovább folytatta az egyedi ipari jelző, vezérlő berendezések tervezését, kivitelezését és telepítését. 1982-ben vezetésével a Szövetkezetből kivált az ipari folyamatvezérléssel foglalkozók egy csoportja és egy gazdasági társaságban (TUNIV GT) folytatta a tevékenységét mint műszaki osztályvezető. Kidolgoztak egy saját fejlesztésű mikroprocesszoros rendszert és ennek felhasználásával folytatták, főleg olajipar területén, az egyedi berendezések tervezését, gyártását és telepítését. 1984-ben megalakította az Olaj- és Gázipari Műszer Elektronika Kisszövetkezetet, amelynek elnöke lett. A Kisszövetkezetben olajipari egyedi berendezések tervezésében és telepítésében vett részt. 1986-ban megalapította a BIMEX Mérnöki Iroda Szövetkezetet, amelynek elnöke lett. A BIMEX-ben egyedi PLC-s ipari folyamatirányító, PCs folyamat megjelenítő és adatfeldolgozó berendezések tervezésével, kivitelezésével foglalkozott (olajipar, vízművek). 1996-tól tovább dolgozó nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Heszberger Antal Miklós

Állami díjas

1936-ban született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült. Pályafutása szinte mindvégig a Távközlési Kutató Intézethez kötődik, ahol 1960-tól a sokcsatornás átviteltechnikai berendezések kutatás-fejlesztésének elindítója és tevékeny részese. A polgári alkalmazásokon túl elsősorban az ún. „speciális” célú katonai (földfelszíni valamint műholdas kommunikáció felderítésére szolgáló mobil rendszerek) fejlesztésének és a TKI-ban történt gyártásának és exportra történő értékesítésének (tipikusan indiai, és Közel–keleti relációkban) irányítója. Szakmai és tudományos irányítói munkájában a tudományos osztályvezetőtől a tudományos főmérnöki, majd igazgatói beosztásig bezárólag a kutatóintézeti hierarchia minden szintjét bejárta. 1964-67 között a Budapesti Műszaki Egyetemen okl. átviteltechnikai szakmérnöki képezést szerzett, majd 1968-ban hírközléseméletből doktorált. 1976 -78 között az ML esti egyetemen gazdaságpolitikai szakosító tanulmányokat folytatott. Szakmai tapasztalatait a japán Anritsu és a Nippon Electric Co. (1985) valamint az amerikai GTE (Huston) cégnél (1991) gyarapította. Tudományos tevékenységét számos nemzetközi szinten elismert hírközléseméleti publikáció, (California Santa Monica, Chicago, Szófia, Tokió, Peking Montreal stb.) mutatja. Szakmai tevékenységének sikerét kiváló feltalálói címmel honorált számos szabadalom, majd az 1985-ben kapott Állami Díj fémjelzi. 1970-75 között rektori megbízás alapján az Állami Vizsgabizottság tagja. 1972 és 1983 között a CCITT XV. és a „Spec.C” Tanulmányi Bizottságaiban (Genf, Párizs) a TKI képviselője. A 80-as években elindított és jelentős devizabevételt hozó speciális műholdas kommunikációs eszközök kutatás-fejlesztésének tapasztalatai és sikerei alapján nemzetközi együttműködést szervezve az amerikai GTE céggel, 1990-ben megalapította a ma már piacvezetőként működő, műholdas VSAT kommunikációs szolgáltatói tevékenységet folytató Hungaro Digital Kft-t. Közel 40 évi szolgálat után, nyugdíjba vonulása óta a Budapesti Mérnöki Kamara által nyújtott jogosultság alapján szakértői és vezető tervezői minőségében aktív. Kitüntetései: 1979 - Munka érdemrend, 1983 - Honvédelmi érdemrend, arany fokozat, 1985 - Állami díj. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Horváth Judit

1938-ban született Nyíregyházán

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1962-ben szerzett gyengeáramú villamosmérnöki oklevelet, 1961-1991 között a Műszeripari Kutató Intézetben dolgozott, 1961-1969 között orvosi elektronikus készülékek tervezése volt a feladata. 40.68 MHz diatermiás készülék tervezése, prototípus, sorozatgyártás, részvétel a bemérésben. 1966-ban felsőfokú angol nyelvvizsgát tett, 1970-ben Szakmérnöki oklevelet szerzett. 1970-től 1979-ig feladata az analóg áramkörök (többek között komplett tápegységek) számítógéppel segített tervezése (CAD), algoritmusok és programok fejlesztése. 1972-ben szerezte meg a műszaki doktorátust. 1974-ben német felsőfokú nyelvvizsgát tett. 1980-1991-ig szerelt analóg nyomtatott áramköri kártyák számítógéppel generált tesztprogramjait fejlesztette. Mérőkészülékek programrendszerének fejlesztése keretében eljárások/részprogramok kidolgozásában vett részt. Integrált áramkörök gyártásellenőrzésében felhasznált analóg mérőautomaták szoftverfejlesztésében, algoritmusok/részprogramok kidolgozásában vállalt feladatokat. 1991-1993 POTI műszaki/gazdasági tanácsadó, 1993-1996 HTCC office manager, 1996-1999 HDT office manager.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Járdán Rafael Kálmán

c. egyetemi tanár, a műszaki tudomány kandidátusa

1937-ben született Besenyőteleken

2011-ben aranyoklevélben részesült. 1961-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Karán. Az egyetem elvégzése után az MTA ösztöndíjasaként a BME Különleges Villamosgépek Tanszékén működő akadémiai kutató csoporthoz került tudományos gyakornokként, majd 1963-tól tudományos munkatársként, 1976-tól 1991-ig tudományos főmunkatársként és tudományos csoportvezetőként dolgozott. Az irányításával tevékenykedő kutató csoport több kutatási témában ért el jelentős eredményeket, amelyek sikeres ipari termékekben realizálódtak, pl. ívhegesztő gyártmánycsalád, szünetmentes biztonsági áramforrás rendszerek, statikus frekvenciaváltó gyártmánycsalád. Ezeket a berendezéseket a magyar ipar folyamatosan gyártotta és belőlük jelentős termelési értéket produkált. A statikus frekvenciaváltók és frekvenciaváltóról táplált villamos hajtások terén számos új tudományos eredményt ért el, pl. elsőként talált megoldást az aszimmetrikusan terhelt háromfázisú inverterek szimmetrikus kimenőfeszültségének biztosítására. 1975-ben szerezte meg a „Műszaki tudomány kandidátusa” fokozatot, és ennek alapján 1976-ban megkapta a „Dr. Techn.” és 1998-ban a „PhD” fokozatot. 1991-től 1997-ig a Deltronic Kft. ügyvezető igazgatója volt. Irányításával számos, nemzetközi sikert elért teljesítményelektronikai (TE) berendezés került kifejlesztésre és gyártásba, pl. az Európa repülőterein megtalálható 400 Hz-es AC/AC konverterek. Európai szabadalomként elfogadott találmánya alapján gyártottak Hollandiában hálózatkondicionáló berendezéseket és referencia feszültségforrásokat. 1997-től a BME AUT Tanszékén dolgozik, 2001-től docensként, 2011-ben megkapta a c. egyetemi tanár címet. A területén angol nyelven oktat magyar és külföldi hallgatóknak jelenleg is. A 120 publikációra 300 független hivatkozást találhatunk. Találmányainak száma 19, részben társfeltalálókval, ezek ipari megvalósításra kerültek. Külföldi egyetemeken vett részt kutató-oktató munkában (Torontó, Manchester). Munkásságának elismeréseként megkapta az Akadémiai Díj II. fokozatát, a Kiváló Feltaláló Kitüntetés arany fokozatát (4 alkalommal), az Akadémiai Szabadalmi Nívódíjat (2003), a MEE Nívódíjat, az MTA SzTAKI Intézeti Díj I. fokozatát 3 alkalommal, a Széchenyi István Ösztöndíjat (2001). Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kalmár Gyula

1938-ban született Pélyen

2011-ben aranydiplomában részesült.

1961-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Munkahelyei és beosztásai: 1961-64.: Borsodi Hőerőmű Villamos Osztály, beosztott mérnök; 1964-1970.: Magyar Villamos Művek Tröszt Termelési Igazgatóság Villamos Osztály, önálló mérnök; 1970-74.: Borsodi Hőerőmű Vállalat Villamos Fenntartási Üzem, üzemvezető; 1974-1985.: Erőmű Beruházási Vállalat Paksi Atomerőmű Létesítményi Főmérnökség, műszaki ellenőr, Villamos és Irányítástechnikai Kirendeltség vezető; 1985-2001. (nyugdíjazásig): Paksi Atomerőmű Vállalat/Részvénytársaság, önálló mérnök, vezető mérnök, főtechnológus, osztályvezető. Továbbképzések: 1966.: Nehézipari szakmai anyaggal bővített orosz középfokú nyelvvizsga az ELTE Idegennyelvi Továbbképző Lektorátusán; 1976.: Atomerőmű szakmérnöki oklevél a BME Gépészmérnöki Karon.

Kitüntetések: 1969.: Nehézipari Minisztérium: Kiváló Újító bronz fokozat; 1980.: Nehézipari Minisztérium: Kiváló Munkáért kitüntetés; 1984.: Atomerőmű Beruházás vezetése: Atomerőmű építéséért Emlékplakett; 1993.: Magyar Villamos Művek Társaság: Magyar Villamosenergia-ipar Megújításáért Emlékérem; 1994.: Magyar Villamos Művek Társaság. ZEUSZ díj; Paksi Atomerőmű Vállalat/Részvénytársaság: emlékérem, Kiváló dolgozó jelvény több alkalommal.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kele Antal

1937-ben született Furtán

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961-ben, az utolsó egyetemi félévben a Magyar Néphadsereg ösztöndíjasa lett. Az egyetem befejezését követően, 1961 júniusában a hadsereg hivatásos állományba vette és előléptették főhadnaggyá. Ezt követően a hadsereg honi légvédelmi rakéta kiképzőbázisára vezényelték, ahol több, a Budapesti Műszaki egyetemről fogadott tisztársával együtt 3 hónapig a kiképzőbázisra beiskolázott nem mérnök képesítésű tiszt állomány elméleti, elsősorban elektrotechnikai előképzésében vett részt. 1961 ősztől 1962 májusáig az akkor rendszeresített honi légvédelmi rakétatechnikai eszközök elméleti és üzemeltetési ismeretét sajátította el, ami képessé tette ezen eszközök használatára. 1962 júniusában kinevezték a Miskolc körzetében települt, honi légvédelmi tüzérezred rakétatechnikai üzemeltető mérnökének. Ugyanennél az alakulatnál később a javító szolgálat-vezetői beosztásba helyezték. 1967-ben kinevezték az ezred főmérnökének. 1968-ban a 105./TÜSZF beosztásba helyezték. 1968/69-ben beiskolázták a Szovjetunió egyik katonai intézetébe, a korszerűbb rakétatechnikai eszközök megismerése céljából, itt „légvédelmi rakéta fegyverrendszerek mérnöke” képesítést szerzett. 1975-ben kinevezték a 105. honi légvédelmi (rakéta) tüzérezred Technikai Szolgálat Főnök (ezredparancsnok helyettes) beosztásba. Technikai jellegű beosztásaiban rendszeresen részt vett a Szovjetunió állami lőterén végrehajtott rakéta éleslövészeteken, ahol az üzemeltetési tapasztalatok mellett az eszközök harci alkalmazását is elsajátította. 1979-ben kinevezték az ezredparancsnok általános helyettesévé. 1985 áprilisában részt vett az „Akadémiát végzett tisztek továbbképzése” három hónapos tanfolyamon. 1985. szeptember 1-vel kinevezték a megüresedett Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei PV parancsnokság törzsparancsnokának. 1986 júliusától három hónapos speciális törzstiszti kiképzésen vett részt Moszkvában. 1990-ben a polgári védelem szervezeti átalakítása miatt, mint beosztásra váró, ezredesi rendfokozatú főtisztet a Hátországvédelmi Parancsnoksághoz vezényelték Budapestre. 1991. december 31-vel nyugállományba helyezték. 1992-2007 a B.A.Z Megyei kórházakban, az egészségügyi informatikai rendszer kiépítésében és az állomány felkészítésben vett rész főállásban.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerényi László

1938-ban született Debrecenben

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961 márciusától előbb heti 18 órában, július 1-től főállásban dolgozott az MTA Központi Fizikai Kutató Intézetében. Az Elektronikus Főosztály Elektromos Kísérleti Műszergyártó Üzemében (EKMÜ) kezdett és többszöri átszervezés után a Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézetből ment nyugdíjba 1996 végén, mindvégig azonos telephelyen dolgozva. 1968-ig a kísérleti reaktorhoz szükséges műszerek fejlesztésében vett részt (szélessávú erősítő, higanykapcsolós impulzusgenerátor, neutronfizikai amplitúdó és időanalizátorok). Ezután kezdtek el a TPA számítógépcsalád fejlesztését és 1972-től ezek ipari felhasználásában tevékenykedett. Főbb munkái: Dunamenti Hőerőmű, Tiszai Erőmű blokkjainak (10 db) mérés-adatgyűjtő rendszerei, Gáz és Olajszállító Vállalat öt alközpontja, Adria kőolaj vezeték felügyeleti rendszere, a százhalombattai és leninvárosi olajfinomítók vasúti ponttöltő rendszerei, a Budapesti Levegőtisztasági Bizottság méréseinek számítógépes adatgyűjtése, DÉMÁSZ ésÉMÁSZ áramszolgáltatók villamos elosztó rendszereinek telemetrizálása és a Paksi Atomerőmű tréning szimulátorának megvalósítása.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Komesz Mátyás

1938-ban született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961-ben, a villamosmérnöki diploma átvételekor már volt egy kis rálátása a magyarországi televízió adástechnikára, mivel 1958-tól dolgozott a tv-adástechnika területén a budapesti, a kabhegyi és a tokaji tv-adókban. 1963-ig részt vett az országos tv-adóhálózat és az ahhoz kapcsolódó mikrohullámú lánc kifejlesztésében. 1963-64-ben a kutatás és a konstrukció terén tevékenykedett. 1964-ben – Isten hívásának engedve – az Esztergomi Érseki Papnevelő Intézet Hittudományi Főiskoláján teológiai tanulmányokba kezdett, hogy lelkipáosztorként szolgálhassa hazáját. 1969-től 1976-ig több fokozaton keresztül Budapesten szerezte meg a hittudományok doktora tudományos fokozatot. 1969-től 1979-ig lelkipáostori szolgálatban állt különböző plébániákon. 1979-ben - három év budapesti plébánosi szolgálat után - megházasodott, és visszatért a műszaki pályára. Nagy segítséget jelentett az 1984-ben a BME-n megszerzett számítástechnikai szakmérnöki diploma. Néhány év számítástechnikai üzemeltetés után ezzel fölverte tudott bekapcsolódni a kőolajbányászatban használt bányagyutacsok technológiájának fejlesztésébe. 1995-ben az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Bibliai Főiskolájára hívták meg tanárnak, ahol – mai nevén Pünkösdi Teológiai Főiskola – 75 éves koráig a Szentírás-tudományi Tanszék vezetőjeként tanított, azóta nyugdíjas. 2011 óta több publikációja jelent meg a Teremtés elbeszélések, valamint a Példabeszédek könyvének témaköréből. Mindezekben nagyon gyümölcsözően hasznosítja a Budapesti Műszaki Egyetemen induló műszaki pályája látókörét és tapasztalatait. Az egyetemi évek alatt kiépült barátságok pedig mind a mai napig komoly és el nem hanyagolható támaszt jelentenek. Egy örökbe fogadott leányuk és három kis unokájuk van.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Erzsébet

1938-ban született Újkécskén

2011-ben aranydiplomában részesült.

Erősáramú szakon villamos művek tagozaton az Erőmű Tröszt ösztöndíjasaként végzett. Diplomavédés után az Erőmű Tröszt erőművi és alállomási gyakorlat megszerzésére - egy évre - a Tiszapalkonyai Erőműbe küldte. 1962 októberében visszatért az Erőmű Trösztbe, (ekkor már Magyar Villamos Művek Tröszt) az Országos Villamos Relévédelem-Automatika és Mérés Szolgálatához. Ott az országos alaphálózat védelem-automatika berendezéseivel foglalkozott (üzembe helyezés, karbantartás, üzemzavarok kiértékelése, stb.). 1972-től az ERŐTERV tervező mérnöke. Ebben az időben jelentősen bővül az alaphálózat, 400 kV-os csatlakozásokkal is. Tervezési területe: az új hálózatok védelem-automatikai. Részt vesz az Országos 750/400 kV-os kapcsolat védelem-automatika terveinek készítésében, a 750 kV-os távvezeték szovjet fél által készített terveinek honosításában. 1992 óta nyugdíjas. 1995-ig az Erőterv-nél nyugdíjasként megbízással dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kövesdi Gyula

1936-ban született Budapesten

1954. június 14-én ipari technikus oklevelet szerzett az 1. sz. Gépipari Technikum Villamosgépgyártó Tagozatán. 1954-59 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán végezte tanulmányait. 1959 nyarán megnősült, Hódmezővásárhelyre költözött és a Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalatnál kezdett dolgozni. Üzemmérnökként a városi kiefeszültségű hálózat kiépítésében és karbantartásának irányításában vett részt. 1963-tól a Hódmezővásárhelyi Mérleggyárban (később Metripod Mérleggyárban) dolgozott, ahol részt vehetett a hazai elektronikus mérleggyártás bevezetésében fejlesztőmérnöki, üzemvezetői, termelésvezető és kereskedelmi vezető beosztásokban. Mérleggyári feladatai mellett óraadó tanárként és vizsgabizottsági elnökként részt vett a villanyszerelő és elektroműszerész ipari tanulók képzésében a 602. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet keretein belül. 1977-78-ban villamosmérnök-szervezői szakmérnöki diplomát szerzett. 1988-96 közt a KONTAKTA Vállalat Szentesi Gyáregységének önállóvá válási feladataiban vett részt, beszerzési vezető, termelési főosztályvezető, kereskedelmi főosztályvezető beosztásokban. 1996. évi nyugdíjba vonulása után egyéni vállalkozóként mérleggyártással foglalkozó vállalkozások részére szervezési és minőségbiztosítási tanácsadást végzett. Ehhez felhasználta a 2004-ben szerzett „Minőségbiztosítási felülvizsgáló és tanácsadó” végzettségét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyar József

1938-ban született Süttörön

2011-ben aranyoklevélben részesült. 1961. augusztus 1-jén kezdett dolgozni az EVIG (Egyesült Villamosgépgyár) jogelődjénél, a Villamosgép és Kábelgyárban. Az aszinkron-gépek elméleti és gyakorlati fejlesztésével foglalkozott. Az elméleti tevékenységét a Kar villamosgép tanszékével szorosán együttműködve folytatta, közvetlen kapcsolata Retter Gyula, Benedikt Ottó, Istvánffi Gyula és Benkó Sándor urakkal volt több éven keresztül. 1965-1966 tanévtől elvégezte az irányítástechnikai szakmérnököt. 1968. február 26-án államvizsgázott, kitűnő eredménnyel. Aktívan vett részt a KGST fejlesztési munkáiban, mint a nagy villamosgépek magyar meghatalmazottja. Az EVIG-ben különböző beosztásokban dolgozott, majd a gyári főmérnöki beosztás megszűnése után 1985. augusztus 15-én a Magyar Honvédség Elektronikai Igazgatóságára került áthelyezéssel. Rádióelektronikai mobil rendszerek exportjával foglalkozott. Az erősáramú berendezéseken túl a rendszerkommunikáció integrálásának irányítása, és a vevők oktatása is az ő feladata volt. Két hónapot dolgozott Szíriában és kétszer két hónapot Új-Delhiben. 1993. január 1-jével a céget átalakították részvénytársasággá. A HM Ei Zrt a Honvédelmi Minisztérium legnagyobb háttérintézménye, szerteágazó tevékenységgel: objektumkezelés, objektumok védelme, rendezvényszervezés (pl. Kecskeméti Repülónapok), titkosító és informatikai rendszerek fejlesztése és gyártása. Ezen munkákban meghatározó szerepet töltött be, különböző beosztásokban és 2007. április 1-jével kinevezték a cég koordinációs és informatikai igazgatójává. 2010. augusztus 15-ével 49 évi munkaviszony után végleg nyugállományba vonult. 1963-tól oktatott a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolán, óraadóként, illetve meghívott előadóként, 1976-ban az oktatási tárcától címzetes főiskolai docensi kinevezést kapott. Közéleti munkát is vállalt, a XVIII. kerületben egyéni képviselőként az oktatási, köznevelési és sport bizottság elnökeként dolgozott, ahol meghatározó sikereket ért el.

Munkássága elismeréseként 2003-ban HM Ei Rt. Díj kitüntetésben részesült, a honvédelmi miniszter II. osztályú Honvédelemért Kitüntető címet, majd I. osztályú Honvédelemért Kitüntető címet adományozott neki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Meleg László

1936-ban született Apátfalván

2011-ben aranyoklevélben részesült.

A Démász ösztöndíjasaként Kecskemétre kerül. 1961. 08. 03-tól 1966. 10. 31-ig dolgozik itt és kirendeltségvezető-főmérnökként lesz nyugdíjas. A munkahelye adta feladatokon túl, de démászoként foglalkozott a terület adottságai alapján is fontos tanyavillamosítás, tanyai iskolák villamosításának megfelelő gazdasági és műszaki megoldások keresésével, iskolai tantermek világításának korszerűsítésével, közvilágítás és vezérlésének korszerűsítésével. Mai napig szívesen dolgoznak kiképzésük óta területükön a KIF és KÖF FAM csoportok. A NIM szervezésű Megyei Energiaipari Bizottság elnökeként, majd ezt követően már nyugdíjasként a MTESZ és Energia Hivatal keretében működő Regionális Energiahatékonysági és Innovációs Központ megyei vezetője. Küldetése volt az épületek hőszigetelése, a hatékony energiagazdálkodás, szemléletformálás üzemekben, intézményekben, iskolákban. 1962 óta MEE tag A helyi szervezet 1976-os megalakulása után több sikeres országos rendezvény szervezésében vesz részt. Az oktatás szerves része életének: szakmunkások, technikusok képzése, vizsgáztatása, felnőtt szakmunkásképző tanfolyamokat szervez a MEE keretében. Nyugdíjazása után 2014-ig alumíniumipari üzem energetikusa. Még segíteni szeretne az elektromos autók otthoni töltésének műszaki és gazdasági-tarifális, valamint a hálózatra gyakorolt hatás kérdésének rendezésében. Aktív korában városi és megyei tanácsi, majd önkormányzati testületek munkájában vett részt.

Az eltelt időben iparági és MEE elismerésekben részesült: Bláthy díj, Zeusz díj, Életpálya Elismerés.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Merza Béla

1936-ban született Szentendrén

2011-ben aranydiplomában részesült.

1959-ben a BRG- diktafon-és magnó laboratóriumban dolgozott, 1959-1963 között a Fővárosi Elektromos Művek Szentendrei Üzemosztályán üzemvezető, majd főkirendeltség vezető, feladata a hálózati automatikák telepítése. 1963-tól az EMG Esztergomi Gyáregység konstrukciós osztályán fejlesztési csoportvezető. Fő szakmai területe az erősáramú hálózatvédelmi berendezések, nagy teljesítményű váltóáramú stabilizátorok, orvosi elektronika. 1971-től vezető tervezői beosztásban dolgozott. 1977-től a MEDICOR Művek Fejlesztési Intézetében az Orvos-és Méréstechnikai Osztály (Esztergom) vezetője, később főosztályvezető-helyettesi kinevezést kapott. 1964-1978-ig az MTESZ MATE tagszervezetének tagja és az esztergomi gyári csoport vezetőségi tagjaként oktatási-tanfolyamszervezési feladatokat végzett („társadalmi” munkában). 1964-től 1975-ig a város több szakiskolájában tanított műszaki tárgyakat óraadóként, 1978-tól az esztergomi Szent István Gimnázium és Híradástechnikai Szakközépiskola megkeresése alapján ott főállásban igazgatóhelyettesi beosztásba került (gyakorlati oktatók vezetője) és elméleti szaktárgyakat is tanított (elektronikus áramkörök, távközléstechnika) műszaki tanárként.

Munkássága elismeréseként többször Kiváló Dolgozó oklevelet, KGM miniszteri elismerést és dicséretet, a Kiváló Újjító kitüntetés mindhárom fokozatát és a Minisztertanácstól, illetve a Művelődési Minisztériumtól Kiváló Munkáért kitüntetést kapott

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mérai József

1937-ben született Gyöngyössolymoson

2011-ben aranyoklevélben részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetemen 1956-61 között végezte a tanulmányait. 1961-ben szerzett oklevelet a Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. 1979-81 között elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán indított energiagazdálkodási gazdasági mérnöki szakot. 1961-ben a Pécsi Szénbányászati Trösztnél, és jogutódjánál, a Mecseki Szénbányászati Trösztnél dolgozott 1993-ig. A bányabezárás után a Pécsi Erőmű Rt. Műszaki Igazgatóságára került, ahol nyugdíjaztatásáig dolgozott, 1998 ápr. 30.-ig. A mecseki bányászatban különleges szakmai és embert próbáló kihívást jelentett, hogy Európa legveszélyesebb bányáiban- (gázkitörés-veszélyes, III. osztályú sújtólég-veszélyes, fokozottan szénporrobbanás-veszélyes, fokozottan tűzveszélyes bányák)- meg kellett teremteni a földalatti villamos energia alkalmazás feltételeit, annak teljes körű biztonsági követelményeivel együtt. Ebben a munkában úttörő szerepet vállaltak. Ez a feladat évtizedeken át folyamatosan új és új kihívásokat jelentett az üzemeltetés-, karbantartás-, és fejlesztés területén. Nyugdíjazása után aktív szakmai tevékenységet nem tudott végezni, mert súlyosan megbetegedett, a felgyógyulás kb. négy évig tartott. A MEE Pécsi Területi Szervezetének 1974-től a tagja. 2001-ben belépett a Pécs Belvárosi Bányász Nyugdíjas Klub tagjai sorába, amelynek jelenleg is az elnöke. Jelenleg is igen aktív társadalmi tevékenységet végez.

Kitüntetések: 1964-ben és 1968-ban „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesült. 1985-ben megkapta a „Bányamentő Szolgálati Érdemérem” arany fokozatát. A szakmai – tudományos és társadalmi munkássága elismeréseként a MEE 1999-ben Kandó – díjat adományozott. A MEE Pécsi Szervezete 2010-ben „Elektro – Sophianae Díj”-at adományozott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nemere Judit

1937-ben született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961. szeptember 1-én az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára kutatómérnökként alkalmazta, ahol már mint gyakornok dolgozott. A Digitális Fejlesztési Laboratóriumban-Klatsmányi Árpád főkonstruktor irányítása mellett - logikai áramkörök tervezésével és mérésével foglalkozott (inverterek, speciális számlálók, „Zöldhullám forgalomirányító berendezés”). 1966 májusában a főkonstruktor közvetlen munkatársaként a Főkonstruktori Iroda vezetésével bízták meg. Ekkor indultak meg egy elektronikus számítógép (EMG 830) fejlesztési munkái. A kooperációs tevékenységek lebonyolítását, a laborban folyó munkák naprakész összehangolását irányította. 1969-ben a francia CII-céggel kötött licencszerződés alapján a hazai számítógépgyártás technológiájának felgyorsítására gyártótevékenység indult a kis kategóriájú számítógép vonatkozásában. Részt vett a kül- és belföldi kooperációs tárgyalásokon és a megállapodásoknak megfelelő feladatok koordinálását látta el. Egyidejűleg, külön megbízás alapján az OMFB-ben, az ESZR számítógépek dokumentációs rendszerét dolgozta ki. 1970 -1997 között a Siemens AG magyarországi képviselőtén az adatfeldolgozás területét látta el, mint műszaki gazdasági tanácsadó. Szakmai képzésben a Siemens adatfeldolgozási oktatási központjaiban folyamatosan részesült. A nagy számítógépes rendszerek hardware és software konfigurációs ajánlatait dolgozta ki a felhasználók igényei szerint. Ipari termelésirányítási programrendszerekkel, a közigazgatás területén alkalmazástechnikai kérdésekkel foglalkozott. Állandó szakmai kapcsolatban állt a Siemens rendszerek hazai felhasználóival az optimális alkalmazások kialakítását illetően. Előadásokat tartott, szakkönyvek fordítását és szakkikkek lektorálását végezte. Több mint 2 évtizeden át Hannoverben, a CeBit kiállításon mutatta be a cég legújabb hardware és software termékeit. A szakterülete végül a nagy teljesítményű lézernyomtatókra is kiterjedt, melyek szintén számos hazai felhasználónál nyertek alkalmazást.

Mindkét munkahelyén többször részesült vállalati, minisztériumi elismerésben. Munkásságáért Kiváló dolgozó elismerésben is részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nemeskéri Sándor

műszaki doktor

1933-ban született Budapesten

2011-ben aranydiplomában részesült. 1959-ben áthelyezték a Csepeli Szerszámgépgyár Kutató Laboratóriumába. Részt vett az első magyar számjegyvezérlésű szerszámgép (ER-22 eszterga) fejlesztésében, amely az 1965. évi Budapesti Nemzetközi Vásár nagydíját nyerte el. A sorozatgyártásban azonban a gyár már Siemens és BBC vezérlőegységeket alkalmazott, piacképességi okból. Másodállásban a Csepeli Kossuth Lajos Technikumban volt óraadó tanár. 1966-ban pályázat útján áthelyezkedett a Nehézvegyipari Kutató Intézet (budapesti) Automatizálási Főosztályára. Egyik intézeti szerződéses feladata a Budapesti Vegyiművek klóralkáli elektrolízis technológia számítógépes vezérlésének kifejlesztése volt. Az erről írt diplomamunkája eredményeként a Műszaki Egyetemen vegyipari gazdasági mérnök képesítést szerzett (1971). Második diplomája alapján megkezdte a doktori cselekményt, amelynek eredményeként 1973 májusában doktorrá avatta a Budapesti Műszaki Egyetem. Pályázat útján munkahelyet változtatott, a Villamos Berendezés és Készülék Művek Anód Gyárába, ahol először műszaki fejlesztési osztályvezetőként, majd főkonstruktorként dolgozott 1972-77 között. 1977-től 1983-ig a VBKM vezérigazgatóság műszaki-fejlesztési osztályára helyezték. Meghívás alapján munkahelyet változtatott 1983-ban, és a Malomipari Kutató Intézet automatizálási osztályán a gabonasilók és takarmánykeverők automatizálása volt a feladata. Az iparág átszervezése miatt 1989 decemberében tudományos osztályvezetőként került sor kerkedvezményes nyugdíjazására. Szakmai élete kiegészítéseként 1976-tól állandó tagja lett a Vass Lajos vezette szimfonikus zenekarnak. Itt figyelt fel arra, hogy több zeneművet a szerzője hegedűre vagy fuvolára ajánlja. A fuvolán azonban nincs meg a hegedű alsó 5 hangja, Ennek kiegészítésére 1983-ban szabadalmat kapott: Kombinált fuvola (Bp. 1983/191866). A koncertképes mintahangszer a MTA Zenetörténeti múzeumban látható. Hazai gyártó hiányában, az oltalmi idő lejártá után 2017-ben a japán AIHARA cég (részben módosított mechanikával) megkezdte a kombinált fuvola sorozatgyártását. Ebből egy példányt oktatási célra megvásárolt és a Bartók Konzervatórium tanárának ajándékozta.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Péntek Róbert

1937-ben született Budapesten

2011-ben aranydiplomában részesült

Középiskoláját a Kandó Kálmán Gépipari Technikumban 1955-ben technikus oklevéllel zárta. 1955-56-ban az MMG-ben dolgozott a villamos műszerosztályon inas beosztásban. 1956-tól 1961-ig a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait a műszer- és finommechanikai szakon. 1961-ben villamosmérnöki diplomát kapott. 1967-ben irányító szakmérnöki diplomát szerzett. 1961-től mint tervező dolgozott a következő vállalatoknál: EKG, Villamos Automatikai Intézet, Erőmű és Karbantartó Vállalat, Vegyiműveket Tervező Vállalat, INTRASZMAS, Kohó és Gépipari Tervező Vállalat, Könnyűbeton és Szigetelőipari Vállalat. A fenti cégeknél mint tervező dolgozott. Fő tevékenységi területe vegyi üzemek, villamos erőművek, építőanyag-gyártó vállalatok, hőközpontok automatizálása, műszerezése és relés, majd PLC készülékekkel történő vezérlése. Legszívesebben olyan vállalatoknál dolgozott, ahol a terveik kivitelezésénél mint tervezői művezető személyesen közreműködhetett: Dunaújváros Acélmű radiátor gyártása, pásztói vakolóanyag, YTONG téglanyagot előállító golyós malom vezérlése, kazincbarcikai építőelemtéglák gyártása, komáromi hőközpont műszerezése, százhalombattai erőmű műszerezése, klímaberendezések tervezése és üzembehelyezése, gázüzemű hőközpontokba gázelemzők (Vermocit, Infralit) telepítése, üzembehelyezése és ellenőrzése. 1995-ben ment nyugdíjba, ami után még 2 évig dolgozott az OLAJTERV-nél és a Soft Central Kft-nél, ahol a százhalombattai kőolajfinomító részére tervezett vezérléseket, műszerezéseket.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pintér Ferenc

1937-ben született Kiskunfélegyházán

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1962 nyarán - első generációs diplomásként az Egyesült Izzó (Tungram Rt.) Mintagépgyárában kezdett, ahol a gyár termékeinek - izzólámpa, elektroncső, képcső, félvezetők - technológiai folyamatához szükséges elektronikus készülékek, berendezések fejlesztésével foglalkozott. Miután 1964-ben a Konverta gyárat az Izzóhoz csatolták, az általuk fejlesztett készülékek gyártása ott kapott helyet, majd 1966-ban a fejlesztést is oda helyezték, ahol a 70-es évek elején az osztály vezetése is feladata volt. A digitális elektronika térhódításához igazodva, az 1973-, 1974-es továbbképzés után 1975-ben digitális elektronikai szakmérnöki diplomát szerzett. Ezután témát is váltott: színpadi fényvezérlő berendezések fejlesztésébe kapcsolódott be, ahol kezdetben egy pult folyamatban lévő fejlesztését fejezte be, majd arról indulva saját elképzelése szerinti, már félvezető memóriás vezérlő pult kifejlesztésére kapott bizalmat. Az embargó által szelektált eszközválaszték mellett is sikerült olyan pultot kifejleszteni, amely a 80-as évek végén már az ország színházai több mint 80%-ában működött, és a Szovjetunióba is 50 db feletti készülék került telepítésre. 1988-ban a GE megvette a Tungram Rt. részvényeit, ami után az Izzó nem fényforrásgyártáshoz kapcsolódó gyárai - így a Konverta gyár is - halálra lettek ítélve, amelyektől a GE szabadulni igyekezett, így a rendszerváltással megszűnt ugyan az embargó, de a témája további fejlesztése legnagyobb sajnálatára elakadt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dipl.-Ing. Dr. Polgár Tibor

műszaki doktor

1937-ben született Budapesten

Pályafutásának állomásai: 1961-1965: Erősáramú Gyártmányfejlesztési Intézet, illetve a jogutód VBKM Fejlesztési Intézet, ahol aszinkronmotorok fejlesztésével foglalkozott, különös tekintettel a motorok elektromágneses zajszintjének csökkentésére és mérés technikájára, valamint a kapcsolódó hazai szabványok kidolgozására. Az eredményeket szakfolyóiratokban és szakmai konferenciákon is publikálta. 1965-1983: Villamosipari Kutató Intézet, ahol tevékenységét tudományos munkatársként kezdte és mint tudományos osztályvezető fejezte be. Főbb kutatás-fejlesztési területei: kis- és középfeszültségű kontaktorok, közöttük vákuumkontaktor, valamint kismegszakítók érintkező és ívöltő rendszerei. A deionlemez ívöltő szerkezetek fejlesztésével kapcsolatos eredményeit tudományos értekezésben is összefoglalta, amelynek alapján 1976-ban a Magyar Tudományos Akadémián a műszaki tudományok kandidátusa, 1977-ben pedig a BME Villamosmérnöki Karán műszaki doktori címet kapott. Több, a villamos érintkezőanyagokkal összefüggő fejlesztési eredményére szabadalmi oltalmat nyert. Rendszeresen publikált hazai és nemzetközi fórumokon. A Villamos Kapcsolókészülékek c. kézikönyv (Műszaki Könyvkiadó 1984) társszerzője. 1984-1995: Schrack Elektronik/Components AG Wien. A cégnél témavezetőként bekapcsolódott a teljesítményrelék és a hibaáram védő kapcsolók elektromos fejlesztésébe. Munkája során együttműködött a TU Wien illetékes tanszékével is. Beadványára a Technische Universität Wien nosztrifikálta a Magyarországon megszerzett villamosmérnöki diplomáját (1984) és egyetemi doktori fokozatát (1985). Fejlesztési eredményei három kontinensen szabadalmi oltalomban részesültek. 1995-2004: Felten&Guillome/Möller Gebeudeautomation Wien. A vállalathoz a fejlesztési igazgató megkeresésére szerződött. Tevékenysége a cég által fejlesztett, a kommunális elosztóhálózatban alkalmazott kismegszakítók, hibaáram védőkapcsolók, áramlökés kapcsolók (Stromstoßschalter), stb. elektromos fejlesztésére terjedt ki. Munkája ötletgazdagságát ennél a cégnél is világszerte szabadalmi oltalmak sokasága fémjelezte. 2004 óta nyugdíjas. Legfontosabb kitüntetései: MTA 1976: műszaki tudományok kandidátusa, BME VIK 1977: műszaki doktor. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pongrácz Csaba Tamás

1935-ben született Budapesten

2014-ben aranyoklevélben részesült.

A BME Villamosmérnöki Kar hallgatója volt az 1954-1959 években, az erősáramú villamos gépes szakon végzett. Az első munkahelye a GANZ Villamossági Művek (akkor még Klement Gottwald), ahol a trakciós gépek szerkesztési osztályán kezdte mérnöki munkáját (1959.05.01.). Az akkor kiemelt villamosmozdony fejlesztési program munkában vett részt. Ennek befejezése után nevezték ki a Középgépgyár műszaki vezető mérnökének, ahol fő feladata volt a tervezett trakciós motorok és főgépcsoportok gyártásának mérnöki felügyelete és irányítása, az egyéb középgépek gyártása. Az ELTE Atomfizikai Tanszék kérésére (1964.10.01.) került áthelyezéssel az egyetemre, ahol közreműködött egy új neutronfizikai laboratórium létrehozásában, mint mérnök-oktató. A KFKI Magfizikai Intézetével együttműködve 200 kV-os lineáris neutrongenerátor tervezése és megépítése után, feladata volt annak üzemeltetése, fejlesztése és a hozzá kapcsolódó oktatási munka végzése. A neutrongenerátor magfizikai oktatási és kutatási céllal működött, fizikus hallgatói labor-mérések, diplomamunkák és kandidátusi értekezésekhez szolgáltatott max. 10^{10} neutron/sec (14,5 MeV energiájú) forráserősségű neutronokat. Az ipartól átvett KFKI gyártású 125 kV-os aktivációs analitikai célra gyártott neutrongenerátort (amelynek építési munkájában, a KFKI-ban részt vett) felújította, továbbfejlesztette, ellátták saját tervezésű és építésű gyors csőpostával, így a rövid felezési idejű oxigénizotóp kimutatására is alkalmas lett. Ez geológus, geofizikus, biológus hallgatók laborméréseire és diplomamunkáikhoz adott lehetőséget. Részt vett az egyetemi közéletben, bizottságokban, testületekben; 2006-ban ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prokopp István

1936-ban született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült. 1961-től az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG) dolgozott részmunkaidőben, majd ősztől már teljes munkaidőben. Az EMG-ben akkor kezdődött a tranzisztoros logikai áramköri elemek fejlesztése, amibe rögtön az induláskor bekapcsolódott. 1964-66-ban részt vett az első magyar fejlesztésű elektronikus számológép (HUNOR 131) fejlesztésében, mellyel kapcsolatban kidolgozott több logikai és áramköri elrendezésükre szolgáló szabadalmat is kaptak. Az 1966-70 közötti években az EMG 830 típusú számítógép fejlesztésén dolgozott: az áramköri fejlesztéseket és a számítógép tár fejlesztésével kapcsolatos munkákat vezette. Természetesen a gyártmányfejlesztésen kívül rengeteg gyártással kapcsolatos feladatot is meg kellett oldani, így több kézi és automatikus működésű alkatrész mérőválogató berendezést terveztek és építettek meg (elsősorban diódák, tranzisztorok és ferritgyűrűk mérésére). 1970-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán „félvezető elektronikai” szakmérnöki oklevelet szerzett. Az EMG 830 számítógép fejlesztésének befejezése után műszaki tanácsadóként távlati fejlesztési kérdésekkel foglalkozott: elsősorban az EMG-810 számítógépnek az elektronikus méréstechnikában való alkalmazási lehetőségeivel. 1972-ben megalakult az EMG Rendszertechnikai Laboratórium, melynek vezetőjeként az elektronikus műszerekből kialakítható automatikus mérőrendszerek témával foglalkozott. Be kellett kapcsolódniuk a hazai és a KGST szabványosítási munkákba is, ami nem volt sem könnyű, sem kellemes, de a Műszeripari Kutató Intézettel együtt ezt a feladatot is sikerült eredményesen megoldaniuk. Az interface-szel kapcsolatos nemzetközi műszaki tudományos tárgyalásokon való részvétel kapcsán egyre több nemzetközi együttműködési témával kerültek kapcsolatba, így 1981-ben megbízták az EMG nemzetközi együttműködésének vezetésével. Az 1990-es évekre a keleti és a nyugati tömb közti kereskedelmi korlátozások megszűntek: az EMG termékek nem bírták a nyugati gyártókkal a versenyt még a hazai piacon sem. Ezek gyártási volumene pedig nem tette lehetővé a gyár gazdaságos működését, így hamarosan felszámolás alá került. Ezekben az években a legkülönbözőbb problémákkal is foglalkozni kellett. Végül 1995-ben sor került a termelés teljes leállítására. Ezután még két évet dolgozott az egyik Kft-ben, mely egyes feladatokat átvállalt az EMG-től. Onnan 1997-ben ment nyugdíjba. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Radnai Jenő

1937-ben született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1955-1956: elektromos szerelő a Beloiannisz Híradástechnikai Gyárban, háromszoros sztahanovista. 1956-1961: BME Villamosmérnöki Kar Híradástechnikai Kar hallgatója. 1961-1963: Orion Rádió- és Villamossági Gyár fejlesztőmérnök: hangszórók fejlesztése, félvezetők megbízhatósági ellenőrzése. 1961-1974: A BME Híradástechnikai Tanszék Akusztikai kutatócsoportjában másodállású kutató (zenei akusztika, teremakusztika, beszédfelismerés). Előadások, szervezési munka az ICA 1971-en. Számos cikk és előadás. 1963-2000: A Magyar Rádió és Televízió fejlesztőmérnöke, osztályvezetője, végül műszaki igazgatója. Fejleszt stúdiótechnikai készülékeket, közvetítőkocsikat, központi kapcsolóteremet, műsorstúdiókat, bevezeti az RDS információs rendszert, megindítja a kísérleti DAB adásokat. Megtervezi és a Budapesti Elektroakusztikai Gyárral közösen kivitelezzi az első hazai automatikus műsorleboncolító berendezést (I. a 169189/1975. 01. 31. sz. szabadalmat). Tagja az MSZH és az IEC illetékes szabvány-bizottságainak. Képviseli a MR-t az OIRT stúdiótechnikai, terminológiai, távközlési bizottságában, elnöke a digitális technika bevezetését koordináló bizottságnak. 1990-1991-ben kormány megbízottként koordinálja II. János Pál pápa magyarországi látogatásának rádió és televízió közvetítéseit. Munkássága elismeréseként 2000. dec. 1-én Szócs Ernő díjban részesült. 1974-1985: másodállásban a BEAG-ban az automatikus műsorleboncolításon dolgozik és bekapcsolódik a KGST stúdiótechnikai bizottságának munkájába. 1985-1990: kiküldetésben Prágában, az OIRT főmérnökeként, megbízva a nagy nemzetközi közvetítések koordinálásával. 2000-2020: Nyugdíjasként a Magyar Katolikus Családegylet munkatársa, majd alelnöke.

Háromszoros sztahanovista - oklevél (1956), a Magyar Rádió kiváló dolgozója (1963 és 2000 között 6 alkalommal), OIRT Nagydíj (1988), Szócs Ernő díj (2000). Több évtizedes magas magas színvonalú munkája elismeréseként 2017. aug. 20-án megkapta a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje polgári tagozatának kitüntetését, valamint a 2021. január 20-án a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciától az Apor Vilmos díjat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rédl Gábor

1938-ban született Budapesten

2011-ben aranydiplomában részesült.

1952-1956 közt a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot végezte. 1956-1961 Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar gyengeáramú szak nappali tagozatának hallgatója, 1958-1961 között a Beloianisz Híradástechnikai Gyár tanulmányi ösztöndíjasa. 1961-1991 Beloianisz Híradástechnikai Gyárban (később BHG Híradástechnikai Vállalat) mint fejlesztőmérnök, fejlesztési csoportvezető, majd osztályvezető, főmunkatárs az alábbi fő gyártmánycsaládokhoz kapcsolódó berendezés-, program- és rendszerfejlesztésekben vett részt: elektronikusan vezérelt crossbar kapcsológépes telefonközpontok, ECR (elektronikus vezérlésű crossbar) rurál hálózat, QA128, EP128 kvázielektronikus és elektronikus TPV alközpontok, DIPEX (PCM kapcsolású TPV) alközpontok. 1991-2001 közt a Magyar Távközlési Vállalat PKI Távközlési Intézete Kapcsolástechnikai Osztályán tudományos főmunkatársként közreműködött a kapcsolástechnikai rendszerválasztó tenderek műszaki követelményeinek összeállításában, az ajánlatok elbírálásában, majd a kiválasztott rendszerek megfelelőségi vizsgálatában. Később mint fejlesztési osztályvezető a Kapcsolástechnikai Osztályt vezette az alábbi fő tevékenységi körökkel: távbeszélő hálózat specifikációinak karbantartása, hálózatfelügyelet, távbeszélő hálózat elemeinek (főközpontok, alközpontok és előfizetői végberendezések) megfelelőségi vizsgálatai és hatósági tanúsításuk, kártyás nyilvános távbeszélő rendszer korszerűsítése. 1973 és 1977 között a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola (mellékállású) adjunktusa volt.

Kitüntetések: 1976 Egyetemi doktori cselekmények keretében a „Telefonbeszélgetések idő szerinti díjazásának kérdései” c. dolgozatával a „dr. techn.” címet nyerte el, 1981 „Kiváló munkáért” miniszteri kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Seenger Győző

1936-ban született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

A MOM-ban (néhai Magyar Optikai Művek) kezdte a szakmát, fejlesztőmérnökként. Részt vett a KGST-n belül egyedüli ultracentrifuga fejlesztésében, majd továbbfejlesztésében, ekkor többedmagával találmányuk révén szabadalmi oltalmat is kaptak, egy 60 000 f/p villanymotor kifejlesztéséért. Berendezésüket többek közt számos KGST országba exportálták, így alkalma volt a Szovjetuniót, Kínát, Indiát, Angliát, Lengyelországot bejárni, mint az üzembe helyező csoport vezetője, illetve a kiállítások műszaki referense. Munkáját továbbiakban a VILATI-nál folytatta. Részt vett az 1500 A-es tirisztoros egyenirányítók tervezésében, a Dunai Vasmű részére, a VILATI hajtássorozat kialakításában, (publikáció) majd ponthegesztő berendezések hazai honosításában. Munkássága a GTI-ben (Gépipari Technikai Intézet) folytatódott tudományos munkatársként. Plazmahegesztő berendezések tervezése, üzemeltetése, a Szovjetunióból és NDK-ból érkezett plazma- és gázüzemű koordináta vágógépek műszaki felülvizsgálata, beüzemelése és szervizelése volt a feladat. Eközben foglalkozott robottechnikával is, hisz az Intézet feladatai közé tartozott a KGST szakmai konzultációkon való részvétel. A plazmahegesztés, ill. hegesztő robotok témakörében a KGST szakmai kiküldött feladatát is ellátta (konzultációk, szakmai értekezletek). Pályája utolsó éveiben az Intézethez érkezett 1,5 Kw-os hegesztő lézer üzemeltetése volt feladata. Irányításával kidolgozták a lézeres hegesztés, (beton vágókorongok szegmenseinek felhegesztése), lézeres vágás (2mm-es acél ill. rozsdamentes acél koordináta asztalon történő síkvágása,) hazai megoldását, majd a szaggatott lézeres hőkezelés síklemezek, ill. sörgyári maláta őrlő berendezések hengereinek hőkezelését, mely eljárás szabadalmi oltalomban is részesült. Szakmájához tartozott az állandó továbbképzés: német, angol nyelvből nyelvizsgát tett, és elvégezte a Kandó Kálmán Főiskola „erősáramú berendezések mikroprocesszoros irányítása” szakát is.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simó Géza

1935-ben született Nagyszebenben

2011-ben aranydiplomában részesült. Az Országos Villamos Távvezeték Vállalathoz, azaz OVIT-hoz 1960. május 9-én lépett be, mely vállalat akkor a 60-100-120 kV-os alaphálózati alállomások és távvezetékek kezelője, üzemeltetője és fejlesztője volt. Munkahelyén alállomási gyakorló mérnök lett, ahol üzemeltetési, üzemzavar elhárítási, karbantartási munkák mellett új kapcsoló berendezések, transzformátorok üzembe helyezési munkálataiban végzett részfeladatokat. Részt vett az alaphálózati 60 és 100 kV-os alállomások 120 kV-ra való átépítésében, és üzembe helyezésében. 1963-ban Miskolcra költözött, és részt vett az OVIT Kelet-magyarországi Üzemvezetőségének létrehozásában, és ott alállomási csoportvezető mérnökként, majd osztályvezetőként dolgozott. Feladata volt az alállomások üzemeltetése, és az új 120 kV-os és 220 kV-os alállomások műszaki felülvizsgálatainak megszervezése, irányítása, majd az üzembe helyezések levezetése, melyeket már önállóan végzett. Az OVIT a Kelet-magyarországi Üzemvezetőséget átszervezte üzemigazgatósággá, és 1986. évtől megbízták az új üzemigazgatóság vezetésével. Alapfeladata korábban is, majd üzemigazgatóként is az alaphálózati létesítmények teljes körű felügyelete, üzemeltetése és karbantartása is volt. Az OVIT 1993. évi részvénytársasági átszervezése után megbízást kapott az Alállomás Létesítési Üzletigazgatóság vezetésére Budapesten. Munkakörében az első nagyobb projekt volt a Budapest-Hegyeshalmi vasútvonal villamos energia ellátásának korszerűsítése számítógépes irányítástechnikával és felharmonikus szűréssel. A 90-es évek közepétől az MVM Rt. megrendelésére az alaphálózati alállomásokat korszerűsítették, új készülékekkel, számítógépes irányítástechnikával, optikai kábeles belső jelátvitellel, távvezérlésre való előkészítéssel. Az üzletigazgatóságon megszervezte a laboratóriumi szakszolgálati irányítástechnikai szolgáltatásokat, az alállomásokon alkalmazható 0,4 kV-os váltóáramú, és 220V-os egyenáramú segédüzemi kapcsoló berendezéseket tervező és gyártó üzemet. Tevékenységét az OVIT több esetben vállalati elismeréssel jutalmazta. Aktív munkáját 2001 évben fejezte be, nyugdíjba ment, de az OVIT ZRt. továbbra is megbízza esetenként a nagyfeszültségű transzformátor állomások szerelési technológiáinak fejlesztésével, rendezésével.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Stefányi Imre

műszaki doktor

1938-ban született Kassán

2011-ben aranyoklevélben részesült. A Villamos Energiaipari Kutató Intézet Nagyfeszültségű Laboratóriumában kezdte mérnöki munkáját, ahol a nagyfeszültségű transzformátorok lőkö-feszültség vizsgálati módszere, az ahhoz szükséges eszközök fejlesztése volt fő tématerülete. A Ganz első 400 kV-os transzformátorán eredményesen végezte el ezt a típusvizsgálatot. 1969-től a Ganz Villamossági Művek Szerkezeti Laboratóriumában volt fejlesztőmérnök. Megtervezte az akkor igen korszerű V 63-as tirisztoros villamos mozdonyok túlfeszültségvédelmét, amelyek ötven éve megbízhatóan működnek. 1972-től 15 éven át a BME oktatójaként dolgozott az Erősáramú Intézetben, a Villamos Készülékek című tárgy előadójaként. Több jegyzet szerzője, a Villamos Kapcsolókészülékek c. jegyzet írásáért a BME rektora 1986-ban Nívó díjban részesítette. Az oktatási tevékenység mellett végzett kutatási területe az acélolvasztó ívkemencék okozta hálózati feszültség-ingadozás (flicker jelenség) volt. Doktori disszertációjának is ez volt a témája. 1987-től a Kohászati Gyárépítő Vállalat tervezési főmérnöke volt. Publikációinak száma mintegy harminc, angol, német és magyar nyelven, külföldi és hazai szaklapokban, nemzetközi konferenciákon. Leginkább értékesnek azt tekintette, amikor publikációjára szakcikkekben hivatkozás történt. 1990-től egy finn-magyar informatikai kft. ügyvezető igazgatójaként dolgozott nyugdíjazásáig. Tagja volt a Villamosmérnöki Kar Állami Vizsgabizottságának. Diplomaterveket bírált és államvizsgáztatott. Szakmai életútja során számos elismerő oklevelet, díjat kapott. 1990-től nyolc éven át Budapest II. kerület egyénileg megválasztott önkormányzati képviselőjeként közéleti munkát is végzett. Aktívan dolgozott 80 éves koráig, az utolsó három évben – önkéntesként - egy budapesti két-tannyelvű gimnáziumban készítette fel matematikából és fizikából emelt szintű érettségire a szakirányú egyetemen továbbtanulni szándékozókat. Kitüntetések: Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny 2. helyezett 1956, Kiváló Ifjú Mérnök (SzOT) 1963, Kiváló Ifjú Mérnök (Ganz) 1969, Rektori nívódíj (Villamos Kapcsolókészülékek jegyzet) 1986, Törzsgárda Oklevél 15 év jó munkájáért (BME) 1987. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szigeti Sándor

1938-ban született Bukarestben

2011-ben aranydiplomában részesült.

A VBKM Fejlesztési Intézetében szilárd szigetelő anyagokból villamos ívek hatására képződő gázok ívöltő képességét vizsgálta, eredményeiről 1970-ben közleményt jelentettek meg. Később a VBKMFI-ben nagyáramú félvezetős egyenirányítók vegyi és kohászati célú felhasználására ajánlatok kidolgozását végezte, majd mezőgazdasági célú egyenáramú tirisztoros szaggató hajtást fejlesztett ki. Közreműködött az LKM diódás középhengsori hajtás gerjesztő köri áramirányítója, valamint a Csepeli Csőgyár un. pilger hajtása tervezésében és üzembe helyezésében. A tirisztorok jellemzőinek megismerésére, a hálózati kommutációs áramirányítók és ezekben a nagy du/dt elleni védelem gazdaságos kialakítására végzett méréssorozatokot. E munkákhoz az illetékes műegyetemi tanszék munkatársaival irányításával elkészítette az igen kis induktivitású és időállandójú nagyáramú söntrők kiviteli terveit. A szükséges darabok elkészültek, ma is használatban vannak. Ezekről munkatársaival közleményeket jelentettek meg. Közreműködött számos bányász tirisztoros aknaszállító hajtás tervezésében és üzembe helyezésében, irányította a Budavári Sikló tirisztoros négynegyedes hajtásának tervezését. Négy magyar és egy német szabadalom kidolgozásában vett részt. 1987-ben a Magyar Bányászati Hivatal elődje az OBF áthelyezését kérte az államigazgatásba. Itt a bányák, a gáz és olajszállítás, a földgázelosztás, a propán-bután tároló és töltőüzemek létesítményeiben, a normál légtérben, valamint a sújtólég és robbanásveszélyes környezetben alkalmazott villamos berendezések létesítésének és használatának országos hatósági felügyeletében dolgozott. Megszerezte a bányavillamossági szaktervező, a Minőségbiztosítási felülvizsgáló és tanúsító szakképesítéseket. A 2003. évben villamossági bányahatósági szak-főtanácsosként vonult nyugállományba. Jelenleg a Nemzeti Akkreditáló Testület sújtólég és robbanásbiztos villamos készülékek és berendezések szakértőjeként tevékenykedik.

Munkásságáért miniszteri elismerésben részesült

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tarlacz László Ferenc

1937-ben született Szombathelyen

2010-ben aranyoklevélben részesült.

A diploma megszerzése után 5 évig a Beloianniszi Híradástechnikai Gyárban dolgozott az Átviteltechnikai Fejlesztési Osztályon. 1965-ben az egész Fejlesztési Osztályt - vele együtt - áthelyezték a Telefongyárba. Ott fejlesztőmérnökként 1970-ig dolgozott. 1970-től az 1997-es nyugdíjazásáig a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott mint tudományos munkatárs, főmunkatárs, tudományos osztályvezető, majd a végén projektmenedzser beosztásban. (Ekkor már az Intézet neve Távközlési Innovációs Rt. lett.) Igazi szakterülete az átviteltechnikán belül a lineáris hálózatok tervezése, főképpen passzív LC-szűrők tervezése volt. Ebben a témakörben tucatnál több publikációja jelent meg, 1964-ben a Híradástechnikában megjelent cikkével Virág-Pollák-díjat nyert. 1974-ben summa cum laude minősítéssel doktorrá avatták a műszaki egyetemen. Kétszer szerepelt előadással nemzetközi hálózatelméleti konferencián külföldön (aktív RC-szűrők, érzékenység). Mint a terület ismert szakértője több más vállalatnál is dolgozott mellékfoglalkozású szakértőként és tervezte a különleges specifikációjú szűrőket. Ilyen vállalatok voltak: TKI, KFKI, ORION. Szolgálati szabadalmi száma 6, ezek mindegyikét kollégákkal együtt jegyzi. A Budapesti Műszaki Egyetemen is sokoldalú kapcsolatban volt: végzős hallgatók konzulense és diplomatervük bírálója; egy fél évig (1972-ben) másodállásban oktatóként is dolgozott a Géher-tanszéken; egyes dolgozatai pedig az átviteltechnikai szakmérnöki szakon tananyagként szerepeltek.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Trembeczki István

1938-ban született Háromhután

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1999-től napjainkig a KIMÉRA PLUSZ Szervező és Szolgáltató Kft. ügyvezetője/résztulajdonosa, nyugdíjasként feladata a cégirányítás (marketing, értékesítés, adminisztráció). 1993-1998 HUNITEL Távközlési Berendezéseket Gyártó és Forgalmazó Kft. ügyvezető igazgatója volt (Magyar-olasz vegyes tulajdonú cég, száloptikai hálózatok profillal). 1961-1993 Finommechanikai Vállalat (FMV) - Budapest fejlesztőmérnök (13 év); értékesítési főosztályvezető (2 év); projektmenedzser Indiában (4 év); kereskedelmi főosztályvezető (2 év); kereskedelmi igazgató (4 év); műszaki igazgató és vezérigazgató helyettes (3 év); vezérigazgató (4 év). Távközlési Hálózat- és rendszer ismeretek, PC és hálózat ismeretek; Közgazdasági elemzések. Kutató mérnökként dolgozott az FMV cégnél, kiscsatornaszámú mikrohullámú berendezések fejlesztésén, több szolgálati szabadalmat is kidolgozva. Időközben megszerezte a közgazdász mérnöki diplomát is, és főosztályvezetői helyet váltott egy indiai kiküldetésre (1976-1980), ahol az irányítása alatt mintegy 2000 km (földrajzi) hosszúságú, nagykapacitású, sokcsatornás mikrohullámú rendszert telepítettek és üzemeltettek be, hazai fejlesztésű és gyártású berendezésekből. Az első TV közvetítés Bombay (most Mumbai)-Madrasz között e rendszeren keresztül történt. Hazatérve a kiküldetésből, egyre növekvő feladatokkal és felelősséggel töltötte be a kereskedelmi főosztályvezetői, kereskedelmi igazgatói, műszaki igazgató és vezérigazgató-helyettes, majd vezérigazgatói posztokat (1981-1993). Szervezte és irányította az FMV kereskedelmi, műszaki tevékenységét, s végül a cég teljes irányítását végezte. Sikeresen létrehozta közös vállalkozásokat, mind jól ismert nyugati távközlési cégekkel (ALCATEL francia, ITALTAL olasz), mind a KGST (keleti) partnerekkel. Végül első számú vezetőként a cég konszolidálását és a reorganizáció előkészítését, beindítását végezte. A határozott idejű FMV vállalatvezetői megbízatása lejártával, a HUNITEL cégnél - amelynek fő profilja a száloptikai berendezések szállítása és beüzemeltetése volt, ITALTEL gyártói háttérrel - ügyvezetőként dolgozott tovább. A HUNITEL-ből vonult nyugdíjba, és dolgozik együtt a fiával a KIMÉRA Plusz Kft.-ben, amely családi vállalkozás s amelynek fő profilja a szoftverfejlesztés és értékesítés.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Turóczi Béla

1937-ben született Szerencsen

2011-ben aranyoklevélben részesült. Egyetemi diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán, villamos gépek ágazaton szerzett. Első munkahelye a Tiszai Vegyi Kombinát volt. Fialat mérnökként 1961 és 1963 között a gyár építésének szakaszában műszaki ellenőrként tevékenykedett, majd részt vett a kombinát villamos hálózatának üzembe helyezésében. A TVK nitrogén műtrágya gyárának indításakor, 1994-ben a villamos karbantartó üzem vezetésére kapott kinevezést. Megszervezte az erősáramú berendezések felmérését, nyilvántartását, elkészítette a szakirodalom és a gyártóműi előírások alapján a karbantartási utasításokat, megszervezte a javítási munkák anyag és munkaerő ellátását. A műtrágyagyár 2,5 és 5,2 MW-os szinkronmotorjainak fordulatszám növelésére beadott (lépésrövidítéses tekercselés átköthetőségén alapuló) újítását a cég vezetése elfogadta. A tervezést elvégezte, a kivitelezést megszervezte. A TVK fejlesztése során részt vett a polietilén, az olefin és a műanyag gyárak beruházásában és üzembe helyezésében, valamint a fóliahúzó extruderek vezérlőszekrényének tervezésében, kivitelezésében. A Petrolber vállalat kikérésével 1975 és 1979 között részt vett az orenburgi gázvezeték magyar szakaszának építési-szerelési munkáiban Huszton, majd Bogorodcsaniban telepvezető-helyettesként. Az AEG-Mannesmann kompresszorállomások erősáramú szerelését és az üzembe helyezését irányította. Hazatértekor 1979-ben a siófoki Gáz- és Olajszállító Vállalat főenergetikusa lett, majd 1983-ban dunántúli üzemigazgatói kinevezést kapott. A feladata a gáz- és olajszállítás és a villamos rendszer összehangolása volt, beleértve a földalatti létesítmények katódos korrózió védelmét is. A Vegyészter kezdemenyezésére 1988-ban kirendelték a tengizi létesítmények építésére. A két 5 millió tonna/év nyers kőolaj fogadására alkalmas gyár villamos, irányítástechnikai hálózatának építését, szerelését és próbaüzemét szervezte és irányította. Hazatérése után 1993-tól villamos és katódvédelmi specialistaként dolgozott a korábbi cégében, ahonnan 60 éves korában 1997. október 31-ével nyugdíjba ment. Ekkor megalapította a PIPECONTROL Mérnöki Iroda Kft.-t, ahol ügyvezető-tulajdonosként megszervezte a MOL rendszerében a csővezetéki gáz- és olajszállítás részére a vezeték tisztítást, a csővezetékek felülvizsgálatát (számítógépes ún. intelligens görényezést) és a katódos korrózióvédelem tervezési, szakértői munkáit. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Varjú György **a műszaki tudomány doktora**

1938-ban született Siklóson

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet, 1991 óta a Magyar Tudományos Akadémia műszaki tudomány doktora. 1961 óta a BME Villamosművek Tanszéken dolgozik különböző beosztásokban, 1991-2002 között a Tanszék vezetője, az erősáramú tanszék összehívásával létrehozott Villamos Energetika Tanszék vezetője 2003-ig. Ezt követően 2008-ig a Villamos Művek és Környezet tanszéki csoport vezetője. 1964-től 2002-ig a PKI Távközlésfejlesztés Intézetben mellékfoglalkozásban egyik fő szakterületével: a villamosenergia- és villamosvasúti-hálózatoknak a távközlési rendszerekre gyakorolt elektromágneses hatásaival és a távközlési rendszerek elektromágneses hatások elleni védelmével foglalkozik. További fő szakterületei a különleges villamosvasúti táplálási rendszerek, a villamosenergia-rendszerek EMC-je, a smart hálózatok és smart mérés, valamint ezek PLC/BPL kommunikációja. Több hazai és nemzetközi szervezetben végez munkát és töltött be tisztséget.

Kiváló Munkáért Érem, Békési díj, Déri díj, Zielinski Szilárd Díj, Siemens Kutatói Díj, ITU Elismerő Oklevél, Elektrotechnika Nagydíj, Gábor Dénes Életmű Díj, Szent-Györgyi Albert Díj tulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várallyay Iván

1937-ben született Szolnokon

2011-ben aranydiplomában részesült. 1958-1960 között egyetemi tanulmányai mellett a HIKI-ben tudományos gyakornok. 1960-1963 HIKI tudományos segédmunkatárs, másodállásban a BME-n gyakorlatvezető. 1963-1992 között az EIVRT Félvezető és Gépgyárban Gyöngyösön MEO vezető, gyáregységi főmérnök, műszaki tanácsadó, kereskedelmi igazgató. Közben a gyár elnevezése többször is változott (MEV, SMG). Ezen időszakban melékfoglalkozásban: HIKI, BME, a Gyöngyösi Gépipari Technikum. 1976-77 Aacheni Műszaki Egyetem. 1992-2010 TECHTRIN Ec. saját vállalkozás 2010- Update Marketing Kft. alapító, ügyvezető. 1. Adócső-kutatás és fejlesztés. Budapest, 1958-1965. 2. Félvezető gyártástechnológia. Gyöngyös, Budapest, Aachen 1963-2004 Berendezések fejlesztése, kivitelezése Gyöngyös, 1963-1976. Gallium-alumínium-arzenid epitaxiális réteg gázfázisú előállítás. Aacheni Műszaki Egyetem, 1976-77. A mágnesztáras lebegtetéses diódagyártó sorra vonatkozó szabadalmak kidolgozása. Gyöngyös, 1977. A szabadalmak alapján irányításával készültek el a számítógéppel vezérelt komplett gyártósorok. Ezek a gépek óránként több mint százezer diódát gyártottak, ami több mint tízszerese volt a korábbi világcsúcsnak. 1985-től a Telefunkennek és a Philipsnek is több berendezést szállítottak irányításával. Ez volt az első eset, hogy félvezető gyártóberendezést vásároltak egy szocialista országtól kapitalista világcégek. 3. Internet marketing. Gyöngyös, 1965-ben kezdeményezésére Gyöngyösön megalakult a Híradástechnikai Tudományos Egyesület Gyöngyösi Csoportja, amelynek titkárává választották. Később a HTE Gyöngyösi Csoportjának elnöke lett. Időközben a HTE országos szervezetében a következő választott funkciókat is betöltötte: HTE VB tag, HTE Elnökségének tagja, HTE Külügyi Bizottság tagja. Kezdeményezésére és irányításával rendezték meg Gyöngyösön 1967-től rendszeresen az országos szakmai konferenciákat, amelyek a gyöngyösi szakembereknek elismerést és tekintélyt szereztek. Több, más nemzetközi és hazai konferencia szervezésében vett részt. Szakmai tevékenységéről hazai és nemzetközi konferenciákon tartott előadásokat Taipeitől Los Angelesig, és jelentett meg publikációkat. Munkássága elismeréseként Puskás Tivadar emlékérmét, Kiváló feltaláló ezüst fokozatot, Kiváló feltaláló arany fokozatot, Országos Találmányi Hivatal I. díját kapta. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Végh Endre

1938-ban született Szombathelyen

2011-ben aranyoklevélben részesült.

1961-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a híradástechnika szakon. 1961 nyarán belépett a Központi Fizikai Kutató Intézetbe és megszakítás nélkül ott dolgozott 49 éven keresztül. Munkája – egy hatéves időszaktól eltekintve – mindig a nukleáris iparhoz kapcsolódott. A KFKI-ban először a Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézetben dolgozott, ahol nukleáris műszerfejlesztéssel (atomreaktor- és sugárvédelmi műszerezéssel), majd táv-adatfeldolgozással foglalkozott. 1974-ben átment a KFKI Atomenergia Kutató Intézetébe, hogy részt vehessen a kutató reaktor számítógépes irányító rendszerének kifejlesztésében. Ezért a munkáért – a fejlesztő kollektíva tagjaként – a Jánossy díj I. fokozatát kapta meg 1979-ben. 1980-tól 1995-ig a Számítógépes Reaktorirányítási Osztály, majd a Szimulátor Laboratórium vezetője. Ebben a minőségben vett részt a Paksi Atomerőmű VERONA zónaellenőrző rendszerének, blokk-számítógépének, külső dozimetriai ellenőrző rendszerének, és teljes léptékű blokk-szimulátorának fejlesztésében. Irányította a VVER-440 atomerőmű kompakt szimulátorának fejlesztését, amelyből négy berendezés készült el a Paksi Atomerőmű, a Rovnói Atomerőmű (Ukrajna), a Kólai Atomerőmű (Oroszország) és Egyiptom részére.

KFKI Jánossy díj I. fokozatában részesült 1979-ben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Veres Sándor

1938-ban született Berekböszörményben

2011-ben aranyoklevélben részesült. 1961 és 1964 között az Ipari Műszergyárnál dolgozott (Iklad) műszaki fejlesztési munkakörben, feladata villamos kismotorok fejlesztése, reluktancia motor kialakítása a meglévő motorsorozaton belül, hűtőgépmotorok freonálló szigetelőrendszerével kapcsolatos technológiai problémák vizsgálata. 1964-1970-ig a Tatabányai Szénbányák: bányaüzemi gépészeti vezetőjeként gépészeti és villamos berendezések valamint hálózatok üzemeltetése, bányaüzemi helyi villamos hálózatok tervezése, sújtólégrobbanás elleni védekezés fejlesztése volt a feladata. 1970-1974 között a Tatabányai Szénbányák: villamos főelőadójaként az egész vállalat területén az üzemviteli tevékenységet irányította, a villamos hálózatok koordinált fejlesztésében vett részt. 1974 és 1980 között a Magyar Szénbányászati Trösztnél műszaki-gazdasági tanácsadói beosztásban dolgozott, az egész magyar szénbányászatra kiterjedően a gépészeti és villamossági beruházások irányelveinek kidolgozása, e beruházások szervezése, ellenőrzése és irányítása tartozott hozzá. 1981-1982-ben a Szénbányászati Koordinációs Központnál osztályvezetőként a szénbányászat gépészeti és villamossági műszaki fejlesztésének szervezése, irányítása volt a feladata. 1983-tól 1988-ig a Bányászati Technológiai Társulás igazgatóhelyetteseként a szénbányászat gépészeti és villamossági technológiai fejlesztésének szervezése és irányítása tartozott hozzá. 1988 és 1990 között a Bányászati Egyesülés: fejlesztési főmérnökeként a szilád- ásvány bányászat közös érdekű műszaki fejlesztésének koordinálását végezte. 1990-1998-ig a MININVEST Rt-nél; a vállalkozási szférában való próbálkozásként műszaki-gazdasági vizsgálatokat, vagyonértékeléseket, cégátalakításokat, felszámolásokat, végelszámolásokat végzett. 1998-2007 között a Szénbányászati Szerkezetátalakítási Központ igazgatóhelyetteseként a felszámolás alá vont szénbánya vállalatoknál a vagyonhasznosítási tevékenység irányítása, felszámolási eljárások koordinálása, üzleti tervek készítése volt a feladata. Munkássága elismeréseként Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát, Kiváló Munkáért minisztertanácsi kitüntető jelvényt, Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát, Kiváló Bányász, miniszteri kitüntetést, Borbála Emlékérmét, miniszteri kitüntetést, Soltz Vilmos emlékérmet, egyesületi kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Veszélovszki Ferenc

1938-ban született Mindszenten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

A szegedi Radnóti Miklós gimnáziumban érettségizett 1956-ban. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán végzett 1961-ben. Huszonkét évig a szolnoki Tiszamenti Vegyiműveknél dolgozott. Először két kénsavgyár műszerezésének beruházási munkáit szervezte, majd a műszerész műhelyt vezette. Három kénsavgyár, s az ehhez tartozó erőmű, szuperfoszfát, kriolit, porfesték, mosószer, foszforsav gyárak műszerezését üzemeltették, s tartották karban. 1983-ban Győrbe költöztek. Itt hat évig a Magyar Vagon és Gépgyár Kísérleti Gyáregységénél dolgozott, ahol különféle tehergépkocsi alkatrészek fārasztó berendezéseit tervezte, kivitelezte, üzemeltette, s a számítógépeket is őrá bízták. Utána a Digitáltechnika Kft.-hez ment át, s itt öt évig, mint hardver műszakit foglalkoztatták. Új gépek összeállításával, számítógépek és perifériáik -köztük mátrix és lézernyomtatók- javításával, átalánydíjas karbantartással, Novell hálózatok kiépítésével, Server és User gépek installálásával, Novell hálózatok hibaelhárításával foglalkozott. 1994-ben Piliscsabára költöztek. Ez után a budapesti Computer Garai Kft. számítógép szervizét vezette. Mint nyugdíjas még több évig a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karán dolgozott - mint villamos karbantartás vezető - Piliscsabán. Nős, két gyermekük született, tizenegy unokájuk, egy dédunokájuk van.

Két „Kiváló dolgozó” kitüntetésben és egy „Kiváló munkáért” érdemérem miniszteri kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vincze János

1936-ban született Budapesten

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Fő tevékenységi köre: nyersanyag-kutatásra használt terepi geofizikai kutató műszerek és berendezések, kutatás-fejlesztése és egyedi gyártása. Ezen a szakterületen több - tipikusan rendszertechnikai - találmánya került használatba, és kapott szabadalmat számos országban (pl. USA; NSzK; Nagybritannia; Franciaország; Olaszország; Kanada; Magyarország; Csehszlovákia; Lengyelország; NDK; SzU). A Magyar Állami Eötvös Loránd Geofizikai Intézetben 1965-től főtanácsadóként, majd 1969-től 1992-es nyugdíjba vonulásáig mint az Intézet főkonstruktor szakmailag irányította a geofizikai műszerek kutatás-fejlesztését, gyártását és értékesítését, beleértve ebbe az üzembehelyezéseket és szervizt is. A fentieket kb. ezer fős intézeten belül kb. százhusz fő végezte. A 85-95%-ban külföldi megrendelők körében ez a tevékenység a résztvevőknek nemzetközileg is jó nevet és elismertséget, belföldön pedig az átlagot meghaladó jövedelmet és függetlenséget biztosított. Geofizikai kutatóberendezések gyártásával Európában - a SzU kivételével - csak Magyarország foglalkozott. A szakterület alapvetően interdiszciplináris és specifikus jellegeből adódóan, egy önálló szingularitás volt az ipar és a tudomány közötti területen, szerteágazó kapcsolatokkal és folyamatosan megújuló érdekes és nívós feladatokkal.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vörös Gábor Jenő

1937-ben született Pécsen

2011-ben aranyoklevélben részesült.

Munkahelyek, tevékenységek: 1959-1961 közt Villamos Állomásszerelő: alállomás szerkesztő (egyetem mellett heti 18 órában); 1961-től 1967-ig a Kőbányai Könnyűfémműnél energetikus, műszaki ellenőr. 1967-74 közt az MTA AKI (SzTAKI)-nál tudományos munkatárs: számítástechnikai hardverfejlesztés feladatkörben. 1973-ban megszerzi Digitális technikából a műszaki doktori címet, majd 1974-től 1991-ig a Számítástechnikai Koordinációs Intézet tudományos főmunkatársa, rendszer-, és szoftveres fejlesztés területen tevékenykedik. 1991-től 1992-ig a Micronetics Europe: Numerikusan vezérelt – CNC szerszám-gép fejlesztésében vesz részt, majd ezt követően 1993-94 közt Információbiztonsági és neurális hálózati szakkönyvek szerzője. 1996-tól 2000-ig a HM EI Rt-nél információbiztonsági tudományos tanácsadó szerepet tölt be, 2000-2002 közt a Hírközlési Felügyeletnél szakértői rendszerfejlesztéssel foglalkozik. 2002-től a mai napig villám- és katasztrófavédelmi szakértői rendszer konstrukció, fejlesztés és realizálás a munkaterülete. Közben végig az OMK-nak szakfordítói és lektori munkákat végzett. Szerzőségek, publikációk: néhány számítástechnikai hardverszabdalom, két szakkönyv, több-tucat önálló publikáció és rengeteg fordítás, lektorálás a nevéhez fűződik.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Weiling Gábor

1938-ban született Diósgyőrben

2011-ben aranydiplomában részesült.

A 60-as években a Pécsi Szénbányák kutatómérnökeként vett részt a biztonságos bányavilamosítást szolgáló sújtólégbiztosági vizsgálatok kidolgozásában és gyakorlati megvalósításában. Szakmai életútja másik jelentős szakasza a feszültség alatti munkavégzés (FAM) hazai bevezetési időszakára esett. A villamos hálózatokon végzett feszültség alatti beavatkozások speciális szerszámainak tervezésével, gyártásával és vizsgálatával foglalkozott az áramszolgáltatás közép- és kiefeszültségű területén. Hazai és külföldi konferenciákon előadóként is hozzájárult a technológia és az eszközök, szerszámok megismertetéséhez, elterjesztéséhez. Nyugdíjas éveiben az oktatási tevékenység felé fordult: Számos magyar fiatallal megszerettette a műszaki szakterületet, és elindította őket a sikeres mérnöki pályára felé.

Kreativitása számos újítást, újdonságot, eredményezett, szakmai tevékenységéért, publikációért Déri-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Záborszky László

1937-ben született Kondoroson

2011-ben aranydiplomában részesült. A villamosmérnöki pálya iránti törekvése már gyerekként kialakult benne. Érdeklődési területe a rádió-televízió technika és a hangtechnika volt, diplomaterve is elektroakusztikai, magnetofonos témájú. Korábbi zenei tanulmányai és érdeklődése miatt egy hangmérnöki állás lett volna ideális számára, de erre nem volt lehetősége. Azért, hogy szülein segítsen, otthon, Debrecenben vállalt állást. A Debreceni Postaigazgatóságon 1961-1975 között dolgozott. Volt hálózattervező, ügyintéző és átviteltechnikai tervező. Eredményesnek érzi a tanítási munkát, mert 2 évig, 1963-65 között, mellékfoglalkozásként érettségizett rádió-televízió szakmunkás tanulókat oktatott. Ezen kívül mérnöki pályája során 6 fő villamos üzemmérnök hallgatónak volt szakmai konzulense. A Postán lehúzott 14 és fél évet szakmai számúzetésként élte meg. Kereste a változtatás lehetőségét, amire csak 1975 végén került sor. Az MTA debreceni Atommagkutató Intézete hirdetett állást villamosmérnököknek. Az Intézet saját fejlesztésű atomfizikai, elektronikus műszereket készített, amelyekre máshol is (Pakson, külföldön) volt kereslet, ezek bemérését kellett végezni. A bemérés során szerzett hasznos tapasztalatait a dokumentációt módosítva figyelembe vették, így a műszerek tökéletesítéséhez hozzájárult. A bemérési munkák mellett egyre több önálló tervezési, konstruktóri feladatot kapott, a teljesség igénye nélkül néhány az önálló munkái közül: C-14 kormeghatározáshoz 9+1 csatornás, komplett analóg jel-feldolgozó rendszer, kollimátor mozgatásához távműködtető elektronika, forgó mágneses térrel történő nyaláb forgatáshoz vezérlő és meghajtó elektronika, termisztoros levegő-áramlás szabályzó és stabilizátor, emisszió stabilizátor ionforráshoz. 1998 után nyugdíjasként további 8 évet dolgozott ugyanabban a munkakörben, fél munkaidőben Véglegesen 2005. július végén ment nyugdíjba. A leközlött szakmai publikációinak száma 59. Egy elfogadott saját szabadalma is van. 1998 után, miután már csak fél munkaidőben dolgozott, több ideje maradt arra, hogy régi kedvelt szakterületével, a hangtechnikával foglalkozzon. Az egyik legnagyobb alkotása ezen a téren, egy különleges minőségű, félvezetős hangerősítő, az MZR-756, mely a Radiótechnika 2001. július-decemberi lapszámaiban lett ismertetve. Az eddigi utolsó cikke 2018-ban jelent meg.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Abrankó József

1948-ban született Budapesten

1966-ban érettségizett a miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban, majd 1971-ben szerzett diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán. 1971-től az ÁÉTV-ben kezdte pályafutását, ahol először szerkesztőként, tervezőként majd vezető tervezőként lakó-, kommunális és ipari épületek erősáramú villamos berendezéseinek (világítás, erőátvitel, villámvédelem) tervezésével foglalkozott. Jelentősebb munkái: könnyűszerkezetes autószervezetek NDK-ba (Berlin, Chemnitz, Quedlinburg, Lipcse), Csehszlovákiába (Igló), Fehérvári úti Piac, Budapest; Szénbányászati Székház, Tatabánya; Óbudai Kommunális Épületek; Kazincbarcikai Uszoda. További munkahelyei: 1989-től a Budai Tervező Kisszövetkezet; 1990-től VILLEK Elektronikai Kft., 1994-től ELEKTROYAL Kft.: Tokaj Oremus Pincészet, Tolcsva; Magyar Szentek Temploma, Budapest; Pannonhalma, Gimnázium Felújítása; Hajdúdorog Görögkatolikus Gimnázium. 1997-től 2013-ig, nyugdíjba vonulásáig: Terveink Bt. (Thermo-Lux Kft.) többek között az alábbi munkákban vett részt: Hotel Répce, Gyógyszálló, Bük; SANYO Technológiai Center, Dorog; Erzsébet téri Kulturális Központ, Budapest; Erzsébet téri Parkrekonstrukció, Budapest; Palazzo Csajkovszkij Társasház, Budapest; Renault Autószervez, Budapest, Pesti út; MOL Töltőállomások, Látványpékség kialakítása; Renault-Nissan Raktárbázis, Győr; Galyatető Nagyszálló Rekonstrukció; ERSTE Bank budaörsi és dorogi fiókja; SPAR Kiskunmajsa; Kiskunmajsa Múzeum; Leányfalu, Klein villa; SPAR, Dunakeszi; SPAR Kalocsa; Milleniumi Városközpont, 7B ép; Parkolóház, Budapest, Weiner Leo u.; RAM Colosseum, Budapest. Magántervezői tevékenysége során végzett munkái: HOTEL Hárs, Budapest, Dob u.; Szentendre, Dunakanyar krt. Irodaház; Szentendre, Közuzó u., Irodaház és Raktár; Munkaterápiás Intézet, Pomáz, Diagnosztikai és foglalkozásegészségügyi Rendelő felújítás; Bp., XVIII., ker., Bókay kert, Szabadtéri Színpad, felújítás. Munkája során kiemelt figyelmet fordított arra, hogy a terveit a legmodernebb eszközök igénybevételével készítse (AutoCAD LT). 1996-tól a Budapesti és Pest megyei Mérnöki Kamara tagja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ádám Antal

műszaki doktor

1946-ban született Tolnán

1971-ben jeles (5) minősítéssel szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán, mikrohullámú híradástechnika ágazaton. Ezt követően mérnöki munkáját a Mikrohullámú Híradástechnika Tanszéken tudományos segédmunkatárs beosztásban kezdte és végezte 1974-ig. Ez idő alatt lokátor fejlesztésben vett részt: először az analóg MTI (Mozgó Tárgy Indikáció), később a digitális MTI fejlesztésében is. 1974-ben tanársegédi beosztást nyert el a BME Fizika Tanszéken. Gyakorlatvezetőként kezdte, majd előadóként is kipróbálta magát. Speciálkollégiumokat is tartott különböző koherens optikai mérés technika témákban. 1988-ban adjunktussá léptették elő. Az oktatás mellett a tanszéken folyó kutatási munkákban is részt vett. Kutatási feladatai lézerfejlesztés és lézeralkalmazások területére, ezen belül holográfia és holografikus interferometriára estek. Részt vett egy optikai pumpálású rubin lézer építésben, egy ipari körülmények között is használható holokamera tervezésében, építésében és tesztelésében, valamint a holografikus interferogrammok kiértékelésének kutatásában. Ebből a témából írt egyetemi doktori disszertációját 1981-ben védte meg és ezzel elektronfizika szaktudományból szerzett műszaki doktori címet. A hallgatókkal történő együttműködés szintén a koherens optikai mérés technika területére esett, amely 5 díjnyertes TDK dolgozatot és 4 diplomamunkát eredményezett. Közben 12 hónapot a Purdue Egyetem alkalmazásában dolgozott, Fermilab-ben és a CERN-ben. A CERN-ben a BME alkalmazottjaként is töltött néhány hónapot 1992 és 1993-ban. Ekkor az L3 kísérletet - detektorainak pozícióját monitorozó - rendszerrel látták el. 1994-végén közös megegyezéssel megszűnt a munkaviszonya a BME Fizika Tanszékkal. Ettől kezdve a WESTEL Rádiótelefon Kft alkalmazottjaként dolgozott, mint átvitel technikai fejlesztőmérnök. Ezt a munkakört nyugdíjba vonulásáig töltötte be.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Almási Sándor

1946-ban született Újpesten

Okleveles villamosmérnökként 1971-től a Budapesti Elektromos Műveknél a főváros köz- és díszvilágításának üzemeltetésével, tervezésével foglalkozott. Budapest közvilágításának nagynyomású nátriumlámpás átalakításában aktívan részt vett, erről hazai és külföldi konferenciákon előadást tartott, szaklapokban beszámolt. A Margithíd köz- és díszvilágításának országos tervpályázatán 1975-ben első díjat nyert. 1977-től 1983-ig az ÉVITERV irányító tervezője. Kubában, a VIT-re készülő Havanna díszvilágításainak terveit is ő készítette. 1983-tól a TUNGSRAM-Schröder Zrt. igazgató helyettese, majd 2001-től a 2006. évi nyugdíjazásáig, a vezérigazgatója. Irányítása alatt ez a cég a hazai közvilágítási lámpatest-piac vezetője lett. Nyugdíjasként 2007-től 2019-ig a vállalat igazgatóságának elnöke. Fő foglalkozása mellett a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán 1987-től 1999-ig a „lámpatesetek” tárgyat oktatta. 2006-ban és 2014-ben a Visegrádi Országok „LUMEN V4” konferenciáinak szervezését irányította. A Nemzetközi Világítástechnikai Társaságban (CIE) 1990-től 2010-ig hazánk képviseletében dolgozott. E társaság által kiadott, több nemzetközi világítási ajánlás társszerzője.

1971-től tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek. Itt végzett munkájáért az évek során Urbanek-, Kandó-, Bláthy- és Pollich díjakban részesült. Kiemelkedően eredményes szakmai tevékenységét 2015-ben a Nemzetgazdasági Minisztérium Eötvös Lóránd Elismerő Oklevéllel ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Alpár Győző

1946-ban született Érden

Első munkahelyén a VILATI-ban 1971-től kezdve részt vett a magyarországi szerszámgépvezérlés fejlesztés első lépéseiben. A Csepeli Szerszámgépgyár és az esztergomi Szerszámgép Ipari Művek esztergáihoz, illetve marógépeihez készültek saját fejlesztésű eszterga és marógépvezérlések, majd az olasz San Giorgio cégtől vásárolt CNC vezérlések licenc átvételében, gyártásában vett részt. Amikor már hozzáférhetőek voltak Magyarország számára a „nyugati” alkatrészek, a VILATI saját mikroprocesszoros CNC vezérlés kifejlesztésében vett részt tervező fejlesztőmérnökként. 1986-tól a SIEMENS cégnél a SINUMERIK szerszámgép vezérléseinek magyarországi forgalmazásának a műszaki részével foglalkozott, kapcsolatot tartott a németországi Siemens fejlesztő részleggel, illetve a magyar felhasználókkal. Munkaköréhez tartozott az ipari folyamatirányító berendezések felhasználóinak magyarországi műszaki támogatása, tanfolyamok tartása, illetve projektek megvalósítása a SIEMENS eszközeivel. 1996-tól az ipari automatizálás területén, saját Kft-ben ügyvezetőként több száz projektet valósított meg munkatársaival a gyógyszergyártás, élelmiszeripar, szennyvíz és vízellátás, gépgyártás, téglagyártás területén. Cége az osztrák Wienerberger cégnek tervezett és kivitelezett komplett vezérlőberendezéseket Magyarországon, Romániában, Bulgáriában, Lengyelországban. 2013-tól egyéni vállalkozóként dolgozik az automatizálás területén.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Andródy Gyózó

1948-ban született Budapesten

A híradástechnika szakon 1971-ben elővizsgázott, majd júniusban diplomatervét is megvédte. Szeptemberben munkát vállalt a Finommechanikai Vállalatnál, ahol hangfrekvenciás szűrők bemérésével bízták meg. 1972-től a Videoton Vevőszolgálati Osztályán Mitra 15 számítógép üzembehelyezésére képezte át magát, Októberben a teljesen magyar fejlesztű Videoton 340 display állomást mutatta be egy Moszkvában tartott nemzetközi ipari vásáron. 1973-tól 1978-ig a Videoton Részvénytársaság kiküldöttjeként Moszkvában különböző számítástechnikai termékek szakértőjeként azok üzembehelyezését, műszaki kiszolgálását végezte, valamint Szovjet szervizmérnököket képzett ki adatátviteli berendezések szervizelésére. 1978-ban a Videoton Fejlesztési Intézeténél gyártási törzsdokumentáció készítésével és ellenőrzésével bízták meg. 1980-tól 1990-ig a SITA (Société Internationale de Télécommunications Aeronautiqs) Magyarországi Képviseletén az adatátviteli központban dolgozott. Feladata hálózat üzemeltetés, karbantartás és javítás úgy a központban mint valamennyi SITA hálózaton üzemelő külföldi legítársaságnál és a Malév irodáknál országszerte. Kiegészítő SITA szolgáltatásként részt vett a budapesti Hyatt hotel által használt amerikai IBM S1 számítógépen telepített Logistix hotel management programcsomag üzemeltetésében. 1990-től 1991-ig a Logistix Kft. alkalmazásában részt vett a Hungarohotel szállodalánc 26 hoteljének automatizálásában. Feladata IBM 36 számítógép berendezés és programtelepítés, üzemeltetés, hotel alkalmazottak kiképzése az új technológia használatára. 1991-ben kivándorolt az Amerikai Egyesült Államokba. 1992-től 1997-ig a SITA Los Angelesi adatátviteli központjában üzemeltetőként kezdte, majd adatbázis adminisztrátorként folytatta, mielőtt adatátviteli vonalak és berendezések megrendelésével és üzembe állításának szervezésével bízták meg. 1997-től 1998-ig a SITA Atlantai Központjában projektmenedzserként teljesített megbízást. A Los Angelesbe történő visszatérést követően továbbra is projektmenedzserként dolgozott 2004-ig. 2005-ben Universal Music Group (UMG)-nál talált szerződéses munkalehetőséget. Mint adatátviteli hálózat projekttervező, UMG irodák számítógép hálózattal történő felszerelést, átalakítását, áthelyezését vagy leszerelését szervezte, irányította. 2019-ig, mint a UMG alkalmazottja, ezernél több projekt megvalósításáért felelt. Jelenleg nem dolgozik. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Árpádfy Zoltán

1946-ban született Budapesten

1971-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. Pályáját a Villamosenergiaipari Kutató Intézet Villamosberendezések Főosztályán kezdte, a Nagyfeszültségű Laboratóriumban, mint tudományos segéd-, majd mint tudományos munkatárs. Tevékenységét nagy- és közepfeszültségű berendezések szigetelésvizsgálataival kezdte. Számos nagyfeszültségű hazai termék approbációs méréseit végezte el. Tevékenyen hozzájárult a VEIKI szabadtéri próbaállomásának tervezési és megvalósítási munkálataihoz. Részt vett Kelet-Közép Európa egyik első 750 kV-os szabadtéri próbaállomásának kiépítésében, a szükséges berendezések beszerzésében és beüzemelésében. Későbbiekben kiterjesztette tevékenységét a kriotechnika szakterületére, és szigetelési vizsgálatokat végzett ezen területen is. Eredményeit szakmai folyóiratokban publikálta, többek között az Elektrotechnika, az Elektrik és az IEEE-ben. 1980-tól a MEEI Kisfeszültségű Szakosztály Laborvezetőjeként a kisfeszültségű berendezések területén tevékenykedett. Számos külföldi szimpóziumon vett részt előadóként, szakmai eredményei ismertetésében nyelvtudása segítette. 1982-től az Igazságügyi Minisztérium Műszaki Szakértői Intézetében tevékenykedett. Számos szakvéleményt készített a kirendelő hatóságok számára, nevezetesen bíróságok, rendőrhatalóságok felé és eljárás polgári és gazdasági perek szakértőjeként. Néhány esetben hazai beruházások külföldi pereinek szakértői tevékenységeiben vett részt szakmai és nyelvtudásának köszönhetően. 1991-től a Coopers & Lybrand Hungary Kft. senior managereként számos hazai és kelet-európai nagyvállalat privatizációjában vett részt vagyoneértékelések készítésével. Többek között a Magyar Telekom, a Borsodi Vegyikombinát, a TVK, a Richter Gedeon Rt., a Váci Cementművek Kft. stb. vagyoneértékelésében működött közre, mint igazságügyi műszaki szakértő. 1995-től cégeket alapított és igazságügyi szakértőként folytatta szakértői tevékenységét, megvalósíthatósági tanulmányokat készített. Műszaki-gazdasági tanácsadást folytatott, továbbá peres eljárásokat megelőző tevékenységet folytatott mediátorként. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Deák Ferenc Továbbképző Intézet felkérésére korábbi szakértő társaival megszervezte már diplomával rendelkezők posztgraduális továbbképzését, többek között aktív bírák, rendőr fővizsgálók és ügyészek számára az igazságügyi szakértés elméleti és gyakorlati kérdései című tantárgy formájában. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ávéd Mária

1948-ban született Mindszenten

Mivel társadalmi ösztöndíjas volt, első munkahelye a Mechanikai Laboratórium volt. Beosztott mérnökként végméréseknél dolgozott. Innen került az MH Bolyai Katonai Műszaki Főiskolára, ahol először a Híradástechnikai Alapozó Tanszéken polgári tanárként, majd hivatásos katonaként a Híradó Szaktanszéken tanított. Adjunktus volt. Szakmai érdeklődése vitte tovább a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia (ma Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem) Rádiózavaró Tanszékére. Tanszékvezetője inspirálására írt jegyzeteket és katonai nyelvvizsgát tett orosz és francia nyelvből. A „Fegyverzetcsökkentés” és „Nyitott égbolt” elvitte a Honvédelmi Minisztérium Fegyverzetellenőrzési Osztályára nemzetközi ellenőrtisztnek. Az itt töltött szolgálati idő alatt bejárta ellenőrtisztként a szerződéseket aláíró európai országokat, és hazánkban kísért a külföldi katonai ellenőr csoportokat. Ezután a Honvédelmi Minisztérium Oktatási és Tudományszervező Főosztályán szolgált előadó és tanfolyamszervező beosztásban. Innen jött nyugállományba, dandárparancsnoki beosztásból, alezredesi rendfokozattal. A következő tanév már a szakközépiskolai oktatásban találta. Itt szintén a BME-n szerzett Villamos mérnök-tanár diplomáját tudja jól használni. Az Egressy Gábor Kéttannyelvű Szakközépiskola elektromos tanárként és a Szily Kálmán Kéttannyelvű Szakközépiskola elektromos munkaközösségének vezetőjeként dolgozott. Folyamatosan alkalmazzák a budapesti felnőtt szakmai képzettséggel foglalkozó vállalkozások, és a szakközépiskolák, amelyekben tanított, valamint a Kozma utcai börtön iskolája. A mostani tanév első félévében az új szakmai képzésben induló épületgépész technikus jelölteket tanította a Szilyben elektromos alapok elméletére és gyakorlatára. Jelenleg a felnőtt szakképzést oktató Csúcs Kft., SZTÁV, OKTÁV és GÉNIUSZ vállalkozások foglalkoztatják tanárként. Ebben a tanévben is dolgozik a Kozma utcai börtön iskolájában is, a felső tagozat matematika és fizika és a gimnázium fizika tanárként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Badényi Ferenc

1947-ben született Újszentivánon

A Szegedi Kábelgyárban társadalmi ösztöndíjasként kezdte el mérnöki tevékenységét technológusként, majd üzemmérnökként. 1974-től a Szegedi Tervező Szövetkezetben villamos és erőátviteli berendezések és hálózatok tervezője volt. 1977-ben a hírközlő kábelgyártás Szegedre telepítésekor visszatért a Szegedi Kábelgyárba. Részt vett a vazelintöltésű helyi telefonkábel, valamint a koaxiális távkábel gyártó üzem telepítésében. A gyártás beindítása után a hírközlő kábelek, a koaxiális távkábel és a töltött terű kábelek gyártásközi és végellenőrzési részlegeinek MEO üzemág-vezetője volt. Irányította a koax és TT kábeltípusok prototípus vizsgálatait, az elsődleges és másodlagos paraméterek mérését. Részt vett a kábelek mérésére rendszeresített SIEMENS mérőautomata üzembeállításában, valamint a mérési programok és értékelő jegyzőkönyvek fejlesztésében. 1984-től irodavezető, villamos főművezető és üzemfenntartási ov. helyettes volt. Feladata volt a gyár és a termelő géppark villamos üzemvitelének a biztosítása és irányítása, valamint a TMK feladatok tervezése és koordinálása. 1991-től a Duna Kábel Kft.-ben főmérnökként dolgozott. Részt vett a gyártó csarnok kialakításában és a termelő gépek telepítésében, beindításában. Feladata volt a Kft. gépészeti és elektromos üzemvitelének irányítása. 1994-től nyugdíjba vonulásáig (2007) a MATÁV PKI Távközlési Intézetben dolgozott, mint fejlesztési főmunkatárs, majd fejlesztési témavezető. Feladata volt a hálózati elemek és építmények technológiai utasításainak a készítése. Részt vett a hálózatokra és hálózati elemekre kiírt tenderek készítésében és értékelésében.

Munkája elismeréseként többször kapott Kiváló Ifjú Mérnök, Kiváló Újító címet, Kiváló Dolgozó kitüntetést, Vezérigazgatói Dicséretet és „Távközlésért” Alkotói Díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baráth István

1946-ban született Izsákon

Egyetemi tanulmányait 1966-ban kezdte a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. A Híradástechnika Szövetkezetnél labormérnökként, majd az Elektrotechnika Szövetkezetnél (1971-74) fejlesztőmérnökként dolgozott. Tanulmányait 1974-ben tovább folytatta a BME-n, és a digitális berendezések rendszertervezése szakon szakmérnöki diplomát kapott (1976). 1974-től a VIDEOTON Fejlesztési Intézet (VIFI) tudományos segédmunkatársa. Feladata az ESZR/MSZR számítógépcsalád Multiplex és Selector csatornához CONTROL UNIT-ok fejlesztése. Rendszeresen részt vett e feladatokhoz kapcsolódó ESZR/MSZR rendszerek nemzetközi specifikációs munkáiban. A VIFI fejlesztési technológiai vezetője (1982-84), majd a lézernyomtató (VTLP 29100) fejlesztési csoportjának a vezetője (1984-86). A VIDEOTON a magneto-optikai tároló (MO) fejlesztését a BME-vel közösen alapított Innovációs Park-ban végezte, melynek 1986-88 között az operatív vezetője. A holland-magyar vegyesvállalat, a Glória Kompaktlemez-gyártó Kft. igazgatója (1988-91), majd a privatizált CD gyár, a VTCD Videoton Kompaktlemez-gyártó Kft. igazgatója (1991-2013). A VIDEOTON Vállalatcsoport fejlesztési igazgatójaként a Fejlesztési Intézet megalapítója és vezetője (1996-2000). A CHIP Magazinban az optikai tárolók rendszerét, működési mechanizmusát ismertető rovatot vezetett (1994-96). Társszerzője és szerkesztője a „VIDEOTON TÖTÉNETE 1938-1990” című könyvnek. Aktívan részt vett a hazai felsőoktatási intézmények szakmai támogatásában.

Az Óbudai Egyetem (2010) díszoklevéllel, a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Informatikai Kara emlékéremmel (2007), a Neuman János Számítógéptudományi Társaság Multimédia az Oktatásban Szakosztálya életmű díjjal (2010) tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Barta Antal

1945-ben született Budapesten

Műszaki minőségellenőrző mérnök. Középfokú nyelvvizsga orosz nyelvből 1984, középfokú nyelvvizsga B angol nyelvből. Munkahelyek: Ipari Műszergyár Iklad: Üzemmérnök 2 év, fejlesztőmérnök 3 év, fejlesztési csoportvezető 9 év, minőségbiztosítási főosztályvezető 7 év. Fhp Motors Hungary Kft. minőségbiztosítás vezető 1993-2005.

Munkája során kiváló dolgozó kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Barta Antalné (sz. Tizedes Teréz)

1947-ben született Rákoscsabán

A BME villamosmérnöki szak hallgatója volt 1966-1971 közt. Munkahelyek: Ipari Műszergyár Iklad 1971-1991. Üzemmérnök, majd művezető-, üzemvezető-, üzemegység vezetőként gépek, készülékek, elektronikai termékek gyártását vezette. Imke Kft. Szervízvezető 1991-1995. Elektro BV Bt. (saját vállalkozás) szervíz- és boltvezető.

Munkája során kiváló dolgozó elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Benedek Andor

1948-ben született Budapesten

1971-től több mint 20 éven keresztül a Távközlési Kutató Intézetben mikrohullámú rádiórelé berendezések fejlesztésében vett részt rendszertechnikai feladatok kidolgozásával. 1991-től a Totaltel Távközléstechnika Kft. fejlesztési igazgatójaként digitális mikrohullámú berendezések és rendszerek fejlesztését irányítja.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Benkovics Gábor

1947-ben született Budapesten

Egyetemi tanulmányait 1966-ban kezdte meg a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. 1971-es végzése után a hároméves tanulmányi ösztöndíjának megfelelően az Erőmű és Hálózattervező Vállalat (ERÓTERV) Villamos Műszaki Főosztályának Relévédelem és Automatika Osztályán kezdett dolgozni. Tevékenysége során több hazai erőművi és alállomási objektum, valamint közép- és nagyfeszültségű hazai és nemzetközi távvezeték (Pl. Göd-Léva 400 kV) relévédelmi és automatika rendszerének terveit készítette el. 1974-től 2007-es nyugdíjba vonulásáig tevékenységét a Villamosenergiaipari Kutató Intézet (VEIKI) Rendszertechnikai Főosztályának Elektronikus Osztályán folytatta tudományos főmunkatársként. Munkája során végig követte az elektronikus eszközök fejlődésének folyamatát a tranzisztorok megjelenésétől kezdve az analóg és digitális integrált áramkörök, illetve a digitális számítógépek folyamatirányítási célú felhasználásának tekintetében. Több szabadalmi bejelentést is tett az energetikai mérés-technika témakörében, mely szabadalmak az intézet termékeiben kerültek hasznosításra. Fő tevékenységi köre az akkoriban irányelvnek számító Országos Villamos Teherelosztó (OVT) központú korszerű üzemirányítási rendszer (ÜRIK) erőművi diszpécseri rendszereinek tervezése, kivitelezése és üzembe helyezése volt. Ennek során folyamatirányító számítógépek felhasználásával került megvalósításra a kijelölt energetikai objektumok gépegységeinek hatásos és meddő teljesítmény termelésének helyi diszpécseri, vagy OVT távirányítású szabályozása. Az ezredforduló után irányította az akkor már amerikai tulajdonú (EMAPOWER) Borsodi Erőmű két kazánjának kísérleti biofluid üzemre való átállításához tartozó irányítástechnikai rekonstrukciót. 2007-es nyugdíjba vonulása után nem sokkal a VEIKI is megszűnt, illetve több kisebb Kft.-re bomlott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Berzeviczy Etelka

1947-ben született Neureichenauban (Bajorország)

Egyetemi évei alatt diákújságírója volt a Jövő Mérnökének. Pályáját szoftverfejlesztőként kezdte, majd programozási csoportvezető a Kohó- és Gépipari Minisztérium/KGM többször átszervezett számítóközpontjaiban. 1985–1988 az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár/OMIKK idegennyelvű szerkesztője, a Számítógépes Műszaki Tervezés című CAD szaklap főszerkesztője. Tudósításokat írt a Magyar Elektronikába, szakcikkeket az OMIKK kiadványaiba. Előmozdította a szerkesztői munkát racionalizáló első számítógéppel vezérelt eszközök beszerzését, a források apadása miatt megszervezte az intézmény PR és marketing aktivitását. PR karrierjét az 1988-ban alapított MultiCAD Stúdióban folytatta. Cikkeket írt a Számítástechnikába és más szaklapokba, publikált a Magyar Nemzetben. A Videoton Holding PR igazgatói pozíciójában a stratégiával és kiemelten az arculat vizuális elemeivel, továbbá a Műszertechnika reklámjával és a cégcsoport által alapított koncesszióra törekvő telefontársaságok piaci bevezetésével foglalkozott. Az Antenna Hungária rövidhullámú frekvencián sugárzott adásai vételéről a hallgatókkal a Magyar Rádió Szülőföldünk levelezési rovatában értekezett világszerte. Célközönsége az Európán kívüli szórványmagyarország. A Matáv PR igazgatója 1993–1994, fókuszában az állami monopólium privatizációja. Az ipartörténeti méretű, 5-6 milliárd Ft PR büdzsével hatékony imázs- és termékkampanyokat menedzselte, hosszú távú politikájával a Matáv mint szponzor is piacvezető lett. Érzékenyen kezelte a hazai- és külföldi sajtó felfokozott érdeklődését. 1993 decemberében közölte a sajtóval, hogy a régió addigi legnagyobb telekommunikációs tranzakciója, a Matáv privatizációja teljes sikerrel megtörtént. 1994-től a LÉTRA PR ügynökség konzulense. 1998–1999 a Mérnök Újság főszerkesztője, 2004–2014 a Csemadok kassai városi választmánya elnökének tanácsadója volt. 2012-től a Kassai Figyelő budapesti tudósítója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Biró Csilla

1947-ben született Mezőtúron

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán diplomázott 1971-ben. Diplomatervében számítógépes algoritmust dolgozott ki az egy- és többfázisú kábelek szigetelési és méretezési feladatainak támogatására, és a programot MINSZK-22 számítógépen megvalósította. Végzés után a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Villamosgépek Tanszékén kezdett dolgozni tanársegédként. Villamos gépek és műszerek mérési gyakorlatait vezette. Az oktatás egyéb területein is kapott feladatokat, előadásokat tartott, és részt vett K+F munkákban is. 1976-ban adjunktusnak nevezték ki. Folyamatosan képezte magát számítástechnikai területeken, a Nemzetközi Számítástechnikai Oktató Központ és a Videoton Számítástechnikai Gyára által tartott tanfolyamokon sikeres vizsgákat tett. A Ganz Villamossági Művek Számítástechnikai Osztályán villamos gépek méretezési programjainak kidolgozásában dolgozott. A Budapesti Műszaki Egyetemen matematikából és fizikából felvételi előkészítő tanfolyamokat vezetett. 1984-től az MTA Műszerügyi és Méréstechnikai Szolgálatnál dolgozott programfejlesztőként. 1986-tól a Comporgan Rendszerház szoftverfejlesztője, célprogramok kidolgozásában vett részt. 1988-tól az IBM PC-k ügyviteli és vállalatirányítási rendszerekben való alkalmazásában élenjáró TESZT Számítástechnikai Szolgáltató Kiszövetkezet munkatársa lett. Az ipar és kereskedelem területén számos vállalat IT fejlesztésén működött közre rendszerszervezőként, programozóként. 1999-ben alapította meg férjével, a szintén aranydiploma várományos Dr. Pap Árpád Ferencsel közös számítástechnikai szolgáltató cégüket, amely jelenleg is működik, a korábban fejlesztett rendszerek felügyeletét, karbantartását és az új munkák szervezését, irányítását végzi.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodrogi Ferenc

1946-ban született Kispesten

Középiskolai tanulmányait Budapesten a Villamosenergiaipari Technikumban végezte. 1971-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet erősáramú szakon. Később, 1978-ban a BME Gépészmérnöki Karán gazdasági mérnök oklevelet is kapott. 1971-ben kezdett dolgozni a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalatnál (VERTESZ) mint létesítményi mérnök. Feladatai voltak a közép/közép feszültségű alállomások és bányászati szivattyútelepek villamos szerelésének és üzembe helyezésének megvalósítása. 1974-ben áthelyezéssel MVMT OVRAM-hoz került, ahol erőművek védelmi és automatika berendezéseivel foglalkozott. Részt vett két dunamenti 250 MVA blokk, valamint az inotai 125 MVA-es gázturbina üzembe helyezésén. 1978-tól gyakorlatilag nyugdíjba vonulásáig, 2009-ig az MVMT Alaphálózati osztályán, majd az átalakítások során azok jogutódainál, az alap- és főelosztó (120 - 750 kV) hálózat üzemeltetési problémáinak megoldásán dolgozott. Részletesen foglalkozott a 750 kV-os berendezések, valamint a kapcsolódó nemzetközi összeköttetések üzembe kerülésével, ezeken fellépő hálózati veszteség számítási módszereivel. Üzemi szabályzatot dolgozott ki a 120 kV-os hálózat sánta-üzemi problémáinak kezelésére, valamint az alállomások akkumulátor telepeinek ellenőrzésére és karbantartására. Kidolgozta és megszervezte a kapcsoló berendezések üzemzavari statisztikai adat gyűjtését és ennek kiértékelését. Módszereket dolgozott ki alállomási kapcsolóberendezések állapotfüggő, majd később megbízhatóság függő karbantartására. Tagja volt a MEE-nek, valamint 2000 és 2008 között a CIGRÉ-nek, ahol az Alállomások Tudományos Bizottságban a magyar képviseletet látta el és tagként részt vett a „Karbantartás és megbízhatóság” valamint a „Szekunder rendszerek” munkabizottságok tevékenységében.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bogárdi Péter

1947-ben született Budapesten

1965-ben a Kandó Kálmán Technikumban technikus képzést, 1971-ben a BME Villamosmérnöki Karán mérnöki oklevelet szerzett. 1971-74 között az ELGI-ben tudományos segédmunkatársként Minszk-32 számítógép üzemeltetésben és szeizmikus processzor fejlesztésében vett részt. 1974-76 között az ESZTIK R20 számítógépének telepítését és az üzemeltetés elindítását csoportvezetőként irányította. A SZÁMOK-nál meghívott előadóként IBM 360 rendszertechnikát oktatott. 1976-81-ig a SZÁMKI Műszaki Osztályán látott el vezetői, számítógép (R22, R10) üzemeltetési és mikroprocesszoros fejlesztési feladatokat. Szakmai továbbképzéseken Angliában, Dániában és a Szovjetunióban vett részt. 1982-86 ig a SZÁMALK-ban nagysebességű adatátvitel kapcsolatok létrehozásán, 1987-88-ban az Állami Biztosító PC hálózat alapú informatikai háttérének kialakítását és a belső informatikai képzést vezette a Számítástechnikai Osztály vezetőjeként. 1988-93 között a Graphisoft alkalmazásában műszaki tervező szoftver fejlesztését, valamint a kereskedelmi partnerek és mérnöki irodák támogatását végezte kb. 20 országban, programozást oktatott Hollandiában, Belgiumban, Görögországban, Dubaiban. 1993-94-ben a HiCare Kft-ben kórházak gyógyszerellátásának informatikai alapú átalakításában és egy beléptető rendszer termékfejlesztésében vett részt. 1995-2000 között a PracSYS Kft ügyvezető tulajdonosként építészeti terepmodellező szoftver fejlesztését és piacra vitelét irányította. 2000-2004-ig az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóságnál vezető tanácsadói és Lotus Notes alapú informatikai fejlesztések projektmenedzseri feladatait látta el. 2004-2005-ben a Merida Kereskedelmi Kft. vállalatirányítási rendszerének beüzemelését végezte. 2005-2006-ban a Sabedu Kft.-ben e-learning rendszerek bevezetését irányította egyebek mellett az Országos Vérellátó Szolgálatnál. 2007-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bóna János

1944-ben született Jászberényben

Az egyetem befejezése után a budapesti Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában dolgozott, ahol az EMG 630 számítógép Pen 5D mágnesszalag háttértároló bemérője volt. Feladata az elkészült számítógép és a háttértároló közötti megfelelő hardverkapcsolat létesítése, valamint az adatátvitel biztosítása volt. 1973-tól 1975-ig az Országos Meteorológiai Intézetben dolgozott a számítóközpont hardver üzemeltetőjeként, ahol a korábban az EMG-ben gyártott konfigurációt üzemeltette. 1975-76-ban a Villamosenergiaipari Kutató Intézetben (VEIKI) különböző számítógépekre írt programokat, majd megházasodott, és 1976-ban Gyöngyösre került a Mátraaljai Szénbányák Vállalat központjába. Itt a feladata a külfejtéses bányászathoz szükséges gyengeáramú készülékek beszerzése, fejlesztése és üzembeállítása volt. 1993-ban a Mátraaljai Szénbányák és a Mátrai Hőerőmű összevonása után a Mátrai Erőmű villamos biztonságtechnikai feladataival foglalkozott 2001-ig, nyugdíjba vonulásig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Börtsök Zoltán

1947-ben született Mórahalmon

Tanulmányait 1966-ban kezdte a Budapest Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán. 1969 februárjában felvételt nyert a 21 hallgatóval újonnan indult számítástechnikai szakra. 1969. évben alakult a Számítástechnikai Koordinációs Intézet, amellyel hamarosan szoros kapcsolat alakult ki. Lehetőség nyílt arra, hogy a hallgatók hozzáférjenek a legmagasabb szintű technikához. Így az SzKI-ban készítette a diplomamunkáját (CAD szoftver, amely a cég számítógép fejlesztéséhez kellett). Munkáját az SzKI-ban folytatta. A 70-es években megalakult ESZR (Egységes Számítógép Rendszer) keretében a magyar számítógép fejlesztésben az elkészült szoftverek fontos szerepet játszottak. Az ESZR -ben kapott feladat részeként járt több kelet európai országban. Részt vett konzultációkon, bevizsgálásokon. 1984-ben 1 évet töltött a Siemensnél Bécsben és Münchenben, ahol megismerte a városi, országok közötti hálózati lehetőségeket. Visszatérve - már saját cégben- az ott szerzett hálózat informatikai tudást felhasználva számítógépes hálózatok létrehozásával és városi hálózattechnológiával foglalkozott. 1994-ben megalapította a TVNET Kft-t, amely együttműködve a belvárosi kábel televízió szolgáltatóval, elindította Magyarországon elsőként az üzleti szélessávú internet szolgáltatást. 2002-ben - kiválva a TVNET-ből - a nagy biztonságú és kapacitású szerverszolgáltatás megvalósítását tűzte ki célul. 2008-ra - Serverbank néven - olyan saját gépteremmel végezték a szolgáltatást, amely teljes távfelügyelettel rendelkezett, valamint fokozottan védett elérhetőséget nyújtott a felhasználóknak. Miután az ügyfelek nagy, változó kapacitású szolgáltatást igényeltek, 2010-re már saját felhő technológiát alkalmaztak. 2018-ban úgy döntött, hogy 50 informatikában eltöltött év után befejezi aktív pályafutását. Munkatársai a know-how birtokában folytatják munkájukat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Brüll Károly

1946-ban született Budapesten

1971-ben végzett a VIK erősáramú szak automatizálás ágazatán. Egész pályája során az itthon akkor még újnak számító informatika területén nagy rendszerek tervezésével, fejlesztésével, működtetésével foglalkozott. Negyedéves korától -tanulmányai mellett- az első magyar számítógépgyár, az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára szoftverfejlesztője volt. Diplomaterve a Visontai Hőerőmű akkor készülő számítógépes folyamat-ellenőrző rendszeréhez kapcsolódott. Pályája legfontosabb projektjei, tevékenységei: Építésgazdasági és Szervezési Intézet (1972-80): Nagygépes operációs rendszerek fejlesztése, felügyelete; A francia CII számítógépgyár számára hálóterv-optimalizáló és rajzgépes rendszer fejlesztésének vezetése, részben párizsi munkavégzéssel; Ov.-ként a cég budapesti és vidéki gépparkja IBM alapú működtetőrendszerének fejlesztése, felügyelete; IBM nagygépes alkalmazások adaptálása ESZR környezetbe. Országos Műszaki Könyvtár és Informatikai Központ, ov. (1980-90): országos műszaki szakirodalmi adatbázis létrehozása, az online elérés biztosítása, mely az akkori hálózati és kezdetleges terminál-lehetőségek mellett úttörő jellegű volt; Szakirodalmi tájékoztató füzetek számítógéppel támogatott nyomdai rendszerének kidolgozása; Könyvtár-automatizálási és könyvtárközi kapcsolatot biztosító szoftverek adaptálása. SZÁMALK Infonet Kft. : A TB akkori országos adatbázisának vizsgálata és minőségelemzése informatikai eszközökkel. APEH Informatikai Intézet (1995-től): Önálló ov.-ként az APEH központ vezetése számára az első, multiplatformra támaszkodó komplex vezetői információs rendszer fejlesztési projektjének (VIR) irányítása; Műszaki igazgatóhelyettesként az országosan elérhető központi rendszer fejlesztése, működtetése; Projektvezetésével a központi feldolgozórendszer adatbázis-kezelőjének cseréje a folyamatos üzem fenntartása mellett; Számos országos feldolgozó alkalmazás modernizációs projektjének vezetése. Szakkönyveket és szakcikkeket írt, hazai és nemzetközi szakkonferenciákon, tanfolyamokon adott elő, magyar, német, angol és francia nyelven. 2009-ben vonult nyugdíjba.

Munkáját APEH Bezerédj díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csernó János

1948-ban született Esztergomban

A BME Villamosmérnöki Karán az újonnan induló digitális számítástechnikai ágazaton szerezte diplomáját a számítógéppel segített nyomtatott áramkör tervezés témakörében. Munkáját e területen folytatta a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben. A számítógépes programrendszer ESZR típusú kártyák automatikus tervezését segítette. Az alkatrészek elhelyezése, a nyomvonalak kétrétegű automatikus megtervezése (Lee algoritmus) a foto plotter NC vezérlése és az adatbázis felépítése voltak fő feladatai. Ezek folyamatos továbbfejlesztésében is részt vett: dupla méretű kártyák négy rétegben, interaktív beavatkozási lehetőségek beépítése valamint dokumentációk automatikus előállítás. A programrendszer az ESZR R10-es számítógép HW fejlesztésében kapott szerepet. A tervező rendszerek hazai és nemzetközi koordinációs egyeztetéseinek is résztvevője volt. A programfejlesztés Siemens 4004-es számítógépen folyt, melynek kis (64 KB) memóriája szükségessé tette az Assembler nyelv használatát és optimalizált program architektúrát a FORTRAN IV nyelv használata mellett. A 1980-as évek új Siemens számítógép generációján (B2000 time-sharing) kísérleteket végzett interaktív rasztergrafikás kártyatervezés terén (Videoton és SzKI terminálok FokGyem digitalizáló tábla). 1979-80-ban 5-hónapos ösztöndíjon volt a Heriot-Watt egyetemen Edinburgh-ben. Itt megismerkedett az akkor új UNIX operációs rendszerrel és a C-nyelvvvel, melyen tervező programokat is írt. Sajnos ezek az ismeretek akkor még nem voltak közvetlenül alkalmazhatók a hazai gyakorlatban. A 80-as évek közepétől rendszeren járt ki Bécsbe a Siemens PSE részlegébe, ahol az elektronikus telefonközpontok (EWSD) segédprogramjainak fejlesztésén dolgozott. Ezen belül főleg fordító programok 'back-end'-jén, a kódgeneráláson, Motorola, VAX és Intel processzorokra. A fejlesztések nyelve C, Pascal és CHILL voltak. Munkakapcsolatban volt a müncheni anyaintézetrel és angliai, később indiai társintézményekkel. Hosszabb ideig dolgozott az ATHOS rendszer fejlesztésén, amellyel szoftvert lehetett EWSD központok számára összeállítani A HW szimulációs csoportban (SICAT, SDL rendszer specifikációs nyelv) C++ programokat, majd a mobil központok tesztelésére JAVA modulokat fejlesztett. A 80-a évek végén családotul Bécsbe költözött, egy évig saját kis cégében dolgozott, majd belépett a Siemenshez, honosította diplomáját a bécsi Műszaki Egyetemen (TU), nyugdíjazásáig a Siemensnél dolgozott. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cserpák János

1946-ban született Nyírkárszon

1965-ben a Miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiapari Technikumban technikus oklevelet szerzett és előfelvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára, ahol tanulmányait az egy éves katonai szolgálat teljesítését követően kezdhetette meg. Az Egyetemen a Villamosmérnöki Kar mellett lehetőséget kapott mérnök-tanári szak elvégzésére is, így 1971-ben okleveles villamosmérnöki, majd 1972-ben Okleveles Mérnök-tanári oklevelet szerzett. A Magyar Gördülőcsapágy Művek ösztöndíjasaként került Debrecenbe, majd a Debreceni Konzervgyárban villamosüzem-vezető, Agrober Tervező és Beruházó Vállalatnál villamos tervező volt. 1980-tól kezdett dolgozni az ÁEEF, Állami Energetikai és Energiabiztonságtechnikai Felügyelet (Energiafelügyelet) Debreceni Körzeti Felügyelet felügyelőjeként, majd a Felügyelet többszöri átszervezését átélve 2012-ben - már mint a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal Debreceni Mérésügyi és Műszaki Biztonsági Hatóság igazgatója - vonult nyugdíjba. 1971-től 10 éven át volt óraadó a Debreceni Villamosipari Szakközépiskola esti és levelező tagozatán. 1980-tól az Energiafelügyelet-, majd az képzési rendszer változását követően a MEE és más képző szervezetek által szervezett képzéseken villamosbiztonsági oktatói és vizsgáztatói tevékenységet folytatott. Kézműves Kamara keretében villanyszerelő mestervizsgákra való felkészítést is vállalt. „OKJ” rendszer bevezetése idején - villamosbiztonsági szakterületen- szakértőként vett részt. 25 éven át folyamatosan végzett igazságügyi és egyéb műszaki biztonsági szakértői tevékenységet többségében balesetek és tüzesetek kivizsgálása során. A munkáltató részéről a FAM bizottság delegált tagja volt, és részt vett több műszaki jogszabály előkészítő munkáiban. A Mérnöki Kamara és a MEE Villamosbiztonsági Munkabizottság aktív tagja volt.

Munkáltatói elismerések mellett 2019-ben – a villamosenergia-ipar fejlesztése területén végzett kiemelkedő munkája elismeréseként - a „Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje” kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csiki István

1946-ban született Zalaigrácán

1966-1971 évben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán végzett. Első munkahelyén a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán volt tanársegéd 1971-1973. között. 1973-1976-ig Kaposvárott a Somogy-Zala megyei Téglá- és Cserépipari Vállalatnál mint fejlesztőmérnök tevékenykedett, ahol új téglagyárak villamos berendezéseinek tervezése, megvalósítása volt a feladata. Közben 1977-1980 közt elvégezte Budapesten a SZOT Munkavédelmi Továbbképző Intézetben a munkavédelmi szakmérnöki iskolát. Következő munkahelye az AGROBER Somogy megyei Kirendeltségén, Kaposváron volt 1976-1984 közt. Irányító tervezőként villamos szakági tervek készítése, tervezői művezetés, műszaki ellenőrzési munkákat végzett. Ezután 1984-1999-ig a SOMOGYTERV Vállalatnál helyezkedett el, mint vezető tervező. Feladata villamos szakági tervek készítése, tervezői művezetés, műszaki ellenőrzés. 2000-tól a Kaposvári Kulcs Mérnöki Kft-ben vezető tervező és beruházó volt. Itt a létesítmények tervezése, lebonyolítása a kulcsra kész átadásig volt a feladata. 2006-tól nyugdíjas vállalkozóként végezte tervezési munkáit és műszaki ellenőri tevékenységét. Szakmai jogosultságai az alábbiak: 1986-ban felvették a tervezői névjegyzékbe: SZV-1 Vezető tervező épületvillamosság. 1994-ben szakirányú engedélyt kapott a „Nagy- és kiefeszültségű szabadvezetékek, kábelhálózatok” tervezésére. 1998-ban felvételt nyert a Somogy Megyei Mérnöki Kamara felsőfokú végzettségű Műszaki Ellenőri Névjegyzékbe, V-1 szakterületen. 2002-ben megszerezte az Építési Műszaki Ellenőr I. Épületvillamosság (V) szakvizsgát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csorba Zsolt

1946-ban született Székesfehérváron

Villamosmérnöki diplomájának megszerzése után első munkahelyén a CHINOIN Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyárában automata csomagoló berendezéseket tervezett, vegyi technológia folyamatok automatizálása is feladati közé tartozott. 1974-ben a Közgazdaságtudományi Egyetem külkereskedelmi szakán közgazdász-mérnök diplomát szerzett. 1977-től az Anyagmozgatási és Csomagolási Intézetnél csomagológépek és csomagolási technológiák tervezése, automatikus azonosító rendszerek, vonalkód alkalmazások fejlesztése, csomagológépek és csomagolóanyagok vizsgálata és minősítése, 1988-tól az intézet laboratóriumának vezetése volt a feladata. 1988-ban felvették a szakértői névjegyzékbe csomagolástechnológiák tervezése, automatizálása (N4) és elektronikai automatika és vezérlés (G15) témakörben. 1989-től a kanadai székhelyű FAMAC International Corporation magyarországi képviselőjét vezette. 1998-tól 2019-ig egyéni vállalkozó, aminek keretében többek között a Nemzeti Akkreditáló Testület szakértőnek kérte fel a TÜV Rheinland InterCert Műszaki laboratóriumára vonatkozó akkreditálási eljárásában energiaforrások, tüzelőanyagcellák szakterületre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dániel József

1946-ban született Baglyasalján

Gimnáziumi érettségi és előfelvételiként teljesített katonai szolgálat után 1966-ban kezdte meg tanulmányait a Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradás és műszeripari technológia szakán, ahol 1971-ben villamosmérnöki diplomát szerzett. Munka mellett 1981-ben digitális elektronika Szakmérnöki diplomát szerzett. A Számítástechnikai Koordinációs Intézetben kezdett dolgozni, ahol tervezés-automatizálási témában (CAD) nyomtatott áramköri lapok számítógépes tervezésére készített programrendszerek kidolgozásában vett részt. (Nyomvonaltervező, fotórajzgép-vezérlő, fúrógépvezérlő, stb programok). Az R10 számítógép nyomtatott áramköri lapjainak nagy részét, az R15 számítógépnél pedig összes lapot ezzel a rendszerrel tervezték. 1978-tól 1991-ig az Szkl és a Siemens Österreich között létrejött kooperáció keretében a Siemens PSE-nél Bécsben dolgozott szintén CAD-s témában. 1992-től 2007-ig a Siemens Österreich PSE munkatársa lett, ahol főként adatbázisok (Lotus Notes, Oracle) és azokon alapuló programrendszerek fejlesztésében vett részt. Majd 2007-től 2013-ig az Agrarmarkt Austria munkatársaként az EU-s agrár kifizetéseket megállapító programrendszer készítésében tevékenykedett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Dévai Ferenc

a műszaki tudományok kandidátusa

1947-ben született Hódmezővásárhelyen

1971-ben a Távközlési Kutató Intézetben kezdett dolgozni, majd 1978-ban az MTA Számítástudományi és Automatizálási Kutató Intézetében (SzTAKI) vállalt munkát, ahol megoldotta a számítógépes grafika (és egyben a számítógépes tervezés) egyik megoldatlan problémáját. A problémát az amerikai Harvard Egyetem professzora, Sutherland tűzte ki, akit a számítógépes grafika úttörőjének tekintenek. 1986-ban Dévai elnyerte a Soros Alapítvány támogatását eredményének bemutatására egy nemzetközi konferencián az Amerikai Egyesült Államokban. A nyugati országokban kifejlesztett számítógépes tervező rendszerekhez történő hozzáférést embargó tiltotta a Varsói Szerződés országai számára. Ezért a SzTAKI kifejlesztett egy ilyen rendszert Dévai vezetésével, aki számos cikket publikált geometriai algoritmusok fejlesztése és matematikai elemzése terén. 1988-ban felkérték a Pixim 88, L'image numerique a Paris (Computer Graphics in Paris) konferencia előtti tutorial (szeminárium) tartására, Computational Geometry and Image Synthesis címmel. 1989-ben ismét elnyerte a Soros Alapítvány támogatását egy amerikai tanulmányútra, majd elfogadta a University of Edinburgh (Egyesült Királyság) állásajánlatát, és felkérték tutorial előadásának megismétlésére a Pixim 89 konferencia előtt. 1997-ben felkérték egy State of the Art Report előadás tartására a Eurographics'97 konferencián, majd elfogadta a London South Bank University állásajánlatát, ahonnan oktatóként 2012-ben ment nyugdíjba. Kutatóként jelenleg is aktív: kutatási témája a párhuzamos és elosztott számítástechnikai rendszerek elmélete. 2005 óta tagja a Computational Science and Its Applications című évenkénti konferencia sorozat programbizottságának.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dinya Lajos János

1947-ben született Endrődön

A Szegedi Déry Miksa Általános Gépipari Technikum nappali tagozatán 1965-ben szerzett általános gépész ipari technikus oklevelet. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán 1971-ben szerzett villamosmérnöki diplomát gépesítési és automatizálási ágazaton. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának mérnök-tanári Szakán 1972-ben szerzett villamos mérnök - tanári diplomát. 1973-ban résztvett a Budapesti Műszaki Egyetem Továbbképző Intézetének „Számítógépek rendszertechnikája” tárgyú mérnök továbbképzésén. A diploma megszerzése után, az ösztöndíj szerződésének megfelelően a Csepeli Tervező Intézet Villamos Tervezési Osztályán tervezőként kezdett dolgozni. Ezzel párhuzamosan külső munkatársként részt vett az AKI (ma: SZTAKI) egyik fejlesztési projektjében. A CSTI-ből a KGM-be került, ahol hazai fejlesztési projektek koordinálása volt a feladata. Ezt követően a KÜM-ben nemzetközi műszaki, tudományos együttműködések létrehozásán, fejlesztésén dolgozott, részben Magyarországon, részben – négy éven keresztül – New York-ban, a KÜM és az OMFH kihelyezettjeként. 1990-től az IH-ban, majd a 1998-tól NBSZ-ben, magas szintű vezetőként jelentős, nagy volumenű számítástechnikai és távközlési fejlesztési projektek előkészítését, kivitelezését irányította. Nyugállományba vonulása után informatikai biztonsággal foglalkozó kisvállalkozást indított, ami tíz éven keresztül eredményesen működött.

Főbb kitüntetései: a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje, 1995.10.23, a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje, 2004.08.20, Miniszterelnöki elismerés, 2002, Miniszteri szintű elismerések, 1991, 1992, 1994, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dóri Béla Sándor

1946-ban született Ricsén

1971-ben a BME Villamosmérnöki Karon erősáramú villamosmérnök oklevelet nyert el. 1976-ban Digitális berendezések rendszertervezése szakmérnöki oklevelet szerzett. 1971-től 1987-ig a MÁV Keleti pályaudvar Vontatási Főnökségen mérnökként, majd a MÁV Kutató Intézet és a MÁV Számítástechnikai Üzemben tudományos munkatársként dolgozott. Feladatkörébe vasúti számítástechnikai irányítási rendszerek koncepcióinak kidolgozása, valamint különböző számítógépes modellek programozása tartozott. Részt vett nemzetközi kutatási feladatok összefogásában és koordinálásában. 1983-tól 1986-ig, mint egy Gazdasági Munkaközösség társalapítója és munkatársa személyi számítógépekre írott nyelvtanulást segítő programok valamint gazdasági adminisztrációs rendszerek fejlesztőjeként dolgozott. 1983-tól 1987-ig a MÁV tisztképző intézetben és a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán előadóként és gyakorlatvezetőként számítástechnikai ismereteket és programozást oktatott. 1989-től 2011-ig, nyugdíjba vonulásáig Németországban szabadúszóként és egy nemzetközi autóiipari tervező intézet alkalmazottjaként dolgozott. Jelentősebb projektek: Gépkocsi karosszéria gyártósorok elektronikus vezérlése, karosszéria tervező CAD rendszerek támogatása, hozzátartozó programrendszerek fejlesztése, robotos hegesztő gépsorok tervezése és elérhetőségi tanulmányok CAD alapú támogatása, különböző CAD formátumú konstrukciós modellek egymás közötti adatcseréje illetve transzformációja, tervezési folyamat során előállított modellek verzióinak nyilvántartása, archiválása és a hozzátartozó rendszer támogatása. Grafikus felhasználói felületek (GUI) fejlesztése.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dósa Imre

1947-ben született Kunszentmártonban

1971-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. Az egyetem elvégzése után az Általános Épülettervező Vállalatnál helyezkedett el tervezőként. Szakmai munkája a szerződéskötés, majd műszaki tervezés fázisain át a kivitelezői művezetés szakaszáig terjedt. Munkaterülete a közép- és kiefeszültségű hálózatok, transzformátorállomások és közvilágítások tervezését ölelte fel. Legjelentősebb munkája a Budapest XI. Fehérvári úti lakótelep energiaellátási és közvilágítási tervrészeinek elkészítése. 1981-től a Gálfi Béla Kórházban műszaki vezető. Feladatai közé tartozott a négy telephellyel rendelkező 600 ágyas kórház villamos hálózata felújításának műszaki ellenőrzése, az energiagazdálkodás irányítása. 1982-1987 között mellékfoglalkozásban az ÁB Rt-nél kárszakértő, főként a villámcsapás és túlfeszültség okozta káresetek felmérését végezte. 1987-ben vállalatgazdasági szakmérnöki diplomát szerzett. 2000-2014 között főmérnök, a társaság négy fős menedzsmentjének tagja. Feladatai közé tartozott a beruházás, az üzemvitel, az energiagazdálkodás, az orvosi gép és műszer munkaterületek irányítása, ellenőrzése. 2006-2007-ben 150 férőhelyes emeltszintű szociális otthon építése során fontos szerepe volt a tervezőkkel és kivitelezőkkel való kapcsolattartásban. 2011-ben Európai Unió támogatással a kórház két, nagy kubatúrájú épületének energetikai korszerűsítése valósult meg. A pályázati anyag összeállítása, a műszaki kiviteli tervek elkészíttetése, a közbeszerzés és a kivitelezés szakmai koordinálása fűződik a nevéhez. 2014-2021 között energetikai szakreferensi jelentésekkel kapcsolatos munkákat végez.

Elismerései: Kiváló Ifjú Mérnök ötször, Kiváló Ifjú Szakember egyszer, három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetés.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Drencsán József

1946-ban született Sajóládon

A Villamos Gépek és Készülékek Karon 1971-ben jó eredménnyel megszerzett diplomája után a MÁV Északi Járműjavító Üzemben a Diesel-Villamos Mozdonyjavító osztályon kezdett dolgozni, mint mozdony üzembeállító üzemmérnök, ahol a mozdonyok nagyjavításuk utáni üzemi paramétereinek a beállítása volt a feladata. 1973-tól a Karbantartó Osztály helyettes vezetője, majd 1976-tól az osztály vezetője lett, s ezzel a felelőse lett a 20,79 ha-os területen lévő üzem épületeinek, s egyéb építményeinek a karbantartásáért, működtetéséért, valamint a gőz és a préslevegő termelő berendezések, a szerszám, az emelő, egyéb berendezések tervszerű megelőző karbantartásáért. Ebben a munkakörben karbantartóként dolgozott 19,5 évet. 1992 júniusától az akkor újonnan kialakított diesel-villamos mozdonyokat Javító és Gyártási Főosztály főosztályvezetője, majd 1993. júliustól a Villamos Mozdonyokat Javító főosztállyal való összevonás után az új Diesel- villamos és Villamos Mozdonyokat Javító és gyártási Főosztály vezetője lett. 1998-ban a főosztály ismét osztályokra bomlott, ő lett a Mozdony Villamos Fődarabokat Javító Osztály vezetője. 2003-2007-ig az akkorra már KFT-vé lett üzem képviselőjeként kétszer lett beválasztva a KFT Felügyelő bizottságába. 2006 után nyugdíjas tanácsadóként folytatta munkáját. 2008-ban az akkori Északi- és a Szolnoki Járműjavító Kft. Vezérigazgatójának a Műszaki Tanácsadójaként vonult nyugdíjba, ugyanebben az évben az Év Mérnöke kitüntetést kapott.

A munkája során több tanfolyamot elvégzett, Kiváló Újító Bronz, majd Ezüst Fokozatú újító lett. Kiváló Munkáért ötször kapott Igazgatói és egyszer Vezérigazgatói kitüntetést. Miniszteri Kitüntetésben részesült 2005-ben. Az MSZH Mintaoltalmát kapta meg többek között magával a villamos motorok kefetartóira benyújtott kérelmükre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dudra István

1948-ban született Miskolcon

1966-ban szerezte meg a miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban a technikus oklevelet, majd még ebben az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, melyet 1971-ben fejezett be. Ezt követően a Sajószentpéteri Üveggyárban kezdett dolgozni kezdetben tervező mérnökként, majd üzemvezető, osztályvezető helyettes lett. 1990-től műszaki igazgatóhelyettes, majd 1995-től műszaki igazgató volt a gyár bezárásáig, amely 1999-ben történt meg. A második munkahelye 1999-től kezdődően a BorsodChem Rt.-nél volt, ahol először villamos főmérnök, majd 2000-től kezdődően beruházási főosztályvezetőként dolgozott egészen a nyugdíjazásáig, amely 2014-ben történt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Elek Kálmán

1947-ben született Újpesten

A Kandó Kálmán Híradásipari Technikum tanulója volt 1961-65 közt, majd 1965-66 közt katonai szolgálatát teljesítette. A BME Villamosmérnöki Kar hallgatója 1966-71 közt volt. Egyetemi oktató: 1971-től 2009-ig a Budapesti Műszaki Egyetemen, előbb a Vezeték nélküli Híradástechnika Tanszéken, majd a Híradástechnika és Elektronikai Intézetében. Ezt követően a Híradástechnika Tanszéken oktatott és végül a Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszékén. Egyetemi évei alatt számos tantárgy oktatásában vett részt. Doktori fokozatot 1983-ban szerzett „Piezoelektromos létraszűrők tervezése c. dolgozattal. 1985-től napjainkig fő tématerülete a digitális jelfeldolgozás, azon belül is a digitális modulációs eljárások alkalmazása. Ezen területhez, ipari megbízások keretében, számos megvalósult berendezés kapcsolódik. 2009-től nyugdíjas. Nyugdíjas évei alatt az oktatási és tervező-fejlesztői tevékenységeit a tanszéken megszakítás nélkül napjainkig folytatja.

Főbb kitüntetései: Pollák-Virág díj: 1995, 1997, Kiváló Munkáért Kitüntetés: 1983, 1989.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Epresi Sándor

1947-ben született Győrben

Az alapdiploma mellett a mérnök-tanári és a számítógép műszaki oklevelet is megszerezte. A diplomamunkájának tárgya: Folyamatok stabilitás-kritériumainak oktatása(vizsgáztatás), a programozott oktatás módszerével. Később számítógép alkalmazói és számítógép hardver szakértői (925,926/1990-1994) vizsgát tett. Szükségét érezte a villanszerelő mesteri vizsgának is. Két munkahelye volt (több néven): Csepel Autó, illetve Országos Vezetőképző Központ Számítmű, MüM Számítmű, Foglalkoztatási Hivatal. Előbb beosztottként, majd felelős vezetőként is a számítógép közelében tevékenykedett. Gyakorlati órákat tartott vezetőknél. Jelentős szerepet vállalt a munkaügy országos hálózatának kiépítésében. Segítette az EU-csatlakozás munkaügyi feltételeinek kialakítását. Munkája során számos tanfolyamot végzett itthon és külföldön. A nyugdíjazás előtti időszakban az adatbázisok és az adattárház témáival foglalkozott.

Említésre méltóak a munkaügy és munkaügyi informatika területével kapcsolatos dicséretes, kitüntetések.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdélyi Ferenc

1946-ban született Káptalanfán

Budapesten, a Villamosenergiaipari Technikumban technikus oklevelet, majd 1971-ben a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán villamosmérnök oklevelet szerzett. Első munkahelye már 1971-ben az áramszolgáltatáshoz kötötte, melyhez nyugdíjazásáig hű maradt. Pályáját a DÉDÁSZ Keszthelyi Üzemigazgatóságán kezdte gyakornokként. 1972-ben kezdő mérnökként már kirendeltség vezetői megbízást kapott Dombóváron, melyet 10 évig látott el. Ez idő alatt üzemeltetési, üzemzavar elhárítási feladatokat kellett végezni és az elvárt minőségű szolgáltatást fenntartani. A kirendeltség vezetői feladatok ellátása mellett a BME-n gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. Megbízhatósága eredményeként 1982-ben a Kaposvári Üzemigazgatóságon szerelési osztályvezető kinevezést kapott. 1994-től üzemeltetési osztályvezető és egyben üzemigazgató-helyettesi beosztásban dolgozott egészen a DÉDÁSZ privatizációját követő átszervezésig. 1998-2000 között üzemvezető volt, majd 2003-as nyugdíjazásáig az E.ON Dél-dunántúli Áramhálózati Zrt. Kaposvári Kirendeltségének vezetője. Nyugdíjasként önálló mérnökirodát nyitott, melynek ügyvezetője, tervezője volt 2020 nyarán történt megszűnéséig. Kezdetben közcélú áramszolgáltatói és üzemi hálózatokat, később bio- és naperőművek hálózatra kapcsolásához szükséges tervek készített. 1972-től tagja volt a MEE-nek. 1994-2003-ig a MEE Kaposvári Szervezete titkára, 2006-tól tiszteletbeli titkára volt. Alapító tagja volt a Somogy Megyei Mérnöki Kamarának, ahol 2001-2016 között elnökségi tagként és 2005-2009 között az Energetikai Tagozat elnökségi tagjaként is dolgozott.

Szakmai munkája elismerésül vállalati és miniszteri kitüntetésben, a világítástechnika területén Schröder díjban részesült. A kamarában végzett kiemelkedő munkájáért 2005-ben Ronkai Ferenc Díjat, majd 2013-ban Somogy Mérnöke elismerést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Faludi László

1947-ben született Újpesten

A Finommechanikai Vállalatnál kezdte szakmai pályafutását, 1971-ben mint elektromos technológus. Feladata célműszer tervezés. Ezt követően 1972-ben a Haditechnikai Intézetnél helyezkedett el tudományos előadóként gyártásellenőrzés feladatkörben. Ugyanezen évben a RAVILL kereskedelmi vállalatnál TMK-felelős volt, feladata volt a targoncaüzemeltetés. 1974-ben a Videoton Fejlesztési Intézetben tudományos munkatársként alkalmazták, programozás munkakörben. Következő állomás az egyetemi Számítóközpont volt 1975-ben, itt is tudományos munkatárs volt, feladata volt a számítógép-üzemeltetés, munkáját eredménytelennek látta. Az ELTE Számítóközpontban 1980-ban kezdte tevékenységét mint műszaki tanácsadó, számítógép-üzemeltetés feladatkörét ugyancsak eredménytelennek látta. A Szentmártonkátai MGTSZ következett 1982-ben, itt csoportvezető beosztásban, feladatuk falszigetelés volt, szakmai szempontból értelmetlennek minősíti ezt az időszakot. 1984-ben a Videoton Fejlesztési Intézetben osztályvezető lett számítógép-üzemeltetési feladatokat látott el, majd ezt követte 1985-ben a Selyemipari Vállalat, ahol számítóközpont-vezetőként számítógép-üzemeltetéssel foglalkozott. Itt tényleges termelés zajlott. 1989-ben a MIKROPO kisszövetkezethez került fejlesztőmérnök beosztásba, műszerfejlesztést kellett végeznie, majd 1989-ben az ARECO Kft. következett. Ugyanebben az évben a Társadalombiztosítási Igazgatóságra került mint főosztályvezető, számítógép-üzemeltetés volt a feladata, ahol 2005-ig tevékenykedett. Ezt követően munkanélküli, otthon dolgozó lett, pályázati adminisztrátorként pályázatkészítésekkel foglalkozott. 2008 óta nyugdíjas. Egyetem utáni jelentősebb iskolák, képzettségek: Szakmérnök-képzés, BME, Digitális Elektronika, Középfokú állami nyelvvizsga, német.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fancsali József

1947-ben született Szolnokon

1971-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szakán. 1971 július 1-én kezdett dolgozni a Nagyalföldi Kőolaj és Földgáztermelő vállalat szolnoki központjában egy akkor alakult szervezetnél informatikusként. Ettől a naptól folyamatosan különböző szakmai képzéseken vett rész a számítástechnika legfrissebb eredményeinek megismerésére. Nem csak tanult, hanem tanított is: szolnoki iskolákban számítástechnikai szakköröket vezetett. Szervezéssel, programozással, informatikai eszközök üzemeltetésével foglalkozott. Amikor a vállalat ESZR R35 számítóközpont létesítéséről döntött, központi egység specialista képzésen vett részt, amelyhez villamosmérnöki végzettség is előfeltétel volt. A számítóközpont üzembe helyezése után a hardver, rendszerszoftver és az üzemvitel irányításával foglalkozott. A számítóközpont fejlesztése IBM berendezésekkel és terminál hálózat, LAN és WAN kiépítésével további IBM, 3COM, CISCO, HP eszközök megismerését igényelte. A MOL megalakulása után IT infrastruktúra üzemeltetés területi vezető beosztásban minden jelentős fejlesztésben szakértőként vett részt. Az IT kiszervezése után továbbra is a MOL-nak dolgozott különböző fejlesztéseken szakértőként. Nyugdíjasként szerződéssel még évekig a Földgázszállító Vállatnál a távvezetékek informatikai rendszerének fejlesztésével foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Géza

1946-ban született Budapesten

1970-ben szerzett abszolutóriumot. Diplomáját 1971 márciusában védte meg. 1970-től 1973-ig a VILATI fejlesztőmérnökeként egyedi mérőegységekkel foglalkozott. 1973-tól 1978-ig a Központi Fizikai Kutató intézetben az RMKI tudományos segédmunkatársa, majd tudományos munkatársa. Fizikai kísérletekben használt mérőberendezések kidolgozása, fejlesztése volt a feladata. Első jelentősebb munkája a Tien San hegységben fölállított, kozmikus sugárzást mérő berendezés fejlesztésében történő részvétel volt. 1976-tól 1978-ig az NDK Tudományos Akadémia Nagyenergiájú Fizikai Intézetében (IfH), Zeuthenben vett részt egy TPA típusú számítógépekkel vezérelt képfeldolgozó rendszer kidolgozásában. Az NDK-ból hazatérve részt vett több, CAMAC-szabványú számítógép periféria egység tervezésében. A RIMA (Risk Mérő Automata) képfeldolgozó berendezés fejlesztésében végzett munkájáért Jánossy-díjat kapott. A Halley-üstökös megfigyelésére szolgáló VEGA-programban az NDK Tudományos Akadémia partnerintézeteivel történő együttműködést szervezte. 1988-tól 1991-ig a Datacoop korszövetkezet fejlesztőmérnöke, majd műszaki-kereskedelmi osztályvezetője. Közreműködésével jött létre az osztrák Schrack céggel az elektronikus telefon alközpontok magyarországi forgalmazását végző Schrack Magyarország Rt. 1992-től ennek projektmenedzsere. Több nagy, országos kiterjedésű, állami és magán kommunikációs hálózat tervezését végezte, kivitelezését irányította. Az Ericsson felvásárlása folytán a magyarországi cég is Ericsson néven működik tovább. 1997-ben egyesül a két magyarországi Ericsson cég. 2000-ben az Ericssontól egy pénzügyi befektető vásárolja meg az üzletágot és a Damovo Group tagjaként a cég neve Damovo Hungária Kommunikációs Kft lesz. A magyarországi cég 2004-től magyar tulajdonban, Assono Magyarország néven működik, melynek résztulajdonosa és vezető tervezője volt 2011-es nyugdíjba vonulásáig.

1983-ban az MTA KFKI Jánossy-díjban részesítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fenyvesi Lajos

1947-ben született Vácrátóton

Tudományos munkatársként dolgozott: NIM IGÜSZI (1971-1977), SZÁMKI (1977-1982), SZÁMALK (1982-1985; „Kiváló dolgozó”), SZKI (1986-1988), rendszermérnökként dolgozott: SZÜV Rt.- VIDEOTON Zrt. (1988-2007). Szaktanfolyamok, szakvizsgák: Microsoft Certified Professional, AIX 5 for IBM eserver pSeries System Support, PL/I-, C-, Clipper-, SQL-, FoxPro programozási nyelv, VIDEOTON R11 programozó, ORACLE7 adatbázis adminisztráció és fejlesztő, HP UNIX rendszer- és hálózati adminisztráció, INGRES adatbázis adminisztráció. A következő munkákban, projekteken vett részt: EMG 840 számítógépre handlerek, utilityk, executive fejlesztése, az első magyar csomagkapcsolt számítógéphálózat (VNS) kifejlesztésében, feladata a host-node közötti kapcsolatot biztosító szoftver elkészítése volt. A VNS a VIDEOTON számára készült és a több telephelyes nagyvállalat a termelés-irányítási rendszerét üzemeltette rajta. Az Open Access integrált szoftvercsomag magyar nyelvű változatának kidolgozása. Globális postai takaréketét nyilvántartás az OTP részére. Dolgozott az 1990-es helyhatósági választások programrendszerének kialakításán. A Chemol Rt. részére különböző programok kifejlesztése (pl. folyószámla könyvelés, raktárkészlet lekérdezés stb.). Munkaügyi Minisztérium részére a világbanki hitelek nyilvántartó rendszeréhez lekérdező alrendszer programozása. A Fővárosi és Pest megyei Egészségbiztosító Pénztár (FPEP), ill. Az APEH Járulék Igazgatóság részére üzemeltetett rendszeren HP-UX, AIX UNIX, INGRES adatbázis kezelő és Ethernet hálózati rendszergazda tevékenység ellátása. PC gépek installálása, üzemeltetés segítése, felhasználói környezet kialakítása, hálózati szoftverek telepítése, ORACLE szerver installálás, rendszerintegrálás. Informatikai támogatás különböző felhasználók részére (közjegyzők, Nevelési Tanácsadó, Pedagógiai Intézet, iskolák, Gerbeaud, önkormányzati intézmények, stb.). Felhasználói szupport tevékenységet végzett a MALÉV Rt, valamint a Földművelési és Vidékfejlesztési Minisztérium részére (Sun UNIX, AIX UNIX, ULTRIX). SZÜV Rt-nél IBM AIX UNIX és SCO UNIX rendszer menedzselését és felügyeletét végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fenyvesi Miklós

1942-ben született Budapesten

1966-71 között a BME Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnikai szakán tanult. 1971-től Székesfehérváron a VIDEOTON Számítástechnikai Gyárban dolgozott. A franciákkal kooperációban fejlesztette az R10 számítógép decimális aritmetikáját, amit Párizsban egyeztetett. 1973-tól a VIDEOTON VTS 56100 terminál működését biztosító szoftvereket készítette assembler nyelven. Az IBM 3270 terminál emulációs programot Helsinkiben véglegesítette. Veliko Tarnovo-ban beüzemelte az első példányokat. Egyedi igényekhez igazodó bővítést Újvidéken, majd Prágában is végzett. Szófiában a KGST országok részvételével kiírt terminál tendert a VTS 56100 nyerte megbízható működésével és a mikroprocesszor biztosította rugalmasságával. 1974-82 között kb. 1700 példányban került értékesítésre. A VTS 56100-ra szövegszerkesztő és assembler programot készített, így önálló számítógépként lehetett használni. Az Intel 8008-al működő számítógép ekkor újdonságnak számított. 1979-ben a Videoton Sóstói Stadion eredményjelző táblájának vezérlő-programját írta. Ez volt a keleti blokk első számítógép vezérelte eredményjelzője. Az 1980-as moszkvai olimpia vitorlás versenyeit Tallinnban rendezték. A kijelzőt programozva, végig nézte a versenyeket. Leningrádi jégcsarnokba műkorcsolya sportági programot írt, összegyűjtve a bírói terminálok pontjait. Torna sportági vezérléssel látta el a Rigában telepített eredményjelzőt. Oslóban síugrás közvetítésére tette alkalmassá a kijelzőt. Jerevánban súlyemelő alkalmazás. A Togliatti uszodában úszás közvetítése, felhasználva a medencében telepített érzékelők jeleit. Moszkvában az Osztankinó Televízió színháztermébe programozható, előadást vezérlő szoftvert írt. 1992-től a Fejér Megyei APEH számítástechnikai osztályán dolgozott.

Munkássága során Kiváló Ifjú Mérnök elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Filp András

1946-ban született Nagykátán

A Kandó Kálmán Híradás-és Műszeripari Technikumban technikus oklevelet szerzett. 1971-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karán. Rövid ideig dolgozott az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában, majd tudományos munkatársként a BME Vezetéknélküli Híradástechnika Tanszékén működő akadémiai kutatócsoport tagja lett (1971-1988). Szimulációs nyelvek fordítóprogramjának tervezése és készítése mellett részt vett a tanszék oktatási és kutatási munkájában. 1977-ben ösztöndíjasként másfél évig az Oszakai Egyetemen többprocesszoros rendszerek programjainak fejlesztésén dolgozott. 1988-ban a tanszék munkatársa lett egyetemi adjunktusként. Részt vett a Számítógép Architektúrák és az Informatika tárgyak oktatásában. Egyetemi doktori fokozatot „Hardware leíró nyelvek időkezelésének módszerei” témájú értekezésével 1988-ban szerzett. Ipari megbízás alapján számos kutató-fejlesztő munkában vett részt. 1990-ben kilépett a BME-ről, szabadfoglalkozású programfejlesztőként dolgozott. 1992 és 1995 között a Massachusetts állambeli Canton-ban az Automation Inc. vállalat alkalmazta, a cég által készített elektronikus nyomdai rendszer programjainak fejlesztésére. Hazatérése után 1995 és 2013 között a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban vezető tanári beosztásban informatikát és programozást tanított. A BME Híradástechnika Tanszéken 1997-ben mellékfoglalkozású adjunktusként, majd közalkalmazotti jogviszonyának megszűnte után óraadóként részt vállalt az Informatika tárgy előadásában, a Számítógép Architektúrák gyakorlatainak vezetésében és mérésvezetésben. Megbízások alapján jelenleg is több programfejlesztési projekt részvevője.

Munkáját 2008-ban Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Flórenthal Jolán

1947-ben született Budapesten

A Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban szerzett technikus oklevelet . Az egyetemi tanulmányok megkezdése előtt egy évig a BHG Híradástechnikai Vállalatnál technikusként dolgozott. 1966-ban a BME Villamosmérnöki Karán kezdte el tanulmányait. A híradás- és műszeripari technológia szak készülékgyártó ágazatán szerzett diplomát. Ezt követően - az akkoriban elektromechanikus telefonközpontokat gyártó - BHG Vállalatnál gyártástechnológusként, majd csoportvezetőként dolgozott. 1984-ben megbízást kapott a BHG „Idegenáru” Ellenőrzési Osztályának vezetésére. Az osztály feladata a vállalathoz beérkező, gyártásba vételre kerülő külső áruk átvétele, műszaki - elektromos és mechanikai jellemzőik - vizsgálata, minősítése volt, melyhez megfelelő eszközállománnyal rendelkezett. 1989-ben megbízást kapott a vállalat Műszaki Ellenőrzési Főosztályának vezetésére. 1990-ben A BME Mérnöktovábbképző Intézet keretében részt vett a „minőségügyi rendszertervezők és műszaki minőségellenőrző mérnökök felsőfokú szaktanfolyamán. A 90-es évek elején igény mutatkozott – a piac elvárásaihoz igazodva – nemzetközi szabványkövetelményeknek megfelelő (ISO szerinti) minőségügyi rendszer létrehozására. A vezetés megbízta ennek kidolgozásával, a szükséges dokumentumok elkészítésével és a rendszer tanúsíttatásával, ami sikeresen megtörtént. 1997-ben új munkahelyén, a BHG egyik utódjánál az Antenna-BHG Kft.-nél lett minőségirányítási vezető. Kapcsolattartó szakkoordinatorként működött közre 2002-ben a DVB-T infrastruktúra és antennarendszer létrehozása/ műszaki fejlesztés nevű projektben. 2008-as nyugdíjba vonulását követően tanácsadóként közreműködött több vállalkozás minőségirányítási rendszerének kidolgozásában, sikeres tanúsíttatásában (BalCom Kft, MMG Flow Kft, TM Services Kft.).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fogoly Lajos

1947-ben született Debrecenben

Az egyetem elvégzése után a Számítástechnikai Koordinációs Intézet (SZKI) tudományos munkatársaként rendszeres résztvevője volt az ESZR háttértárakkal foglalkozó nemzetközi koordináló testületnek. 1980-tól négy éven keresztül a Siemens Ausztriánál dolgozott Bécsben, telefonközpontok szoftver fejlesztésében vett részt. 1986-tól a Műszertechnikához igazolt kereskedelmi igazgatónak. Vezetésével a cég kereskedelmi volumene nagyságrendekkel nőtt. 1989-ben külföldi felkérésre létrehozta a HRP Consultants kelet-európai részlegét és annak igazgatójaként irányította a japán Star cég csúcstechnológiájú termékeinek kelet-európai kizárólagos értékesítését. 1992-ben - szintén külföldi felkérésre - létrehozta a tajvani DTK Komputer magyarországi disztribúciós cégét. A céget vezérigazgatóként irányította, elnyerve a legsikeresebb európai DTK cég címet. 1995-ben felkérték a DataNet Rt. vezetésére. Jelentős érdeme volt a cég irányváltásában, minek köszönhetően a DataNet a hazai internet úttörője, zászlóshajója lett. Vezetése alatt került bevezetésre a mindenki számára elérhető profit érdekeltségű internet. Úttörőként kidolgozta és sikeresen alkalmazta, az IT szektorban egyedülálló franchise rendszert. 1999-ben alapította meg az EQnet Zrt.-t, melynek elnök-vezérigazgatójaként Magyarországon úttörőként vezette be az úgynevezett virtuális internet szolgáltatást, mely később széles körben általánossá vált Magyarországon. Számos kisebb-nagyobb internetszolgáltató felvásárlásával jelentős szereplője lett a hazai internetpiacnak. A cég 2010-ben sikeresen eladásra került; ezzel egyidőben nyugdíjba vonult. 1994-1995 között az Informatikai Vállalkozók Szövetsége (IVSZ) elnökségi tagja volt. 2020-ban felvették a Neumann János Számítógép-tudományi Társaság Informatikai Fórum tagjai közé.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fülöp István

1946-ban született Litéren

1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán, a Magyar Viscosa gyár ösztöndíjasaként. Az egyetemi tanulmányai alatt a nyergesújfalui Irinyi János Vegyipari Szakközépiskolában egyetemi előkészítőt tartott 1968-1970 közt. 1970-1991-ig a Magyar Viscosa gyárban dolgozott különböző területeken. 1970-től 1973-ig a műszerész műhelyt vezette, 1973-tól 1980-ig a beruházási főosztályon dolgozott műszaki ellenőrként, ahol a vegyipari folyamatok műszerezésének tervezésével és kivitelezésével foglalkozott, valamint egy 120 kV-os erőátviteli transzformátor állomás és a hozzá tartozó légvezetékek kivitelezését vezette. 1973-ban, az 1970-ben megszerzett villamosmérnöki diplomája alapján felvételt nyert a digitális elektronikai szakmérnöki oktatásra, ahol „jó” eredménnyel államvizsgázott, így okleveles digitális elektronikai szakmérnöknek nyilvánították 1975. 05.02-án. 1980-tól 1991-ig a számítógépes rendszert vezetője volt, ahol ügyviteli távadat-feldolgozásra szolgáló számítógépes rendszert épített ki. A szakmai megalapozásaként elvégezte szintén a BME-n a villamosmérnöki szervezői szakmérnöki szakot, melyen 1980.01.26-án abszolutóriumot szerzett, 1974-ben a SZET keretein belül egy tanulót, Mikó Sándor szakmunkást segített a BME Villamosmérnöki Karára, aki később Gálfi István szárnyai alatt a mikrohullámú tanszéken diplomázott. Hergéth Antal szakmunkást pedig a Közgazdaságtudományi Egyetemre segített bejutni felkészítésével, ahol később ő is diplomát szerzett. 1991-ben visszavonult családjá körébe, hogy felesége és 4 gyermeke diplomához jutását támogathassa. 2002-ben egy Kkt-ből 2004-ig a 2,5M-os forgalmat elérő Zrt-t épített fel. 2008-tól nyugdíjas éveit tölti 4 gyermeke és 5 unokája társaságában.

1977.03.21-én eredményes munkássága elismeréséül a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa a „Nehézipar kiváló dolgozója” kitüntető jelvényt adományozta részére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gábor András

1947-ben született Szárföldön

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán kapott diplomát 1971-ben. Első munkahelye a Villamosenergiaipari Kutató Intézet Hálózati Laboratóriumában volt, ahol tudományos munkatársként, fejlesztési csoportvezetőként dolgozott 1990 decemberéig. Főbb kutatási témái mellett (hosszúvú szigetelőlánc-elrendezések ívállósági tulajdonságai, alállomási földelőrendszerek zárlatiáram-függése), a zárlati próbaállomás primer és védelmi berendezéseinek fejlesztése, a hazai és külföldi nagyfeszültségű készülékek vizsgálatainak végzése, a próbaállomás 220-, 120-, 10 kV-os feszültségű kapcsoló-berendezésének üzemeltetése is feladata volt. 1990. decembertől a Budapesti Elektromos Művek Vizsgálóállomásán, 1995-től 2000 augusztusáig a Technológia osztály vezetőjeként dolgozott. Kiemelkedő feladatai közé tartozott a korszerű kis- és középfeszültségű kapcsoló-berendezések (vákuummegszakítók, tokozott berendezések) SF6 gázszigetelésű berendezések, gyárilag előszerelt transzformátorállomások jellemzőinek meghatározása, különös tekintettel az üzembiztonság, ívállóság szempontjaira, ezek minőségellenőrzési feladatainak kidolgozása, ellenőrzése, a Kelenföldi állomás 19 mezős 120 kV-os SF6 gázszigetelésű kapcsoló-berendezésének specifikálása, a gyári átvételek, üzembe helyezési próbák ellenőrzése, a kis-, közép-, és 120 kV-os kábelek új szerelési technológiái kidolgozásának irányítása. 2000. augusztus 21-étől dolgozik az INFOPLAN Mérnökiroda Kft.-ben, 2007 szeptembere óta nyugdíjasként vezető tervezői, szakértői beosztásban. Szakterülete a villamos energetika primer rendszerei. Az elmúlt években tucatnyi új, ún. zöldmezős 120/középfeszültségű transzformátorállomás vezető tervezőjeként a megvalósíthatósági tanulmánytervtől az építész terv villamos mellékletén, a primer készülékek specifikációján át a primer rendszer kiviteli terveinek elkészítéséig irányította a tervezők munkáját (pl. Komárom, Baja, Baktalórántháza, Barcs, Pécs Kelet). Különleges feladat volt az AUDI Győr és a Mercedes Benz Autógyár Kecskemét 126/22 kV-os állomás tervezése.

2008-ban az MMK Energetikai Tagozat Ronkay Ferenc Energiamérnöki díját kapta, 2009-ben Villamosenergetikai Szakosztály elnöke, később, 2015-ig a Tagozat elnöke volt. Évtizedek óta a MEE tagja. 2012-ben az ELMŰ szervezet Fodor István díjjal tüntette ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gerber András

1946-ban született Szombathelyen

Az általános iskolát és a gimnáziumot Kőszegen végezte 1953-1965 között. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának elvégzésével a villamosmérnöki oklevelet 1971-ben kapta meg. 1971 szeptemberében kezdett el dolgozni az Egyesült Izzó kaposvári elektroncső gyárában. Kaposváron először mint technológus, majd laborvezető, később mint főtechnológus dolgozott. 1983-tól mint főmérnök irányította a gyár fejlesztését és a termelését. Két szabadalom társszerzője, melyek elismeréseként 1989-ben Kiváló Feltaláló ezüst fokozat kitüntetésben részesült. 1983-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán gazdaságmérnöki oklevelet szerzett. 1973-tól a Híradástechnikai Tudományos Egyesületben, 1985-től pedig a Magyar Tudományos Akadémia Pécsi Akadémiai Bizottságában végzett szakmai munkát. 2012-től a Somogyi Kereskedelmi és Iparikamara Elnökségének választott tagja, 2016-tól pedig egyik alelnöke. A VIDEOTON Elektro-PLAST Kft.-nek 1992-től az ügyvezető igazgatója. 1998-tól létrehozta a VIDEOTON Kaposvár Ipari Parkot. 2008-ban a marcali telephely megvásárlásával mintegy 330 fővel bővült a gyártás. Jelenleg a cég szenior igazgatója.

Kitüntetések, elismerések: 1989-ben Kiváló Feltaláló ezüst fokozat kitüntetésben részesült. A Magyar Köztársaság Elnöke 2001-ben Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesítette. 2006-ban megkapta a Somogy Polgáraiért kitüntetést, 2008-ban pedig Kaposvár Városért Kitüntető Díjjal ismerték el munkáját. 2011-ben a szakemberképzést támogató tevékenysége elismeréseként Pollack Mihály Emlékérem arany fokozatával tüntették ki. 2017 decemberében a Videoton Életműdíjával tüntették ki. 2018 januárjában a Somogyi Hírlap az év emberének választotta, majd 2018-ban a Város Napja alkalmából Kaposvár Város Díszpolgára lett. 2018-ban megkapta a Somogy Megyei Kereskedelmi és Iparkamara életmű díját.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gergely Attila

1945-ben született Chamban (Németország)

1964-ben érettségizett a gyulai Erkel Ferenc gimnáziumban. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1971-ben, a műszer szakon védte meg a diplomáját. Ez év szeptemberétől a Magyar Optikai Művekben (MOM) kezdett dolgozni. A már meglévő Z23-as számítógép üzemeltetésében vett részt. 1974-ben a Z23-ast R30-ra cserélték. Kazanyban elvégezte az R30 üzemeltetése és karbantartása tanfolyamot. 1988-ban megtörtént az R30 – R45 csere és az ehhez kapcsolódó tanfolyamok elvégzése. Létrehozta a MOM budapesti törzsgyár és a vidéki leányvállalatok (Dunaújváros, Mátészalka, Komló, Zalaegerszeg stb.) közötti adatforgalmat telefonvonalon keresztül, MODEM-ek segítségével. Saját tervezésű és kivitelezésű adatrögzítőkkel történt az adatok bevitele és továbbítása. A kapcsolat kiépítését, betanítását és működtetését végezte. A MOM megszűnése után rövid ideig a MOM Számítástechnikai Kft.-ben (SZÁMOM) tevékenykedett. 1995-ben belépett a Magyar Posta Elszámolóközpont (PEK) Utalványfeldolgozási Osztályára, a Kleindienst Szkp-ba. Ebben az időben esett át a Posta egy nagyszabású informatikai fejlesztésen, amely a készpénz-átutalási bizonylatok (sárga csekk) feldolgozását teljesen új alapokra helyezte. Ez természetesen együtt járt a teljes géppark cseréjével. Sikerült bekapcsolódnia a munkálatokba. Főleg az új berendezések üzembehelyezését és tesztelését végezte. A feldolgozás beindulása után, a számítóközpont hardver üzemeltetését végezte (szervizekkel való kapcsolat, műszaki problémák megoldása stb.). 2005-ben nyugdíjba ment, de néhány évig még tovább dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gógh Sándor

1948-ban született Kondoroson

Rendszerváltás előtt főbb munkák, amikben részt vett vagy irányította: Tiszai Kőolaj-finomító számítógépes irányítástechnikai rendszerének tervezése (1974. Vilati), Országos Telemechanikai Rendszer I. ütem (32 db TM állomás GOV megrendelésre, MMG-AM kivitelezésben 1978-1980 között), gázliftes kőolajkitermelés Irányítástechnikai Rendszerének kifejlesztése (Szovjet megrendelésre 380 db rendszer 1980-1987 között MMG-AM kivitelezésben, szibériai üzembehelyezéssel). Rendszerváltás után: a Real Time Automatika Kft. egyik alapító mérnökeként DÉMÁSZ, DÉDÁSZ, ÉDÁSZ transzformátor állomások telemechanikai rendszerének kivitelezése, üzembe helyezése (ÜRIK program, 48 db állomás), Fővárosi Vízművek objektumainak telemechanikai rekonstrukciója (110 objektum), Dunamenti Regionális Vízmű objektumainak telemechanikai rekonstrukciója (69 objektum).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Grósz Szilvia

1947-ben született Budapesten

A diploma megvédése után a Villamosenergiaipari Kutató Intézetnél (VEIKI) kezdte meg pályafutását mint tudományos munkatárs, később mint főmunkatárs. Feladata volt a valósidejű operációs rendszerek fejlesztése. Közreműködött az „opal” program megalkotásában és így munkája kapcsolódott a Paksi Atomerőmű III-as és IV-es blokkjainak, a Dunamenti Hőerőmű, a Tisza-Újvárosi hőerőmű blokkjainak, valamint több áramszolgáltató vállalat üzemirányító központjainak számítógépes ellenőrző rendszeréhez. A VEIKI több kisebb Kft.-be szervezése után a RealSoft Kft.-nél alapszoftver fejlesztő, majd az AG-E Számítástechnikai Kft.-nél szoftverfejlesztési vezető, majd kutatásvezetőként valósidejű, objektumorientált operációs rendszerek fejlesztése, protokollfüggetlen hálózat interfész és integrált fejlesztői környezete koncepciójának kidolgozása; szoftverrendszer kifejlesztésének irányítása gyártásautomatizálási alkalmazások számára volt a feladata. AG-E-felszámolását követően a Prolan Irányítástechnikai Zrt.-nél folytatta munkáját mint vezető fejlesztő: feladata volt egyrészt valósidejű, elosztott, beágyazott alkalmazások számára hálózat-független, objektum-orientált keretrendszer koncepciójának kidolgozása, tervezése, telepítése, másrészt az IEC 61850 szabványt kielégítő alállomási információs modell kliens és szerver oldalának realizálása volt a feladata nyugdíjba vonulásáig. Szakmai pályafutásához tartozik még, hogy társszerzőként részt vett osztott intelligenciájú mérő-adatgyűjtő rendszerek egyetemi jegyzet kidolgozásában, nagy erőművi blokkok számítógépes irányítása tanulmány megalkotásában és több szakkikk megírásában. A BME MIT tanszéken konzulensi feladatot látott el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gyepes János

1948-ban született Szegeden

A diplomavédés után a Magyar Optikai Műveknél helyezkedett el a Számítástechnikai Főosztályon. 1972-től 1983-ig az Elektromodul Híradástechnikai Alkatrész Kereskedelmi Vállalatnál műszaki szaktanácsadóként tevékenykedett. Majd a MIKI Műszeripari Kutató Intézetnél beszerzési osztályvezető helyettesként dolgozott egy rövid ideig, majd 1984-től 1994-ig a Hunicoop RT-ben az ITT Intermetall, Standard Radio and Telephone a NOKIA Consumer Electronics vállalatok képviselői tevékenységét látta el. 1995-től 2006-ig a JK GLOBAL cég magyarországi megbízottjaként részt vett műholdas kommunikációs rendszerek telepítésében, műholdas konferenciák lebonyolításában. 2006-tól 2010-ig, nyugdíjba vonulásáig a 77 ELEKTRONIKA Kft. alkalmazásában import beszerzési menedzserként dolgozott. Nyugdíjasként is aktívan foglalkozik ásványok, fossziliák gyűjtésével, preparálásával, valamint antik órák, óraszerkezetek gyűjtésével és javításával.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Háló Ferenc

1945-ben született Makón

A diploma megszerzése után a Magyar Optikai Műveknél helyezkedett el, ahol a kornak megfelelő lyukszalagos perifériák fejlesztésével foglalkozott. A MEO számára tervezett több ellenőrző bemérő készüléket. 1972-től 1986-ig munkahelye a Magyar Honvédség Számítástechnikai Központ volt, ahol polgári alkalmazottként foglalkoztatták. Feladata kezdetben Minszk-32, majd R-40, R55-ös számítógépek üzemeltetése, javítása volt. A szükséges szakmai ismereteket Minszkben, majd Lipcsében a Robotron Számítástechnikai Oktató Központban szerezte meg. Részt vett a számítógépek központi egységeinek és számos periféria tanfolyamán, valamint rendszertechnikai ismereteken. Mellékállásként különböző illesztőegységek tervezését végezte az említett számítógépek multiplex csatornájára (Videoton sornyomtató, Comput-80, Commodore). 1988-tól a Dataplan Számítástechnikai Rt alkalmazta, ahol félvezető diszk vezérlőegység tervezését bízták rá az R55-ös számítógép csatornájára, valamint asztali PC összeszerelésében javításában és monitorok javításában vett részt. A rendszerváltás után a cég tönkrement, így került a Gebr. Sandes GmbH & Co. textilipari üzembe rendszergazdának. A cég német tulajdonú volt, így jól jött a korábbi nyelvtudása. A feladata itt szerteágazó volt. A központi gép AS-400-as volt, melyhez strukturált IBM PC hálózat tervezését, kivitelezését végezte több telephelyen (Budapest, Putnok, Nagyszőlős). Feladata volt az üzemek telefonos hálózatának létrehozása, valamint az üzemek és a németországi központ közötti műholdas kapcsolat is. Itt ismerkedett meg a több számítógép által vezérelt NC textilgépekkel, melyek javítását is neki kellett elvégezni. Ezen gépek javítását, valamint monitorok és tápegységek javítását nyugdíjasként is végezte.

Munkájáért Kiváló Dolgozó és Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hardi Péter

1947-ben született Sümegcsehiben

Középiskoláját a sümegi Kisfaludi Sándor gimnáziumban végezte 1965-ben. 1966-ban felvételizett a BME Villamosmérnöki Karán. Az egyetemet 1971-ben fejezte be. A Bakonyi Bauxitbánya Vállalat Nyirádi Bányaüzemében villamos művezetőként kezdett dolgozni 1971 júliusától. A bányaüzem 3. mélyművelésű és 1. külszíni aknaüzemmel történő bővítése lehetővé tette az előrelépést a villamos részlegvezetői munkakörbe. Az aknaüzemi villamos művezetők munkáját irányította és hangolta össze. Elvégezte a vállalati oktatók továbbképző tanfolyamát 1979-ben és ezután részt vett a villamos szakmunkások továbbképzésében is. Így az önálló villanszerelő, villamos műkezelő I. és II., valamint a kábelszerelő I. és II. tanfolyamokon oktatott. Az 1983-as Márkus-hegyi bányaszerencsétlenség után az Országos Bányaműszaki Felügyelőség szigorításai miatt a villamos-, gépész- és bányatechnikai képzésben is részt vett oktatóként, hogy a vállalat eleget tudjon tenni a felületekre vonatkozó előírásoknak. A megnövekedett helyi vízmelés megnehezítette, végül ellehetetlenítette a további termelést. Elsőként a nyirádi bányaüzemet kellett bezárni 1995-ben. Utána a Halimba III. bányaüzemben művezetőként dolgozott, majd 1996-tól a Kincsesbányai Bányaüzembe került ismét villamos részlegvezetőnek. A Kincsesbányai üzem bezárását is végigvitte, majd a Fenyőfői üzemben dolgozott még egy évet, hogy bányászati nyugdíjba mehessen, ami 2000 év júliusában következett be. Nyugdíjaztatása után még hét évig végzett biztonságtechnikai ellenőrzéseket, majd a már meglévő birtokon szőlő és gyümölcsstermesztéssel foglalkozott és még ma is szívesen kertészkedik.

Munkája során a villamos biztonságtechnikát tekintette a legfontosabbnak, ezért és az oktatási tevékenységéért kiváló dolgozó kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hargitai István

1943-ban született Budapesten

1962-ben a Kandó Kálmán Technikumban érettségizett, majd az EMG fejlesztési laborjában dolgozott, közben 1971-ben villamosmérnöki diplomát szerzett. 1980-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen rendszerszervező szakmérnöki diplomát is szerzett. 1974-től 1988-ig a Villamosipari Kutató Intézet tudományos munkatársa volt, ahol különféle elektronikus célműszerek és berendezések fejlesztése és irányítása volt a feladata. 1988-tól technikuskokat oktatott az Egressy Gábor Szakközépiskolában, mellette a fejlesztői munkáit az ANDIT GMK-ban folytatta. 1995-ben kinevezték a MÉSZOV főmérnökének, innen ment nyugdíjba 2003-ban. 1989-ben részt vett a rendszerváltoztatás helyi folyamataiban. 1990-94, és 98-2002 között önkormányzati képviselő volt. 1991-ben alapítója volt a XVI. kerületi Fórum újságnak, melynek szerkesztője és kiadója volt 2018-as megszűnéséig. 1983 óta Rákosszentmihályon lakik, felesége Rácz Éva, kettőjüknek 5 felnőtt gyermekük és 9 unokájuk van. Hobbija a kertészkedés, sportja a tájfutás. Márciustól novemberig szinte minden hétvégén indul versenyen, a korának megfelelő szenior kategóriában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Harkányi Gábor

1946-ban született Budapesten

1964-ben került a MÁV-hoz. Első munkahelye, ahol 2006-ig nyugdíjba vonulásáig dolgozott. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának digitális számítástechnika ágazatán védte meg diplomáját jeles eredménnyel. Mellette mérnök-tanári oklevél is szerzett. 1971-től 1975-ig számítógép hardware-s üzemeltetőként folytatott munkát. 1975-ben a BME Közlekedésmérnök Karán közlekedésmérnöki és automatika szakmérnöki vörös diplomát kapott. 1975-1995 közt a számítóközpont üzemeltetési vezetője. Feladata a MÁV-nál üzemelő központi számítógépes feldolgozó rendszerek üzemeltetésének irányítása, vezetése. Részt vett az első távadat feldolgozó rendszer, a Határforgalmi Információs Rendszer (HIR) megszervezésében. 1993-1995 közt a Szállításiirányítási Információs Rendszer (SZIR) projektben az ún. Platform Support vezetőjeként a hardware és software eszközök üzemképességének biztosítása (LAN, gateway, és Tandem számítógép eszközök) volt a feladata. 1995-től a SZIR Üzemeltetési Projektjének vezetőjeként a SZIR üzemeltetésének kialakításáért, az ehhez szükséges fejlesztések biztosításáért, a Központi Üzemeltetési Felügyeletének megszervezéséért, munkájuk elindításáért és irányításáért felelt. A működő rendszert, mint üzemeltetési divízió igazgató helyettes irányította. 2006-tól a MÁV Vezérigazgatóság Informatikai Koordinációs és Projekt Irodába került projektvezetőként, valamint informatikai szakértőként. Bekapcsolódott a GIR (Gazdálkodásirányítási Információs Rendszer) és az MHR (Menetjegyeladási Helyjegyfoglalási és Információs Rendszer) projekt tevékenységeibe is. Majd a GIR és MHR-t kiszolgáló MÁV IP-s intranet hálózaton belül a LAN-ok építésének és WAN hálózatra csatlakozásának projektjét (MIHP, MÁV Informatikai Hálózat Projekt) vezette, melyet sikerült határidőre eredményesen befejezni. Oktatott villamosságtant a Kandó Kálmán főiskolán, PC ismereteket a Műszertechnikában és informatikai minőségbiztosítást a Mérnöktovábbképző Intézetben. Az informatika fejlődését bel- és külföldön tanfolyamokon és előadásokon követte. Ma is tagja a HTE- nek. Munkáját a MÁV informatikai stratégiájának készítésével fejezte be.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Havasi János

1946-ban született Munkácson

A Kölcsey Ferenc Gimnáziumban 1965-ben érettségizett, majd előfelvételis sorkatonai szolgálatának letöltése és 1966-1971 között a BME-n folytatott tanulmányai után erősáramú villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1971-1975 között az Egyesült Villamos Gépgyárban (EVIG) dolgozott aszinkron gépszámítás és tervezés, valamint fejlesztés területén. 1976-1980 között a Villamosipari Kutató Intézetben (VKI) tudományos munkatársként az egyedi villamosgép fejlesztés és villamos hajtás tervezés voltak a feladatai. 1981-2007 között, nyugdíjba vonulásáig, az Országos Találmányi Hivatalban, későbbi nevén Magyar Szabadalmi Hivatalban, majd későbbiekben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában dolgozott. Munkája során felsőfokú iparjogvédelmi képesítést szerzett, valamint orosz és angol nyelvvizsgát tett. A hivatalban először szabadalmi elbíráló feladatkörben, majd általános iparjogvédelmi ellenőrzési tevékenység területén végezte munkáját. 1994-ben főosztályvezetői kinevezést kapott. Feladatai voltak a Hivatal ügyviteli fejlesztése, a szabadalmi, a védjegy, a használati és az ipari minta oltalmi bejelentések elbírálásának ellenőrzése és javaslatok tétele. Részt vett az iparjogvédelmi oktatásban és a felsőfokú vizsgáztatásban. Feladataihoz tartozott nemzetközi vonatkozásban a Hivatal képviselete angol, német és francia nyelven, Genfben, a Szellemi Tulajdon Világszervezetében (WIPO), Münchenben, az Európai Szabadalmi Hivatalban és Alicanteban, az Európai Védjegy Hivatalban, továbbá az európai tagországokban. 1961 óta versenyszerűen sakkozik. 1971-ben lett a Vasas SC játékos, melynek örökös tagjaként nemzetközi FIDE-sakkmeisteri címmel rendelkezik.

Elhivatott munkájának elismeréseként 1987-ben Kiváló Munkáért Kitüntetésben részesült, 1998-ban a Magyar Szabadalmi Hivatal Arany Emlékérem kitüntetést kapott, valamint 2007-ben Jedlik Ányos - díjjal tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hetényi Tamás

c. egyetemi docens

1946-ban született Budapesten

1977-ben szerzett műszaki doktori címet. 1986-ban Állami Díjjal tüntették ki a VEGA (Vénusz-Halley) programban végzett munkájáért. 2019-ben címzetes egyetemi docenssé nevezték ki. 1971-től 1984-ig a BME Mikrohullámú Híradástechnika Tanszékén dolgozott. A Tanszék Úrkutató Csoportjának digitális alcsoportját vezette. Adatkonverziós eszközöket fejlesztetett az Interkozmosz Egységes Telemetry rendszerébe. Jelentős szerepet vállalt az SSPI műholdas adatgyűjtő rendszer kifejlesztésében. Részt vett a tanszéki műhold vételi feladatok megoldásában. Csoportjával fejlesztették ki a VEGA (Vénusz-Halley) misszió két fedélzeti egységét és az ellenőrző rendszert, amely a bajkonuri vevőállomáson is szerepet kapott az adatvételezés és feldolgozás során. A tanszéki oktató munkában is szerepet vállalt. 1985-től 2009-ig az Egyesült Államokban élt. Elsősorban ipari vezérlések, mágneses adatrögzítés és jel-, illetve képfeldolgozás területeken dolgozott. Fél évet töltött Japánban az Isowa cég meghívottjaként csúcstechnológiájú vezérlőegység kifejlesztésével. 15 éven keresztül oktatott tantárgyakat a Boston University-n. 6 US Patent társszerzője. 2009-ben hazatért és először a győri Széchenyi Egyetemen folytatott oktatói, kutatói munkát. 2011-ben az ELTE megbízásából GPU alapú whistler feldolgozó programot fejlesztett, amely a világ számos whistler megfigyelő állomásán lett installálva. 2011 óta napjainkig a Bonn Hungary (BHE) vállalatnál dolgozik. Jelenleg a cég Úr Alkalmazási Osztályát vezeti. Csoportjával számos alkalmazást fejlesztett nagysebességű digitális jelátvitel területén, ahol speciális kódolási és modulációs eljárásokat alkalmaztak. A cég kapcsolatot tart fenn oktatási intézményekkel (BME, Óbudai Egyetem), így oktatói tevékenység gyakorlására is volt lehetősége.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Hetthéssy Jenő

1948-ban született Budapesten

A budapesti Apáczai Csere János gimnáziumban érettségizett 1966-ban és közvetlenül felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. Egyetemi diplomáját erősáramú mérnökként 1971-ben szerezte meg. A végzést követően a Villamosenergiaipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni, ahol előbb tudományos segédmunkatársként, majd munkatársként erőművi folyamatok számítógépes irányításával foglalkozott. Egyéves kandidatúrát követően 1978-ban „Cementgyári folyamatok számítógépes irányítása” címmel dolgozatot nyújtott be a Magyar Tudományos Akadémiára, kandidátusi értekezését ugyanebben az évben védte meg. 1978-tól a BME Automatizálási Tanszékén oktatott tanársegédként, majd adjunktusként. 1983-ban egy amerikai-magyar együttműködés keretében ösztöndíjasként végzett irányításelméleti kutatásokat a University of Minnesota Electrical Engineering Tanszékén, illetve a Space Science Centre-ben. Ugyanitt oktatott visiting professzorként az 1985-86-os akadémiai évben. 1986-tól az MTA SZTAKI Folyamatirányítási Főosztályán dolgozott, itt került közelebb atomerőművek számítógépes irányítási rendszereinek problematikájához. 1990-ben visszatért a Minnesotai Egyetemre, ott oktatott 1993 végéig. Hazajövetelét követően a SZTAKI-ban az atomerőművi irányítás biztonsági kérdéseivel foglalkozott és vezette a SZTAKI részéről a reaktorvédelmi rendszer nemzetközi tendereztetési és megvalósítási munkáuléseit. 1995-ben docensként csatlakozott a Műegyetem Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszékéhez. Az oktatás mellett autópálya információs rendszerek, stacionér utastájékoztató rendszerek és GPS alapú járműkövető rendszerek fejlesztésében vállalt nemzetközi projektekből irányító szerepet, illetve fejlesztett mozgó járművi utastájékoztató irányító rendszereket. Közel 120 publikáció, és három könyv társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hideg László

1947-ben született Kaposváron

A diploma megszerzése után az Autóvillamossági Felszerelések Gyárában kezdte meg szakmai pályafutását mint fejlesztőmérnök. Különböző teljesítményű körmöspólusú generátorok és indítómotorok fejlesztése, az eredeti, de hiányos Bosch gyártási dokumentációk kiegészítése, pótlása, a gyártmányokra vonatkozó szabadalmak kutatása volt a feladata. Az irányítástechnikai szakmérnöki oklevél megszerzése után a Villanszerelőipari Vállalatnál helyezkedett el, ahol a vállalat kis- és középfeszültségű kapcsolóberendezéseinek fejlesztésével, típusvizsgálataiknak lebonyolításával foglalkozott. Ezután a MÁV Tervező Intézetnél mint villamos tervezőt, később vezető tervezőt energiaellátási, belsőtéri és szabadtéri világítási, kórház villamossági, lakásvillamossági tervezéssel bízták meg. A MÁVTI kiszervezése után a MÁV Szabványügyi Központban nyugdíjba vonulásáig főképp érintésvédelmi, szabadtéri világítási, felsővezeték létesítési, karbantartási és a felsővezeték szerelvénye-éhez kapcsolódó vállalati szabványok alkotásával, korszerűsítésével, továbbá az Union International de Chemnis de Fer (UIC) döntvényeinek honosításával foglalkozott, valamint a MÁV-ot képviselte a Magyar Szabványügyi Testület szakbizottságaiban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hirsch Zsuzsa

1947-ben született Budapesten

1973-1981 közt a VIDEOTON Számítástechnikai Gyárában mérnök-tanárként tevékenykedett. Feladatai: oktatás (hardver és szoftver) továbbképzéseken, jegyzetek, oktatási segédanyagok készítése, szervezési feladatok. 1971-től 1973-ig az Út- és Vasúttervező Vállalatnál a METRO távközlési hálózatának tervezése volt a feladata. 1981-1986 közt főelőadó volt az Országos Pedagógiai Intézet Szakképzési Igazgatóságán. Témái: elektrotechnika-fizika tantárgyi koncentráció kialakítása, műszerész szakmák gondozása, példatár készítése, vizsgáztatás, szakértői tevékenység. 1986-tól 1990-ig a Bordás András Szakmunkásképző és Szakközépiskolában volt középiskolai tanár, ahol a tanítás mellett feladata volt a felzárkóztatás, szaktanterem és laboratórium kialakítása, vizsgáztatás. A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban 1990-2005 közt középiskolai tanárként a tanítás, felzárkóztatás, tehetséggondozás, tanulmányi versenyekre felkészítés, informatika és elektrotechnika tanításának korszerűsítése, tantárgyi koncentráció kialakítása, helyi tanterv készítése, vizsgáztatás volt a fő tevékenységi köre. 2005. január 1-től nyugdíjas, de továbbra is tevékenyen részt vesz a következőkben: szakmai vizsgáztatás (elnökként, bizottsági tagként), érettségi vizsgáztatás – közép- és emelt szinten, szakértői feladatok ellátása, tanítás.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét.

Hlavacska András

1946-ban született Szirákon

Előfelvételiként egy éves sorkatonai szolgálatot töltött, majd 1966-1971 között a BME Villamosmérnök Karán tanult. 1971-ben kezdett el dolgozni Jászberényben, az akkori Lehel Hűtőgépgyárban. Először a TMK villamos szerkesztését vezette, ahol a gyártóeszközök, gépek felújításán, azok újszerű vezérlésének kialakításán munkálkodott. 1971 és 1982 között a gyári alumínium termékek, Heller-Forgó erőművi hűtőtornyok, autóhűtők, szódaszifonok, háztartási hűtőszekrények, fagyasztók gyártási feltételeinek megteremtésén működött közre. Az 1970-es években részt vett a Jász- Nagykun- Szolnok megyei Területi Energia Bizottság munkájában. 1976-1977-ben Szaratovban (Szovjetunió) a Hűtőgépgyárat képviselte egy új hűtőszekrény gyár telepítésében. 1982 után a jászberényi gyár- és lakótelepének energiaszolgáltatása területén, mint vezető dolgozott. Közreműködött a Hűtőgépgyár kazánházi hőellátás átállításában pakuráról-földgázra 1986-ban. 1991 után párhuzamosan a beruházás területén is dolgozott. 1992-ben középfeszültségű villamosmű-kezelői képe-sítést is szerzett. Több alkalommal tartalékos tiszti katonai kiképzésen, mérnök továbbképzésen (1986), az energetikai veszteségfeltárás (1987), valamint a környezetvédelem területét érintő vezetői gyakorlatokon vett részt. Számítógépes programok alkalmazásával elkészítette a gyár teljes közműhálózati térképét és az energia rendszerek távfelügye-letét, távmérését. A rendszerváltoztatás és tulajdonosváltás magával hozta a hivatalos érintkezési nyelv tanulását, illetve egy más típusú vezetési gyakorlat, pénzügyi tervezés megismerését és alkalmazását. A rendszerváltás idején a svéd tulajdonosok képviselőit tá-mogatta az új termékek bevezetésében, amelyet Dániából telepítettek át. Menedzselte a jászberényi telephely környezetvédelmi, talajtisztítási és helyreállítási munkáit. 2004-ben Nyíregyházán együttműködött a svédekkel egy zöldmezős hűtőgépgyár felépítésében: fel-adatai voltak a villamosenergia-, víz- és földgázellátás területén. Kapcsolatait, ismereteit felhasználva bonyolította az ottani szolgáltatókkal való engedélyeztetési eljárásokat. 2006 és 2010 között vezetői- és szakmai tapasztalatait kamatoztatva részt vett a jászberé-nyi önkormányzatban. 2008-ban ment nyugdíjba. 2004-ben megkapta a „The Electrolux Leader” elismerő címet. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hóka László

1946-ban született Bánhidán

1971. szeptember 1-től a Híradástechnika Szövetkezetnél kezdte a munkáját. A szövetkezetnél az volt a szokás, hogy az újak körbejárták havi megosztásban a különböző egységeket és ahol beváltak, ott dolgoztak később. Hóka László a Híradástechnika Szövetkezet fejlesztésén állt meg. Olyan feladatot kapott először, melynek a célja az NDK határán megállított 500 db studio monitor egy műszaki paraméterét volt hivatott megjavítani, hogy tovább lehessen szállítani Berlinbe. A megoldásból szabadalom lett. Így végleg a monitorfejlesztő laborban maradt 1993-ig. Időközben több új monitor fejlesztésében vett részt. Pl: TV 18-15, TV 18-20, TV 18-21, Tv 18-25, MC 003, MC 6. A TV 18-25-öst bemutatták az NSZK-ban a Heimann cégnél és a Grundignál. A rendszerváltás után sajnos a szövetkezet tönkrement. Új munkahelye a Multikátor Mérnöki Iroda lett Szentendrén. Ez két évig tartott. Közben elkészültek egy kábel tv-s fizetett szolgáltatás demo áramkörei, de nem valósult meg anyagi gondok miatt. Ezután az aktív időszaká végéig egyéni vállalkozás keretében ipari félautomata varrógépek elektronikáját javította az Eybl cég részére.

1980. május 1-i dátummal megkapta a Kiváló Feltaláló bronz fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth László József

1947-ben született Isaszegen

1965-ben szerzett technikus oklevelet a budapesti Villamosenergiaipari Technikumban. 11 hónap sorkatonaság után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán folytatta tanulmányait. Az egyetem elvégzése után 1971-ben, Budapesten a VERTESZ vállalatnál állt munkába. A Százhalombattai Kőolajfinomító 120/6 kV-os transzformátorállomás és a középvezetési kapcsolóberendezéseinek létesítésén dolgozott. 1974-77-ben, orosz nyelvvizsgáját hasznosítva mérnök specialista a V/O Atomenergoexport szovjet Külkereskedelmi Vállalat budapesti irodájában. Az 1976-ban szerzett atomerőművi szakmérnöki oklevél birtokában, 1978-85 években az Erőmű Beruházási Vállalatnál dolgozott. Szakterülete a Paksi Atomerőmű villamos berendezéseivel kapcsolatos beruházási-műszaki ellenőrzési munka. Részt vett a Minőségbiztosítási Tanács munkájában, villamos szakértőként részt vett a KGST atomerőművi tárgyalásain. Előkészítette a passzív kábeltűzvédelmi technológia bevezetését az atomerőmű területére. 1985-86-ban a Dunamenti MgTsz-nél a kábeltűzvédelmi technológia exportjának felügyeletével és betanításával foglalkozott szovjet és NDK-beli atomerőművekben. A Nagymarosi Vízerőmű építkezésénél ismét az ERBE-nél dolgozott villamos osztályvezetőként. A beruházás megszüntetése (1989) után részt vett különböző energetikai létesítmények beruházás-előkészítési, majd villamos műszaki ellenőrzési munkáiban: Kelenföldi Gázturbinás Erőmű építése, Országos Villamos Teherelosztó rekonstrukció, Csepel II. Erőmű 120kV-os hálózati kivezetése, Litér és Sajószöged gyorsindítású gázturbinák, MVM Rt. alaphálózati transzformátor állomások rekonstrukciója, AES Tisza II. Erőmű 2.blokk retrofit, Vért. Oroszlányi erőmű kazánrekonstrukció.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Sándor

1947-ben született Budapesten

1964-ben érettségizett és szerzett technikusi oklevelet a Budapesti Villamosenergiaipari Technikumban. Egyéves katonai szolgálatot követően, 1965-ben kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Az egyetemi évek alatt ösztöndíjas szerződést kötött a Villanszerelőipari Vállalattal (VIV), ahol a diploma megszerzése után villamos szerelési technológiák bevezetésével kezdett foglalkozni. Rövid időn belül a cégnél a hibaelhárító és a fejlesztési méréseket és vizsgálatokat már csoportvezetőként végezte. Közben 1977-ben „Erősáramú hálózatok számítógépes szimulációi” szakmérnöki oklevelet szerzett. A nyolcvanas évek közepén a cég minőségellenőrző osztályának (MEO) vezetője lett egészen a privatizációig. Ezen időszakban a MEO vezetése mellett kis- és középfeszültségű kábelek vizsgálataival, valamint nagyáramú tokozott kapcsoló-berendezések terhelési viszonyaival foglalkozott. Az új tulajdonos a Siemens Rt. új területként a cég minőségirányítási rendszerének kidolgozásával, bevezetésével és tanúsításával bízta meg. 1998-ban visszatért az újjáalakuló VIV Rt.-hez, ahol a szerelési technológiákkal, szabványok alkalmazásával valamint az irányítási rendszerek kidolgozásával és fenntartásával foglalkozott. 2007-ben nyugdíjba ment és villamos, építőipari valamint informatikai cégek irányítási rendszereinek tanúsításával foglalkozik. 1972 óta tagja a MEE-nek négy évig alapszervezeti titkárként, nyolc évig az ellenőrző bizottság tagjaként. 1996 óta külsőként dolgozik az MSZT szervezeteiben (tanúsítás, oktatás, szabványosítás).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jánszky Gábor

1946-ban született Budapesten

1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnikai szakán. Az egyetem elvégzése után az Irodatechnika Vállalatnál dolgozott villamosmérnökként 1986-ig. Ezalatt a BME-n szervező szakmérnökként végzett, majd 4 éves NDK nagyszámítógépes képzés után a magyarországi R21, R40 és R55 ESZR számítógépek szervizvezetője volt. 1986 és 1995 között a SZÁMALK-nál továbbra is a Mainframe számítógépek szervizellátását vezette osztályvezetőként, majd az általa alapított ROBOHARDWARE Kft. ügyvezetőjeként számítástechnikai rendszerek,-berendezések, hálózatok, telefonalközpontok, szünetmentes áramforrások, központi –, és akkumulátoros vészvilágító berendezések értékesítését, telepítését és országos szervizellátását irányította 2021-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jékey András

1946-ban született Budapesten

1971-ben a Gamma Művek Nukleáris Osztályán helyezkedett el, mint fejlesztőmérnök. Feladata az akkor kialakított komplett integrált áramkörös orvosi izotópdiaosztikai műszer család számláló egységének fejlesztése volt. Tervezőként, majd a későbbiekben mérnök-üzletkötőként részt vett a Gamma nukleáris orvosi profiljának és sugárszennyezettség mérő eszközeinek kialakításában, szcintillátorok fejlesztésében. 1978-tól külkereskedelmi kooperációs osztályvezetőként feladata korszerű termékek licencének és gyártási ismereteinek megvásárlása és az eladókkal kereskedelmi együttműködés kialakítása volt. Így került sor az izotópdiaosztika akkori „nagyágyújának”, a gamma kamerának megvételeire, az amerikai Picker Corporation céggel kötött licenc és know-how szerződés alapján, 1978-ban. 1982-ben ez a szerződés kiegészítésre került, mely lehetővé tette egy nagyobb detektorú változat gyártását is. A Picker-féle kamera továbbfejlesztése alapján készült el a SPECT berendezés és kiértékelő rendszer, a Szegedi Egyetem köz szakembereivel együttműködve. A Picker céggel való kooperációs együttműködés további lépése volt ultrahangos berendezésük gyártási jogának megvétele 1983-ban. Ez volt az első hazai gyártású berendezés, mely nagymértékben elősegítette az ultrahangos diagnosztika elterjedését. A kvarckristálygyártás korszerűsítése érdekében a kaliforniai Beaver Technology céggel kötött licenc és know-how szerződést 1981-ben. A folyamatirányítás területén a német Krohne céggel kötött know-how szerződés tette lehetővé a víz- és szennyvízmérésre kifejlesztett indukciós mennyiségmérő üzletág kialakítását. A Fisher-Rosemount céggel kötött együttműködési szerződés pedig a magyarországi nyomás-, abszolút nyomás-, és differenciál nyomás távadó gyártását biztosította. 1985 és 1996 között kereskedelmi főosztályvezetőként, majd a privatizált vállalat kereskedelmi igazgatójaként a Gamma bel- és külkereskedelmét irányította. 1996-ban a Yuko International koreai cég kereskedelmi igazgatójaként a cég közép-európai irodáinak felhasználásával az üzleti együttműködés lehetőségeit kutatta a kelet-közép-európai országok között. 1997-től a pápai Vicontex Rt. kereskedelmi igazgatójaként elsősorban a gyár exportjának bővítésével foglalkozott. Az ISO 9000 minőségbiztosítással, szabadalmaztatott hideg technológiával gyártott konténer sarokelemek piaci bevezetésében, értékesítésében komoly sikereket ért el. 2000-től a Credit Suisse magyarországi leányvállalatnál dolgozik. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jereb László

1947-ben született Sopronban

A diploma megszerzése után a BME Vezetékes Híradástechnikai Tanszékén kezdett el dolgozni, ahol a Híradástechnikai Tanszéken 2004-ben lett egyetemi tanár. Oktatási és kutatási munkája kezdetben az elektronikai rendszerek megbízhatósági modellezése és elemzése, majd a távközlő hálózatok tervezése volt. Megbízhatósági hozzájárulási többek között a Paksi Atomerőmű Vállalatnál, az MMG-nél, a Videoton Elektronikai Vállalatnál, illetve az űrtávközlésben, a Pille egység elemzésében, míg az utóbbiak a Magyar Telekomnál hasznosultak. Előbbi eredményeivel 1984-ben kandidátusi, a hálózatmodellezési és tervezési eredmények alapján 2004-ben MTA doktori címet nyert el, illetve az 2011-ben Gábor Dénes-díjat kapott. 3-6 hónapos tanulmányutak keretében Olaszországban és Angliában (Politecnico di Torino – 1988, 1994, Bradford University -1998) kutatott, illetve az USA-ban (University of Texas at Dallas, 2001) és Olaszországban (Universita di Trento – 2002) oktatott. BME támogatással szülővárosában 2002-ben elindította a gazdaságinformatikus képzést. Irányította Sopronban az Informatikai, majd Informatikai és Gazdasági Intézetet, illetve 2008-13 között a Nyugat-magyarországi Egyetem műszaki kara, a Faipari Mérnöki Kar dékánja volt. Jelenleg a BME és a Soproni Egyetem professor emeritusa, a BME Villamosmérnöki és Informatikai Kar több hazai és nemzetközi projektjének szakmai koordinátora. Egyetemi munkája mellett vezette a Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottságot (TMMB,1999-2002), az Informatikai és Hírközlési Szakértői Bizottságot (IHSZB, 2003-2004), az OTKA Elektrotechnika-Elektronika Zsűrijét (2005-2007), valamint a HTE Infokommunikációs Szakértői Bizottságát (ISZB, 2015-2018).

A Gábor Dénes-díjon kívül a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2013) állami és számos további kitüntetés (IHM Kozma László díj, HTE Puskás Tivadar és HTE Életmű díj, OTKA Ipolyi Arnold díj, IBM Faculty Award, Győr-Moson-Sopron Megyei Príma Díj) birtokosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Józan Krisztina

1945-ben született Budapesten

A BME elvégzése után 1971-1977 a Magyar Államvasutak (MÁV) Távközlési és Biztosítóberendezési Központi Főnökségen (TBKF) Adatátviteli és –rögzítési Fejlesztési csoport tagjaként a francia gyártmányú hőfutásjelző berendezés dokumentációjának elkészítője és 19 berendezés hazai telepítésének résztvevője. 1977-1979 Apc, Csepel Művek Qualital Könnyűfémöntődéje energiagazdálkodási osztályvezető-helyettes, villamos energetikus. 1979-1984 MÁV TBKF fejlesztőmérnök. 1984-1991 május a MÁV Vezérigazgatóságon a Távközlési és Biztosítóberendezési Főosztályon, mint fejlesztőmérnök, továbbá a francia-magyar fejlesztésben elkészült CATO mozdonyfedélzeti számítógépes rendszer prototípusának kifejlesztésében mint projektvezető. Angol felsőfokú, francia középfokú vasúti szakmai nyelvi anyaggal bővített állami nyelvvizsgával rendelkezik, tanított a MÁV Tisztképző Intézetének Nyelvi Tanszékén. Részt vett a háromnyelvű vasúti szakszótár elkészítésében, továbbá a vasúti járműazonosítási rendszer nevű nemzetközi munkacsoport tagja. 1991 máj.-jún.: A KHVM Nemzetközi osztályán főtanácsos, az Európai Unió PHARE programba benyújtandó projektek koordinátora. 1991 jún.-1997: a Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériumában, majd az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium az Európai Ügyek Hivatalához tartozó EU Phare Segélykoordinációs Titkárságán, később a Külügyminisztérium (KÜM) Segélykoordinációs Titkárságán főtanácsos. Területei a PHARE programon belül: a közgazgatás, a közlekedés, az egészségügy ill. A KKV program koordinálása. A kétoldalú francia és brit kormánysegély (BKHF) koordinátora. Részt vett a USAID programfinanszírozási 6 hetes tréningjén Washingtonban 1993-ban, ill. a JAICA 6 hetes tréningjén Tokióban 1994-ben. 1998 jan.-1999 aug.: KÜM Integrációs Államtitkárság PHARE programiroda, programmenedzser. 1999 szept.-2001 máj.: KÜM Kulturális, Tudományos és Tájékoztatási Főosztályon bilaterális tudományos és technológiai együttműködési egyezmények, EU 5 Keretprogram.

Munkájáért 1981-ben MÁV kiváló dolgozói kitüntetést, 1986-ban MÁV vezérigazgatói dícséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhász István

1947-ben született Pécsen

Az egyetem elvégzése után 1971 szeptemberétől 1973 januárjáig a Mechanikai Laboratóriumnál dolgozott, előbb a dunakeszi, majd a pécsi gyáregységben, mint gyártmánybemérő. 1973. február 1-től a Pécsi Közúti Igazgatóságnál dolgozott különböző beosztásokban. Mindvégig a közúti forgalomirányító berendezésekkel foglalkozott, először fejlesztőként, majd országos telepítőként és Baranya megyei üzemeltetőként. 1985-től üzemmérnökség-vezetőnek nevezték ki, irányítása alá került a jelzőlámpán kívül még az Igazgatóság URH hírközlő hálózatának üzemeltetése és a megyei forgalomtechnikai tevékenység végzése is. 1988-1991 között a pécsi SIEMENS forgalomirányító központ - mely 42 db jelzőlámpás csomópontot kezelt - építését irányította. 1990-ben elvégezte a Pécsi Közgazdasági Egyetem vállalati komplex tervező-elemző mérnök-közgazdász szakosítóját. 1991 őszén megalakította a Road Signal Kft-t. 1994. március 31-én megszűnt a munkaviszonya a Közúti Igazgatóságnál. 1994. április 1-től a Pécsi Közúti Igazgatóság a jelzőlámpás és útfestési tevékenységét megszüntette és megbízta a Road Signal Kft-t ezen feladatok végzésére. Így továbbra is a korábbi munkáját folytathatta. A forgalomtechnikai tevékenységen kívül 2009-ig Baranya megyében közel 70 db jelzőlámpás csomópontot üzemeltettek, azóta csak nagyobb felújítási, illetve javítási munkákat végeznek a jelzőlámpákon. 2014 évben 2 területen lett a vizsgák letétele után ME-V és ME-HI-TV műszaki ellenőri jogosultsága. 2014-2015 között az országos jelzőlámpa korszerűsítési programban alvállalkozók bevonásával 12 megyében végezte a műszaki ellenőrzést. Jelenleg még dolgozik, a forgalomtechnikai munkák mellett a pécsi, városi kezelésben lévő jelzőlámpás csomópontokat – 18 csomópont, 7 géptípus- üzemelteti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kardosréti István

1947-ben született Pestszenterzsébeten

Középiskoláját 1965-ben végezte el a Villamosenergiaipari Technikumban és mint erősáramú technikus végzett. Egy év katonaság után folytatta tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. 1971. június 24-én diplomázott és erősáramú villamosmérnök képesítést szerzett. Egyetem után a Ganz Villamossági Művek Műszaki Főosztályán fejlesztőmérnökként kezdett dolgozni. 1975-től a műszaki igazgató titkárságán műszaki titkárként folytatta tevékenységét, ahol részletesen megismerte a nagy hagyományokkal és széles gyártmányválasztékkal rendelkező gyár tevékenységét. Sokat tudott foglalkozni az új termékekkel, technológiákkal. 1977 áprilisától a Készülék Próbateremben, majd a Nagyfeszültségű Próbateremben szerzett mérési gyakorlatot. Ebben az időben történt az SF6 gázszigetelésű készülékek gyártásának és mérésének a bevezetése, a paksi atomerőmű TVV 221-es turbógenerátorának a mérése, az új TuR 2,5 MV-os lökésgerjesztő beüzemelése. SF6 témában járt Svájcban a BBC Zürich-Oerlikon-i gyárában, a lökésgerjesztő ügyében pedig a drezdai TuR-nál. 1981 októberétől a GVM Transzformátor Próbaterem vezetőjévé nevezték ki /1991-től Ganz Ansaldo/. Itt is folytatta fejlesztő tevékenységét, bevezette a számítógépes mérést. A Ganz gyár vidékre telepítése miatt 1996 májusától a Csepeli Transzformátorgyár Rt.-hez ment dolgozni, amely 1996 szeptemberétől a Siemens leányvállalata lett Siemens Transzformátor Kft. néven. Itt is próbaterem-vezető volt. Nagyon sok korszerűsítésre és fejlesztésre volt szükség a Próbateremben is a termelés növelése és a megváltozott Siemens követelmények miatt. Többek között: számítógépes mérés bevezetése, sok kalibrálás helyi elvégzése, új zajmérési technológia bevezetése a legújabb Brüel & Kjaer PULSE rendszerével, új zajmérő fülke kiépítése, új HAEFELY lökésgerjesztő beszerzése. A tökéletes zajmérési technológia elismeréseként 2005. január elején a Siemens lisszaboni gyára meghívta két transzformátoruk átadására. A vevők elfogadták a mérést, az átadás sikeres volt. 2007 októberétől nyugdíjas, utána műszaki tanácsadóként járt vissza a 2008. július 15-i búcsúztatójáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kádár István

1947-ben született Budapesten

1965-ben érettségizett és szerzett technikusi oklevelet a Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban. Egyéves katonai szolgálatot követően 1966-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. A diploma megszerzése után 1971-től a BME Villamosgépek Tanszéken (később Villamos Gépek és Hajtások Tanszék, majd átszervezés után Villamos Energetika Tanszék) dolgozott. Kötelező- és választható tantárgyak oktatásával részt vett az 5 éves, illetve a BSc/MSc képzésben, szakmérnöki és felsőfokú szakképzésben elméleti és gyakorlati formákban, nappali és levelező tagozaton, magyar, angol és orosz nyelven, a villamos gépek és hajtások, valamint az erősáramú elektrotechnika témakörökben. Számos tantárgy tárgyfelelőse volt, a kapcsolódó elméleti és gyakorlati tananyag és tematika összeállítója, szerzője. Záróvizsgákon bizottsági elnökként, tagként, vizsgáztatóként tevékenykedett. Közreműködött a tanszék kutatási-fejlesztési, szakértési és pályázati munkáiban. A Tanszéken több reszortfeladatot, nevelési és szervezési megbízást látott el. 1989-ben műszaki tudomány kandidátusa címet szerzett. Több tudományos értekezés bíráló bizottságába kapott felkérést titkárnak vagy tagnak. 1994-től a Magyar Tudományos Akadémia Köztestületének tagja, 6 éven keresztül az Elektrotechnikai Tudományos Bizottság titkára volt. 1996-ban „A villamos energiaátalakítás felsőfokú oktatásának modernizálásáért” Alapítvány Kuratóriumának tagjává választották. Nyugdíjazása után is részt vesz óraadóként a BME oktatásában és támogatja az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Karán folyó képzést. 2013-ban a Villamosmérnöki és Informatikai Kar dékánja címzetes egyetemi tanárrá nevezte ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Káldi Tamás

1947-ben született Budapesten

1965-ben híradásipari technikus oklevelet, 1971-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett (híradástechnika szak, digitális számítástechnika ágazat). 1978-ban ENSZ ösztöndíjasként egy-egy hónapot töltött a Stockolms Universitet, a London School of Economics és a University of East Anglia (Norwich) egyetemeken. 1979-ben 'Információkezelő rendszerek' című értekezésével egyetemi doktori címet szerzett a BME-n. 1971-től a rendszerváltásig az Infelor-nál és jogutódjainál (SZÁMKI, Számalk, Aromo) dolgozott, először TTL digitális áramkörök tervezésén a Medicor számára (Respiratron légzésdiagnosztikai orvosi műszer, 1971-1975). 1975 től alkalmazási szoftverfejlesztéssel foglalkozott R10, IBM/ESzR DOS, PC DOS és Windows környezetben, Assembly, PL/I, Forth, C és C++ nyelveken, különböző megbízók, például a Magyar Villamos Művek Tröszt áramszolgáltató vállalatai és a BKV autóbusz üzeméi számára. 1992-től a dán Mentor A/S céggel közösen alapított Mentor Kft-ben munkatársaival a tanterv fejlesztés számítógépes támogatására fejlesztett szoftvert (Profil), amit először a 'magyar szakképzés megújítása' világbanki projekt keretében, majd a Nemzeti Alaptanterv bevezetése során az iskolák helyi tanterv fejlesztéséhez használtak. 'Profil Tantervezés' címmel 1996-ban könyve jelent meg. Az Oktatási Minisztérium megbízásából munkatársaival az országos közoktatási információs rendszer, ezen belül az Aromo iskolaadminisztrációs rendszer fejlesztésén és bevezetésén dolgozott. 2002-től három éven át a svéd Högskolan i Kalmar egyetemen (ma Linné Universitetet) tanított. A Pilot Kft-ben munkatársaival svájci nonprofit szervezetek számára (Caritas, Green Peace, Krebsliga) adminisztrációs rendszert, a szintén svájci Lonza cég számára pedig '360 fokos értékelés'-t támogató szoftvert fejlesztett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Káldos Endre

1943-ban született Dunakeszin

1966-ban kapta meg okleveles gépészmérnök diplomáját a BME Gépészmérnöki Karán, majd 1971-ben okleveles villamosmérnök diplomáját a BME Villamosmérnöki Karán. A BME Gépészmérnöki Karán 1974-ben szerezte meg „DR.TECH.” címét „summa cum laude” minősítéssel. Gépészmérnöki aranydiplomáját 2016. május 27-én kapta meg a BME Gépészmérnöki Karán. 1966-1980: A BME Gépgyártástechnológia Tanszéken tanársegéd, majd adjunktus. 1980-1986 között a Gépipari Technológiai Intézet Gyártóeszközfejlesztési Osztályát vezette. 1986-tól a Leeds Polytechnic-nél, majd a Liverpool John Moores University-nél dolgozott „Reader in Manufacturing Engineering” beosztásban. Chief Examiner volt az Engineering Council (UK) -nál 2007-ig. A felsőoktatási és ipari munkájában, valamint a multidiszciplináris kutatás-fejlesztésben elsősorban a szerszám - és szerszámgép ipar, autóipar és repülőgépipar számára dolgozott a következő területeken: különleges villamos megmunkálások, folyamatok és rendszerek modellezése és szimulálása, automatizálás, minőségbiztosítás. Kutatás-fejlesztési munkájáról több mint 130 publikáció jelent meg előadások, folyóirat cikkek és könyvek formájában. 2008-2010 között a GTE „GépGyártás” folyóirat főszerkesztője volt, s létrehozta a „Machine Manufacturing” angol nyelvű szaklapot. Az Óbudai Egyetem Bánki Donát Gépész- és Biztonságtechnikai Kar Tiszteletbeli Polgára, az Óbudai Egyetem Tiszteletbeli Professzora. Tagja a következő intézményeknek: The Institution of Engineering and Technology (UK), Magyar Mérnök Akadémia, Gépipari Tudományos Egyesület. Elnöke az IET Mersey and Western Cheshire Network-nek (UK), és az IETMWC Manufacturing and Management Technical Group-nak (UK).

1976-ban megkapta a GTE Egyesületi Érem kitüntetést, 1983-ban a Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt, 1984-ben a GTE Műszaki Irodalmi Díjat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kántor Csaba

1945-ben született Baján

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban érettségizett. Szakmai pályáját a patinás Posta Kísérleti Intézetben kezdte. Tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar nappali tagozatán a PKI ösztöndíjasaként folytatta ahol 1971-ben a híradástechnikai, 1972-ben a mérnök-tanári szakon diplomázott. 1971-től PKI Mikrohullámú és Úrtávközlési osztályán rádiós összeköttetések fejlesztésével, számítógépes tervezésével, az úrtávközlési földi állomás helykijelölésével, az MTA Interkozmosz kutatásaival foglalkozott. 1975-1985 között végzett hullámterjedési kutatási eredményeit egyetemi doktori disszertációban védte meg. PKI osztályvezető, fejlesztési főmérnök. Aktív részese volt az első magyarországi digitális terepmodell megalkotásának. 2000-től MATÁV Rt., majd a Magyar Telekom PKI igazgató-helyettes, vezérigazgatósági főosztályvezető. A fix- és mobil rádiós, optikai fejlesztéseket, az eszközök minősítését és az eszközbeszerzések műszaki értékelését, valamint a vállalat K+F tevékenységét irányította. Oktatott és államvizsgáztatott a BME-en és a SZIF-án, KKMF-án. Az Úrkutatási Tudományos Tanács, az ETSI magyar delegáció, az MSZT ENB, az URSI NB, az Innovációs Szövetség elnökség és a MANT tagja. HTE főtitkárhelyettese, K+F felelőse és képviselője az Országgyűlés NFF Tanácsában. Tudományos könyvek, publikációk és jegyzetek szerzője.

A mikrohullámú átkérő hálózattal kapcsolatos munkáit 1981-ben Békésy emlékéremmel ismerték el. Munkatársaival 1997-ben elnyerte a KHVM Innovációs különdíját. A távközlési szabályozás alapját képező alapvető műszaki tervek kidolgozásáért, a teljes távközlési eszköz tartományt vizsgáló akkreditált laboratóriumi rendszer létrehozásáért 1998-ban a miniszter Hírközlésért emlékéremmel tüntette ki. A Híradástechnika szerkesztőbizottság tagja. HTE aranyjelvény és Puskás-díj kitüntetettje.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kemény József Tibor

1946-ban született Pécsen

A Zipernowsky Károly Erősáramú Technikumban 1965-ben kapott erősáramú ipari technikus oklevelet. 1971-ben a BME Villamosmérnöki Karon erősáramú villamosmérnök oklevelet nyert el. 1978-ban kapott kitüntetéses irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet. 1984-ben avatták villamoskészülékek tudományból műszaki doktorrá. 1971-től a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola oktatója lett. Itt és jogutódjaiban töltött el 40 évet. Villamoskészülékek, kapcsolástechnika, energetikai informatika és túláramvédelem tantárgyak előadója, gyakorlatvezetője, mérésvezetője volt. Jegyzeteket, mérési útmutatókat írt. Méréseket, gyakorlatokat fejlesztett. K+F munkákban vett részt, illetve azok témavezetője volt. Szakcikkek szerzője, társszerzője volt. Szakmai konferenciákon előadóként is részt vett. Szakmai fejlődéséről a folyamatos ipari kapcsolatokkal gondoskodott, több éves ipari gyakorlatra tett szert. Konzulensként, bírálóként a szakdolgozati és a TDK tevékenységet segítette. Az Óbudai Egyetemről Főiskolai docensként vonult 2011-ben nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerek Miklós

1943-ban született Budapesten

Iskoláit Csepelen kezdte, majd a Jedlik Ányos Gimnáziumban érettségizett 1961-ben. Közben zenei tanulmányokat is folytatott: 7 éves korától klasszikus hegedű szakon, mely ismeretek megalapozták és lehetővé tették a későbbi zenei pályafutását is. Az érettségi után felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára híradástechnika szakra és 1970-ben diplomát szerzett. Diplomamunkája témaköre a hangszórók határfokáról és azok méréséről szólt, süketszobában. Első munkahelye a Budapesti Elektroakusztikai Gyár (BEAG). Mint ösztöndíjas dolgozott a fejlesztésen, akusztikai laborban (Illényi András), meoban, audiovizuális csoportnál. Feladatai között volt pl. új hangsugárzók fejlesztése, Bose hangfalak vizsgálata, minősítése, stúdiókészülékek és hangosító központok (stadion) mérése, átadása a külföldi megrendelőnek stb. Kedvenc érdeklődési területe lett a stúdió hangtechnika, vagyis ideális esetben a műszaki és zenei tanulmányai ötvözése. A legjobb lehetőség lett volna egy igazi hangstúdió, ezért pályázott és ennek eredményeként felvételt nyert a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat (MHV) Rottenbiller utcai stúdiójába. A technikai vezető Takács Ferenc egyetemi tanár volt. Itt a fejlesztésen kezdte. Feladatok pl. Mérések, hangstúdió telepítés a Torockó téri templomba, ahol külső hangfelvételek voltak a jó akusztika miatt, zengőlemez átépítés, Hammond orgona hangolásának megoldása, lakkvágás Neumann géppel, mintalemez minősítés és így tovább. Az MHV-ban külön volt a hangmérnök és a zenei felvételért felelős zenei rendező tevékenysége. Már korábban szerzett kategorizált szórakoztató zenész vizsgát az OSZK-nál hegedű, basszusgitár hangszerekből praktizált, így nyugat –európai hivatalos zenész szerződésekre pályázhatott a Nemzetközi Koncert Iroda közvetítésével. (Skandináv országok, hajó, Németország) Ez a vállalkozás annyira bevált, hogy a 80-as évektől már saját zenekart vezetett és folyamatos szerződésekkel voltak elkötelezve városokban, elegáns üdülővezetékben. Közben jól használta az egyetemi tanulmányokat is és ennek egész életére, gondolkozására meghatározó szerepe volt. 2005-től felesége egészségi állapota jelentősen romlott, ápolásra szorult, amit ő végzett a 2007-ben bekövetkezett haláláig. Ez a körülmény készítette arra, hogy további zenei szerződéseket nem vállalt és beindította 2006-tól a nyugdíjba vonulási kérelmét. Az utóbbi években egyre többet tartózkodik Budapesten. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kertész György

1948-ban született Budapesten

1971-től 1989-ig az Intézet megszűnéséig a KFKI Mérés- és Számítástechnikai Intézetben dolgozott mint tudományos munkatárs és főosztályvezető-helyettes. 1989-től mai napig az MTA Információtechnológiai Alapítvány Igazgatója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kertész Lajos

1947-ben született Hevesben

1965-ben végzett a Pataki István Híradástechnikai Szakközépiskolában rádió és TV műszerészként. 1965-ben felvételt nyert a BME Híradástechnikai Tanszék esti tagozatára. A tanulmányi időben előbb a Gelkánál, majd a BRG-ben dolgozott műszerészként. 1969 és 1975 között a Forgácsoló Szerszámok Gyárában technikusként, majd a diploma megszerzése után fejlesztőmérnökként a fejlesztési osztályon dolgozott, ahol új szerszámok tesztelésének elektronikus mérését végezte, valamint a HP9810 számítógépre készített programokkal a fejlesztést segítette. 1971-ben védte meg diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. 1975 májustól 1994 augusztusig az MTV Karbantartási Főosztályán dolgozott karbantartó mérnökként. Ez idő alatt 7 alkalommal vett részt továbbképzésen Nagy-Britanniában az Ampex és Sony cégnél. 1978-1979-ben a BME-n elvégezte a Színes Televíziótechnikai szakmérnöki képzést és diplomát szerzett. Számos továbbképző tanfolyamon rögzítéstechnikát tanított. 1994 augusztusban Izraelben telepedett le, ahol 1994 októbertől a nyugdíjazásáig, 2014-ig az Izraeli Oktatási Televízióban (IETV) dolgozott mérnökként. Meghonosította a BETACAM képrögzítők karbantartását. Részt vett a csatorna digitális átállításának megvalósításában és tesztelésében. A nyugdíjazás után, 2018-ig, a TV-csatorna bezárásáig tovább dolgozott szakmai tanácsadóként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Keszthelyi Péter

1946-ban született Sopronban

A soproni Kempelen Farkas Gépipari Technikum elvégzése után a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán tanult tovább. A diploma megszerzése után OKISZ ösztöndíja alapján a Híradástechnika Szövetkezetben kezdett fejlesztőmérnökként dolgozni és tv mérőkészüléket fejlesztett. Ezután a Műszeripari Kutató Intézetben tudományos segédmunkatársként digitális mérőkészülékek fejlesztésével foglalkozott. Később a Szilikátipari Központi Kutató Tervező Intézetben tudományos segédmunkatársként egy digitális, számítógépes adat gyűjtő mérő kocsit létrehozásán dolgozott. Időközben elvégezte a BME Villamosmérnöki Karának digitális rendszertervező szakmérnöki szakát. 1976-tól az Országos Számítógéptechnikai Vállalatnál projektvezetőként számítógép periféria fejlesztéssel foglalkozott, majd az OSZV utódjánál, a Számítógéptechnika Alkalmazási Vállalat Oktatási Főosztályán oktatta a mikroprocesszorokat és azok perifériáit. Ezzel egyidőben a BME Mérnöktovábbképző Intézetében is tartott a fenti témákban előadásokat. 1979-80-ban számos cikke jelent meg Számítástechnika újságban az ESZR-számítógép perifériákról. 1982-ben otthon kifejlesztette Magyarország első mátrixnyomtató mintapéldányának elektronikáját és szoftverét. 1984-től a SZÁMALK megbízásából Bécsben dolgozott a Siemens AG Österreich telekommunikációs részlegében firmware fejlesztőként chipkártyás- és telefonalkalmazásokat tervezett. 1989-ben felvették a Siemens PSE részlegébe, ahol a nyugdíjazásáig fejlesztőmérnökként (chipkártyás, banki, HICOM-telefonos és kriptográfiai alkalmazások), majd testteam- és projektvezetőként (autótelefonos és autópálya-díjbeszedési alkalmazások) dolgozott. 1992 és 2006 között területi Information Security Advisor volt. 1996-tól nyugdíjazásáig tagja volt az IEEE-nek a Computer Society-nek, később az ACM-nek, valamint az I.A.C.R-nek (International Association for Cryptologic Research).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Király László

1947-ben született Budapesten

A Kandó Kálmán Technikumban 1965-ben híradásipari technikus oklevelet kapott, majd előfelvételis sorkatonai szolgálatának letöltése és 1966-1971 között a BME-n folytatott tanulmányai után erősáramú villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1971-1974 között a Híradótechnikai (hadiipari) Vállalatnál dolgozott szerviz mérnökként, ahol az RDM 12/06 katonai rádió relé állomás rendszerintegrátora volt. 1974-től a védelmi (műszaki- gazdasági) igazgatás tervezés, ellenőrzés különböző területein a Honvédelmi Minisztériumban (Híradó főnökség); az Országos Tervhivatalban; a Pénzügyminisztériumban; a Miniszterelnöki Hivatal Védelmi és Biztonságpolitikai Államtitkárságán; az Állami Számvevőszéknél töltött be munkatársi – tanácsadói munkaköröket egészen 2012 évi nyugdíjba vonulásáig. 1986-ban gazdasági mérnöki diplomát szerzett és közben orosz, német, spanyol nyelvvizsgákat tett. 1994-ben egyéni aspiránsként védte meg „A gazdaság védelmi felkészítésének (gazdaságmozgósítás) egyes kérdései a tervgazdaságból a szociális piacgazdaságba átmenet időszakában” című disszertációját és a hadtudomány kandidátusa (CSc) lett. Kandidátusi címe alapján a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia egyetemi doktorné fogadta. Publikációs tevékenysége számos cikk írása mellett kb. 10 könyv fordítói, szakértői, lektori munkáira terjedt ki. Ezek sorából kiemelendő a Hír/233 számon megjelent szakutasítás, amely több mint 30 évig szolgált a Honvédség táborig híradása egyik alapeszközének (RDM12/06 rádió relé) üzemeltetését. A Védelemgazdaság makrofolyamatai (Bp. 2003) tankönyvben a „Hadigazdálkodás” és „Az országvédelem gazdasági feladatai” fejezetek szerzője. 2009-ben társszerzőként írta a „Védelemgazdasági alapismeretek önkormányzati válságmenedzsereknek” című ZMNE egyetemi jegyzetet. Oktatói tevékenységét a ZMNE 2009-ben címzetes egyetemi cím adományozásával ismerte el, amit az NKE Szenátusa 2012 júniusában megerősített. 2007-2019 között vezetésével a Katonai Műszaki Doktori Iskolában 5 fő doktorandusz szerzett abszolutóriumot, közülük 3 fő a PhD fokozatot is megszerezte. 1994 óta a Magyar Hadtudományi Társaság (MHTT) tagja, 2001-2010 között szakosztály elnöke, majd 2010-ben, 2013-ban és 2016-ban a Társaság alelnökévé választották. 2004 óta a Hadtudomány folyóirat Szerkesztőbizottságának a tagja, 2010-2019 között elnöke. A védelmi szféra érdekében végzett munkásságát számos kitüntetéssel és névre szóló emléktárgy adományozásával ismerték el. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss András

1947-ben született Martonvásáron

Amint a katonakötelesek többsége, 1965-ben előfelvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. Tanulmányait egy év katonáskodás után kezdte meg és a Híradás- és Műszeripari Technológia szak alkatrészgyártó ágazatán szerzett diplomát. A Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban (MKKL) kezdte mérnöki pályafutását. A cég profilja ipari mérőműszerek fejlesztése volt. Kezdetben a hőmérséklet és a nedvességmérés volt a szakterülete. Első komolyabb fejlesztési munkája egy kétvezetékes hőmérséklet távadó volt, melyet az akkori Ganz Műszer Művek számára fejlesztett ki az MKKL. 1975-ben az MKKL megvásárolta a Schlumberger francia cégtől a távvezetési földgáz kondenzációra hajlamos összetevőinek mérésére szolgáló ipari tükrös harmatpontmérő licencét. Őrá bízta a dokumentáció és a gyártási technológia franciaországi átvételét, majd annak honosítását. 1976-tól zajlott a kutató-fejlesztő intézeteknek a gyártó nagyvállalatokba integrálása. Ennek kapcsán munkahelye (MKKL) az akkori Mechanikai Mérőműszerek Gyára (MMG) a későbbi MMG Automatika Művek kutató-fejlesztő intézetévé vált. Itt a Szovjetunió felől érkező kőolaj és földgáz távvezetékek mérési és automatizálási célú műszereinek fejlesztésében vett részt. Ezek a műszerek a kőolaj távvezetékek mérőállomásaiban (COR-MAS) működtek. A kőolaj minőségi paraméterit mérő műszerek közül a legsikeresebb az AQUINOL néven forgalomba került olaj víztartalom távadó, valamint a VISCO-BALL néven gyártott ipari golyós viszkoziméter volt. Részt vett a Kármán-féle örvényleválás elvén működő un. Vortex-mérők kifejlesztésében is. 1984-től az un. Coriolis elvű közvetlen tömegáram mérők kifejlesztésén dolgozott. Többedmagával szabadalmaztatott egy rezgetési eljárást, amely a nyugati piacon is értékesíthető szabadalommal védett tömegárammérő műszert (CORI-FORCE) eredményezett az MMG Automatika Művek számára, amely a szolgálati szabadalmat a K-FLOW amerikai cégnek értékesítette. 2000-ben több munkatársával együtt kivásárolták az MMG-AM áramlásmérési divízióját és MMG FLOW Kft. néven egy új műszeripari céget hoztak létre. Itt most is Coriolis elvű tömegáram mérőket és turbinás áramlásmérőket fejlesztenek, gyártanak és világszerte forgalmaznak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Károly

1942-ben született Biharpüspökiben

1970-ben végzett levelező tagozaton a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kocsi Pál

1947-ben született Nagykátán

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar Műszer- és szabályozástechnikai szakának elvégzése után közvetlenül az NDK-ba került, ahol először Erfurtban a Funkwerk gyárban kezdte el a munkát, majd fél év után a Robotron Kombinátnál dolgozott Drezdában. Itt csaknem 4 éven keresztül az R40-es számítógép rendszer egységeinek a bemérésével és annak irányításával foglalkozott. Még NDK-ban elkezdte a tanulmányokat a Külkereskedelmi Főiskolán, azonban a diplomát Magyarországon szerezte meg. 1975-ben elhelyezkedett a MÁV Informatikánál illetve annak jogelődjénél, ahol részt vett a beszerzés alatt álló R40-es számítógép oktatásában, telepítésében. Kezdetben feladata volt az online számítógép-rendszer műszaki fenntartása valamint egységeinek a javítása, majd megbízták a műszaki csoport vezetésével. Közvetlenül a csoportvezetői teendők után 1986-ban kinevezték műszaki igazgatóhelyettesnek. Feladata volt az országos számítástechnikai rendszerek stratégiai fejlesztések előkészítése mellett a rendszerek hatékony és biztonságos műszaki, technikai működésének a megszervezése. Ezt követően feladatul kapta még a MÁV non-stop országos online alkalmazás rendszereinek az üzemeltetését is. Tekintettel arra, hogy a vonatok közlekedését ezek a rendszerek támogatták, rendkívül magas SLA-t kellett teljesíteni. A 99,5%-os rendelkezésre álláshoz, nagy biztonságú, automatikus figyelő, riasztó rendszerek tervezésében, fejlesztésében vett részt és szervezte, irányította a működtetést. A MÁV képviselőjeként 15 éven keresztül részt vett a Párizsban székelő UIC nemzetközi vasút egyesület informatikai bizottság tevékenységében. A 26 évi felső vezetői munkája után 2012-ben ment nyugdíjba.

Többször kiváló dolgozó elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Koór János

1944-ben született Szeghalmon

1970-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karon. Szép emlék ez azokról az egyetemi évekről, amikor még Simonyi professzor úr és kiváló tanártársai tanítottak és emlék az azóta eltelt változatos 50 évről. Szakmája szeretete és családja támogatása 70 éves koráig erejéhez mérten aktívan tartotta a szakmában és még most is tart a családi életben. Köszönet mindenkinek, aki ebben segítette őt a Videotonban, majd a megszűnése után az Unicom Kft.-nél, ahol részt vett a hazai számítógép-gyártás, később pedig főleg a szervíz munkáiban, többnyire itt Székesfehérváron. A kezdeti éveiben tanult és dolgozott Franciaországban és az egykori Szovjetunióban is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kormos Imre

1940-ben született Csepelen

1959-ben végezte el a Villamosenergiaipari Technikumot és, mint tervező technikus kezdte meg szakmai pályafutását a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő vállalatnál, ahol különböző transzformátor állomások tervezési munkájában vett részt. 1969 évtől a Könnyűipari Szerelő és Építő Vállalatnál a villamos berendezéseket gyártó üzemben mint gyártáselőkészítő dolgozott. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán szerzett villamosmérnöki oklevelet 1971-ben. 1971 – 1980 években a Könnyűipari Szerelő és Építő Vállalatnál dolgozott, mint villamos kivitelezési műszaki előkészítő. A nevezett időszak jelentősebb munkái: Simontornyai Bőrgyár, Dunaújvárosi Papírgyár hullámvertikum, Csepeli Papírgyár, Fűzfai Papírgyár, Mohácsi Farostlemezyár. 1981 – 1982 Kuwait, Deutsche Babcock alvállalkozásában a 8x300 MW erőmű villamos automatika szerelés helyszíni előkészítése. 1983 – 1993 években a KIPSZER Könnyűipari Szerelő és Építő vállalatnál, majd 1993 – 2006 években a KIPSZER Elektromos Szerelő Zrt., mint műszaki és kivitelező osztályvezető dolgozott, több jelentősebb létesítmény megvalósításában. Onkológia Intézet, diagnosztikai épület, Hungrana Keményítő és Izzócukor Gyártó és Forgalmazó Kft, Fázis 3. rekonstrukció, Szent Imre kórház központi épület. 2006-ban, nyugdíjba vonulását követően mint felelős műszaki vezető dolgozott különböző intézmények, irodaépületek, villamos szerelési munkáinál. 2011. évtől a NEGA 97 Zrt, több létesítmény felújítási, rekonstrukciós munkáiban mint villamos műszaki ellenőr vett részt. Jelentősebb létesítmények villamos szerelési munkák: Thury-vár felújítása, Szegedi Tudományegyetem, 410 ágyas klinikai tömb átalakítása, Kőszeg Festetich Palota műemlék épület felújítása, Kőszeg Művészetek Háza műemlék, Raoul Wallenberg Szakközépiskola felújítás, Főtáv Zrt. hőközpontok távfelületi átalakítás munkái, Nemzeti Védelmi Szolgálat IX. jelű épület átalakítása.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács András

1947-ben született Budapesten

Első munkahelye a MTA Központi Fizikai Kutatóintézete, ahol megismerkedett az informatika alapjaival. 1972-től már a KSH Infelior Rendszertехnikai Vállalatánál folytatta. 1975-ben fél éves franciaországi képzésen vett részt. 1976-tól mint alapító tag az Államigazgatási Számítógépes Szolgálat munkatársa. Számos informatikai projekt résztvevője, illetve szakmai vezetője. 1986-tól egy évig a svájci Metro International Ag informatikai részlegének munkatársa, majd 1988-tól Németországban a Deutsches Reisebüro informatikai fejlesztéseiben vesz részt. 1993-ban hazatér és az akkor alakuló német tulajdonú IFS GmbH fejlesztési részlegének a vezetője lett. A cég közműszolgáltatások (víz, gáz villany) elszámolásával foglalkozott. 2002-től ugyanebben a témában, Németországban egyéni munkavállalóként dolgozik. 2005-ig az EON Netz hálózati elszámolások projektjeiben SAP-ISU tanácsadó minőségben dolgozik ügyféloldali projektvezetőként. 2005-től ugyanezt a szakmai tevékenységet folytatja az EON magyarországi informatikai részlegénél, ahonnan 2018-ban ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Imre

műszaki doktor

1946-ban született Pápán

Szakmai munkáját a Veszprémi Vegyipari Egyetem Matematikai Tanszékén kezdte, ahol számítástechnikával kapcsolatos tárgyakat tanított. A BME-n (1977-ben) kitüntetéses irányítástechnikai szakmérnöki oklevelet, majd számítógépek szaktudományból (1981-ben) műszaki doktori címet szerzett. A Veszprémi Egyetem címzetes egyetemi docense (1993). Évtizedeken keresztül igazságügyi műszaki szakértőként tevékenykedett számítógépek hw., sw. szakterületeken. Pályája utolsó harmadában multinacionális vállalatoknál felső vezetői munkaköröket töltött be.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács István

1946-ban született Miskolcon

A Budapesti Műszaki Egyetemet az MVM Tröszt tanulmányi ösztöndíjasaként 1971-ben végezte el erőművek és hálózati szakirányú képesítéssel. Első - kisebb megszakítással - egyben utolsó munkahelye a Budapesti Elektromos Műveknél volt. Területileg Budapest déli kerületei és a kapcsolódó Pest megyei települések villamosenergia ellátását biztosító közép- és kis feszültségű szabadvezeték- és kábelhálózatok, transzformátorállomások, közvilágítási hálózatok és berendezések napi üzemviteli és rövid- középtávú fejlesztésével foglalkozott. A fogyasztói energia igények növekedését követő, nagy/közép-feszültségű táppontok létesítésével együtt járó új és meglévő hálózati kapcsolatokat kellett meghatározni elvi, majd kiviteli tervfeladatok megfogalmazásáig. Az új hálózati viszonyokhoz illeszteni kellett a meglévő zárlati és túlfeszültségvédelmek paramétereit, megfogalmazni a szükséges beavatkozásokat. Munkájának része volt az új technológiák, hálózati berendezések és szerelési anyagok bemutatása, gyakorlati alkalmazásuk kidolgozása. Mindeközben elsajátította a kis-, közép és közvilágítási hálózatok valamint a közép/kisfeszültségű transzformátorállomások tervezési ismereteit, és elérte a mérnök kamara „vezető tervező” minősítését. A fentiek mellett -felkérésre - végzős egyetemi hallgatók konzulense, diplomatervek minősítője volt. Munkahelyen foglalkozott még külső tervezők és kivitelezők minősítésével, munkáiknak felülvizsgálatával és jóváhagyásával. Munkaadója, majd a Magyar Elektronikai Egyesület felkérésére szakmai oktatói tevékenységet is folytatott, melyért az egyesület Fodor István-díjban részesítette 2016-ban.

Budapesti Elektromos Művek kiváló dolgozói kitüntetés két ízben, ismerte el kiváló tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács József Gábor

1947-ben született Belsőbőcsben.

A miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikum elvégzése után egy éves katonai szolgálatot teljesített egyetemi előfelvételeesként. 1971-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán, 1972-ben villamosmérnök-tanári oklevelet szerzett. Az egyetem elvégzése után a Villamosenergia-ipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni, ahol tudományos főmunkatársi beosztást ért el. 1990-ben átkerült a VEIKI tulajdonában lévő PROTECTA Elektronikai Kft-be, ahol tudományos osztályvezető, majd független főmunkatárs lett. 2004-től az ETV-ERŐTERV Zrt-ben folytatta munkáját, nyugdíjba is innen vonult mint főmérnök. Egyéni vállalkozóként az ELTI Kft-ben tervezői, illetve szakértői tevékenységet folytatott. Kutató-fejlesztőmérnökként energetikai védelmekkel és automatikákkal foglalkozott, beleértve azok fejlesztését, tervezését, gyártását, üzembehelyezését és installációját. Elsőrendű szaktarúlete a kis- és nagyfeszültségű szabadvezetékek, kábelhálózatok, erőművi és alállomási berendezések és fogyasztói transzformátorok tervezése volt, de számos más projektet is felügyelt, irányított. Több, mint 50 VEIKI és PROTECTA tanulmány, 3 orosz nyelvű szakkönyv szakfordítása és 2 magyar nyelvű, társszerzőkkel írott szakkönyv fűződik nevéhez. Másodállásban 10 évig tanított a BME Elméleti Villamosságtan Tanszékén, először mint tanársegéd, majd mint adjunktus. Rendszeres előadóként és oktatóként vett részt a KKVMF és BME mérnöktovábbképző- és szakmérnök képzésekben. Szintén másodállásként dolgozott a KOKI-Medicor Fejlesztési Intézetben, és ügyvezetője volt a VEIKI Komplex GMK-nak. Nemzetközi tapasztalatai közül kiemelkedett a 3 hónapos kuvaiti útja.

Munkássága során 2 önálló és 4 szerzőtársakkal közös szabadalma és 9 védett önálló szoftvere volt. 3 alkalommal kapta meg a „Kiváló Feltaláló” állami kitüntetés arany fokozatát, és 1 alkalommal a „Kiváló Munkáért” kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Józsefné (Bordács Anna)

1946-ban született Fegyverneken

1966-ban érettségizett a törökszentmiklósi Bercsényi Miklós Gimnáziumban. 1971-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Még ebben az évben megvédte a villamos mérnök-tanári diplomáját, majd 1976-ban a BME Villamosmérnöki Karán „Erősáramú hálózatok számítógépes szimulációi” szakmérnöki diplomát szerzett. Orosz nyelvből középfokú állami nyelvvizsgát tett, nyelvismerete ezen kívül alapfokú francia és német. 1971-től 1992-ig az Erőmű- és Hálózattervező Vállalat Villamos Műszaki Főosztályán dolgozott beosztott, majd önálló tervezőként. Szakterülete a nemzetközi (KGST), illetve az országos alap- és 120 kV-os főelosztó hálózat tervezése volt, ami főleg terheléeloszlások számítására, üzemviteli problémák vizsgálatára, üzemzavarok elemzésére, zárlatszámításokra terjedt ki. 1977-ben a Villamos Iparági Alkotó Ifjúsági Pályázaton szakdolgozatával 2. helyezést ért el. Több, a BME Mérnöktovábbképző Intézete által szervezett tanfolyamon vett részt. 1992-től a Verebélyi László Villamosipari Technikumban dolgozott mérnök-tanárként, majd 1998-tól 2012-ig, nyugdíjba vonulásáig a Mechatronikai Szakközépiskolában folytatta tanári tevékenységét. A pedagógiai pálya mindig közel állt hozzá. Munkája során célja volt a gyengébb tanulók felzárkóztatása, illetve a tehetség gondozás. Tanulói rendszeresen és jó eredménnyel vettek részt a különböző szakmai tanulmányi versenyeken és pályázatokon. Fő feladatának tekintette a tanulók logikus gondolkodásának, problémamegoldó készségének, kreativitásának fejlesztését. 20 évig volt a Mechatronika Alapítvány Kuratóriumának elnöke.

Munkája során négy alkalommal kapta meg a „Vállalat Kiváló Dolgozója” és egyszer a „Nehézipar Kiváló Dolgozója” kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Miklós

1946-ban született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban végezte, ahol 1964-ben technikus oklevelet szerzett. Egyetemi előfelvételiként 11 hónap sorkatonai szolgálat következett, majd 1965-ben megkezdte tanulmányait a Budapest Műszaki Egyetem Villamosmérnöki kar híradástechnika szakon. Első munkahelye 1971-től 1983-ig a Posta Kísérleti Intézet volt, ahol lehetőséget kapott diplomamunkájának kidolgozásához is. Az átviteltechnikai osztály adatátviteli csoportjában vett részt különböző távközlési témák kutatásában. Egy vállalati szabadalom kidolgozásában csekély részben vállalt szerepet. Az 1975-1976 tanévekben Digitális elektronikai szakmérnöki oktatásban vett részt és 1977-ben 4616 számon Digitális elektronikai szakmérnöki másoddiplomát szerzett. 1982-ben az Állami Nyelvvizsga Bizottság előtt angol nyelvből postai szakmai nyelvi anyaggal bővített középfokú állami nyelvvizsgát, majd 1986-ban angol nyelvből középfokon vezetékes távközlés szakmai témából sikeres felújító nyelvvizsgát tett. 1983-1986 között a Posta Beruházó és Tervező Intézet csoportvezetője volt az Általános Műszaki osztályon. 1987-ben az MTA Műszerügyi és Méréstechnikai Szolgálat osztályvezetője lett, ahol kereskedelmi és szerviztevékenység keretében a külföldi gyártókkal épített ki és tartott fent munkakapcsolatot és beosztott szervizmérnökeket irányította. 1990. januártól a Schlumberger Technologies GmbH bécsi irodájával kötött munkaszerződést és vezette a budapesti irodát képviselőbeosztásában. 1993-ban megalapította és ügyvezetőként vezette a Flextra-Lab Műszerjavító és Kereskedelmi Kft-t. 2006-ban a szükséges szolgálati időt elérve nyugdíjba vonult, de szakmai tevékenységét továbbra is folytatta. Jelenleg az 1992-ben alapított KORA Műszaki Szolgáltató és Kereskedelmi BT ügyvezetője. Tevékenysége során rendkívül széles hazai és külföldi szakmai kapcsolatrendszert épített ki. Rendszeresen részt vesz külföldi gyártó partnereinél tartott nemzetközi továbbképzéseken, találkozókön.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Oszkár

Műszaki doktor, címzetes főiskolai tanár

1946-ban született Budapesten

A Telefongyár Számítástechnikai Fejlesztési Főosztályán kezdett dolgozni, mint gyártmányfejlesztő, ahol különféle adatátviteli és távadatfeldolgozó berendezéseket fejlesztett ki és vitt sorozatgyártásba, melyekben számos általa kidolgozott újszerű műszaki megoldás szabadalmat kapott. 1985-ben a BME-n műszaki doktori címet szerzett adat- és átviteltechnika szaktudományokban. 1988-tól 1998-ig a Posta Kísérleti Intézetben, majd jogutódjánál, a Matáv PKI Fejlesztési Intézetnél dolgozott. Ebben az időszakban szakmai tevékenysége eleinte az adatkommunikációs protokollok alkalmasságvizsgálatára irányult, később más vállalati fejlesztési projekteken (ISDN, közöcsatornás jelzésrendszer, intelligens hálózat) is részt vett. Kidolgozásra került a távbeszélőhálózati jelzésrendszerre vonatkozó nemzeti specifikáció. 1998-tól a PanTel Rt.-ben dolgozott, mint különleges projektek vezetője. 2002-től 2010-ig az államigazgatásban vezető főtanácsosként az EU közösségi infokommunikációs jogalkotásban a magyar szakértői képviseletet látta el. A nemzetközi távközlési szabványosításban az ITU-T 13. (azelőtt CCITT XVIII.) Tanulmányi Bizottság munkájában 1991. óta, az ETSI NA, NA6 és NA8 bizottságok munkájában, 1992-től az IP telefónia szabványosításával foglalkozó TIPHON projektben dolgozott. 2002 óta a Magyar Mérnöki Kamara Hírközlési és Informatikai Tagozatának elnökségi tagja, 2003 óta a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara elnökségi tagja. 1968 óta tagja a Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesületnek, jelenleg az Infokommunikációs Szakértői Bizottságban dolgozik. Publikációi száma kb. 40. Jelentősebb publikációi: 1996.: ISDN kézikönyv, 2001.: Távközléskultúra (társszerző), 2007.: Az e-kommunikáció kultúrája (társszerző, lektor), 2012.: Multimédia kommunikáció IP környezetben, 2019.: Létesítményi informatikai hálózatok. Az IP telefóniáról több speciális kurzust tartott a BME Mérnöktoábbképző Intézetben, az Óbudai Egyetemen, a győri Széchenyi István Egyetemen. 2006-ban a Budapesti Műszaki Főiskolán címzetes főiskolai tanár címet szerzett. Szakmai elismerések: 1984.: Kiváló Feltaláló kitüntetés (OTH), 1993.: Békési emlékérem (Postakísérleti Intézet), 2016.: Zielinsky Szilárd-díj (MMK), 2018.: Hollán Ernő-díj (Budapesti és Pest-Megyei Mérnöki Kamara). Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kováts László

1947-ben született Budapesten

Felsőfokú tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak automatizálási ágazatán végezte 1971-ben. Első munkahelye a Villamos Automatika Intézet Folyamatszabályozási Főosztálya volt. Elsősorban telemechanika rendszerek (Hydra III) fejlesztésével, tervezésével, alkalmazásával foglalkozott. Többek között az ÉVIZIG területén lévő Általér patak vízgyűjtő területének monitor rendszerének főtervezője volt. 1977-ben Digitális rendszertervezői szakmérnöki diplomát szerzett. Szakmérnöki oklevél száma: 4232. Mint csoportvezető, csapatával a HYDRA III rendszerek különböző területeken történő alkalmazásával foglalkozott (pl. PÉTÁV közműalagút folyosó telemechanika rendszere). Továbbiakban a SZTAKI által fejlesztett mikroprocesszoros berendezések (MFB, INTELLICON) VILATI által történő gyártásának bevezetése és alkalmazása volt a feladata. Néhány terület az alkalmazások közül: Hévízi tó alapítvány, Dunai Vasmű Meleg Hengermű, Sarkadi Cukorgyár). A nyolcvanas évek végén az ELIN-VILATI mérnök-tervező irodánál dolgozott, majd megalapította villamosmérnök édesapjával az RCL Elektronikai Kft-t. A cég műszaki vezetőjeként folytatta rendszertervező, fejlesztő tevékenységét. (OMH 1 MN-s etalon terhelőgép vezérlése, GE Power System Veresegyháza 20kV-os energiaelosztás átkapcsoló automatika és megjelenítő rendszer). 2008-ban ment nyugdíjba. Nyugdíjas éveiben egyéni vállalkozóként minőségbiztosítási dokumentációk készítésével, valamint hő- és füstelvezető rendszerek tervezésével, kivitelezésének vezetésével (MÜPA, BME kollégium) foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Krivácsy László

1938-ban született Budapesten

Tanulmányok: a XX. Kossuth Lajos gimnáziumban érettségizett 1956-ban, majd finommechanikai műszerész szakmát tanult 1958-ig. A Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumot 1962-ben végezte el. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakon 1965-1971 közt tanult. A Magyar Távirati Iroda Műszaki Főosztályán dolgozott 1959-1992 közt osztályvezetőként, 1992-2012 szintén az MTI-ben nyugdíjas vállalkozóként.

Főbb kitüntetései: Munka Érdemrend ezüst fokozata 1982, Haza Szolgálatáért Érdemérem Arany fokozat 1987.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kugler Gyula

1947-ben született Örvényesen

Munkahely 1971. augusztus 23-tól 2016. június 30-ig: Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola, Budapesti Műszaki Főiskola (BMF) Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar, Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar. Oklevelek: BME Villamosmérnök 1971, BME Villamosmérnök-tanár 1972, BME Villamosmérnöki Kar műszaki doktor 1980. Kinevezések: Budapesti Politechnikum titkára 1995-től, BMF, majd az Óbudai Egyetem Távoktatási Iroda igazgatója 2004.06.08-tól, 2016. június 30-ig. A BMF Villamosmérnöki Kar oktatási főigazgatóhelyettese 2006-tól, majd az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar oktatási dékánhelyettese és a Villamosenergetika intézet tudományos igazgatóhelyettese 2011. június 30-ig. Az Óbudai Egyetem Villamosmérnöki Kar gazdasági igazgatója 2011. július 1-től 2016 június 30-ig. Tevékenységek: Tankönyvek, távoktatási tananyagok, szakmai publikációk és szabadforgalomban megjelent műszaki könyvek szerzője és társszerzője. Ipari K+F munkák munkatársa és témavezetője. A villamosmérnök asszisztens képzés az országos beindításának egyik irányítója. Munkaviszonya megszűnésekor (2016. június 30.) egyetemi docens, utána két tanévben még óraadó tanár.

Elismerések, kitüntetések: Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntetése 1983, a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki főiskolán kifejtett tudományos munkáért Publikációs Nívódíj 1988, Művelődési Miniszter eredményes munkáért dicsérete 1989, Magyar Köztársaság Oktatási miniszterétől a „Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett” 2004.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kulinyi Sándor

1948-ban született Szegeden

A BME Villamosmérnöki Kar elektronikai technológia szak készülékgyártó ágazatán diplomázott 1971-ben. Elektronika-technológiai szakmérnöki diplomát szerzett 1975-ben. A Marx Károly Közgazdasági Egyetemen felsőfokú tervgazdasági és beruházási oklevelet szerzett 1980-ban. 1971-től 1973-ig fejlesztőmérnökként dolgozott a Finommechanikai Vállalatnál, elsősorban mikrohullámú eszközök, csőtápvonalak, stb. gyártási és bemérési technológiájának fejlesztésén. 1973-tól 1999-ig az MMG Automatika Művekben dolgozott fejlesztőmérnök, távlati fejlesztési osztályvezető, elektronikai technológiafejlesztés osztályvezető, majd Szenzor divízióvezető pozíciókban. Tevékenységi körébe tartozott irányítástechnikai műszerek, katalitikus gázveszélyjelzők, valamint piezorezisztív nyomás- és nyomáskülönbség érzékelők, távadók, végül rezgéstávadók fejlesztése és gyártástechnológiájuk kidolgozása. Az MTA-SZTAKI-val közösen dolgozott az első magyarországi integrált elektronikai fejlesztő-gyártó rendszer megtervezésén, üzembe helyezésén 1976-77-ben. Aktívan részt vett a hosszú távú fejlesztési tervek kidolgozásán, melyek a Szovjetunió majd a FÁK országok gáz- és olajipari műszerberuházásaihoz készültek, különös tekintettel a magyar beszállítói lehetőségekre. 1999-től napjainkig az MMG WESZTA-T Ipari és Kereskedelmi Kft. fejlesztési és kereskedelmi igazgatója. A fentiekén túlmenően tartályparkok műszerezésének tervezése, a megvalósítás és üzembe helyezés koordinálása és felügyelete a feladata. Eközben 2009-ben és 2010-ben a Chemimontazh Kft. szervezetében a kazahsztáni Karabatanban olajfinomító és kéntelenítő üzem villamos és műszeres projektvezetőként dolgozott. Részt vett több európai uniós és hazai, elsősorban gázérzékelők, környezetvédelmi műszerek és távadók fejlesztése tárgyú projektben az MTA MFA-val együttműködve. Számos elfogadott szabadalom tulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kun Gábor

1943-ban született Budapesten

Technikusként végzett 1962-ben a budapesti Villamosenergiaipari Technikumban. A Budapesti Műszaki Egyetem Villasmérnöki Karán erősáramú villasmérnök diplomát szerzett 1971-ben. Pályáját energetikusként kezdte a Telefongyárban. 1966-tól folyamatosan tervező vállalatoknál dolgozott. A tervezői munkát az Élelmezésipari Tervező Vállalatnál kezdte, ezt követően az Általános Épülettervező Vállalatnál, majd a Hungaroproject Mérnökiroda Kft.-nél folytatta tervezői, irányító, vezető tervezői, csoportvezetői beosztásokban, 1991 óta a Hungaroproject Mérnökiroda Kft ügyvezetője, vezető tervezője, egyben résztulajdonosa. Tervezési munkái alapján számos jelentős létesítmény, építmény épület épült meg. Kezdetben élelmiszeripari (cukoripar, konzervipar, söripar, sütőipar) létesítmények tervezését végezte, illetve irányította, ezt követően mindenféle (lakó, ipari, sport, iroda, szállás, logisztikai, kulturális, iroda és igazgatási, oktatási) épület és építmény villamos tervezési munkáit végezte, illetve vezette. Referencia listáján sokszáz munka szerepel. Ezek közül néhány jelentősebb: Nokia Rádiótelefon Gyár (Komárom), Intercontinental Szálloda (Budapest), Hannoveri Világkiállítás Magyar Pavilon (Hannover), Four Seasons Hotel (Budapest), Aquaworld Fürdő – szállodakomplexum (Budapest), Telenor Székház (Törökbálint), Bosch Üzemek (Miskolc, Hatvan), Alkotmányvédelmi Hivatal (Budapest), Szegedi Dóm, Eszterházy Kastély (Fertőd), Liszt Ferenc Repülőtér (Ferihegy), Moholy-Nagy Egyetem Campusa (Budapest). Puskás Ferenc Stadion (Budapest), Irodaházak (Váci Greens, Aréna Corner Spirál), Kórházak (Irgalmasrendi, Honvéd Kórház). Alapító elnöke a Magyar Mérnöki Kamara Elektrotechnikai Tagozata Tervezői szakosztályának, elnökhelyettese, majd öt cikluson keresztül, húsz éve elnöke a Magyar Mérnöki Kamara Elektrotechnikai Tagozatának. Tagja a Magyar Mérnöki Kamarának, a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek, a Világítástechnikai Társaságnak.

Munkásságát a Magyar Mérnöki Kamara Zielinski Szilárd díjjal és az Év Mérnöke, Aranygyűrű kitüntetéssel ismerte el. A Világítástechnikai Társaságtól Gergely-Sziráki-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kuti Andrásné (Hozdik Katalin)

1947-ben született Kisvárdán

1966-ban, érettségi után, a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, híradástechnika szak, Műsorközlő ágazatán folytatta tanulmányait. 1969-ben a Martos Flóra Kollégium stúdiójának vezetőjeként megalapította, az akkor vegyészkarral bővült hallgatókkal, a „Martos Stúdiót”. Ezt a kapcsolatot éveken át ápolta. Utolsó tanulmányi évében, a Műszaki Akusztika tanszéken elektroakusztikát, és párhuzamosan az ELTE-n Tarnóczy Tamás professzornál „tér-és teremakusztikát” hallgatott, és ezekből vizsgázott is. 1971-ben, villamosmérnökként, a Videoton székesfehérvári gyárában helyezkedett el, az Akusztikai Laboratórium fejlesztőmérnökeként. 1972-ben tagja lett a HTE Elektroakusztika Szakosztályának, ahol hangdoboz fejlesztéssel kapcsolatos előadásokat tartott. Az általa fejlesztett hangdobozzal elnyerte - több gyártó és import termék között- a Magyar Rádió (Újházy László hangmérnök) szervezésében, a „Hang-hú hangdoboz” minősítést. Bekapcsolódott az akkor tervezés alatt álló székesfehérvári Technika Háza akusztikai követelményeinek kidolgozásába. 1982-től műszaki-kereskedelmi osztályvezető, majd 1989-ben a Videoton Audioteknikai Kft. kereskedelmi igazgatóhelyettese lett. 1990-től, a nyugatnémet Wersi elektronikus orgonagyártó céggel kötött kooperáció kapcsán alakult Orgona Üzletág igazgatója lett. A „Wersi by Videoton” minőségi hangzású orgonák igényes vevőkre találtak. A legnagyobb elismerést két nagy szabadtéri rendezvényen való bemutatkozás jelentette, 1991. májusban Mindszenty bíboros újratemetése, és augusztusban II. János Pál pápa első magyarországi látogatása kapcsán. 1992-ben, a Videoton felszámolásakor, megalapította az Allegro Hangszer Kft-t melyet nyugdíjba vonulásáig, 2013-ig működtetett munkatársaival. Férje, Kuti András gépészmérnök, 50 éve házasok, egy lányuk van. 2019-ben, a Martos Stúdió 50 éves jubileuma, igazi örömmünnepp volt az egykori tagságból résztvevő mintegy 150 fő számára, hogy a Martos Stúdió sokat fejlődve ma is működik.

1974-ben „Kiváló Újjító” elismerést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ladó Judit Mária

1948-ban született Budapesten

1971-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szakon. 1974-ben a BME Gazdaságmérnöki Karon szerzett második diplomát. 1981-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen doktorált. 1994-ben szerezte meg az Okleveles könyvvizsgálói képesítést. Tőzsdei szakvizsgát 1995-ben tett. 2006. évtől adószakértő. 2011-től igazságügyi könyvszakértő. A villamosmérnöki diploma megszerzése után a Ganz Mávagban helyezkedett el, a szervezési, majd rendszerszervezési osztályon dolgozott. Feladata folyamatszervezés, majd a termelési rendszerek számítógépes kialakítása és bevezetése volt. 1981-ben átkerült a Ganz-Mávag Felvonógyárba, ahol üzemgazdasági osztályvezető, majd gazdasági igazgató volt. A Felvonógyár privatizációjakor az 1988-ban távozott a Felvonógyárból. Rövid ideig az Ernst and Young Bonitás Kft.-ben tevékenykedett, mint tanácsadó, majd 1990-ben csatlakozott a KPMG Reviconsult Kft.-hez, ahol elsősorban vagyoneértékelésekben vett részt. 1992-ben menedzserként csatlakozott a Deloitte Könyvvizsgáló és Tanácsadó Kft.-hez, ahol 1997-ben partner lett. A Deloitte Kft.-ben könyvvizsgálóként tevékenykedett egészen 2011-ig, amikor nyugdíjba vonult. Villamosmérnöki háttértudása nagyban segítette az olyan cégek könyvvizsgálatánál, vagyoneértékelésénél, mint az MVM, a Paksi Atomerőmű, a Budapesti Erőmű, a Vértesi Erőmű, Fővárosi Gázművek. 2005-től 2011-ig a Deloitte közép-európai etikai igazgatója volt. 2011 óta saját könyvvizsgáló, szakértői cégében a Hites és Hiteles Kft.-ben folytatja tevékenységét. Rendszeresen oktat számvitelt és könyvvizsgálatot. 2017 óta a Corvinus Egyetem Gazdálkodástudományi Kar címzetes egyetemi docense. 2007-2015. között –két cikluson át– a Magyar Könyvvizsgálói Kamara szakmai alelnöke volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lakatos Lóránt

1948-ban született Budapesten

1971-től 1979-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Automatizálási Tanszékén dolgozott. Részt vett az Automatika, Szabályozástechnika, Digitális technika és Számítógépes folyamatirányítás tantárgyak oktatásában. Részt vett több egyetemi jegyzet és szakkönyv írásában társszerzőként. 1978-ban egyetemi doktori címet szerzett Hálózati kommutációjú félvezetőket tartalmazó villamos hálózatok számítógépes szimulációja témában. Ugyanerről a témáról 1979 februárjában cikke jelent meg az IEEE Transactions (Volume IECI-26) amerikai szakfolyóiratban. A téma kidolgozásában jelentős segítséget kapott dr. Kárpáti Attilától, dr. Magyar Pétertől és dr. Keviczky Lászlótól. 1979-től 1981-ig a Tatabányai Szénbányászati Vállalat Ásványelőkészítési és Vizkezelési Fővállalkozásánál dolgozott villamos tervezőként dr. Wernsdörfer Ferenc irányítása alatt. A rutinszerű tervezési munkák mellett részt vett a szlovákiai slavosovcei papírgyár szennyvíztisztító berendezésének beüzemelésében. 1981-től 1993-ig Debrecenben dolgozott a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat (TITÁSZ) Műszaki Fejlesztési Főosztályán programozóként és fejlesztőmérnökként. Részt vett a Bakó Gyula szakmérnök, feltaláló irányítása alatt készült REMAG kiefeszültségű hálózati feszültség és teljesítmény regisztráló műszercsalád számítógépes kiszolgáló rendszerének software fejlesztésében és a TITÁSZ Szolnoki Üzemigazgatósága központi távjelző rendszere kiszolgáló szoftverének fejlesztésében. 1992-93-ban évfolyamtársának, Dóri Bélának köszönhetően öt hónapig Kölnben dolgozott az EDAG GmbH-nál, autógyártásban használt ponthegeztő robotok hegesztő szerszámainak (Schweisszange) háromdimenziós modelljeit készítette el. 1993-tól 2003-ig a debreceni EXE Kft-ben folytatta a szolnoki távjelző rendszer szoftver fejlesztését és angol műszaki fordítást végzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Laki Éva

1948-ban született Alattyánon

Az 1971-ben kapott oklevélhez a későbbiekben még két kiegészítő diplomát szerzett: mérnök-tanárit és közoktatási vezetőit. Munkaviszonyát ösztöndíjasként a jászberényi Hűtőgépgyárban kezdte fejlesztőmérnökként. A hűtőgép betétmotorok fejlesztési területén dolgozott. 1974-ben a jászberényi erősáramú Szakközépiskola tanára lett. Szaktanári munkájának része volt a tananyagfejlesztés és laborfejlesztés is. 1987-ben az intézmény nevet változtatott: Liska József Erősáramú Szakközépiskola, Gimnázium és Kollégium igazgatója lett. 25 éves igazgatói munkássága alatt a 2012. évi nyugdíjba vonulásáig az iskola képzésének fejlesztésén, a minőség emelésén, az ipari környezet szakember igényének megfelelő szakképzés megvalósításával foglalkozott. Az iskola szorosan együttműködött a minisztérium Szakképzési Főosztályával, a Nemzeti Szakképzési Intézettel, részt vett a Világbanki Szakképzési Programban is, új tananyag kifejlesztésével. Az iskola képzési színvonalát jelzi, hogy a diákjai folyamatosan dobogós, sokszor első helyezést értek el az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen.

Vezetői, pedagógiai munkájáért a Művelődésügyi Minisztérium Kiváló Munkáért kitüntetésben, Belügyminisztériumi Dicséretben, a Pedagógus Szakszervezet Elnökségi dicséretében, a Gépipari Tudományos Egyesület Egyesületi Érem kitüntetésben, Jászberény Város Községi Életmű-díjában, és a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Pedagógiai Díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lángi János

1945-ben született Zámolyon

Mérnöki pályáját a székesfehérvári Videoton Mikroáramkör Fejlesztési Osztályán kezdte 1970-ben. Főleg mikroforrasztásokkal foglalkozott. 1972-ben családi okok miatt lakhelyet és munkahelyet változtatott, a Debreceni Mezőgép Vállalatnál helyezkedett el tervező mérnökként. Szárító és tisztítóberendezések, valamint gépesített magszérűk villamos hálózatát és vezérlését tervezte. Foglalkozott a termények szárítási folyamatának szabályozási lehetőségével a kívánt nedvességtartalom elérése céljából. 1976-ban a vállalat profilváltása miatt visszatért Székesfehérvárra, ismét a Videotonban talált munkahelyet, most a Számítástechnika Gyárban. Feladata: új fejlesztésű készülékek (modemek, videoterminálok, nyomtatók) technológiai előkészítése, gyártásba vitelük koordinálása. Emellett több, a gyár által szervezett továbbképzésen vett részt (8080, Z80 processzorok, értékelemzés, integrált anyag- és adatfeldolgozó rendszerek). A Videoton privatizálása (1993. ápr.) és néhány hónapos munkanélküliség után az oktatásban találta meg a helyét. Móron a Perczel Mór Szakképző Iskola villanyszerelő tanulóit tanította a szakmával kapcsolatos ismeretekre. 1995-ben beiratkozott a BME Természet- és Társadalomtudományi Karának mérnök-tanári szakára, és 1997-ben mérnök-tanári oklevelet szerzett (okl.sz.:3244). 1997-től a székesfehérvári Váci Mihály Szakképző Intézetben tanított mechatronikus tanulóknak elektrotechnikát és elektronikát, gépészmérnöki tanulóknak pedig villamos gépeket. 2005-ben nyugállományba vonult.

Kitüntetései: Kiváló újjító arany fokozat 1982. február 5, Kiváló dolgozó 1988. május 1.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lazarovits György

1947-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karán kapott diplomát 1971-ben. Pályafutását a VBKM Fejlesztési intézetében kezdte, mint hardvertervező. Frekvencijelű információ alapuló ipari mérő és jelfeldolgozó rendszerek tervezése, bemérése és telepítése volt a munkája. Következő munkáit az Eötvös Lóránd Geofizikai Intézetben végezte, mint hardver és firmware fejlesztő. Geofizikai jelfeldolgozó berendezéseket terveztek szeizmikus kutatásokhoz. Gyors, huzalozott aritmetikákkal képfeldolgozó algoritmusokat használva állítottak elő szeizmogramokat akár 5-6000 méter tengeri mélységekben is. A folytatás a Megamicro szövetkezetnél volt, ahol katonai célokra gyors, Fourier transzformációt végző array processzort tervezett, ami elkészült, de alkalmazásra tudtával soha nem került. Később kitérőt tett egy spanyol tulajdonú kaszinóba, ahol rendszermérnök volt és gazdasági, adminisztrációs és beléptető programokat is írt. Érdekes világ volt a kaszinósok élete a szakmai kihívások mellett. A Ganz Villamossági Műveknél dolgozott tovább, ahol asúti közlekedés számítógépes irányításában vett részt. Fő munkája a dél-balatoni vasútvonal automatizálása volt. Állomási vezérléseket írt, sorompók, váltók, közlekedési lámpák vezérlését készítette. Nagyon izgalmas volt, mikor először ment szemben két vonat az általa írt program vezérlésével és kitértek egymás útjából. A rendszer része volt Fonyódon egy, a teljes vonalszakaszt áttekintő nagy vizuális tábla tervezése, amely real-time mutatta az egyes vonatok haladását. Később a budapesti 2-es és 3-as metró vezérlő programján dolgozott az Alstom cég eszközeihez kapcsolódva. Utolsó munkahelye -ahol még most is aktívan dolgozik- egy kis mérnöki iroda. Itt is a közlekedés területén dolgozik. Villamos vezérléseket, akkumulátoros hibrid trolibuszokat, hibrid mozdonyokat, akkumulátoros buszokat készítenek. A fő területe ezekben a CAN kommunikációs rendszer és az akkumulátoros felületei rendszerek szoftverjeinek készítése.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Legény Éva

1948-ban született Budapesten

1971-ben szerezte meg oklevét az egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán, ahol villamosságtan mellett informatikai tanulmányokat is folytatott. 1971-1975 között az MVMT Elektromos Művekben, majd 1975-1979-ig a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben fejlesztőmérnökként tevékenykedett. 1979-1983 között a BME Számítástechnikai Alkalmazási Központjában csoportvezetőként aktívan részt vett az egyetem különböző Tanszékeinek "KK" munkáihoz szükséges fejlesztési és üzemeltetési feladatokban, egyidejűleg biztosította a BME működtetéséhez szükséges alkalmazások üzemeltetését. Ezt követően a banki informatikai IT üzemeltetési területre helyezkedett el. 1983-1989 között a Magyar Külkereskedelmi Bank Rt számítástechnikai osztályvezetőjeként részt vett első banki alkalmazói rendszer és az ehhez szükséges IT infrastruktúra kialakításában és üzemeltetésében. Az itt megszerzett szaktudását 1989-1992 között az Általános Értékforgalmi Bank Rt.-ben informatikai főosztályvezetőként, majd 1992-1998 között a Kereskedelmi és Hitelbank Rt.-ben informatikai ügyvezető igazgatóként kamatoztatta. 1998-tól 2002-ig az IDOM Rt. munkatársaként az ONYF világbanki projektjében az infrastruktúra tervezési és megvalósítási projektet és az alkalmazásfejlesztési projektet vezette külsős tanácsadóként. A világbanki projektek sikeres lezárását követően 2002-ben megalapította saját vállalkozását a Verkom Bt.-t melyen keresztül IT projektvezetési és tanácsadási feladatokat lát el. Legfontosabb megrendelője a Kereskedelmi és Hitel Bank Zrt., ahol a bank GIRO rendszerrel való együttműködését (Payment Controlling rendszer, Banki Készpénzforgalmi Rendszer) fejlesztését vezette, és ezen rendszerek továbbfejlesztési és szupportálási feladataiban a mai napig aktívan részt vesz.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Leporisz György

1945-ben született Budapesten

A Budapesti Piarista Gimnázium elvégzése (1964), két év fizikai munka, katonai szolgálat és egyetemi évek után 1971-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karán. A Számítástechnikai Koordinációs Intézet (SZKI) pályázatát elnyerve 1971-től lett az intézet munkatársa. Az SZKI-ban fejlesztett ESZR R10, R12, R15 számítógépek távadatfeldolgozási eszközeinek HW, SW tervezésében, fejlesztésben irányító feladatokat látott el. Részt vett az ESZR C7 szakmai munkájában. Számos előadás és szakmai cikk készült ezen tevékenységeinek tapasztalatiról. Számítógép hálózati protokollok területén hazai és nemzetközi munkacsoportokban vett részt. Kísérleti digitális átviteltechnikai megoldások kiépítésben és népszerűsítésben: X25, Frame Relay, VSAT, ISDN, ADSL, Kutatói hálózat - mint MATÁV és SZTAKI partner dolgozott. Az IBUSZ országos kiterjedésű helyfoglalási és devizakezelő rendszere, Vezetői Információs és Döntéstámogató Rendszerek pl Comshare, Infor; Adattárházak építése, Önkormányzati Költségvetési rendszerek kialakításában, üzembe állításában tevezési és menedzselési feladatokat látott el. Saját alapítású SZKI Consulting Kft. ügyvezető igazgatójaként 2016-ban fejezte be szakmai tevékenységét.

1986-ban OMFB elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lesku Sándor

1946-ban született Mezőladányban

A Kisvárdai Bessenyei György Gimnáziumban érettségizett 1965-ben. Diplomáját a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán szerezte 1970-ben. Első munkahelye a Csepeli Tervező Intézet volt: 1970-1974, villamos tervező. A tervezési munkák nagyobb hányada a Csepel Művek különböző gyáregységeire irányult, az ott folyó felújítási, korszerűsítési munkákra. De voltak bőven ún. „külső” megrendelők is. 1972-74. között „bedolgoztak” egy NDK-beli tervezővállalatnak is, komplett német nyelvű és NDK szabvány szerinti tervek készítésével. Eközben két ízben tanulmányúton vett részt az NDK-ban. 1974-ben a MÁV-nál helyezkedett el, a Záhonyi Átrakókörzetben. Itt a vasúti nyomtávkülönbség miatti átrakóberendezések –kötőtpályás daruk, ömlesztett áru átrakógépek, mérlegelő- rakodógépek- karbantartási munkáinak szervezése és irányítása volt a feladata, valamint az akkor még jelentős beruházási-fejlesztési munkákban való szakirányú közreműködés. 1983-86 között a Taurus Gumiipari Vállalatnál tevékenykedett a Záhonyi Térségben létesülő beruházásnál: a Szovjetunióból importált gumiiipari alapanyagok –korom, kaucsuk- széles nyomtávú vasúti vagonokból történő kirakása, csomagolása, tárolása, illetve a vállalat gyáregységeibe történő „időzített” továbbítása. Ezen időszakban tanulmányúton vett részt a Szovjetunióban: az alapanyag gyártóknál; valamint az NSZK-ban a technológiai berendezéseket gyártó cégnél. A létesítmény beüzemelése után újból a MÁV-nál helyezkedett el: beruházási és műszaki fejlesztési területen. Közben továbbképezte magát: BME Közlekedésmérnöki Kar, gazdasági mérnöki szak. A vasútnál folyó korszerűsítési és fejlesztési munkák kapcsán szervezte és felügyelte a vasúti mérlegelő berendezések –hagyományos mechanikus, vegyes üzemű ún. hibrid és elektronikus mérlegek- építését, üzemeltetését, karbantartását és hitelesítését. 2006-ban ment nyugaljába.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Listár Gyula

1948-ban született Polgárdiban

A székesfehérvári József Attila Gimnáziumban érettségizett 1966-ban. 1971-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Karának műszer- és szabályozástechnikai szakán. 1979-ben számítógépes elektronikai tervezési és gyártási szakmérnöki oklevelet szerzett. 1974-ig a drezdai ROBOTRON cégnél az R40-es számítógép gyártásánál szervizmérnökként dolgozott. 1977-ig a budapesti VIDEOTON Fejlesztési Intézetnél az R10-es számítógépek hazai és külföldi üzembehelyezését végző szervizmérnökként tevékenykedett. 1979-ig a téglási Hajdúsági Iparművek R10-es számítóközpontjában műszakvezetői feladatokat látott el. Az elektronika és számítástechnika rendkívüli fejlődése a 70-es években világszerte fel lendítette az irodaautomatizálást. A 80-as években hazánkban is megértek a feltételek arra, hogy a fejlődésbe fokozatosan bekapcsolódjunk. A debreceni Hajdú megyei Állami Építőipari Vállalatnál első tevékenysége a könyvelőgépek generációváltását biztosító feladat megoldása volt. Az ASCONA elektromechanikus könyvelőgépeket felváltották a ROBOTRON 1370/72 típusú mikroprocesszoros adatrögzítő és adatfeldolgozó berendezések. Többször részt vett a ROBOTRON Oelsnitzben (NDK) lévő oktatási központjában programozói és üzemeltetői tanfolyamokon. Elkészítette a programozói feladat részletes leírását, valamint az üzemeltetés és a gépjavítás teljeskörű magyar nyelvű dokumentációját is. Többször tartott a Pénzügyminisztérium Továbbképző Intézete megbízásából programozói tanfolyamokat. Munkahelyén létrehozta azt a műszerész részleget, amely alkalmas volt a programozási és gépjavítási feladatok önálló elvégzésére. A rögzített adatok további feldolgozását végző vállalati R10-es számítóközpont tervezésében, felszerelésében és üzemeltetésében is tevékenyen részt vett. 1986-tól a KSH SZÜV Debreceni Számítóközpontjában dolgozott önálló programozóként. Ennek keretében 1988 és 1989 között Münchenben az LCS GmbH-nál az automatizált magasraktári rendszerek és az elektronikus készülékek automatizált gyártását felügyelő CIM rendszerek programozási munkáiban vett részt. 1991 decemberében Budapesten két fővel újjáalakult az 1898 és 1952 között már sikeresen működött Robert Bosch Kft. 1992 márciusában csatlakozott az ekkorra már tucatnyira bővült alapítókhoz. Kezdetben rendszeres ausztriai képzéseken vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lukács György

1947-ben született Budapesten

1971-ben végzett nappali tagozaton a Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán mikro-hullámú ágazaton. Pályáját az Orion Rádiótechnikai Gyárban kezdte mint korábbi társadalmi ösztöndíjasuk. Fejlesztésen, majd mikrohullámú végméréseknél dolgozott.

1974 szeptemberétől a Kandó Kálmán Villamosmérnöki Főiskola Vezetéknélküli Híradástechnikai Intézetében tanársegédként kezdett. 1979-től adjunktus és szakcsoportvezető. 1982-ben a BME VIK Mikrohullámú Tanszékén doktorált „Nagyfrekvenciás nagyteljesítményű erősítők” témában. 1983-tól docens és oktatás-nevelési igazgatóhelyettes. 1989-1990 között oktatás-nevelési főigazgató-helyettes, Ez alatt az idő alatt az egész főiskola új tantervének kidolgozását irányította. 1974-től folyamatosan részt vett illetve vezetett KK munkákat különböző iparvállalatok és a HM Haditechnikai Intézete számára. 1991-től a Híradástechnikai Intézetben műszaki-tudományos igazgatóhelyettes, majd 1998-tól intézetigazgató 13 éven át, 65 éves koráig. 2013-ban nyugdíjba ment, de még három évig dolgozott óraadóként. A 90-es évektől kezdődően foglalkozott elektronikus biztonságtechnikával is, és részt vett több főiskolával együtt az 1993-ban létrehozott biztonságtechnikai mérnökképzés tantervének kidolgozásában. Fontos feladata volt a mikrohullámú, majd később az elektronikus biztonságtechnika laboratórium tervezése, mérési feladatok kidolgozása. Az évek során általa oktatott tantárgyak: Villamosságtan, Nagyfrekvenciás áramkörök- és rendszerek, Analóg áramkörök, Biztonságtechnikai áramkörök- és rendszerek, Híradástechnika, Elméleti villamosságtan. Oktatási tevékenysége mellett a Főiskola, illetve 2010-től Óbudai Egyetem keretében is, és saját cégen keresztül elsősorban az elektronikus- és információvédelemben tevékenykedett. Nagyobb volumenű munkái: A Magyar Telekom (és jogelődje), az OTP, a BÁV a Fővárosi Vízművek, Paksi Atomerőmű területén történtek. A munkák részben fejlesztések, részben auditálási feladatok voltak. Pályája kezdetétől publikált. Elsősorban a Mikrohullámú áramkörök, és a Biztonságtechnika témakörben. Mintegy tíz jegyzetet és könyvet írt. Tagja volt kb. tizenöt évig a Főiskolai Tanácsnak, majd az Óbudai Egyetem szenátusának öt évig. Fontosabb kitüntetések: Kandó kiváló oktatója, Miniszteri dicséret, Kandó emlékgyűrű, Óbudai Egyetem emlékgyűrű. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Madarász László

1947-ben született Budapesten

1971-ben védte meg villamosmérnöki diplomáját a BME Villamosmérnöki Karán, majd mérnök-tanári, szakmérnöki oklevelet is szerzett az egyetemünkön. Egyetemi doktori címét is a BME-n érte el 1980-ban. 1971-ben Kecskeméten, a Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskolán (GAMF) kezdett tanítani (ma a Neumann János Egyetem GAMF Műszaki és Informatikai Kara), s innen ment nyugdíjba is 2013-ban, de még 2020-ban is oktatott levelező tagozaton. A digitális technika, a mikroelektronika, a mikrovezérlők és processzorok alkalmazása volt a fő oktatási területe, számos tantárgyat vezetett be, kidolgozta az elméleti és a gyakorlati tananyagokat, jegyzeteket írt a tantárgyaihoz. Sikeres pályázóként a tudományos kutatómunka anyagi feltételeit is javítani tudta, ipari megbízásokban mérnöki tervezési feladatokat is vállalt. 60 TDK dolgozatot konzultált, 300-nál több végzős hallgatót segített a szakdolgozata elkészítésekor. 80 féleven keresztül tantárgyi tanulmányi versenyt szervezett hallgatóinak. Az Elektrotechnika és Kibernetika Tanszék vezetése mellett főigazgató-helyettesként és főigazgatóként is működött. A GAMF informatikai oktatásának megszületésénél a megalakuló Informatika Tanszék vezetőjeként szervezte meg az oktató csapatot. A főiskola társadalmi életében is szerepet vállalt, 37 éven át volt a Szakszervezeti Bizottság tagja, hat éven át a titkára. A GAMF Közleményei tudományos periodika szerkesztőbizottságának titkára, a GAMF Kiadói Bizottságának elnöke volt. A Főiskolai Irányítástechnikai Oktatásmódszertani Egyesület (FIOM) elnöki tisztségét is betöltötte megalakulásától, 1995-től 2011-ig. Szakírói tevékenysége is jelentős. A Műszaki Könyvkiadó két könyvét adta ki, egyikükért Szerzői Nívódíjban részesült. Hazai szakfolyóiratainkban 480 tanulmánya jelent meg, 137 jegyzetet és tankönyvet írt. Jegyzeteit a GAMF-on kívül több másik oktatási intézményben is ajánlották a hallgatóknak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Major Pál

1947-ben született Debrecenben

A budapesti Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban érettségizett 1966-ban. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, erősáramú szak, automatika ágazatán jeles diplomával végzett 1971-ben, és ugyanott villamosmérnök-matematikus szakmérnöki diplomát szerzett 1976-ban. 1980-ban angol nyelvű államvizsgát tett. 1971-től 1990-ig a Villamosenergiaipari Kutató Intézet (VEIKI) tudományos főmunkatársa. 1985-től 1990-ig a Laxemburgban (Ausztria) működő IIASA ENSZ alkalmazott matematikai intézet külső kutatója. 1990-től 1993-ig az MTA KFKI Mérés és Számítástechnikai Kutató Intézet főmunkatársa, irányítástechnikai rendszerek fejlesztője, projektvezetője. 1993-2007 közt a Budapesti Elektromos Művek műszaki informatikai terület vezetője. 2007-től 2012-ig az ABB Magyarország Kft. informatikai munkatársa, projektvezető. Első munkája a Paksi Atomerőmű életnagyságú kísérleti modell irányítórendszerének fejlesztése, megvalósítása, később, az országos kiemelt nagyberuházások költség és határidő figyelő informatikai rendszerének fejlesztése, kialakítása, üzemeltetése. További munkái elsősorban a villamos energiarendszerek informatikai feladataihoz kapcsolódnak. Nagyfeszültségű villamos hálózatok, az országos alaphálózat és az áramszolgáltatói hálózatok irányítórendszereinek kialakítása, valós idejű számításokat végző informatikai rendszerek fejlesztése, megvalósítása, üzemeltetése. Matematikai kutatások a villamosenergia rendszerek valószínűség-számítási-sztochasztikus elemzése céljából. ELMŰ Rt. teljes műszaki informatikai területének vezetése, hálózatirányító rendszerek, térinformatika, on-line és off-line számítások, alállomási irányítástechnika fejlesztése, megvalósítása, bevezetése, üzemeltetése, később forgalmazása is. Fentiekén túlmenően számos műszaki-tudományos cikk szerzője, konferenciák résztvevője és egyben előadója.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Makó Ibolya

1947-ben született Pestszenterzsébeten

Az egyetemen a Magyar Optikai Művek társadalmi ösztöndíjasa volt. Első munkahelye 1971-től 1989-ig a MOM Konstruktív Főosztály Geodéziai Szerkesztési Osztálya volt. Kezdetben a fejlesztés alatt levő készülékek bevizsgálásában, méréseiben vett részt, majd megismerkedett a digitális rendszerek tervezésével. A nagy pontosságú, rövid mérési idejű Gi-B11 giroteodolit fejlesztése során csapatmunka eredményeként megszületett szolgálati szabadalmuk. Az induló MT-A1 mikrohullámú távmérő elektronikai fejlesztő csoportnak lett tagja, ahol a digitális rendszert működtető programot készítette. Munkakörében a gépkönyvek szerkesztése, műszaki lektorálása is szerepelt. Ezt követően az átszervezéseknek, felszámolásnak köszönhetően 1989-től a MOM Globios Kft-hez, majd 1994-től a G+D Trade Kft-hez került. A MOM Globios Kft-ben folytatódott a MOM termékek fejlesztése, kutatása, tervezése valamint minták kissorozatú gyártása. A G+D Trade Kft. megtartotta a geodéziai profilt, főleg tartozékokat gyártott. Itt a termékek értékesítése területén kapott új feladatokat. 1996-tól a GeoDesy Kft-ben dolgozott, mint gazdasági előadó és titkárságvezető. Ügyvezető váltás és a cégen belüli átszervezések következményeként megszűnt a munkaszerződése 2002-ben. Ezt követően a Compus Kft-ben munkatársként dolgozott. A cég fő profilja informatikai beruházások előkészítése és megvalósítása volt. 2005-ben innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marosfalvi Péter

1947-ben született Budapesten

A mérnöki diploma mellett 1971-ben mérnök-tanári tanári diplomát is szerzett. 1971-ben az Országos Gumiipari Vállalatnál tervezői munkát vállalt. 1973-ban a Villanszerelőipari Vállalatnál helyezkedett el. Kezdetben műszaki előkészítő, majd művezető a BVK PVC III. kiemelt nagyberuházáson. A Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán óraadói állást vállalt. 1978-ban kinevezték a VIV főkonstruktorének. Ettől kezdve kis- és közép- feszültségű kapcsolóberendezések tervezése, gyártmányfejlesztése, gyártása, tipizálása lett a munkája. Feladata a gyártmányfejlesztés műszaki hátterének megteremtése, a berendezések fejlesztési és típusvizsgálati bevizsgáltatása, a vizsgálóintézetekkel való folyamatos együttműködés biztosítása. Rendszeresen részt vett az MSZT hazai és nemzetközi- IEC-szabványosítási munkájában. Amikor a SIEMENS felvásárolta a VIV-et megszüntették az önálló gyártmányfejlesztést. 1991-ben kinevezték a VIV-SIEMENS Tervezési Osztály vezetőjének. 1992-ben kilépett, az ELEKTRO PROFI magánvállalkozás gyártmány menedzsere lett. 1995-től az ELEKTRO PROFI Berendezésgyártó Kft ügyvezető igazgatója, ahol a KIF berendezések tervezése és gyártása a dán LÖGSTRUP céggel kötött sikeres együttműködési szerződés jóvoltából magas műszaki szintre emelkedett. 2003-tól az INFOWARE ZRt üzletág vezetője. 2007-től nyugdíjas, de saját céget alapítva továbbra is együttműködik az INFOWARE ZRt-vel, ahol főmérnöki-főkonstruktori feladatokat végez. Fenntartja a LÖGSTRUP céggel a sikeres együttműködést, amit több hazai és nemzetközi projekt igazolt. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1974 óta tagja. A Magyar Mérnöki Kamara alapító tagja. Nyolc éven keresztül az Elektrotechnikai Szakmai Tagozat elnökségi tagja, az Oktatási Bizottságban képviselte a tagozatot. Több cikke jelent meg a Villamosság és Elektrotechnika folyóiratokban, amelyekben a kapcsolóberendezések melegedési, zárlatbiztossági, ívállósági kérdéseit elemzi. Egyik írását Nívó jutalommal díjazták. Szakmai ismereteit számtalan műszaki rendezvényen tartott előadásában igyekezett továbbadni. Jelenleg a MMK megbízottja az MSZT/MB 826 Kisfeszültségű kapcsoló- és vezérlőberendezések Műszaki Bizottságában. Nívó jutalommal ismerték el egyik írását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Matuka László

1946-ban született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán 1971-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet. Diplomatervére a pályázaton 2. díjat kapott. 1976-ban a Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnökközgazdász oklevelet szerzett. 1993-ban az Arthur D. Little Management Education Institute (USA), Telecommunication Management képzésén vett részt. Első munkahelye a Posta Kísérleti Intézet volt, ahol 8 évig az adatátviteli és mérőberendezések, valamint adatátviteli hálózatok kutatásával/fejlesztésével foglalkozott szoros kapcsolatban a témában érdekelt magyar kutató intézetekkel és vállalatokkal. 1979-től a Posta Vezérigazgatóság Fejlesztéspolitikai osztályán, mint adatátviteli referens, a távlati tervezési és kutatásirányítási területen dolgozott. Részt vett az első magyarországi korszerű digitális átviteltechnikai berendezésekkel és elektronikus központokkal kiépített Telex hálózat létrehozásában. Majd a magyarországi informatikai távközlési igények kielégítésére létesült béreltvonali és csomagkapcsolt hálózatok kiépítésében és fejlesztésében közreműködött. A KGST informatikai/távközlési együttműködést érintő magyarországi tevékenységekben a MATÁV-ot képviselte. Részt vett a távközlés liberalizálásának folyamatában mint MATÁV tárgyalófél. Munkahelyi támogatással szakmai továbbképzésen vett részt Franciaországban és Németországban távközlési és informatikai témákban. Később a Magyar Telekom stratégiai tervezőjeként a vállalat stratégiájának kidolgozásában az informatikát érintő távközlési szolgáltatások részt menedzselte. A stratégiai és az üzleti fejlesztés támogatására a távközlési szolgáltatási versenypiacról és az új technikákról elemzéseket készített. Szakterületéhez tartozóan cikkeket írt szaklapokban. 2005-ben ment nyugdíjba

Kiváló Dolgozó és vezérigazgatói/elnöki elismerést kapott több alkalommal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Máthé György

1946-ban született Nyíregyházán

Első munkahelye a budapesti ELEKTROMOS SZÖVETKEZET volt, ahol villamos tervező mérnökként dolgozott. Tervezője és irányító mérnöke volt több magyarországi, ausztriai, algériai projektnek. 1988-ban a svájci STAEFA CONTROL SYSTEM alakuló magyarországi vegyesvállalatához kapott meghívást a növekvő automatizálási igényekkel kapcsolatos munkák vezetésére, a főmérnöki munkák ellátására, 60 mérnök tevékenységének koordinálására. Az 1992-ben 100%-os svájci tulajdonba került, majd 1996-tól cégfúzió révén Landis-STAEFA Magyarország Kft néven működő cég műszaki igazgatójaként tevékenykedett szakmájában nyugállományba vonulásáig (2004). Szakterülete a komfort- és ipari klímaautomatika-rendszerek tervezése. Legfontosabb projektjei: MATÁV-fejlesztések, Külügyminisztérium, MNB, ORFK, AUDI, Corinthia Hotel, gyógyszergyári fejlesztések (Chinoin, Richter Gedeon. EGIS).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Máthé János

1939-ben született Brüsszelben (Belgium)

1960-ban kezdett műszerészként dolgozni a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Lakihegyi Rádióállomásán. 1963-ban elvégezte a Puskás Tivadar Távközlési Technikumot. A BME elvégzése után oklevelét 1970-ben kapta meg. A Budapesti Távbeszélő Mikró Állomásra helyezték át, ahol a Rádiótelefon csoport vezetője lett. A berendezések szervizelése, karbantartása volt a feladat. 1986-ban a BME Rádióhírközlési szakmérnöki szak mősorszóró ágazatán szakmérnöki oklevelet szerzett (száma 8677). 1987-től a Posta Szabványügyi Központban, majd a Hírközlési Főfelügyeletnél szabványosító mérnökként dolgozott, a Magyar Szabványügyi Hivatallal együttműködve. Feladata volt ágazati, majd nemzetközi szabványok szerkesztése, fordítása, tárgyalása, lektorálása. Szűkebb szakterülete a zavartűrési szabványok voltak.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Melles Árpád

címzetes egyetemi docens

1947-ben született Nemeskén

Mérnöki tevékenységét a veszprémi Bakony Művekben kezdte, mint elektrotechnikai technológus. Fő feladata az akkor indult Zsiguli autóiipari projektben való részvétel. Feladata elsősorban a cég által gyártott autóvillamosági termékek vizsgálata és a vizsgálatokhoz szükséges mérőberendezések fejlesztése volt. Munkája elismeréseként fejlesztési vezetőnek, később elektronikai főkonstruktőrnek nevezték ki. Munkája során együttműködve a BME szakembereivel számos szabadalom társszerzője volt. 1989-ben a németországi Balluff szenzortechnikai cég megkeresésére magyarországi vegyesvállalatot hozott létre, ahol nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Feladata a cég alapításán és létrehozásán kívül kiterjedt a komplett cégirányításra, épület és technológiai beruházások irányítására, különös tekintettel a szükséges mérés-technikai és konstrukciós fejlesztésekre. Eredményes munkásságát ezen a területen is több szabadalom igazolja. A Balluff cég veszprémi felépítésének feladata mellett aktívan részt vett a Veszprém városi iparfejlesztésben, további cégek betelepülésének segítésében. Szoros kapcsolatokat ápolt a veszprémi Pannon Egyetemmel, ahol vendég előadóként működött közre és 2009-ben címzetes egyetemi docens kinevezést kapott. A németországi anyacég a Balluff GmbH a magyarországi sikerek alapján 1995-ben megbízta a kínai leányvállalatánál felügyelőbizottsági tagsággal, fő feladattal a kínai beruházások irányításával. Ez a feladat nyugdíjba vonulás után napjainkig tart.

Munkássága elismeréseként Veszprém város 2001-ben Polinszky díjjal tüntette ki. Ugyancsak birtokosa a város Pro Meritis elismerésének.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Mersich Ivánné dr.

1948-ban született Budapesten

1971-1976-ig a Ganz Villamossági Művekben kutató mérnökként dolgozott, ahol a villamos-gépek és készülékek számítógépes tervezésének aktív részese volt. 1971-től a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán óraadóként a Villamosgépek és Villamos mérés technika tárgyat oktatta. 1976-ban a „Turbógenerátor forgórész helyi melegedésének számításelmélete” szabadalom egyik előkészítője és kidolgozója volt. 1976-ban áthelyezéssel került a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolára. A szabadalom készítése és fejlesztése érdekében azonban 1976-1978 között a Villamos Ipari Kutatóintézet másodállású kutatómérnökeként tevékenykedett. 1976-tól a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola, a Budapesti Műszaki Főiskola majd az Óbudai Egyetem oktatójaként több tárgyat oktatott –elsősorban a Villamosgépek, Villamos mérés technika és Vezérlés technika területén-, illetve e tárgyak tárgyfelelőse is volt. Az évek során több jegyzet és könyv elkészítésében részt vett. 1985-ben a Mikroprocesszorok elterjedésével mérnök-továbbképzésen tanította a Mikroprocesszor technika című tárgyat, amihez jegyzetet és mérési útmutatót is készített. 1987-ben a Budapest Műszaki Egyetem, Villamosmérnöki Karán megvédte Elektronikus áramkörök című doktori disszertációját. 1991-ben az Ipari Minisztérium megbízásából jármű elektronikai szakképzést előkészítő team tagjaként az Alkalmazott számítástechnika tantárgyat dolgozta ki, amelynek később tárgyfelelőse és oktatója lett a Csonka János Szakközépiskolában másodállásban. 2005-2015 között az Automatika Intézet oktatási igazgatóhelyetteseként az Intézet szervezési feladatait is ellátta (tanterv készítés, akkreditálás, elsősök tájékoztatása, szakirány és modul választás stb). 2015-től óraadóként Mérés technikát és Programozható irányításokat tanít. Részt vett az egyetem EFOP-3.4.3-16-2016-00023 kódszámú „Az Óbudai Egyetem komplex intézményfejlesztései a felsőfokú oktatás minőségének és hozzáférhetőségének együttes javítása érdekében” című projektben.

1984-ben a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló munkáért kitüntetésben részesítette, 1991-ben a Kandó Kiváló Oktatója dicséretet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mikóné Hercz Erzsébet

1947-ben született Túrkevén

1966-ban érettségizett a Corvin Mátyás Gimnázium és Elektronikai Műszerész Szakközépiskolában Budapesten. Még ugyanebben az évben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar műszaki tanári szak nappali tagozatára, ahonnan 1-6. félév tartamára kihelyezték a Kandó Kálmán Felsőfokú Híradás és Műszeripari Technikum híradásipari szakára, ahol a tanulmányi követelményeknek a Gyengeáramú Kar műszer-automatika szakon a főiskolai tanterv alapján tett eleget, és a híradás és műszeripari szakon üzemmérnöki képesítést szerzett. Így a BME Villamosmérnöki Karon előírt tanulmányait 1966/67.tanév I.félévétől az 1970/71.tanév II.félévének végéig terjedő időben végezte és 1971-ben műszaki tanári oklevelet szerzett. Még ugyanebben az évben kezdett tanítani Budapesten az Egressy Gábor Finommechanikai és Műszeripari Szakközépiskolában, és ugyanonnan vagyis a Budapesti Műszaki Szakképző Centrum Egressy Gábor Két Tanítási Nyelvű Technikumból vonult nyugdíjba 41 tanítási év után 2012-ben. Időközben 2010-12. tanévben félállásban megosztva tanított az Egressy Gábor Középiskola és a Szily Kálmán Műszaki Szakgimnázium, Szakiskola és Kollégiumban.

2006-ban Budapest Főváros Közgyűlése Oktatási Bizottsága Pro Educatione kitüntetéssel ismerte el a főváros oktatási-nevelési eredményei eléréséhez hozzájáruló kiemelkedő teljesítményét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét.

Molnár János

1946-ban született Magyarkeszin

Az első munkahelye: Híradótechnikai Vállalat, ahol fejlesztőmérnökként rövid- és ultrarövid hullámú antennák tervezésével, fejlesztésével és gyártás előkészítéssel foglalkozott. Az Erőmű és Hálózattervező Vállalatnál, 1973-tól kapcsolódott be a Paksi Atomerőmű tervezési folyamatába. Nukleáris biztonságtechnikai és sugárvédelmi mérőrendszerek tervezése, telepítése és a mérési adatok feldolgozása tartozott a feladatai közé. Ezen időben szerzett atomerőmű szakmérnöki diplomát. Lehetősége volt arra, hogy a Novovoronyezsi Atomerőműben bővítsé ismereteit és gyakorlati példákat tanulmányozzon. A hatékonyabb szakmai fejlődése érdekében, 1976-tól a Központi Fizikai Kutató Intézetben dolgozott. A nukleáris berendezések biztonsági rendszereinek felügyelete, környezeti sugárterhelési, valamint személyi dozimetriai mérések és azok kiértékelése tartozott a tevékenységi köréhez. Az oktatási területre történt váltása 1985-ben történt. A Trefort Ágoston Kéttannyelvű Szakközépiskolában elektronikai, számítástechnikai majd informatikai területeken folytatta szakoktatói tevékenységét. Vezetőtanár, gyakorlati oktatásvezető, műszaki igazgatóhelyettes majd igazgatóként irányította a közoktatási és szakképzési programokat. Ezen idő alatt szerzett mérnök-tanári, Euro-mérnök-tanári, közoktatási vezető diplomákat. Az igazgatói megbízás lejárta után a Nemzeti Szakképzési Intézetben az Innovációs Metodikai és Cégszolgálati Központot vezette, a kutatási, fejlesztési, szolgáltatási tevékenységeket irányította. A nyugdíjazás feltételeit elérve, 2007-ben nyugdíjba vonult. Az oktatási tevékenységet nem szakította meg. Középiskolában és a Semmelweis Egyetemen informatikai ismereteket oktat. A legújabb, NAT 2020-ban bevezetett, Digitális kultúra tantárgy oktatásának gyakorlati megvalósításában közreműködik a Budapesti Ward Mária Iskolában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy András

1948-ban született Nyíregyházán

Végzés után a Videoton Számítástechnikai Gyárában bemérőként, majd művezetőként dolgozott. A számítógép rendszerek bemérésének, installálásának irányítása, betanítása mellett besegített a munkák elvégzésébe is. 1978-tól a gyáregység műszaki osztályán csoportvezetőként a rendszerek, perifériák gyártásba vitele, gyártási és bemérési technológiák készítése lett a feladata. 1983 – 1988-ig a Műszaki Osztály osztályvezetőjeként számítógép rendszerek, perifériák gyártásba vitelének, gyártási dokumentációk, gyártási és bemérési technológiák készítésének, célműszer gyártásnak, a gyártási folyamatok normázásának irányítását végezte. Fejlesztési feladatokban is részt vett. Pl. A periféria vezérlők DTL-ről TTL-re való áttervezése, mágnesszalag egységek illesztése VT20-hoz és PC-hez. 1989-től a Videoton Computer Leányvállalatnál területi igazgatóként a Videoton számítástechnikai termékei értékesítésének, szervizelésének, felhasználói szoftverek fejlesztésének, és több rendszeren bérfeldolgozás irányításával foglalkozott a leányvállalat 1991-es felszámolásáig. 1991-1993-ig a Bull Magyar Francia Informatikai Kft. majd Bull Hungary-nél mérnök-kereskedő munkakörben a Bull termékeire alapozott komplex alkalmazások értékesítése, ajánlatok és szerződések készítése volt a feladata. 1994-től 2010 augusztusában történt nyugdíjba vonulásáig az OTP Bank Rt.-nél dolgozott ellenőrzési területen. Közben 1997-ben közgazdasági szakokleveles mérnök oklevelet szerzett a PFSZ-en. Először számítástechnikai szakrevizor munkakörben, majd 1995-2007 között a Vezetői Ellenőrzési Igazgatóságon az Üzemeltetés Ellenőrzési Osztály osztályvezetőjeként, ahol az OTP Bankban és a csoporttagoknál üzemelő informatikai rendszerek szabályszerű működtetésének, megbízhatóságának vizsgálatait irányította és végezte. Az informatikai fejlesztési projektek folyamatának és végtermékének ellenőrzése, utasítások véleményezése, éves vizsgálati programokhoz javaslatok készítése is a feladatai között szerepelt. Később ezeket a feladatokat először belső ellenőrzési adatelemzési szakértő, majd belső ellenőrzési elemzési senior manager beosztásban végezte.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Géza

1946-ban született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a Kossuth Lajos Általános Gépipari Technikumban végezte, ahol 1964-ben kitűnő eredménnyel technikai oklevelet szerzett. Ugyanebben az évben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szakra ahol 1971-ben jeles diplomával végzett. Ezt követően a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán a Villamos Gépek Tanszéken helyezkedett el, majd a főiskola átszervezését követően az Erősáramú Automatika Berendezések Intézet Vezérléstechnikai szakcsoportjába került adjunktusi beosztásban. Itt az alábbiakat végezte. Előadások tartása valamint laboratóriumi gyakorlatok vezetése a Villamos mérés technika c. tárgyból, valamint ugyan ezen tárgy laboratóriumi gyakorlatainak fejlesztése, új mérések kidolgozása. Társ szerzője a Villamos Mérés technika III. c. főiskolai jegyzetnek. Ezen kívül KK munkák végzése, lektorként való közreműködés főiskolai jegyzet kiadásánál. 1979-ben a hallgatók által megszavazott legjobb patronáló tanári elismerésben részesült. 1988-ban meghívásos alapon 1 hónapot töltött Belgiumban a Leuveni Egyetem villamosmérnöki fakultásán, ahol az un. Image processing témakört tanulmányozta. 1992-ben a Ganz Villamossági Művek – az akkori Ganz Ansaldo- Lövőház utcai telephelyére a Különleges Vizsgálatok Osztályra majd a gyár vidékre költöztetése után Tápiószelére került, ahol tevékenysége kettős. Egyrészt a gyár kalibráló laboratóriuma vezetőjeként a mérőeszközök kalibrálásában való aktív közreműködés, használati etalonok hitelesíttetése, kalibrálási utasítások kidolgozása, másrészt mint próbatermi mérnök nagyteljesítményű transzformátorok, villamos forgógépek, generátorok akusztikus mérése (zajszintmérés), ezen mérések angol nyelvű jegyzőkönyveinek elkészítése. A zajmérés eszköze Brüel-Kjaer zajszintmérő és Hewlett- Packard analízátor összekapcsolva. Az akkori tulajdonostól az indiai CG Electric Systems Hungary Zrt-től 2011-ben ment nyugdíjba.

Legfontosabb kitüntetése: 1978-ban legjobb patronáló tanári elismerés.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy László

1947-ben született Kiskundorozsmán

Mivel társadalmi ösztöndíjas volt, első munkahelye a Kábelgyár volt. Itt a gyártással kapcsolatos fejlesztési feladatokon dolgozott. 1974-ben került a Távközlési Kutató Intézetbe, ahol mikrohullámú eszközök és berendezések fejlesztésével foglalkozott. 1979-ben középfokú angol nyelvizsgát tett. 1984-86 között rádió hírközlési szakmérnöki diplomát szerzett. 1987-ben a „Milliméteres hullámú, fóliabetétes szűrők tervezése és gyártástechnológiai kérdései” munkájáért műszaki doktori fokozatot kapott a BME Villamosmérnöki Karán. Szép emlékeket őriz a TKI-ban eltöltött évekről, amelyek a szakmai fejlődésében is meghatározó szerepet tölthettek be. Munkája során fél éves indiai kiküldetésben is részt vett. 1991-ig dolgozott a TKI-ban, ahol tudományos főmunkatárs besorolást ért el. További útja az Antenna Hungária Rt-ban folytatódott. Az ott eltöltött 18 év során foglalkozott a Duna TV műholdas sugárzásának bevezetésével, műholdas földi állomások létesítésével. Később részt vett a digitális műholdas és földi műsorszórás bevezetésében. Szakmai munkáját elismerték, a külföldi partner meghívására részt vett a Hot Bird 3 műhold fel-lövésén is. Az Antenna Hungária képviselőjeként részt vett az MSZT Hírközlési bizottságának munkájában. Dolgozott az ITU 4b szakmai bizottságában és a HTE Adástechnikai szakosztályban. Nyugdíjba vonulása után óraadó tanárként vállalt munkát a Szily Kálmán Szakközépiskolában. Főként gyakorlati oktatást, áramkörök építését vezette. Az érdeklődő diákokkal különleges kísérleteket és méréseket végeztek. Az aktív tanulók közül néhányan a mai napig tartják a kapcsolatot a tanár úrral. Mai napig tervez és épít különböző áramköröket, erősítőket. A Rádióvilág Kft. „Rádiótechnika” újságjában gyakran megjelennek írásai.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Zsolt

1946-ban született Debrecenben

1971-től a Kelet-Magyarországi Tervező Vállalat villamostervező gyakornoka, majd 1974-től önálló tervező mérnökként épületek, lakótelepek, ipari, egészségügyi létesítmények villamos hálózat tervezése területen csoportvezető, szak-főmérnök munkakörökben dolgozott. Tervezői, szakértői jogosultsága épületvillamos és energetikai hálózatok, valamint solar kis erőművek tervezésére szól. Munkája elismeréseként Kiváló Dolgozó, Építőipar Kiváló Dolgozó kitüntetésekben részesült. 1991-től saját BT, Kft. vállalkozásban többnyire kórháztervezési munkákban vett részt a Debreceni Orvostudományi Egyetem klinikáinak rekonstrukciója, fejlesztése munkáiban villamos vezető tervezőként dolgozott nyugdíjazásáig. Fő feladata, szakterülete a gyorsított elektronok sugárzása egészségügyi alkalmazása diagnosztikai, besugárzási, gyógyítási alkalmazások és oktatás elektromos műszaki feltételeinek megteremtése, biztosítása volt. 1971-től a MEE Hajdu-Bihar megyei szervezetének tagja. 1990-ben a Mérnöki Kamara megyei szervezetének alapító tagja és azóta megyei alelnökként tevékenykedik a mérnök társadalom elismerése, a fiatalok szakmai beilleszkedése érdekében. Nagy Zsolt nyugdíjas elektromérnök egyéni vállalkozó ma is villamos tervezőként dolgozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagyné Takács Judit

1948-ban született Szombathelyen

A szombathelyi Kanizsai Dorottya Leánygimnáziumban érettségizett 1966-ban. Ugyanabban az évben kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán, ahol híradástechnika szakon, mikrohullámú ágazaton diplomázott 1971-ben. Friss diplomásként Székesfehérváron, a VIDEOTON Rádiógyárában fejlesztőmérnökként dolgozott, ahol két haditechnikai terméket fejlesztett, majd a gyártásba kísérésüket vezette. Második gyermekének születése után szakmai tudásának gyarapítása céljából a BME Villamosmérnöki Karán szervező szakmérnök képzésbe kapcsolódott be. Az itt szerzett ismereteit új munkakörben és új beosztásban tudta kamatoztatni, irodavezetővé majd osztályvezetővé nevezték ki a Rádiógyár Fejlesztési Főmérnökségén. A 80-as években a VIDEOTON Számítástechnikai Gyárában új technológiai eljárások bevezetésének előkészítésében vett részt. Munkája mellett a kor akkori kihívásainak megfelelően idegen nyelv ismeretének erősítésére hangsúlyt fektetett, és pár éven belül angol majd német nyelvvizsgát tett. A VIDEOTON privatizációja után másfajta kihívások felé fordult, PC felhasználói programokat oktatott, és nyelvismeretét felhasználva szakmai anyagokat fordított. Szakmai továbbképzését is tovább folytatta, kereskedelmi menedzseri oklevelet szerzett. A Köfém privatizációját követően néhány évre az ALCOA-Köfémnél helyezkedett el beszerzési projektvezetőként. Egy újabb munkahelyváltással a privatizált Budapesti Erőmű ZRt.-ben kezdett technológia elemzési munkakörben dolgozni, majd később ugyanott beszerzési vezetőként beszerzések teljeskörű lebonyolítását irányította. Ezt követően új feladatkört kapott, szakmai vezetőként a Budapesti Erőmű Zrt. működési folyamatainak tulajdonosi igények alapján történő revíziója és átalakításuk támogatása volt az utolsó szakmai kihívása 2011-ben történt nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagyvári Zsuzsanna

1948-ban született Budapesten

1948-ban született Budapesten. Gimnáziumi tanulmányai után 1966-ban felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol a híradástechnika szakon 1971-ben diplomázott. Férjével ekkor az Egyesült Izzólámpa Villamossági Részvénytársaság Elektroncsőgyár Kaposvári Gyárában kezdett dolgozni, ahol különböző munkaterületeket látott el (műszaki előkészítés, minőség ellenőrzés), amiben megszakítást csak gyermekei születése jelentett. 1983-ban váltott munkahelyet, a Kaposvári Tanítóképző Főiskolán előbb műszaki tanácsadó, majd műszaki osztályvezető kinevezést kapott karbantartási, beruházási, energetikai feladatok koordinálásának ellátására. A felsőoktatási átalakítások után a Kaposvári Egyetem Gazdasági Főigazgatóságán folytatta munkáját 2009-ig. Fiai családi példát követve műszaki felsőfokú végzettséggel jelenleg is műszaki pályán dolgoznak. 2009 óta nyugdíjasként a család és a kert került előtérbe.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nádasi András János

1946-ban született Budapesten

A Piarista Gimnáziumban érettségizett 1965-ben, a Budapesti Műszaki Egyetemen diplomázott. 1977-ben az Indiana Egyetemen „Instructional Systems Design & Technology” tanulmányokat folytat, 9 hónapig USA-beli és nyugat-Európai egyetemeken, UNESCO ösztöndíjas kutató. A Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetemen 1999-ben szerzett Educational Technology PhD fokozatot. 1970-től a Fővárosi Pedagógiai Intézetben oktatástechnikai továbbképzési felügyelő. 1973-ban BME-OOK tudományos ösztöndíjas, majd 1991-ig, az UNESCO-UNDP támogatásával alapított Országos Oktatástechnikai Központ munkatársa, oktatásfejlesztési főosztály-vezető. A hazai rendszerszemléletű taneszköz fejlesztés, az oktatástechnológiai szak-, és tanártovábbképzés programjának egyik kidolgozója. 1991-2003-ig az ELTE TTK oktatója, a Multimédia Labor tud. munkatársa, tudománytörténeti CD-ROM-ok szerkesztője. 1999-2002-ig a BME Mérnök-tanári Doktori Iskola docense. 2003-2010-ig OPKM főoszt. vez., az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetben tud. főigazgató-helyettes. 2005-2013-ig az Eszterházy Károly Egyetem Média-informatika Intézetének docense. Kutatási területe, tantárgyai: oktatástechnológia, taneszköz történet, Instructional Design, Research & Development. Kutatóként, projektvezetőként munkatársaival több kötetet, jegyzetet és elektronikus tananyagot szerkesztett, közel 200 önálló szakcikket írt. Szakmai közlétele: Oktatástechnológiai Tudományos Tanács, MM Pedagógiai Szakbizottság (1979-1989), az OMIKK AV Közlemények, ill. 2005 óta a Könyv és nevelés folyóirat szerkesztőbizottsági tagja. ICEM magyar képviselő (1985-1991), Nemzeti Távközpont Tanács (1993-1996), HunDidac Szövetség alapító, főtitkár (1992-2010), Országos Köznevelési Tanács, TTB elnök (2001-2013), MTA köztestületi tag.

Oktató, kutató és tudományszervező munkásságának elismerései: Eötvös József emlékérem, Kiss Árpád díj, Nemzetközi Taneszköz Tanács tiszteletbeli tagság, OTDK Tudással Magyarországotért Emlékplakett, Agraria Média Díj.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét

Nádasi Péter

1946-ban született Budapesten

Az egyetemi felvételi után, egy éves sorkatonai szolgálat következett, majd a Villamoskar híradástechnika szakon kezdett tanulmányok. Néhány év elteltével „népgazdasági érdekből” átirányították az erősáramú szakra, itt védte meg digitális technikai témában diplomáját 1971-ben az Automatizálási Tanszéken. Első munkahelye a VERTESZ volt, ahol fejlesztőként eróművi automatizált mérés technikával foglalkozott. Két év után egyéni elképzelésként kifejlesztette az integrált áramkörök/erősáramú félvezetős vezérlésű világítás technikát, mely az akkori vállalkezési lehetőségek és anyagihiány közepette nem volt egyszerű. Ezeket a berendezéseket sok éven át alkalmazták a Magyar Televízió, a színházi világ, a reklámszakma, a külföldi és hazai kiállítások, és a Sportcsarnok rendezvényei. Közben elvégezte a 'Digitális rendszertechnika tervezés' szakmérnöki szakot. Ezután 12 évig a VILATI-ban volt vezető tervező. Ő tervezte az első automatikus üzemanyagöltőt, melyet hazai és külföldi közlekedési vállalatok alkalmaztak, továbbá a -40C fokban működő robbanásbiztos automatikus magasraktár vezérlését. A privatizáció 1989-ben ezt a világot is átszervezte, ezután a POSTABANK biztonságtechnikai részvénytársaságában főosztályvezetőként végül technikai vezérigazgató-helyettesként dolgozott. Megoldották országosan a vagyonvédelmi és technikai távfelügyeleti kommunikációt, speciális bankbiztonsági feladatokat. A robbanásbiztos infra mozgásérzékelő kifejlesztéséért szakmai díjat kapott. Majd, mint a Mérnöki Kamara tagja az EC. HARRIS angol beruházási tanácsadó cégnél részt vett tervezési és műszaki konzulensi feladatokban (West-End, Material Center, Megapark, Vodafone). Főtervezőként részt vett a Ferencvárosi Térfigyelő Rendszer létesítésében. 2005 óta tervező cégében autópálya építéshez szükséges mobil betongyárak, lakóparkok, társasházak villamos és tűzjelző tervezésével foglalkozik, többek között a Budai Vár rekonstrukciójában ma is részt vesz, ahol a Szentháromság téri Villamoskari kollégium funkció változtatására is sor kerül. Pályafutása során elkerülték a párt és egyéb társadalmi szervek, igyekezett a szakmából megélni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nánai György

1946-ban született Budapesten

1965-ben a moszkvai Rádió-TV Technikum elvégzése után felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakára, amelyet műsorszóró ágazaton 1971-ben jó /4/ eredménnyel elvégzett. Diplomaterve SECAM dekóder tervezése volt, Dr. Ferenczy Pál vezetésével. 1979-1980-ban a BME Villamosmérnöki Kar szakmérnöki képzése keretében digitális elektronika szakmérnöki oklevelet szerzett. 1990-1993 között a BME Mérnöktovábbképző Intézet képzéseiben vett részt: processzorok programozása assembly nyelven, földi mobil kommunikációs rendszerek, adatgyűjtés és értékelés PC-n. 1971-2003 közt a BM Rádióellenőrző Szolgálat, illetve a jogutód Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Rádiókommunikáció Ellenőrzés szakterületén dolgozott folyamatosan 32 évet, melynek során először szervizmérnök-műszaki karbantartóként a rádiós ellenőrző rendszerek üzemfenntartása, új rendszerek telepítése, rekonstrukciós munkálatok végzése, és az üzemeltető állomány szakmai továbbképzése volt a feladata. 1976-1979 között tartós külképviseleti kiküldetést teljesített Prágában, ahol nemzetközi rádiós együttműködés keretében végzett K+F, valamint rekonstrukciós munkák műszaki tartalmának koordinálása volt a feladata. Hazatérése után a digitális rádióellenőrző-vezérlő rendszerek fejlesztése, a fejlesztések és rekonstrukciós munkálatok irányítása, új rendszerek kutatása, tervezése, telepítése, üzembehelyezése, szakmai továbbképzések szervezése volt a feladata főosztályvezetői minőségben. 2003-ban, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatnál eltöltött 32 év szolgálat után nyugállományba vonult. 2003-2010 közt, nyugállományba helyezése után a Külügyminisztérium Biztonsági, Informatikai és Távközlési Főosztályán a minisztérium és a külképviseletek érzékeny számítógépeinek Infosec kompromittáló kisugárzás elleni (TEMPEST) védelem tervezése, a telepítések akkreditálási folyamatának intézése, ellenőrzése volt a feladata.

Szakmai munkáját a szolgálati feladatok kiemelkedő teljesítéséért több ízben oklevéllel, illetve a Nemzetbiztonságért Emlékplakettel miniszteri szinten ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Károly

1946-ban született Budapesten

1971 és 1980 között a Magyar Tudományos Akadémia Műszaki Fizikai Kutató Intézetében egyedi tudományos, laboratóriumi, fizikai kutatásban használatos, elektronikus mérő és szabályozó berendezéseket, műszereket tervezett és kivitelezett. Számos szabadalmazott megoldás kifejlesztésében is részt vett. 1980-ban a Max Planck Institute für Radioastronomie (Bonn, Németország)-ban egy rádióteleszkóp helyzet-kijelző egységét fejlesztette. 1981 és 1989 között a Garrett Manufacturing Limited (Toronto, Canada) mikroelektronikai csoportjában hibrid vékony- és vastagréteg technológiájú aerospace-alkalmazású mikro-áramkört alkatrészek tervezésével foglalkozott. 1987 és 1991 között haemodialysis berendezés fejlesztésére felállított High-Med Engineering Ltd. vállalat alapítója, főmérnöke és elnöke volt. 1992 és 1995 között a Scantech Engineering Limited főmérnöke volt, ahol nagysebességű nyomdagépek elektronikájának fejlesztését irányította. 1995 és 2003 között az Image Processing Systems Inc. (később IPS Automation, majd Photon Dynamics Limited Canada) Mérnökcsoportját vezette, ahol kép-adat-feldolgozáson alapuló ipari berendezések tervezésével, gyártásával, és értékesítésével foglalkozott, melyeket világszerte alkalmaztak az elektronsugár-képcsövek (CRT) gyártásában és jármű-üvegek minőségének ellenőrzésében. Mérnöki pályája során 10 szabadalmi bejelentésben vett részt. 2009 és 2012 között a Scientists in School szervezet körében félnapos tudományos (fizika) laboratóriumi "hands-on" gyakorlati előadásokat tartott és vezetett 12-13 éveseknek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Németh Mária

1947-ben született Becsehelyen

Mérnöki tevékenységét a veszprémi Bakony Művekben kezdte, mint elektrotechnikai konstruktőr. Fő feladata az akkor indult Zsiguli autóiipari projektben való részvétel. Feladata volt az olasz licenc alapján gyártott autóvillamosági termékek konstrukciós honosítása, a dokumentációk elkészítése és módosítása a rendelkezésre álló technológia számára. Különösen jelentős eredményeket ért el az autó ablaktörlő rendszerének fejlesztése, valamint a vizsgálati módszerek kidolgozása során. Jelentős tevékenysége volt a Suzuki számára készült ablaktörlő motor kifejlesztése.

Munkássága elismeréseként többszöri kiváló dolgozó kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ollé Kálmán

1947-ben született Budapesten

1971-től másfél évig tudományos segédmunkatárs volt a Távközlési Kutató Intézetben. Feladata a TKI-ban tervezett parabola- és tölcserantennák bemérése volt. Ezek a Magyarországon tervezett és gyártott, a szocialista országokban használt mikrohullámú távközlési láncok elemei voltak. 1973-tól a Videoton Fejlesztési Intézet fejlesztője volt. Itt először a francia tervezésű Mitra 15 számítógép folyamatillesztő perifériáinak gyártásba vitelében vett részt. Ez a számítógép volt az ESZR legkisebb eleme (R10). 1975-től egy mikroprocesszorra alapozott adatgyűjtő és folyamatirányító mikroszámítógép fejlesztésében vett részt (RPT). Ez volt talán a legsikeresebb a Videoton Számítástechnikai Gyár saját fejlesztésű termékei között. 1982-ben átlépett a Videoton Oktatás osztályára. Itt a feladata a Videoton által gyártott készülékek és berendezések működésének, karbantartásának és szervizelésének oktatása volt a gyártó és a felhasználók szakembereinek. 1991-től a Matáv Oktatási osztályán dolgozott. Itt először a svéd Ericsson által gyártott AXE 10 telefonközponttra vonatkozó gyári tanfolyamokon vett részt, majd a tanfolyamok magyarításában, beleértve a tananyag magyarra fordítását. A Matáv magyar nyelvű AXE tanfolyamain a Matáv szakemberei mellett más magyarországi szolgáltatók technikusai és rendszermérnökei is részt vettek (EPT, Westel stb.), sőt a tanfolyam Ericsson általi auditálás után még az Ericsson Magyarország Rt. is küldött hallgatókat. 2003 és 2007 között a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban tanított szakmai tantárgyakat.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ölbei Gyula

1946-ban született Budapesten

Az egyetemi vizsgái letétele után 1969 szeptemberétől a Távközlési Kutató Intézetben kezdett el dolgozni, mint tudományos munkatárs. A diplomáját 1970-ben védte meg. A TKI-ban különböző távközlési berendezések áramköreinek szerkesztésével (szovjet DRUZSBA hálózat), nyomtatott áramköreinek megtervezésével foglalkozott. 1972-ben megkeresték a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézetből (KERMI), ahol diákévei alatt nyaranta többször is dolgozott, hogy a Híradástechnikai Osztályon vállaljon munkát, mint Önálló irányító mérnök. Feladata volt a hazai kereskedelmi forgalomba kerülő szórakoztató elektronikai készülékek itthoni használatnak megfelelőségi vizsgálata. Így először találkozott az új import és magyar gyártású termékekkel. (Sony, Grundig, Panasonic, Orion, Videoton hi-fi-k, videók, kamerák, színes tv-k, Sterling). A KERMI-s éve alatt közérdekű médiában jelentek meg a fogyasztók tájékoztatását szolgáló írások, rádiós nyilatkozatok. A Kereskedelmi Főiskola részére szakirányú tankönyvet írt. 1980-ban felvették a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnökközgazdász szakára, melyet 1982-ben sikeresen elvégzett. 1986-ban doktori értekezést készített, melyet még ez évben meg is védett és doktori címet szerzett. 1990-ben a BNV-n találkozott az Orion gyár fejlesztési főmérnökével, aki az akkor Magyarországon megjelenő Samsung televízió gyár igazgatója volt és felvetette, hogy elvállalná-e a Samsung termékek javítását szolgáló országos szervizhálózat megszervezését. Ezt a kérést örömmel teljesítette és közel négy hónap alatt a szervizhálózat létrejött. Szervizmenedzseri minőségben 1992-ig dolgozott a Vállalatnál. Ekkor ismét a KERMI ajánlott új kihívást, munkalehetőséget a Műszaki Fejlesztési Osztály vezetésére. Feladata volt az Intézet műszerállományának felügyelete, így az aktuális hitelesítések nyilvántartása, a műszerpark bővítése, új műszerek beszerzése és az esetleges meghibásodások javításának lebonyolítása. Képviselte az Intézetet a Minisztérium által kiírt műszerbeszerzésre vonatkozó pályázatok pozitív elérése érdekében. 1995-ben a KERMI átszervezésre került és egy része a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőségbe olvadt. Ő is ott folytatta tevékenységét 2003-ig, nyugállományba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pap Árpád Ferenc

1947-ben született Budapesten

Diplomáját 1971-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán. Tanulmányai eredményeinek köszönhetően minden évben Népköztársasági ösztöndíjat nyert el, majd kitüntetéses oklevelet kapott. „Mintavételező rendszerek analízise-szintézise digitális számítógéppel” című diplomatervét a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület (MATE) oklevéllel és pályadíjjal tüntette ki. Angol és orosz nyelvekből nyelvvizsgát tett. Végzés után a BME Közlekedésmérnöki Karán működő MTA Közlekedéstudományi Munkaközösségén belül végzett kutatómunkát a közlekedési informatika területén. A Közlekedési Informatika szak hallgatóit oktatta, és diplomaterv konzulensként, államvizsga tagként is részt vett a képzésben. Számos egyetemi jegyzet, könyv társszerzője és szerzője volt, publikációi több nyelven jelentek meg. Az egyetemi munka mellett a Kandó Kálmán Főiskolán is oktatott. 1976-ban egyetemi doktori címet szerzett „summa cum laude” minősítéssel. Közlekedési informatika témakörben írt doktori disszertációját, amelynek témája a közlekedési rendszerek irányításának sztochasztikus szimulációval történő tervezése volt, a bíráló bizottság kandidátusi disszertációra való felterjesztésre javasolta. Az egyetem számos K+F munkájában is részt vett. 1986-tól több számítástechnikai cég alkalmazásában dolgozott ügyviteli és vállalatirányítási rendszerek fejlesztésében projektvezetőként, rendszertervezőként, programozóként az ipar és kereskedelem számos területén. 1999-ben alapította meg feleségével, a szintén aranydiploma várományos Biró Csillával közös számítástechnikai szolgáltató cégét, amelyben jelenleg is végzi a korábban fejlesztett rendszerei felügyeletét, karbantartását, az új munkák szervezését, irányítását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Lajos

1942-ben született Körösmezőn

Az egyetem elvégzése közben és után a Siófoki Kőolajvezeték Vállalatnál dolgozott, ahol a Pignone Sud olasz céggel együttműködve az országos gerinc gázvezeték távmérő, távjelző és távvezérlő telemechanikai rendszerének telepítésében vett részt, majd az üzemeltetési csoportot vezette. Szakmai szempontból ez nagy újdonságnak számított az 1960-as, 1970-es években, mert a rendszer már teljesen tranzisztoros logikai áramkörökből épült fel. 1973-tól az AGROBER Debreceni Irodájában elektromos hálózatok tervezését végezte, majd a villamos tervezési csoport vezetője lett. Közben az Energiafelügyeletnél vizsgákat tett a villamos berendezések és a villámvédelem szabványszerűségi felülvizsgálatai témakörökben. Műszaki szakfordításokat is végzett a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Fordítóirodájának megbízásából. 1991-től mérnöktanárként dolgozott a Landler Jenő Szakközépiskolában, ahol távközlési ismereteket és számítástechnikát tanított. 1993-ban, amikor a Deutsche Telekom és az Ameritech a Matáv társtulajdonosai lettek, megkezdődtek a hálózatok fejlesztései, és a tárolt program vezérlésű (TPV) távbeszélő központok telepítései, akkor a Matáv Debreceni Igazgatóság Üzemviteli Osztályához hívták, berendezés-, majd hálózat üzemeltetési munkakörbe, ahol végül osztályvezetői feladatokat látott el. 1997-ben a Matáv elindította az NRPS (Hálózat Hibajavító és Hálózat Létesítő) projektjét, hogy a koncessziós területén országosan egységesek és hatékonyak legyenek a létesítési és hibaelhárítási folyamatok. E projekt alprojektjében, a TNSS (Hálózat- és Szolgáltatás Tesztelő Rendszer)-ben végzett irányító, szervező munkát, projektvezetőként a Matáv Üzemviteli Igazgatóságán, Budapesten. A rendszer működéséről készített tanulmányát tanfolyamokon oktatták a Matáv műszaki szakembereinek. Nagy sikert ért el azal, hogy a projekt határidőre befejeződött. 2002-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp László

1946-ban született Kisvárdán

Még ötödéves korában egy tudományos diákköri munkába kapcsolódott be, melynek keretében magzati EKG elektródot kellett készítenie, amivel a szülés alatt a magzat szív működését lehet folyamatosan ellenőrizni. Diplomaterve is ezzel kapcsolatos volt, magzati szívmonitort tervezett. A diploma védésén a bizottság külön értékelte, hogy a magzati EKG elektródra szabadalmi bejelentése élt, melyre az oltalmat később meg is kapta. Első munkahelye a SOTE I. sz. Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika volt, ahová takarítónői státuszra vették fel, mert klinikai mérnöki státusz akkor még nem volt. Később ez rendeződött. 14 évet dolgozott a klinikán Dr. Kiszél János orvos-mérnök csoportjában. Kidolgozták és létrehozták az első működő intenzív újszülött osztályt, melynek mintájára az EÜ minisztérium az országban tíz PIC-et (perinatális intenzív centrumot) hozott létre. Ennek keretében tervezett és elkészített egy újszülött lélegeztető készüléket, amely az újszülöttek légzési problémáit volt hivatva megoldani. Ezzel a készülékkel 1980-ban Vitray Tamás „Siker” című műsorában egy szobrot is nyert. Ezen kívül készített intubálást segítő száloptikás eszközt, fogászati röntgenből inkubátorban alkalmazható újszülött röntgent, a PTX (kipukkant újszülött tüdő) letapadásához szívóeszközt, a kisbabák méretéhez alkalmazkodó érzékelőket, stb. Az orvos és nővérképzéshez 60 oldalas tankönyvi jegyzetet írt, továbbá részt vett a klinikán forgatott 28 darab 1-5 perces oktatófilm elkészítésében, melyekből egy 40 perces, teljes újszülöttkori orvostechikát felölelő tekercs is készült. Mindezek eredményeként a szülés körüli újszülött-halálozás jelentősen csökkent hazánkban. Később a Volán Elektronikánál dolgozott, ahol számítástechnikával foglalkozott. Családi élete válassal végződött. Második feleségének pedig agydaganata lett, ami kilenc évig keserítette életüket, míg ő meghalt. Ekkor felesége orvosával együttműködve készített egy olyan „csíkelektrodát”, amelyet az agyhártya alá beoperálva az epilepsziás gócpont pontosan bemérhetővé vált. Ez lehetővé tette az epilepszia műtéti megoldását, amely után a páciens tünetmentes, egészséges életet élhet. Egy orvostechikai konferencián tartott beszámolója után az MTA Pszichológiai Intézet professzora, Dr. Karmos György arra kérte, hogy készítsen sokpólusú mikroelektrodákat agyi idesejtek sejtes szintű elektromos jeleinek elvezetésére. Főbb kitüntetései: Miniszteri dicséret, a Magyar Televízió Vitrai Tamás által vezetett „Siker” c. műsorban elnyert kisplasztika szobor. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Parcsetich Zsuzsanna

1948-ban született Budapesten

1971-ben az egyetem elvégzése után a Beloiannisz Híradástechnikai Gyárban (BHG) gyártmánytervező mérnökként az AR Ericsson telefonközpont rendszerek területén kezdte a pályafutását. AR Ericsson telefonközpontok fejlesztésében pályázatot nyert. 1982-től a Magyar Tudományos Akadémia Számítástechnika és Automatizálási Kutatóintézetben (MTA SZTAKI) dolgozott, mint tudományos ügyintéző. Munkaterülete a Paksi Atomerőmű 2-es blokkjához tartozó kazetta átrakó vezérlő rendszer nyomtatott áramköreinek bevizsgálása. Társszerző egy megvalósult szabadalomban. 1987-től munkáját az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetben (ÉMI) folytatta mint vizsgáló mérnök, az építőipari műszer és méréstechnika területén műszerfelelős, csoportvezető, akkreditált kalibráló laboratórium vezető. 1994-ben Felsőfokú Metrológiai tanfolyamot végzett és 11 területen szakterületi vizsgát tett. 2001-ben Nemzeti Akkreditáló Testületnél (NAT) folytatta a munkáját mint akkreditáló mérnök a kalibráló és vizsgáló laboratóriumok területén. Feladatkörébe tartozott munkahelyi belső és külső előadások tartása az akkreditálásra vonatkozó szabványok alkalmazásáról. Az EOQ (Európai Minőségügyi Szervezet) Magyar Nemzeti Bizottság Közhasznú Egyesülete 16. Metrológiai Szakbizottság ülésén előadást tartott az akkreditálásról. 2002 szeptemberétől 2010 márciusig laborbizottsági tag az EA-ban (European Accreditation Organisation Laboratory Committee) és rendszeresen részt vett a laborbizottság ülésein. 2010-től napjainkig a NAT-nál és annak jogutódjánál, a Nemzeti Akkreditáló Hatóságnál (NAH) vezető minősítői feladatok ellátását végzi akkreditált kalibráló- és vizsgáló laboratóriumok területén.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét

Páder Andrea

1948-ban született Budapesten

Első munkahely 1971-től BEAG, fejlesztőmérnök, akusztikus környezetben. Közben a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán villamos szaktárgyból (impulzustechnika) estiseknek gyakorlatokat vezetett. 1973-75 Videoton Fejlesztési Intézet, tudományos munkatárs. Programozás Videoton R10 környezetben. Feladata volt többek között tanfolyamok megtartása a Szovjetunióban, illetve az NDK-ban. 1975-1984 OTÁF Számítóközpontban szervezőként az adatfeldolgozás támogatásával foglalkozott nagygépes környezetben.. Közben:1976-80-ig GYES , 2 gyermek. 1976-ban, BME-n villamosmérnök–matematikus oklevelet szerzett. 1984-88 SZKI Scil-L-ben üzletkötőként a hazai gyártású IBM kompatibilis PC-k eladásával ért el sikereket. Főigazgatói dicséret, kiváló dolgozó cím elnyerésével értékelték munkáját 1986 Számalk, okleveles rendszerszervezői végzettség. 1988-89 Tudorg marketing managereként tevékenykedett számítástechnikai környezetben. 1989-90. MTA Sztakiban műszaki titkárként dolgozott. 1990 Batavia-Cosy Rt.-ben nem hazai gyártású PC-k értékesítése volt a feladata. 1990-93 Műszertechnika Computer Rt. projekt menedzsere Siemens gyártású PC-k értékesítését végezte zömében nagy felhasználók részére, nagy tételben. 1993-94 Ecodata-Apcon Ltd., Siemens középgepes háttérrel, komplex vállalatirányítási SW értékesítésében vett részt. 1994 Montana Informatikai Kft.-ben feladata PC-s környezetben HW-SW eladás volt. 1994-97 Recognita Rt, OCR-ICR technikán alapuló egyedi alkalmazói rendszerek menedzselését végezte. 1997-98 Datorg Team Kft.-nél, 1998-99. A Deloitte and Touche Baan Kft.-nél, illetve a 2000-2005 években a Datorg Team Kft.-nél üzletkötőként a Baan Integrált Vállalatirányítási szoftver + a szükséges alapszoftverek és az igényelt HW. eladása tartozott hozzá. 2005 késő ősztől nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pál Imre Pál

1947-ben született Gödöllőn

1971-1976 közt az Ipari Műszergyár Iklad Gyártmányfejlesztési Osztályán tevékenykedett. A Cellatron 2c négy alaplóműveletes gépet trigonometrikus függvények kiszámítást alkalmassá tette. Az Akusztikai Labor számítógép beszerzésében részt vett, majd a VARIAN gyártmányú gépre gépi kódú programot írt. Később az elektronikai csoportban a gyártott motorok fordulatszám szabályozásán dolgozott. Két osztálynak tanított elektrotechnikát szakmunkásképzés keretében, két, - általános iskolát végzett tanulónak egyetemi felvételi képzést tartott, mindkettő sikeres volt. Egy évet meghívott oktatóként a Villamosipari Anyagtechnológiai Tanszékén töltött. 1976-1981 közt a Villamosipari Kutató Intézet munkatársa volt. Itt kifejlesztette a hordozható mágneses permeabilitásmérő készüléket, ami a BNV-n is kiállításra került, egy évvel megelőzve a FÖRSTER INSTITUT készülékét. 1981-től 1986-ig a Magyar Néphadsereg rádióelektronikai részlegénél laborvezető helyettes volt. Itt zavaró készülékek fejlesztésében vett részt. Foglalkozott a frekvenciaugrások rádió összeköttetés felderítésével illetve zavarásával. 1986- 1990 közt a VKI-nál tevékenykedett, ahol akkumulátor fejlesztés volt a témája. Osztályvezető helyettesként az elektróda felületek megnövelését oldotta meg, az elkészült készüléket Kínába szállították. 1990-től 2009-ig az MVM-MAVIR-nál nagyfeszültségű szigetelés vizsgálatokat végzett. Helyszíni mérések: 100 kV-840 kV-ig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pekár József

1946-ban született Szápár községben

Diplomája átvétele után, 1971 szeptemberében felvételt nyert az MTA KFKI-ba. Pályakezdőként részt vett az első hazai számítógépek egyikének (TPA 1001-ek) gyártásba vitelében, és komplex rendszerek kialakításában. Speciális szakterülete elsősorban a központi egység és annak ferrit memóriája, kiemelt figyelemmel a részegységek tolerancia vizsgálatára (marginációk). Ebben a szakaszban szabadalmi oltalmat kapott az „Eljárás és berendezés elektromos energia tárolók mélykisülés védelmére” címmel bejegyzett dolgozat, melyben közreműködött. (a szabadalom tulajdonosa az MTA KFKI. 1984. 12. 08.). Később a háttértárolók mérés technikájában vállalt szerepet. Mindezek következménye az úgynevezett rendszerintegráció, ami közigazgatási ügyvitel gépesítés szerver terméinek felszerelésében valósult meg. Például: a KSH vagy a PMSzK (ma a MÁK) területi szerverei TPA alapon. (1978 és 1985 folyamán). Ez a tevékenység egy tipikus „Projekt Menedzsment” a hardver környezetek megtervezésével és megvalósításának irányításával. 1985-ben bekapcsolódott hálózattervezésbe. Először a helyi erőforrások összekapcsolására (LAN), majd központok nagy távolságú összekötése (WAN). 1990 januárjában, a privatizációs folyamatban társtulajdonosként létrehozták a KFKI DIREKT Kft-t (45 fővel). 2000 júniusában a kft ügyvezető igazgatójává választotta a tagság. A 2008-as válsághelyzetre válaszul 2009-ben, a piaci viszonyok nyomására a vállalkozás beolvadt a Magyar Telekomba. Így pályafutása betetőzéseként a Telekom Igazgató Tanácsából vonult nyugállományba 2010-ben.

Eredmények, elismerések: Szabadalmi jegyzés: MA-2780, (1976), Jánossy Díj II. fokozat a TPA számítógépek ügyvitel gépesítésének kidolgozásáért, (1979), Szabadalmi jegyzés: NSZO jelzete –H02 H7/18, H/04 számon, (1984), KSH Elnöki Elismerés (1985).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pfliegel Péter

1948-ban született Nyitrán

1971-ben jeles oklevelet szerzett a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán. 1971-72-ben a HIKI-ben vastagréteg áramkörök értékbeállításához fejlesztett célműszereket. 1973-96 között a HEI, majd a Híradástechnikai Tanszék tanársegéde, 1997-2012 között adjunktusa, 2012-től – a mai napig – külső óraadó. 1973-92 között a Híradástechnikai alkatrészek és Jelrögzítés tárgyak oktatója. 1982-ben nyújtotta be doktori értekezését, melyben kidolgozta a hálózati transzformátorok számítógépes optimalizálási és tervezési algoritmusát és programját. 1978-1983 között koercitív térerősségmérő műszer, távbeszélő végbemérő műszer, ill. távbeszélő hallgató betétek kifejlesztésében vett részt. Ekkorra tehetők a számítógép központok zajcsökkentésére irányuló megbízások, az ezekhez szükséges elnyelő anyagok akusztikai impedanciáját mérő műszer kifejlesztése, gépipari köszőrűkorongok rugalmassági modulusának nondestruktív meghatározása és autisták hallásterápiás kezelési módszerének kidolgozása is. 1984-87 között egy digitális keverőasztal alapfunkcióit megvalósító DSP fejlesztésében vett részt. 1993-tól az Akusztikai mérések és műszerek, a Digitális jelfeldolgozás eszközei és a Telecommunications c. tárgy kidolgozója és előadója. 1994-1996 között a Texas Instruments külső munkatársaként workshopokat tartott TMS320C5x DSP témakörben. 1997-1999 között a Temic megbízásából egyenáramú kismotorok zajanalízisén és zajcsökkentési kísérletein dolgozott, utóbb gépkocsi motorok állapotát felügyelő QLT szenzorok rezgető berendezéseinek kifejlesztője és kivitelezője. Tervei alapján született egy nagy precizitású omnidirekcionális forgató szerkezet mikrofonok iránykarakterisztikájának mérésére.

1984-ben vette át műszaki doktori diplomáját, és a Híradástechnika folyóiratban ekkor megjelent cikkeit a HTE Pollák-Virág díjjal jutalmazta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Podocska Margit

1948-ban született Nagykőrösön

1971-ben okl. villamosmérnökként végzett a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. Munkahelyei, beosztásai, tevékenységi köre: 1971-1973 a Miskolci Lenin Kohászati Művek Tervező Irodáján önálló villamos tervező. 1973-1990 a Dunaújvárosi Dunai Vasmű Villamos-gépjavító üzem termelésirányítója, majd 10 évig az üzem vezetőjeként dolgozott. Feladata a Vasmű technológiai egységeit működtető villamos forgógépek, transzformátorok és egyéb villamos készülékek javításának, tekercselésének és helyszíni karbantartásának irányítása. 1991-1994 a miskolci NME Dunaújvárosi Kohó - és Fémipari Főiskola adjunktusaként villamosipari tárgyak (elektrotechnika, vill. gépek és hajtások, hegesztő áramforrások, stb.) előadója, gyakorlatok és mérések vezetője. 1994-2007 a DUNAFERR Energiaszolgáltató Kft. biztonságtechnikai, környezetvédelmi és minőségirányítási főmérnöke. Feladatai: a kohászati üzemek energiahordozókkal (vill. energia, kohógáz, kamragáz, földgáz és különböző paraméterű gőzök és vizek) való ellátásával járó szolgáltató- és karbantartó tevékenységének szabályozása és felügyelete, a Kft. környezetvédelmi (levegőtisztaságvédelmi, hulladékokkal, stb. kapcsolatos) munkájának irányítása, a Kft. minőségbiztosítási rendszerének kialakítása és hatékony működtetése. Az alapvégzettségen kívüli szakképzettségei: okl. mérnöküzemgazdász (Pénzügyi és Számviteli Főiskola, 1994.), minőségügyi mérnök (BME Mérnöktoábbképző Intézet, 1997.), okl. környezetvédelmi szakmérnök (Veszprémi Egyetem, 1999.).

Munkája elismeréseként 3 alkalommal (1983,1997 és 2006-ban) kiváló dolgozó, 1983-ban a Minisztertanács által adományozott „Kiváló Munkáért” kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Polgár István Géza

1946-ban született Budapesten

Elsőként a Konverta gyárban mérő és tartóségető berendezések tervezésével foglalkozott. Részt vett a színes képcső mérő berendezések tervezésében. Részt vett a nagy teljesítményű fényforrásgyártó gépsorok elektronikus vezérlésének kifejlesztésében. 1984-ben áthelyezték az Elektronikai Fejlesztési Főosztályra, ahol gépsorok PLC vezérlésének tervezésével foglalkozott. Részt vett az integrált áramkör gyártó gépsor tervezésében. 1990-ben letette a német és angol szakmai anyaggal bővített állami nyelvvizsgákat. Később több alkalommal helyezett üzembe Amerikában elektronikus vezérléseket. A brit Thorn cégnél több alkalommal egyeztetett terveket. Végzett munkát Lengyelországban és Oroszországban. Részt vett a Procter&Gamble tampon gyártó gépsorok felújításában. 2006-ban vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rónaföldi Arnold

1946-ban született Miskolcon

1965-ben a miskolci Bláthy Ottó Villamosipari Technikumban érettségizett. 11 hónap kötelező katonai szolgálat után az egyetemet a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán, villamos gépek és készülékek ágazatán végezte el, 1971-ben kapott diplomát. Az egyetem elvégzése után 1993-ig a Borsodi Szénbányáknál dolgozott. A szénbányászatban üzemvitel, tervezés, fejlesztés területén tevékenykedett. Ezen időszak alatt 1979-1982 között „Ösztöndíjas aspiráns” a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Fizikai Tanszékén. Kutatási területe az alkalmazott magneto-hidrodinamika (MHD) volt. Ezután szerzett Phd fokozatot. 1994 és 2003 között a versenyszférában dolgozott. 2003-tól 2011-ig a Miskolci Egyetem Elektrotechnikai-Elektronikai Tanszékén főállású oktatóként (egyetemi docens, majd címzetes egyetemi tanár) több tárgy oktatója és tárgyjegyzője volt. Oktatott az egyetem Gépészmérnöki-, a Műszaki Földtudományi- és a Műszaki Anyagtudományi Karán. 1979 és 2011 közötti időszakban a Fizika Tanszéken, a Kohógéptan Tanszéken és az Elektrotechnikai-Elektronikai Tanszéken ipari megbízások alapján több kutatásban is dolgozott. 2004 óta folyamatosan részt vesz az Európai Űrkutatási Ügynökség (ESA) által szervezett MICAST és CETSOL nemzetközi projekt munkájában. Ezen projektekhez kapcsolódó kutatásokat a Miskolci Egyetem Fém-tani, Képlékenyalakítási és Nanotechnológiai Intézetében működő MTA-ME kutatócsoportban végzi. Kutatási területe a fémolvadékok mágneses térrel történő mozgatása és keverése, MHD szivattyú, mágneses térben történő kristályosítás. A MICAST projekt keretében kifejlesztett és megépített egy, forgó mágneses térben történő kristályosításra alkalmas berendezést, valamint egy haladó mágneses térben történő kristályosításra alkalmas berendezést is. Új módszert és mérésre alkalmas berendezést dolgozott ki forgó mágneses tér által forgatott fémolvadék fordulatszámának meghatározására. Korábbi, több évtizedes ipari gyakorlatban szerzett fejlesztői tapasztalata és egyetemi tevékenysége eredményeként több mint negyven hazai és nemzetközi szabadalmi bejelentés és megadott szabadalom fűződik a nevéhez, feltaláló. Főbb kitüntetései: Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozat, Bányász Szolgálati Érdemérem ezüst fokozat, Miskolci Egyetem Érdemes Oktatója, Akadémiai- Szabadalmi Nívódíj. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárközy Klára

1948-ban született Budapesten

1966-ban a Veres Pálné Gimnáziumban érettségizett, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán tanult tovább. 1971-ben diplomázott a VIK híradástechnika szakon, mikrohullámú ágazaton. 1990-92 között a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen levelező tagozaton, külgazdasági szakon szakokleveles mérnök-közgazdász végzettséget szerzett. Első munkahelye a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet volt, ahol vastagréteg áramkörök tervezésével foglalkozott. 1972-től 1993-ig a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott. Kezdetben mikrohullámú antennák tervezésében és mérésében, majd mikrohullámú ferrites eszközök fejlesztésében és kísérleti gyártásában vett részt témavezető főmunkatársként. 1990-től 1993-ig az Intézet gazdasági területén az Árosztályt, majd a Közgazdasági osztályt vezette. 1993-1995 közt az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságban a központilag támogatott kutatás-fejlesztési eredmények technológiai transzferében vett részt. 1995-ben lépett be a Magyar Telekomba, ahol főmunkatársként eleinte a marketing területen, majd az árbevétel tervezésében, később a belső kommunikáció fejlesztésén és szabályozásán dolgozott. 2007 végén ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárvári László

1948-ban született Szerencsen

1966-ban érettségizett a Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban, majd 1971-ben vette át diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán. 1971-től a Ganz Villamossági Művek Nagyfeszültségű Erőátviteli Osztályán dolgozott, mint tervezőmérnök. Először egy 120 kV-os hazai hagyományos alállomás (Inota bővítés), majd később 120 és 400 kV-os SF6 gáz szigetelésű hazai alállomások (Borsodi Vegyikombinát, Martonvásár, Toponár) tervezési munkáiban vett részt. 1975-től az Irak részére szállított 33 és 132 kV-os hagyományos alállomások tervezését vezette, majd 1978-82 között Irakban tervezői művezetőként irányította az alállomások szerelését. 1982-től tervezési osztályvezetőként dolgozott a korábbi osztályán, 1986-tól a tervezés mellett az alállomás kereskedelmet is vezette. Közben a Ganz-ban megszűnt a hagyományos nagyfeszültségű készülékek gyártása, így a későbbiekben már csak az SF6 gáz szigetelésű export alállomások kereskedelmi munkáinak, ajánlati és kiviteli tervezési munkáinak vezetése volt a feladata. Ezek az alállomások részben Távol-Keleten (Indonézia, Malajzia, Vietnám), részben Közel-Keleten (Kuvait, Katar, Omán, Szíria) és egy európai helyszínen, Olaszországban valósultak meg. 1997-től a Készülékgyár Mérnökirodájának a vezetője volt 2007-ig, nyugdíjazásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Solti Lajos

1944-ben született Rábasömjénben

A BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnikai szakon 1969-ben szerzett diplomát. 1969-től a Datorg Külkereskedelmi Adatfeldolgozó és Szervező Rt.-nél a Siemens-Münchennél kapott műszaki kiképzését követően a magyarországi Siemens számítóközpontok szervizelését látta el. 1972-ben német nyelvből felső fokon nyelvvizsgát tett. 1973-tól a Számítástechnikai Koordinációs Intézetnél (SZKI) az IMP16 mikrogép alapú multiplexorok hardver és szoftver fejlesztési, üzembe helyezési, és szervizelési munkáit végezte. Feladata volt az Egységes Számítógéprendszerrel (ESZR) kapcsolatos hazai és nemzetközi approbációs teendőkben való részvétel. 1983-tól az SZKI professzionális személyi számítógépeinek fejlesztési munkáiban vett részt. 1986-ban az Allen-Bradley német leányvállalatánál gumiiipari adagoló, mérő, keverő és csomagoló technológia automatizálásához alkalmazói programot készített és helyezett üzembe (Allen-Bradley PLC 2/30). 1987-től a Sicontact Kft.-től a Siemens Österreichnél Bécsben, a Siemens UBMED-nél Erlangenben majd a Siemens AUT-nál Nürnberg-Moorenbrunnban dolgozott különböző gyártási technológiák automatizálási rendszereinek fejlesztésén és üzembe helyezésén. 1994-től a Siemens Zrt.-nél magyarországi ipari létesítmények (Dunaferr Acélművek Kft. meleghengerműve, Unilever Magyarország Kft. veszprémi fagyaltgyára, Dunaferr FAM (Folyamatos Acélművek), Linde Gáz Magyarország Rt., Carl Zeiss Hungária Kft., Mátrai Erőművek Rt., Richter Gedeon Rt., Weslin Hungary Autóipari Rt. stb.) megrendelésére a Siemens AG. termékeire alapozott automatizálási és irányítástechnikai rendszerek szerződés-kötési, fejlesztési és üzembe helyezési munkáin dolgozott. 2002-ben a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamarától a G-K-17 (Gyártási technológiák és automatizálásuk, robot alkalmazás) szakterületre ipari szakértői engedélyt kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sólymos Antal

1943-ban született Pápán

1961-ben gimnáziumban érettségizett Bonyhádon. 1963-ban rádió-TV műszerész szakmunkás bizonyítványt szerzett Budapesten. 1963-ban lépett be a Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézetbe (MEEI), ahol 2 évig elektronikus alkatrészek-ellenállások, kondenzátorok, elektroncsövek, félvezetők, stb. vizsgálatával foglalkozott. Ezután közsükségleti híradástechnikai készülékek - erősítők, lemezjátszók, magnók, hangsugárzók, stb., élet- és vagyonbiztonsági, valamint minőségi jellemzőinek mérése, vizsgálata volt a feladata. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának Műszer és Szabályozástechnikai Szakán 1970-ben szerzett diplomát. Az egyetem elvégzésével a Közsükségleti Készülék Vizsgáló Osztályon mint osztályvezető helyettes, később mint osztályvezető dolgozott. Feladata volt a híradástechnikai készülékek ellenőrzése mellett, az azokra vonatkozó hazai szabványügyi munkában való aktív közreműködés. A hazai, KGST, IEC szakbizottságában dolgozott, majd az Európai Közösség szabványainak hazai harmonizációjában vett részt. Az ENSZ Iparfejlesztési Szervezetének (UNIDO) szakértőjeként többször dolgozott Nigériában. Munkája mellett rendszeresen publikált a hazai tesztlapokban (Nagyító, Teszt Magazin) háztartási elektronikai készülékek méréséről, összehasonlításáról. 1979-ben Darvas Lászlóval közösen alapított HI-FI Magazin társszerzőjeként is dolgozott. Szabványismertetéseket, műszaki mérések értelmezését, szórakoztató elektronikai készülékek összehasonlítását végezte kollégáival, illetve ezek eredményeit rendszeresen publikálta. 2003-ban a MEEI-t a TÜV Rheinland megvásárolta, amelyben az átszervezések során a fénytechnikai eszközök szakértői-és szabványossági vizsgálatainak irányítása is hozzá tartozott. 2005-ben, a TÜV Rheinland InterCert Kft. osztályvezetőjeként ment nyugdíjba.

Kiváló Dolgozó, Kiváló Ifjú Mérnök, Minisztertanács Kiváló Munkáért elismeréseket kapta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somkutas Lajos

1948-ban született Székesfehérváron

1971-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karán a műszer- és szabályozástechnika szak mérés- és szabályozástechnika ágazatán. Kecskeméten, a Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskola (GAMF) Elektrotechnika és Kibernetika Tanszékén kezdte meg oktatói tevékenységét. 1975-ben irányítástechnikai szakmérnök lett, 1976-ban nevezték ki főiskolai adjunktusnak. 2007-ben vonult nyugdíjba, azonban a főiskolai oktatómunkát óraadóként 2011-ig folytatta. Kezdetben a Villamos gépek és berendezések, az Elektrotechnika, a Villamos irányítástechnika, és a Számítógépek és programozásuk című tantárgyak gyakorlatait vezette. 1972-75 között az Elektronikus áramkörök című 2 féléves tantárgyat önállóan dolgozta ki, előadásait és gyakorlatait egyedül tartotta. Létrehozta az Elektronika laboratóriumot, továbbfejlesztette az Elektrotechnika laboratóriumot, új mérési útmutatókat írt, a műszerállományt felújította, új mérőpaneleket tervezett. 6 főiskolai jegyzetnek volt társszerzője. Társelőadója volt a Számítógépes mérőrendszerek és a Számítógépes folyamatirányítás című tantárgyaknak. A tanszék kutatómunkájában az elektronikus eszközök irányítástechnikai alkalmazásával és technikatörténettel foglalkozott. Elkészítette a Főiskola műszerjegyzékét, a selejtezésből megmentett számítástechnikai eszközökből létrehozta a Nemes Tihamér nevét viselő számítástechnikai gyűjteményt. A tanszéki szerződéses munkákban mérési eredmények feldolgozásával és elektronikus részegységek tervezésével vett részt. A hallgatókat igyekezett bevonni a tanszék kutatómunkájába, ezt a nyári szakmai gyakorlatok vezetésével és az ott elkészült feladatokra épülő szakdolgozatok és tudományos diákköri dolgozatok konzultálásával segítette. Több, általa konzultált tudományos diákköri dolgozat sikeresen szerepelt az országos konferencián. A TDK munkában emellett szervezési feladatokat végzett, bírálatok írt és zsűritagként is közreműködött a főiskolai és az országos konferenciákon. Nyugdíjasként technikatörténettel foglalkozik, az elektrotechnika, elektronika, irányítástechnika, kibernetika történetével és az infokommunikációs konvergencia jelenségével kapcsolatos anyagokat gyűjti.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somogyi István

1948-ban született Budapesten

Tanulmányait a Németvölgyi úti általános iskolában kezdte, majd a középiskolát a Táncsics Mihály Gimnáziumban végezte. Az érettségi után felvételt nyert a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolára, majd egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán folytatta, ahol műszaki-tanári oklevelet szerzett. Munkahelye 1971-től a Hajózási Szakközépiskolában tanári beosztásban, majd igazgatói kinevezésével 1991-től 2011-ig nyugdíjazásáig tartott. Ez idő alatt 1979-től 80-ig áthelyezéssel a MAHART tengerhajózási üzemigazgatósághoz került villamosgéptiszt beosztásban, az Ady tengerjáró hajóra. 1995-ben közoktatási vezető szakosító képzésben egyetemi oklevelet szerzett a BME Villamosmérnöki Karán. Öt éven keresztül a Közlekedési Tudományos Egyesület Hajózási Tagozatának elnöke volt. Nyugdíjas éve alatt a Nemzeti Közlekedési Hatóság vizsgabiztosaként tevékenykedett. Jelenleg OKJ-s vizsgabizottság elektrotechnika-elektronika szakmacsoport tagjaként vizsgáztat.

2003. augusztus 20-án a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetést kapott.
2013. szeptember 1-én a Pedagógus Szolgálati Emlékéremben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét

Surányi Péter

1946-ban született Budapesten

Az egyetem elvégzése után a Pamuttextilművek központi gyárában energia előadói munkakörben dolgozott. Feladata volt a gyár energia felhasználási csúcsainak automatikus csökkentése és a textilgépek mágneskapcsolós vezérlésének korszerűsítése. 1972 októberétől a VILLÉRT TEK vállalat műszaki előadói munkakörét töltötte be, ahol a vevői reklamációk kivizsgálása mellett szakmai bemutatók szervezésével foglalkozott. Az addigi statikus bemutatók helyett bevezette az eszközök működés közbeni prezentációját. 1973 májusában az egyik kereskedelmi csoport vezetőjévé nevezték ki. Nagyobb berendezések (hegesztő gépek, klíma berendezések, akkumulátortöltők, stb.) beszerzését, értékesítését irányította. Külföldi útjain szerzett tapasztalait felhasználva több hiánycikknek számítógépes készülék, alkatrész hazai gyártását szervezte meg. Ezek kapcsán több szabadalom társtulajdonosa lett. Időközben mérnök közgazdász diplomát szerzett a Közgazdaságtudományi Egyetemen. Néhány éven belül osztályvezetővé, majd főosztályvezetővé nevezték ki. Közreműködött a vállalat áruforgalmi részlegének számítógépes rendszere kialakításában. 1989-ben több társával megalapította a STAFÉTA Kereskedelmi Kft-t, amely korszerű számítógépes ügyviteli rendszerével és ehhez kapcsolódó webáruházával a villamossági kereskedelem elismert tagjaként működik. A napjainkban már családi tulajdonban lévő vállalkozásukat irányítja jelenleg is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Svéd János

1948-ban született Budapesten

Az egyetem elvégzését követően a Távközlési Kutató Intézetbe, a Rét András vezetete osztályra került. Számítógép-hálózatok kutatásával (a mai internet elődje), egy csomóponti számítógép tervezésével és megépítésével foglalkozott. 1974-től a Telefongyár Számítástechnikai Fejlesztési Főosztályán dolgozott. Részt vett az Egységes Számítógép Rendszer (ESzR) 7. Szakértői (Távadatfeldolgozási) Szekciójának munkájában, így a Binary Synchronous Communication (BSC) adatátviteli szabvány kidolgozásában. Ő volt a felelős a Telefongyár tervezett intelligens terminál licenc vásárlásának a világ akkor második legnagyobb hardver gyártójától, a Burroughs-tól. Többször tartott előadást a BME Továbbképző Intézetében. Társszerzője a Távadatfeldolgozó rendszerek címen a BME Továbbképző Intézetnél megjelent jegyzetnek és a Műszaki Könyvkiadónál megjelent könyvnek. 1982-től munkatársaival vállalkozóként, a Hálózat Távadatfeldolgozó GMK, majd Kft. tagjaként különböző szoftver és távadatfeldolgozási projektekben vett részt. Ezek közül az egyik legjelentősebb a Videoton Fejlesztési Intézet megbízásából a VT-32 kisszámítógép IBM3270 terminál emulációjának kidolgozása volt. 1989-től Rét Andrással a Computer Associates (CA) - akkor a világ vezető szoftverháza - magyarországi, csehszlovákiai és Szovjetunióbeli disztribúciójának megszervezése és termékeinek értékesítése volt a feladata. 1995-től kis- és középvállalatok integrált vállalatirányítási (ERP) rendszereivel foglalkozott, először az amerikai QAD cég MFG/PRO rendszerével a KFKI Számítástechnikai Rt-ben. 2000-től 2014-es nyugdíjazásáig a MultiSoft Számítástechnikai Kft. értékesítési igazgatójaként a Navision (később Microsoft Dynamics NAV) rendszer magyarországi bevezetése, értékesítése volt a feladata. Munkájának eredménye több száz sikeres ERP projekt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Katalin

1948-ban született Nyalkán

Villamosmérnöki diplomáját 1971-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen. Szakmai pályafutása közel negyven éven keresztül szorosan összekapcsolódott a hazai orvostech-
nikai eszközök fejlesztésével, gyártásával és tanúsításával. A diploma megszerzése után az EMG (Elektronikus Mérőkészülékek Gyára) Esztergomi Gyáregysége fejlesztésén kez-
dett dolgozni az EEG készülékekhez tartozó jelfeldolgozó berendezések, keskeny és szé-
lessávú analizátorok tervezésén. 1977-1993 között a Medicor Művek Fejlesztési Intézet
Elektronikai Fejlesztési Főosztály esztergomi részlegénél vezető fejlesztői beosztásban
dolgozott. Feladata a szív és keringési rendszer elektromos és mechanikus viselkedésé-
nek noninvazív vizsgálatára alkalmas 3 és 6 csatornás mérőrendszer (EKG, PKG és pul-
zus csatornák) termoreaktív regisztrálóval fejlesztése volt. A termékcsalád 1985-ben BNV
nagydíjat nyert és szolgálati szabadalmakat eredményezett. 1988-ban a Micromed Kft-
ben (Medicor cégcsoport) terheléses EKG készülék fejlesztésén dolgozott. 1993-tól az
Innomed Kft., 1996-tól Innomed Medical Orvostechnikai Fejlesztő és Gyártó Zrt. budapesti
székhelyén a fejlesztésen dolgozott új feladatkörrel: az Innomed fő tevékenysége diagnosz-
tikai és terápiás kardiológiai és radiológiai készülékek fejlesztése és gyártása, melyek for-
galmazásához szükségessé vált a teljeskörű minőségbiztosítási rendszer bevezetése és a
termékekre a CE0120 jelzet megszerzése, melyet minőségirányítási vezetőként teljesített.
További megbízása volt a fejlesztés forrásainak bővítése, közel tíz sikeres K+F pályázatot
készített munkatársaival. Pályafutását fejlesztési és minőségirányítási igazgatóként 2014-
ben zárta le.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki
tevékenységét.

Szamosi István

1948-ban született Budapesten

A Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban érettségizett 1966-ban, majd a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán szerzett oklevelet 1971-ben, jeles minősítéssel. A diploma megszerzése után MTA ösztöndíjasként az MTA Automatizálási Kutató Intézetében kezdett el dolgozni. Az intézet neve 1973-ban MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézetre (MTA SZTAKI) változott. 2007-ben bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig végig ezen a munkahelyen dolgozott előbb tudományos segédmunkatársként, majd tudományos munkatársként. Első munkája a VIDEOTON R10 (francia CII 1010, Mitra15 licenz) számítógép alapszoftver fejlesztésében való részvétel volt. Közreműködésével jött létre az erre a gépre tervezett IDOS operációs rendszer és részt vett az alatta futó számos alkalmazói program tervezésében, kifejlesztésében. Kifejlesztette szintén erre a gépre a DOCUPRINT nyomdai rendszert, amely bonyolult, akár műszaki/matematikai szövegek, képletek fényszedését (levilágítását) is lehetővé tette normál szövegszerkesztő és display használatával. Ezeket a fejlesztéseket megvásárolta a VIDEOTON (VIFI), bel- és külföldön a géppel együtt forgalmazta. A későbbiekben részt vett innovatív szövegszerkesztő megtervezésében és kivitelezésében a TEXPRO A4-es formátumú nagy felbontású displayre. Több ipari, katonai és egészségügyi megrendelésre megvalósult kutató-fejlesztő munkában vett részt. Jelentősebbek: az ÁRPÁD tűzvezető rendszer és annak éleslövészetben történő bevizsgálása az MMG és a Honvédség közreműködésével, a Társadalombiztosítási Igazgatóságok munkafolyamatainak vizsgálata (felmérése, elemzése és racionalizálása), valamint a térdízület mozgásának számítógépes elemzése élő és cadaver térdek vizsgálatával több egyetem és egészségügyi intézmény közreműködésével, a betegspecifikus térdprotézis megtervezésének és előállításának érdekében.

Tudományos eredményeiért több alkalommal Intézeti Díjat kapott, publikált a Mérés és Automatika című folyóiratban, továbbá elnyerte a Kiváló Újító kitüntetés arany fokozatát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szántó Endre

1938-ban született Gyulán

Az Orion Rádió és Villamossági Vállalat volt első munkahelye, az egyik TV szerelő műhelyben dolgozott. Rádió műszerész oklevelet 1960-ban szerzett. A Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szak esti tagozatára 1962 évben vették fel. Továbbra is az Orionban dolgozott, mint az egyik szerelőműhely műszaki vezetője, 1967-ben megbízták a 140 fős műhely vezetésével. Az egyetemi diploma megszerzése után is ebben a munkakörben dolgozott. Több új televízió gyártásba vétel előtti „0” széria legyártását irányította, a szerzett tapasztalatokat a fejlesztéssel és a technológiával közösen javították. 1978-ban munkahelyet változtatott, az Elektromodul Készletező és TEK Vállalat alakuló Informatikai Főosztály Adatelőkészítő osztályának vezetésével bízták meg. Részt vett a vállalat számítógépes értékesítési, számlázási és készlet nyilvántartási rendjének kialakításában. Az Elektromodul felszámolása után a Művelődési és Közoktatási Minisztérium Informatika Főosztályán ügyvitelszervezéssel foglalkozott. Előkészítette a hálózaton működő iktatórendszer bevezetését. A közbeszerzési eljárásban kiírt személyi számítógépek specifikációjának meghatározását és az ajánlatok kiértékelését végezte. Részt vett a PC-k üzembe helyezésében és a felhasználók betanításában. A továbbiakban üzemeltetési és szerviz-feladatokat látott el, azonnali segítségnyújtással segítette a problémák megoldását. Feladata volt kapcsolattartás a szállítókkal és szervizekkel. Nyugdíjba vonulásáig a minisztérium munkatársa maradt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szatmári Gyula

1947-ben született Jászapátin

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán 1971-ben villamosmérnöki diplomát, majd 1976-ban villamosmérnök-matematikus szakmérnöki és 1978-ban orvosbiológiai elektronikai és mérés technikai szakmérnöki diplomát szerzett. 1971-1982 közt a VILATI Villamos Automatika Intézetben fejlesztőmérnök volt, fő profilja ipari elektronika fejlesztés, egyenáramú tirisztoros hajtások tervezése főleg kohászati berendezések számára. 1982-től 1990-ig ELTEAM GMK-nál fő profilja ipari elektronika, fénytájékoztatók, csőhosszmérők, tatabányai fatüzelésű fűtőmű. 1990-93 Inel GMK. : fő profil fermentorok, centrifugák, tatabányai fatüzelésű fűtőmű. 1993-1997 közt egyéni vállalkozóként ipari elektronika tervezés, vizsgélabor üzembehelyezés, kazánházak felújítása volt a feladata. 1997-től 2018-ig Szatmári Gy. Mérnökiroda Ipari Elektronika Kft.: Fő profil a német Hawe hidraulika gyár részére ipari elektronika fejlesztés és gyártás.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szebényi Endréné

1947-ben született Borsodnádason

Az egyetemet a Magyar Optikai Művek társadalmi ösztöndíjasaként végezte. Első munkahelye 1971-1989-ig a MOM Konstruktív Főosztály Számítástechnikai Osztálya volt. Kezdeti munkái a lyukszalagos számítógép perifériák fejlesztése terén adódtak. Először a fejlesztés alatt álló készülékek bevizsgálásában vett részt, majd kialakult későbbi profilja: vizsgálókészülékek tervezése a nagyszériás sorozatgyártások végellenőrzéséhez. A következő számítógép periféria-generációt a hajlékony mágneslemezes tárolók alkották. Az MF 3200-as floppy drive Momflex Tester nevű bemérő készülékének és egyben szerviztáskájának tervezését bízták rá. Majd a MOM gyártású vízórák sorozatgyártásának minősítő végbeméréséhez az analóg módszer kiváltására digitális ellenőrző készüléket tervezett. Később elkészítette a mini floppy termékcsaládhoz fejlesztett Mini Momflex Tester kézikönyvét. 1989-ben a Konstruktív Főosztály jogutódja, a MOM Globios Kft. kötelékébe került munkatársként. Ennél a MOM utódszervezetnél folytatódott a MOM számítástechnikai termékek továbbfejlesztése és utógondozása. Itt kiadványszerkesztői ismereteit felhasználva tevékenykedett főként a műszaki dokumentációk és gépkönyv készítés terén. 1994-1998-ig az ELO Kft. munkatársa volt. Megalapította a távoktató cég belső kiadványszerkesztő csoportját és velük gazdasági és nyelvi távoktató anyagokat szerkesztett. Mindeközben önkéntes munkatársa volt a Compus Számítástechnikai, Szervező és Szolgáltató Kft.-nek, melynek ügyvezetője és résztulajdonosa férje, Szebényi Endre volt. Végül 1998-ban főállású munkatárs lett a Compus Kft.-ben egészen 2005-ig, nyugdíjba vonulásáig. A cég fő profilja informatikai beruházások előkészítése és megvalósítása volt. Napjainkig aktív tagja az idén 125 éves Műegyetemi Zenekarnak. 2006-ban az Egyetemtörténeti Füzetek sorozatának részeként elkészítette a Muzsikáló Mérnökök című könyvet.

Főbb elismerései: a „Finommechanika” műszaki szaklap diplomatervezési pályázatán II. helyezés (1972), Alkotó Ifjúság Pályázat díjazottja (CP 37-CR 302 kombinált, lyukszalag lyukasztó és olvasó ellenőrző készülék tervezése és a prototípus kivitelezése), MOM Kiváló Dolgozó.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Székely Sándor

1947-ben született Budapesten

1971-1992: a Posta Kísérleti Intézet kutató-fejlesztője, 1992-1994: a Kontrax Telekom project menedzsere. 1993-ban alapítója a Kratos Kft-nek, majd annak egyik területét a Fischer Panda Hungary Kft-be (FPH) szervezi. Mindkét Kft-nek egyik ügyvezetője. 1971 óta egyetlen szakterülettel foglalkozik, nagy megbízhatóságú, több betáplálású, megszakításmentes- és korlátozott megszakadási idejű energiarendszerekkel és részeivel: hálózati betáplálások, dízel áramfejlesztők, betáplálás átkapcsolók, elosztó szekrények, akkumulátorok, egyenirányítók, inverterek, UPS-ek, és ezek (szinkron) vezérlései, távfelügyelete, napelemes rendszerek. Cégeinek munkája átfogó, megtervezik a rendszereket, egyes részeit, pl. áramfejlesztő, forgalmazzák, más részegységeket maguk gyártják, pl. villamos elosztók, műterhelések, a rendszereket telepítik, üzembe helyezik, javítják. A Kratos Kft. piacvezető áramfejlesztő kölcsönzésben, egymással szinkronizálható gépei táplálják a sport és kulturális rendezvényeket, energiahálózati zavarok esetén épületeket, falvakat, kisvárosokat. Az FPH speciális, kompakt, járműbe, hajókba építhető áramfejlesztőkkel és hajó villamos hajtásokkal foglalkozik. Főbb partnerek: Mavir, Telenor, bankok, irodaházak, kórházak, ipari és agrár létesítmények, SNG, RV, lószállító-, speciális civil és katonai járművek, hajók. 8 ízben tartott tanfolyamot a BME Mérnöktovábbképző Intézetben, szerkesztője, 2/3 részben szerzője a Megszakításmentes energiaellátó rendszerek I-II jegyzetnek. 13 éven át tanította az áramellátás tárgyat a győri Széchenyi István Főiskolán. Vállalati oktatási központok rendszeres oktatója. Megadott szabadalmi vannak. Diplomatervek, szakdolgozatok tanszéki, ipari konzulense, bírálója. Eredményeit rendszeresen publikálja, bel- és külföldi konferenciák előadója, szekcióvezetője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentes Rezső

1947-ben született Budapesten

Az egyetem 1971. évi befejezésétől a 2017. évi nyugdíjazásáig szoftverfejlesztési projekteken, mint programfejlesztő, később mint projektvezető dolgozott. 1976-ban Finnországban, a Tamperei Egyetem Informatikai tanszékén 6 hónapot töltött ösztöndíjasként. A 2000-es években a Gábor Dénes Főiskolán külső oktatóként programozást és adatbázis kezelést tanított. Első munkahelye az INFÉOR (jogutód Számki, majd Számalk) volt. Első nagy munkája egy assemblerfordító program írása volt, ami a svéd Datasaab cég megrendelésére készült. A Videoton saját gépeire a Számki-val közösen fejlesztett egy elosztott struktúrájú számítógép hálózatot. A Számki kompetenciája a csomóponti gép szoftver rendszerének kidolgozás volt. A szoftver tervezési munkáiban is részt vett, az implementálási munkáknak témafelelőse volt. 1983-tól az SZKI-ban dolgozott. Szoftverhonosítási munkákban vett részt. Úttörő jelleggel fejlesztett a magyar helyesírás szabályait követő szóelválasztási algoritmust, ami szövegszerkesztő és tördelő programokhoz volt illeszthető. 1988-tól a NEXT Kiszövetkezetben dolgozott, mint szövetkezeti tag és társtulajdonos. Ügyviteli alkalmazásokat fejlesztett, többek között építőipari cégek számára költségvetés-készítő rendszert, a Szikra Lapnyomda számára anyagkészlet nyilvántartási és elszámolási rendszert. 1993-ban létrehozta saját vállalkozását, a HunorSoft Számítástechnikai Betéti Társaságot. A vállalkozás fő terméke kis és közepes cégek követelményeire szabott pénzügyi, könyvelési, számlázó, raktárkészlet és tárgyi eszköz nyilvántartó modulokat tartalmazó integrált programcsomag volt. A rendszert 23 évig szüntelenül gondozta, az újdonsült felhasználói igényekkel bővítette és a mindenkori jogszabályokhoz igazította. A HunorSoft palettáján volt még Társasházkezelő program és Beléptető rendszer is.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentiványi Imre

1946-ban született Budapesten

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának esti tagozatán kezdte 1964-ben. Szakmai pályafutását 1966-ban kezdi Hatvany József irányítása alatt az MTA Automatizálási Kutató Intézetben (AKI). Részes az első hazai katód-sugárcsőes megjelenítő munkálatainak. 1968-tól a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár (BHG) Minszk-23A számítógép géptermének kialakítását szervezi, majd a műszaki üzemeltetésben vesz részt. Több újítás keretében gépi utasításokkal bővíti a számítógépet, majd Tóth Tamásnéval létrehozzák a multiprogramos környezetet. 1973-ban az Országos Számítógéptechnikai Vállalat (NOTO-OSZV) egyik alapítója. A hazai Egységes Számítógép Rendszer (ESZR) referencia számítóközpont kialakítását irányítja, majd annak vezetését látja el 1978-ig. Az ESZR program keretében a mágneses háttértárak munkacsoportban vesz részt. Számos hardver eszköz nemzetközi bevizsgálásában (approbációjában) vesz részt, többször a delegáció vezetőjeként. 1978-tól az ESZR hardver hazai képzésében vesz részt (R35, R45). Mivel az OSZV 1981-től Számítástechnikai Alkalmazási Vállalat (Számalk) lesz – ott folytatja tevékenységét. 1984-ben kubai társszervüknél tanít orosz nyelven. Évekig közös tananyagfejlesztést végez a Robotron oktatóközponttal. Az ESZR program leállása után az IBM-PC-k operációs rendszereinek és alkalmazói programcsomagjainak (szöveg- és kiadványszerkesztők, táblázatkezelők, adatbázis-kezelők) kezelését, programozását tanítja. 1992-től a CONTROLL Oktató Központban, majd a CONTROLLTrainingben folytatja az oktatást. Az ECDL program oktatója és vizsgáztatója 1997-től. 2006-os nyugdíjazása óta is folytatja a tanítást, többek közt a Computer School Szakközépiskola és Szakgimnáziumban, 2018-tól a BZSH Külkereskedelmi Szakgimnáziumban. 2009 óta az „Ismerkedés a számítógéppel – idősebbeknek” tanfolyamot vezeti a Jókai Klubban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szertaridisz Hrisztosz

1944-ben született Flórinában

1969-től 1974-ig BME Folyamatszabályozási Tanszéken, hardver mérnök, munkaterülete: számítógépekhez különböző hardver-fejlesztések, ODRA 1204 számítógéphez, illetve a TTL- szintű csatornarendszerek kifejlesztése. Ipari folyamatok tárgyból oktatás, mérésvezetés (gyakorlat). 1974-1984-ig BME Számítástechnikai Központban tudományos munkatárs. Munkaterület: számítógépes szoftverfejlesztés, programozás, programozás oktatása, több számítástechnikai kiadvány megírása: TSO parancseljárások létrehozása (Time sharing rendszer használatát megkönnyítő eljárások 1982. I. félév), Matematikai programkönyvtár létrehozása (az SSP IMSL, SLMAT matematikai programkönyvtárakból egy egységes magyarosított programkönyvtár létrehozása. Folyamatosan, GUTS rendszer kipróbálása, a rendszer megismerése, működtetése, az oktatók részére tanfolyamok szervezése és az előadások megtartása 1982-83-ig, BENSON alapszoftver létrehozása (BENSON gyártmányi dobos rajzgéphez alapszoftver készítése) 1983. Útszilárdság méretező programrendszer adaptálása és kipróbálása, minisztérium (Megbízásos munka 1982-83.). 1984-1989-ig Pénzügyi és Számviteli Főiskola Számítástechnika Intézetében Programozási és Fejlesztési Osztályvezető. Munkaterület: az osztályon folyó programfejlesztési feladatok irányítása. OS-CRJE generálása. 1989-1994-ig a PSZF Számítástechnikai Intézet igazgatóhelyettese (az osztályvezetői megbízás megtartása mellett). Munkaterület: az Intézet által oktatott számítástechnikai tárgyak oktatása, illetve a szükséges programfejlesztési feladatok irányítása. 1994-től 1996-ig a Számítástechnikai Intézet kettéválása (Számítástechnika Tanszék, illetve Számítóközpont) tanszékvezető helyettese és a Számítóközpont vezetője). Munkaterület: oktatás, irányítás. 1996-ban lett a PSZF Számítástechnika Tanszékének főiskolai docense. 2000-2004-ig az egyetemek és főiskolák összevonásával egyidőben a Budapesti Gazdasági Főiskola Számítástechnika Tanszékének tanszékvezető helyettese és a Számítóközpont vezetője volt. 2004-2006. november 13-ig (haláláig) a Budapesti Gazdasági Főiskola Pénzügyi és Számviteli Főiskolai Kar Módszertani Intézeti Tanszékének docense és a Számítóközpont vezetője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szijj Judit

1948-ban született Budapesten

1966-ban a Kandó Kálmán Híradás és Műszeripari Technikumban érettségizett. A KKVMF mikrohullámú szakának elvégzése után a BME Villamosmérnöki Kar műszaki tanár szakán folytatta tanulmányait a 4. évfolyamon. 1971-ben diplomázott, oklevelének minősítése kitűnő. Már az egyetemi évek alatt tanított iskolákban, TDK-n második helyezést ért el. 1971-től nyugdíjazásáig az Egressy Gábor Ipari Szakközépiskolában dolgozott, 20 éven át munkaközösség-vezetőként. A két tanítási nyelvű képzésben a szakmai angol tárgyakat oktatta angol nyelven. Közreműködött tananyag fejlesztésben, oktatási kísérletekben, vezető tanára volt hospitáló mérnöktanár jelölteknek. Tankönyvek, oktató CD-k szerzője, társszerzője. Nyugdíjazása után is tovább oktat a mai napig. Az Egressy Gábor Két Tanítási Nyelvű Technikumban a technikus jelölteket készíti fel a vizsgára, részt vesz a felnőttek szakképzésében is.

Munkája során Pedagógus emlékéremben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét

Szilágyi Zsolt

1947-ben született Budapesten

Előfelvételiként, a katonaság után 1966-ban megkezdte tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán. A végzést követően két évig a HIKI-ben (Híradásipari Kutató Intézet) dolgozott. Digitális mérőműszerek, kábelmérő automaták, diszpécser központok fejlesztési munkáiba kapcsolódott be. Közben intenzíven tanulta az angol nyelvet. 1973-ban pályázott és felvételt nyert a légitársaságok SITA (Société Internationale de Télécommunications Aéronautiques) által fejlesztett és üzemeltetett atlantai, úgynevezett Gábiel helyfoglalási rendszerének budapesti központjába. A központ üzemeltetésében és a légitársaságok budapesti irodáinak eszközökkel történő ellátásában, és az operátorok kiegészítő képzésében vett részt. 1983-tól a Műszertechnika Zrt-ben PC-k és hálózatok értékesítésével foglalkozott. Napi munkáján kívül egy háromfős csapat élén elkészítette a WordPerfect szövegszerkesztő magyar változatát. 1992-től tíz éven át a saját alapítású Bt-jében tevékenykedett. Számítástechnikai eszközök értékesítésével, szervizelésével és applikációs programok oktatásával foglalkozott. 1999-től két éven keresztül a GE Budapest Bank beszerzési igazgatójának beosztottjaként az informatikai beszerzés területén segítette munkáját. 2001-től nyugdíjba vonulásáig, azaz 2007-ig a BKV Műszaki Igazgatóságán a K+F csoportot vezette. Részt vett az úgynevezett elektronikus jegy és bérletrendszer az Elektra tender munkájában. Speciális feladata volt a kártya biztonsági kérdések, a hamisíthatóság kérdéskörének vizsgálata és a feltárt információk menedzsment elé vitele.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szmolnik János

1947-ben született Gyöngyösön

A középiskolai tanulmányait Gyöngyösön, a Vak Bottyán Gimnázium és Szakközépiskola intézményében végezte el. 1966-1971 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kara híradástechnika szakának hallgatója volt. 1971 októberében kapta meg a villamosmérnöki oklevelét. 1971 augusztusától a székesfehérvári Videoton Vállalat Mikroáramkör Osztályán helyezkedett el. Első feladata - vékonyréteg hibrid integrált technológiára alapozva - moduláramkörök kifejlesztése volt. Ennek során digitál-analóg átalakítók, R/2R ellenállásláncok, kontaktusnélküli billentyűzetkapcsoló elektronika fejlesztéseket végezte és a gyártásba vitelüket irányította. A vékonyréteg D/A konverterek fejlesztésének eredményei a „Thin Solid Film” folyóiratban jelentek meg 1976-ban. Később a Videoton modem családjának fejlesztésében vett részt. Osztályvezetőként irányította 1976-1990 között a VDT, VSD, VDN, VDX, VDY, VDC, alfanumerikus és grafikus videoterminál családok fejlesztését, gyártásba vitelét és támogatta ezek piacra vitelét. A különböző videoterminál családok tagjai biztosították az ESZR és MSZR számítógép rendszerek munkahelyeit. A Chameleon (VDY52900) videoterminál család fejlesztései a nyugat-európai piacokon is versenyképes termékek voltak. A VDN52500 típusú videoterminál család kifejlesztését egy magyar-francia közös együttműködés keretében irányította. 1984 októberében a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász képesítést szerzett. A Videoton privatizálása után (1990-ben) több munkatársával KFT.-t alapítottak, amely videoterminál berendezések forgalmazásával és szerviz feladatainak ellátásával foglalkozott az első időszakban. 1998-tól megszervezte a KFT.-ben elektronikai alkatrészek export-import kereskedelmét, amelyet jelenleg is mint ügyvezető igazgató irányít.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szonda Sándor

1947-ben született Nagykátán

A miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiapari Technikum elvégzése után jelentkezett az egyetemre, és egy év katonai szolgálat után kezdte meg tanulmányait. Diplomamunkáját a Moszkvai Energetikai Intézetben írta, amit ezután a BME Villamosművek Tanszékén védett meg. 1971-1973 között a BME Nagyfeszültségű Technika Tanszéken dolgozott mint tudományos segédmunkatárs. 1973-ban az MVMT Országos Túlfeszültségvédelmi- és Szigetelésellenőrzési Szolgálathoz került, ahol elsősorban a közép- és nagyfeszültségű hálózatok túlfeszültségvédelmével foglalkozott. Részt vett a hazai 750 kV-os hálózat túlfeszültségvédelmi kérdéseivel foglalkozó szakértői csoport munkájában is. Több kutatási program vezetője volt, amelyet az MVM a VEIKI-vel és a VKI-vel folytatott. Publikált az MVMT és a MEE kiadványaiban. Az MVM szakértőjeként részt vett az 1998-ban létesített real-time villámfigyelő rendszer bevezetésében. Az MVMT átalakítása után szakterületét megtartva a MAVIR dolgozójaként ment 2013-ban nyugdíjba. A mai napig részt vesz azonban a szakemberek képzésében, az évente megrendezett nagyfeszültségű mérésvezetői tanfolyamok oktatójaként és vizsgáztatójaként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szurmai Zoltán

1947-ben született Debrecenben

1965-ben érettségizett a debreceni Mechwart András Gépipari Technikumban. Egyévi sor-katonai szolgálat után, 1966-1971. között a BME Villamosmérnöki Karának hallgatója volt. 1971-ben végzett a híradás- és műszeripari technológia szakon. 1987-ben a Munkavédelmi Képző- és Továbbképző Intézetben munkavédelmi szakmérnök képesítést is szerzett. 1971-ben kezdett dolgozni a Veszprém Megyei Tanácsi Tervező Vállalatnál tervezőként. A vállalatnál 1996 januárjáig dolgozott tervezőként, irányító tervezőként, szakosztályvezetőként. 1996 februárjától önálló tervező, saját mérnöki irodájában (Szurmai Mérnöki Iroda Kft.) ahol a mai napig aktív. Az elmúlt 50 évben végzett tervezői, tevékenységének eredményei több kórházi rekonstrukcióban (Veszprém, Vác, Mosonmagyaróvár, Várpalota), neves középületekben (Veszprém belvárosában, a Pannon Egyetemen, több rendőrkapitányságon), lakótelepekben, lakóparkokban, (Veszprém, Ajka, Balatonfüred, Sopron, Győr), oktatási és gyerekközpontokban (bölcsődék, óvodák, iskolák), testesült meg. 2013. óta napelemparkok tervezésével újította meg a tervezői palettáját. Összességében a tervezett parkok teljesítménye már meghaladja az 50,0 MW-ot (néhány helyszín: Sormás, Tiszalök, Veszprém, Zirc, Tapolca, Celldömölk, Szabadegyháza, Debrecen, Szolnok, Kiskunhalas). Saját tőkével épített egy 499,9 kVA teljesítményű napelem kiserőművet Zalameggyesen, 2018-2019. években, amellyel kapcsolatosan a Mérnök Újságban publikációja is megjelent. A Veszprém Megyei Mérnöki Kamara és a Pannon Egyetem együttműködése értelmében villamosmérnök hallgatóknak vendégelőadóként tart előadásokat. A Magyar Mérnöki Kamarának alapító tagja, a 2000-es években a Magyar Mérnöki Kamara Energetikai Tagozatában az elnökség munkájában is részt vett. 1972 óta részt vesz a Magyar Elektrotechnikai Egyesület (MEE) veszprémi csoportjának munkájában. A MEE Veszprémi Csoportja, 2008-ban Veszprém város villamosenergia-ellátásának centenáriuma alkalmából megjelentetett könyvében szerzőként jegyezte a köz- és díszvilágítás százéves történetének fejezetét.

Kiemelkedő tervezői tevékenysége elismeréseként 2015-ben Veszprém MJV Önkormányzata Gizella-díjjal tüntette ki. A Veszprém Megyei Mérnöki Kamara 2019-ben „Az Év Mérnöke” kitüntető címet adományozta részére.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tábori József

1947-ben született Budapesten

A Budapesti Villamosenergiaipari Technikum elvégzése - katonaidő letöltése - után a BME Villamosmérnöki Karán folytatta tanulmányait. 1971-ben MVMT-OVRAM-nál helyezkedett el. Az erőművek "hibrid védelmi rendszereinek" kiválasztási, fejlesztési munkáiban vett részt. A kialakult új rendszerek megismertetése érdekében több szakelőadást tartott és publikált. 1978-tól 1994-ig az oktatásban folytatta tevékenységét a KKVMF VEI keretében. Közreműködött a főiskolai intézeti rendszerű oktatás kialakításában, jegyzetek, mérési segédletek írásában, gyakorlatok fejlesztésében, a „Villamosenergetikai rendszertech-nika” szaküzem-mérnöki szak 1986-os indításában. 1981-1984 között a Deutsche Babcock vállalásában vett részt Libiában és Kuwaitban. 1988-1989-ben Ruhr vidéki erő-művek kényszerítési projektjeiben vett részt. 1990. közepétől az ERŐTERV-nél, majd 1992-től a Duna-Energia Kft-nél dolgozott szakértőként. Törekedett gyakorlati tapasztalatainak az oktatásba vitelére. Propagálta a digitális technika és a számítógépes folyamatirányítás bevezetését az erősáramú oktatási gyakorlatban. Az oktatás mellett több kutatási, fejlesztési munkában vett részt. Közreműködött tudományos ülésszakok szervezésében. 1994. július 1-től 2013. szeptember 30-ig a SIEMENS (Z) Rt keretében főállásban különböző vezetői beosztásokat látott el. Projektvezetőként vezette a Siemens –Voith Siemens Hydro Konzorcium vállalkozásában „Kiskörei-, majd a „Tiszalöki Vízerőmű felújítása és nagyjavítása” nagyprojekteket. Az évek során folyamatosan képezte magát hazai és külföldi továbbképzéseken. Törekedett a szakmához kapcsolódó újdonságok megismerésére, azok hazai meghonosítására. Rendszeresen vezetett tárgyalásokat külföldön. Német nyelvből tárgyalóképes, beszél angolul és oroszul. 1971 óta tagja a MEE-nek, több MUBI munkájában aktív szerepet vállalt. 1986-tól energetikai (BPMK EN-SZ) szakterületen szakértő. 1996. óta tagja az MMK-nak. FMV jogosultsággal rendelkezik (BPMK MV –VI/A és VI/B 01-60252) szakterületeken. 2005-től szaktanácsadást végzett energetikai létesítmények rekonstrukciós munkáinál. Két éven át látta el az MMK Energetikai Tagozaton belül a Véleményező Testület tevékenységének koordinálását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Gábor

1946-ban született Pinyéden

Az egyetem elvégzése után, 1971-73 között, az INFELOR Rendszertechnikai vállalatnál, számítógéppel segített áramkör tervezési témában (logikai áramkörök optimalizálása, áramköri tokokra bontása, rajzgép és fúrógépvezérlés) készített számítógépes programokat. 1973-77 között a MTA KFKI Mérés és Számítástechnikai Kutató Intézeténél dolgozott, mint tudományos munkatárs. Az intézet által fejlesztett TPA-70 típusú számítógép, operációs rendszeréhez (MINOR/D) tartozó programok kifejlesztésében vett részt. 1977-86 között a győri Közlekedési Távközlési Műszaki Főiskola Matematikai és Számítástechnikai Intézeténél számítástechnika munkatársaként dolgozott. Fő feladatai közé tartozott a programozás nyelvek (PL/1, Basic) oktatása, Fortran programozási tanfolyamok tartása oktatók számára, programok és segédanyagok elkészítése. 1977-79-ben a BME-n sikeres elvégezte a matematikus-villamosmérnök szakmérnöki szakot. Külsős együttműködés keretében 1979-80-ban az OKGT megbízásából kifejlesztette a telefonvonalon összekötött TPA-70 számítógépek közti adatcserét megvalósító programot. 1982-85 között megtervezte, ill. fő szervezőként és résztvevőként kifejlesztette az induló Paksi Atomerőmű Vállalatnál a Philips gyártmányú - mágneses kulcsokra és kapukra épülő - beléptető rendszerhez, - az Intel 8085 mikroprocesszorára épülő - számítógépes kapcsolatot, amely lehetővé tette a beléptetési események szelektív lekérdezését a soros hálózatra épülő rendszer végpontjain. 1986-tól nyugdíjazásáig (2006), majd nyugdíjasként a MicroRaab Kiszövetkezetnél (ill. jogutódjainál), mint alapító tag, számítástechnikai főmunkatársként dolgozott. A cég fő profilja: számítógépes, -(kártyás és egyéb chip megvalósítású, érintős, ill. rádiós alapú) automatikus azonosításra épülő -, rendszerek tervezése és megvalósítása, követve az azonosítási technológiák fejlődését. Ennek keretében beléptető rendszerek, munkaidő nyilvántartó rendszerek, étel/italautomatás kiszolgáló rendszerek, parkoló rendszerek, őrző ellenőrző rendszerek tervezésében, ill. PC oldali vezérlő programok elkészítésében vett részt. Az ismertebb cégek (Paksi Atomerőmű Zrt., MVMT, Országos Vám és Pénzügyőrség, Magyar Posta Zrt., Szerencsejáték Zrt.) mellett, több mint 100 cégnél/intézménynél használták, ill. használják az elkészült rendszereket. 2015 végén véglegesen nyugdíjba vonult. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács István

1945-ben született Esztergomban

Gimnáziumi érettségi után elektronikai műszerész szakmunkás bizonyítványt szerzett. 1966-1971 között a BME Villamosmérnöki Karának műszer- és szabályozástechnikai szakának hallgatója volt. A diploma megszerzése után, 1971-től az EMG Esztergomi Gyáregységében fejlesztőmérnökként dolgozott. Legelső munkájaként egy EEG frekvencia analízátor fejlesztésében vett részt. Majd egy négycsatornás mágnesszalagos jeltároló áramköreit tervezte. Ezt követően egycsatornás hordozható EKG elektronikai fejlesztésében vett részt. 1977-ben a gyár a MEDICOR ELFI gyára lett. Egy- és háromcsatornás EKG-k fejlesztésében vett részt, ill. fejlesztési csoportvezetőként dolgozott. 1980-ban a BME-n Orvosbiológiai elektronikai és méréstechnikai szakmérnöki diplomát szerzett. Fejlesztési munkája során három szolgálati szabadalom társtulajdonosa lett. Később a három- és hatcsatornás klinikai EKG-k regisztráló egységét fejlesztette. Feladatai közé tartozott a kifejlesztett készülékek műszaki dokumentációjának elkészítése és a gyártás során felmerült problémák megoldása. 1987-ben újabb átszervezés folytán a gyár MIKROMED néven szovjet-magyar vegyesvállalat lett. Munkaköre az új szervezetben sem változott. A gyár 1992-es megszűnéséig a külföldi: lengyel, orosz, román partnerek igényeit kielégítő regisztrálóegységeket tervezett. 1992-2002 között a MIKROMEDITRON-ban dolgozott. Itt egy-, három-, és hatcsatornás hordozható EKG-k gyártmányfejlesztésével, gyártásával és értékesítésével foglalkozott. 2002-2010 között az INNOMED esztergomi gyárában EKG készülékek majd defibrillátorok műszaki ellenőrzésével foglalkozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács János

1946-ban született Hódmezővásárhelyen

Diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnikai szakán szerezte. 1971-től a hódmezővásárhelyi METRIPOND Mérleggyár fejlesztési osztályának dolgozója. Kiváló egyetemi képzésének köszönhetően hozzájárulhatott a METRIPOND Mérleggyár termékválasztékának bővítéséhez és a gyár jó hírnevének öregbítéséhez. 1980-tól 1985-ig a METRIMPEX Külkereskedelmi Vállalat kiküldöttjeként Pozsonyban képviseli a METRIPOND Mérleggyárat. Hazatérése után, 1985-89 között, a METRIPOND Mérleggyár Kereskedelmi Osztályának lett a vezetője. 1989-ben két társával együtt megalapítja a METRIPOND PLUS Mérlegtechnika Kft-t. 1989-2003 között ügyvezetőként, 2003-tól 2008-ig cégvezetőként irányítja a vállalat munkáját. 2008-ban nyugdíjba vonult, de 2020 júniusában bekövetkezett haláláig tanácsadó mérnökként vett részt a cég munkájában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Pál

1945-ben született Mindszentkállán

Első diplomáját 1968-ban szerezte a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán, majd 1971-ben kapott híradásipari szakos műszaki tanár diplomát a BME Villamosmérnöki Karának műszaki tanári szakán. 1987-ben számítástechnika és informatika végzettséget is szerzett. Pedagógus pályáját 1968-ban a tatai 311. számú Ipari Szakmunkásképző Intézetben kezdte, majd 1970 és 1987 között a pápai 304. számú Ipari Szakmunkásképző Intézet tanára. 1974-től 1987-ig szakfelügyelőként is tevékenykedett 5 megye 53 intézményében, amely az elektrotechnika, műszerek és mérések, valamint az ipari elektronika alapjai tantárgyakra terjedt ki. 1987-től nyugdíjba vonulásáig, 2007-ig a pápai Acsády Ignác Műszaki Szakközépiskola igazgatója. Tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek. Megyei pedagógiai pályázatok, pedagógiai újítások díjazottja. Rendszeresen volt szerencséje bedolgozni a Művelődési Minisztérium és Országos Pedagógiai Intézet által a szakmai oktatást szervezők munkájába. Szakmai lektora volt több szakmai tankönyvnek, szakmai tantervnek. A Műszaki Könyvkiadó három szakmai könyvet adott ki, amit talán még ma is használnak. Szakmai tevékenységét felettesei rendszeresen elismerték. Műszaki orientáltsága ellenére azért választotta a pedagógus pályát, mert mind anyai és apai ágon több pedagógus dolgozott vezető-tanári munkakörben. Meggyőződése, hogy a pedagógus pálya az egyik legszebb és legsokrétűbb feladatokat jelentő munkakör, amit mindig lelkesen és szívesen végzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét

Téglás Péter

1944-ben született Budapesten

1971-ben védte meg diplomáját és tette le az államvizsgát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer- és szabályozástechnikai szakán. 1964-től 1974-ig a Ganz Mávag számítóközpontban dolgozott kezdetben műszerészként, majd számítógép üzemeltető mérnökként. 1974-től 2001. december 31-ig a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóságnál dolgozott, kezdetben Utastájékoztató csoport vezetőként, majd az Információközlő üzemet vezette, melyhez az AFTN (Légiforgalmi Állandóhelyű Távközlési Hálózat) csoport és az Utastájékoztató csoport tartozott. Később a Tűzjelző csoport és a Telemechanika csoport és a parkolórendszer üzemeltetés irányítását vette át a Rendszerfelügyeleti részleg vezetőjeként. A Telemechanika rendszer felügyeli az egész repülőtér elektromos és hőenergia-ellátását, a repülőtéri közvilágítást, az épületgépészeti rendszereket valamint a gurulóutak és a pályák fényeit. Az 1980-1981-es tanévekben a Budapesti Műszaki egyetem posztgraduális képzése keretében 1982-ben kitüntetéses digitális rendszertervezői szakmérnöki oklevelet kapott. Az államvizsgáit doktori szigorlatként tette le. A kedvezményes doktori eljárást munkahelyi elfoglaltsága miatt nem tudta kihasználni. 1989-1991 között a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatója volt, ahol 1991-ben közgazdasági szakokleveles mérnöki diplomát szerzett. 1994-ben német nyelvből C típusú állami nyelvvizsga bizonyítványt szerzett. 2004-ben ment nyugdíjba, de 77 évesen a mai napig rendszeresen jár a repülőtérre karbantartási feladatokat végezni.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Timár Dénesné (Horváth Veronika)

1947-ben született Debrecenben

1971-ben kapott villamosmérnöki diplomát a BME Villamosmérnöki Karán, a híradás- és műszeripari technológia szakon. Mivel diplomatervét az akkori Elektroncsövek és Félvezetők (ma: Elektronikus Eszközök) Tanszéken készítette, végzése után a tanszéken maradt tanítani: 1971-1983-ig egyetemi tanársegédi beosztásban, 1983-2009-ig egyetemi adjunktusi munkakörben, majd 2009-2012-ig címzetes egyetemi docensként. Oktatási és kutatási területe egész pályafutása alatt a félvezetők technológiája volt. Oktatott tárgyai az alábbiak voltak: Félvezetők technológiája, Műszaki fizikai mérések, Félvezetők technológiája és konstrukciója, Mikroelektronika és technológia, Elektronikai technológiák, Elektronika, Monolit integrált áramkörök készítése, Napelemek, Anyagtudomány, Önálló laboratórium, Diplomatervezés, Szakdolgozat készítés, Solar cells and renewable energy sources. Számtalan Diplomaterv és TDK dolgozat szakmai konzulense volt, ezek között voltak MKIK díjazottak és OTDK 1. helyezettek is. Oktatás-szervezői feladatkört töltött be a tanszéken 1996-2010-ig. Kutatási témái is a félvezetők technológiája témakörhöz valamint napelemfejlesztésekhez kapcsolódtak. Különböző EU Projektek résztvevője, koordinátora, témavezetője volt. Publikációs listája több mint 40 publikációból állt. Tudományos szakmai testületek tagja volt, pl.: ISES-Hungary, Magyar Napenergia Társaság tagsága, MTA-Energetikai Bizottság Megújuló Energiák Albizottságának meghívott szakértője, Integrált Mikro/nanorendszerek Nemzeti Technológiai Platform Tudományos Tanácsának tagja. Szervezett nemzetközi konferenciákat, szerkesztőbizottsági tagja volt a Journal of Sensors & Actuators Elsevier kiadványnak (1989-2003). 2013 óta nyugdíjas.

Szakmai munkája elismeréseként 1986-ban az Oktatásügy Kiváló Dolgozója lett, 1987-ben és 2004-ben Kiváló TDK munkáért Rektori kitüntetést, majd 2009-ben Dékáni Dícséretet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tókes Pál

1945-ben született Baján

A VILATI tervező és fővállalkozó cégnél kezdte a szakmai pályafutását, ahol vezető tervezőként ipari létesítmények műszer-automatika rendszereink tervezésével, és a létesítmények megvalósításával foglalkozott. Ebben az időszakban óraadóként villamos mérés-technikai gyakorlatot vezetett a Bláthy Ottó Felsőfokú Villamosipari Technikumban. Ezt követően az OLAJTEV-hez került, itt az olajipari létesítmények komplett tervezésének szervezési munkáit irányította. Amint lehetőség nyílt a legkülönbébb vállalkozások alapítására, több próbálkozás után, egy több száz munkatartó foglalkoztató építőipari cégnél a NOVARAT-nál, megalapította a tervezési főmérnökséget, mely lehetővé tette a NOVARAT számára fővállalkozóként működni a piacon. Tervezési főmérnökként, a korábbi munkássága teremtette kapcsolati tőkéjét kamatoztatva a cég ipari létesítmények fővállalkozásban történő megvalósításában is bővíthette a tevékenységét. Megállapítható, hogy munkássága során a Budapesti Műszaki Egyetemen elsajátított műszaki ismeretek halmazát, logikát, gondolkodásmódot, problémamegoldó képességet haszonnal alkalmazta a mindennapi élet sokszor labirintusnak tűnő útvesztőiben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vajda Ágnes

1947-ben született Szarvason

1971-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kara műszer- és szabályozástechnika szakán, 1972-ben pedig a Kar mérnök-tanári szakán is. 1971-től a Magyar Optikai Művek (MOM) Laborműszer osztályán kezdett dolgozni, ahol diplomatervét is készítette, s ahol a derivatográf elektronikájának fejlesztésével, sorozatgyártására alkalmas konstrukció létrehozásával foglalkozott. A MOM 1989-es átszervezése után a MOM Globios Kft.-jénél folytatta a korábbi munkát. 1994-től az Országos Mérésügyi Hivatal (OMH) Hitelesítési Főosztályának munkatársa lett, később középvezetői beosztásban. A Hitelesítési Főosztály feladata volt az OMH Hitelesítő Szolgálat (regionális szervezésű mérték-hitelesítő hivatali és kirendeltségei) hatósági munkájának koordinálása, mind a szakmai, mind a tárgyi feltételek azonos szintű biztosítása minden szervezeti egységnél a hatósági feladatok egységes végrehajtása céljából. Irányította a hitelesítők hivatalon belüli képzését, továbbképzését, a hitelesítő és a hitelesítést helyettesítő laboratóriumok feljogosítását, azok ellenőrzését. Részt vett az elnöki utasítások, szabályzatok kidolgozásában. A hatósági munka jobb ellátása érdekében 1998-ban az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében jogi szakokleveles mérnöki diplomát szerzett. Minőségirányítási vezetőként munkálkodott az OMH egészére, minden tevékenységére kiterjedő, az SGS Hungária Kft. által tanúsított MSZ EN ISO 9001 szabvány szerinti és a nemzeti metrológiai intézményi feladatai ellátására kiterjedő, a Nemzeti Akkreditáló Testület által akkreditált MSZ EN ISO/IEC 17025 szabvány szerinti minőségirányítási rendszerének kialakításában és működtetésében. Az OMH képviselőként részt vett az EUROMET által szervezett nemzetközi csoport (Quality System Forum) munkájában, melynek célja a nemzeti metrológiai intézetek ISO/IEC 17025 szabvány szerinti minőségirányítási rendszerének kialakítása közös szempontok alapján. Tájékoztatási feladatokat látott el az OMH elnöke irányításával. Nemzetközi ajánlások, dokumentumok fordításával részt vett a főosztály nemzetközi tevékenységében. 2005-től nyugdíjba vonulásáig az Ellenőrzési és piacfelügyeleti osztályon dolgozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vajda Aurél

címzetes egyetemi docens

1946-ban született Békéscsabán

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán folytatta 1965 és 1970 között, a Műszer és szabályozástechnika szakon. 1970. október 5-én lépett be a MOM-ba, ahol a Laborműszer osztályon dolgozott. Feladata a Digimom sorozatgyártására alkalmas elektronikájának a kifejlesztése volt. 1972-től a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola (KKVMF) esti tagozatán a Villamosságtanból óraadóként táblagyakorlatokat tartott. 1973. április 20-án ment át a MOM-ból a KKVMF Folyamatszabályozási Tanszékére főiskolai tanársegédi kinevezéssel. Villamosságtan, Irányítástechnika, Folyamatműszerezés, Méréstechnika III., Automatizálás előadásokat tartott, több tantárgynak és labornak volt a tantárgy- és laborfelelőse, méréseket vezetett és fejlesztett ki. Az Alkalmazástechnika laboratórium létrehozásáért 1985-ben állami kitüntetést kapott. A posztgraduális szaküzemmérnök képzésben tanfolyamokat szervezett, melyekben előadásokat tartott. 1976-ban főiskolai adjunktus lett. Szerződéses munkákban is részt vett: Sote, Szote, Mátraaljai Szénbányák, Vegyépszer, Parlament, Kamaz-i autógyár, Ghánában épülő egyetem. Részt vett GMK-ban az NDK-nak klímaszabályozás tervezésében. 1999-ben szakértői engedélyt szerzett. 1999-ben főiskolai docensnek léptették elő. 2000-ben alakult meg a Budapesti Műszaki Főiskola, majd 2010-ben az Óbudai Egyetem. 2017-ben címzetes egyetemi docens címet kapott. Jegyzetei: Alkalmazástechnika I., II. (1985. MK), Irányítástechnika III. (1985. MK) és V. (1985. KKMF), Automatika laboratóriumi mérések I. (1995. KKMF) és II. (2001. BMF), Nemvillamos mennyiségek mérése (2002. BMF), Automatika alapjai példatár (2011. ÓE-KKVK), Mérnöki Tervezés Gyakorlata (2012. ÓE-KKVK), Automatizálás (2013. ÓE-KKVK), szerkesztőként, szerzőként és társszerzőként, valamint szakközépiskolának és más főiskolának is írt jegyzeteket. 2015-ben nyugdíjba ment, de óraadóként 2018 januárjáig előadásokat tartott és méréseket vezetett.

Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült 1985-ben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Vajta Miklós

1948-ban született Budapesten

Az újpesti Könyves Kálmán gimnáziumban érettségizett 1966-ban és közvetlenül felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. Egyetemi diplomáját 1971-ben szerezte meg, amellyel első díjat nyert a MATE diplomaterv pályázatán. Végzése után az Automatizálási Tanszéken kezdett dolgozni tudományos ösztöndíjasként, majd tudományos munkatársként. 1973-ban védte meg egyetemi doktori értekezését summa cum laude minősítéssel. Ez alapján nyerte el a PhD fokozatot 1997-ben. Bekapcsolódott a Tanszék oktatási és kutatási tevékenységébe. Kutatási területe elosztott paraméterű rendszerek voltak. 1979-ben az NSF-MTA amerikai-magyar együttműködés keretében 6 hónapot töltött a Minnesota Egyetem Space Science Centre-ben, ahol self-tuning szabályozók kiterjesztésével foglalkozott. 1986 januárjától a hollandiai Twente Egyetem Alkalmazott Fizika karán kezdett dolgozni. Kidolgozott egy elosztott paraméterű dinamikus épületmodellt, amelyet nagy lakóházak optimális fűtésszabályozása során alkalmaztak. 1989-ben a Villamosmérnöki Karon flexibilis robotkezek csatolt hajlítási- és torziós rezgéseivel foglalkozott. 1990 januárjában kinevezték docensnek az Twente Egyetem Alkalmazott Matematika Tanszék Szabályozáselméleti Tanszékére, ahol nyugdíjba vonulásáig (2013) dolgozott. Bekapcsolódott a Tanszék oktatási és kutatási munkájába. Több ipari projektben is részt vett. Ezek közül kiemelkedik a Rajna folyó szennyezettségi modellje (Baseltől a holland belépésig), gázkeverő állomások modellezése illetve egy holland dohánygyár szárító kemence szabályozásának kidolgozása. Későbbi éveiben törtekitevőjú rendszerek közelítésével és szabályozásával foglalkozott. Elsők között adott közelítő eljárást egy bizonyos típusú törtekitevőjú rendszerre. Közel 140 publikáció szerzője, három könyv írásában társszerző. Számos nemzetközi Konferencia szervező bizottságában szerepelt. 2007-2011 között a Journal of Intelligent & Robotic Systems editora.

1973-ban Zipernovszky díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varannai László

1948-ban született Budapesten

Diplomáját 1971-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán. Egyetemi tanulmányai alatt lehetősége volt a számítógép-programozás alapjait elsajátítani. A diplomamunkája is lényegében egy számítógépes program elkészítése lett. Érthető, hogy ezek után egy számítástechnikai vállalatnál, történetesen a SZÜV-nél helyezkedett el. A cég akkoriban építette ki országos hálózatát, megyei központjait, és komoly szerepet vállalt a számítástechnikai kultúra terjesztésében. Ekkor kerültek az országba az első ESZR (Egységes Számítógéprendszer) számítógépek. Az R-20-as számítógépre Minszkben kapott képzést, amit Miskolcon, Szolnokon, Szombathelyen, Székesfehérváron, Kaposváron adott tovább az ottani dolgozóknak. Következő munkahelye az ÁNH (Állami Népszénelnyilvántartó Hivatal) volt. Itt az akkor bevezetett személyi számok országos kiosztásában vállalt szerepet. Ez a nagy adatmennyiség miatt az akkor rendelkezésre álló eszközökkel nem volt egyszerű feladat. Innen az OKISZ SZSZV-hez került (majd később annak leányvállalatához, a Coopinformhoz), ahol ipari szövetkezetek részére készültek informatikai rendszerek. Eleinte még itt is ESZR gépen zajlott az adatfeldolgozás, de később már megjelentek az első személyi számítógépek is. Ez lassan lehetővé tette, hogy a szövetkezetek a bér-adatfeldolgozás helyett saját gépeiket vegyék igénybe. Úgyhogy innen az egyik ügyfélhez, a Radelkis Elektrokémiai Műszergyártó Szövetkezethez vezetett az útja (amely később Kft.-vé alakult). Itt többek között mérőműszerek programját készítette Z80-as processzorra. Utolsó munkahelye a Közlekedési Főfelügyelet (később Nemzeti Közlekedési Hatóság) lett. Itt rendszergazdaként a dolgozók informatikai támogatása, képzése mellett országos adatbázisok felügyelete volt a munkája. Ezen belül a gépjárművek műszaki vizsgáinak országos nyilvántartása jelentette a legnagyobb feladatot. Az adatforgalom ekkor még nem interneten, hanem bérelt vonalakon zajlott. 2008-ban történt nyugállományba vonulása előtt ennek a rendszernek a korszerűbb platformra való átállításában vállalt még szerepet.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Kornél

1947-ben született Győrben

Diplomamunkája, a nagyszámítógépes rendszerek kompatibilitásának vizsgálata, az akkoriban újnak számító területre vezette. A kezdetben még hardverközeli munka egyre inkább a szoftverfejlesztés irányába ment el. A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium számítógépes intézetében a rendszerprogramozói feladatok mellett a gazdaságmatematikai modellezések jelentették a fő szakterületét. PI. Az országos cukorrépa feldolgozás optimalizálása, vagy 1978-ban az IIASA nemzetközi projektben való részvétel. 1988-1991 között vállalkozóként a Remind nevű adatbáziskezelő rendszer fejlesztésének vezetője. Az 1991-es Compfair-díj mellett ezzel a rendszerrel szerzett 3. helyet a csapat az 1991-es stockholmi programozó világbajnokságon. 1991-2001 között az Informatika-Számítástechnika Tanárok Egyesületének alelnökeként az oktatás felé fordult. 1997-2001 között országsszerte 25 ezer tanár végezte el az általa szervezett informatikai tanfolyamokat. Éveken át tanított a SZÁMALK-ban, tankönyvet írt az adatfeldolgozás alapjairól. A Nemzeti Felnőttképzési, illetve Szakképzési Intézet több országos projektjében vett részt saját fejlesztésű szoftverekkel és tananyagokkal. Az Oktatási Hivatal 2001 óta mind a mai napig az általa fejlesztett Adafor nevű rendszerrel szervezi az OKTV középiskolai tanulmányi versenyeket, valamint az ország összes középiskolájával folytatott kommunikációt. 2009-2019-ig a Magyar Pedagógiai Társaság Szókincsháló szakosztályának alapító vezetője. 2005-2008-ban elvégezte az ELTE Pedagógiai Doktori Iskoláját, az abszolutórium megszerzésének éve egyúttal hivatalos nyugdíjas éveinek kezdetét is jelentette. De továbbra is aktív maradt, 2010-2019-ig egy holland multinacionális vállalat menedzsment információs rendszereinek fejlesztésvezetőjeként kamatoztatta korábbi tapasztalatait.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Mária

1948-ban született Budapesten

Munkahelyek: Központi Statisztikai Hivatal és KSH ÁSzSz: Rendszerszervezőként: 3 fős teammel elkészítette az akkori KSH vidéki igazgatóságainak teljes körű feldolgozását. ECONORG: Vegyipari nagyvállalatok (TVM, ODV) megrendelésére testreszabott nagy rendszerek szervezését, programozását végezte. CÉDRUS Rt.: FLOPPY.LAP havonta megjelenő (floppy-n) számítástechnikai magazin és a BANKÁR, kéthetente szintén floppy-n megjelenő pénzügyi informatikai magazin főszerkesztője és az ALAPLAP rovatszerkesztője volt és a Shareware könyvtár teljes körű menedzselését végezte. Magyar Nemzeti Bank: a teljes deviza analitika gépfüggetlen leírását készítette, kiegészítve az új BANKMASTER rendszer sajátosságaival. Postabank Rt.: Informatikai belső ellenőr. K&H Bank Rt.: Informatikai belső ellenőrzés vezetője. Független informatikai szakértőként pénzügyintézetek és pénzügyi vállalkozások informatikai biztonsági kockázatainak felmérését, IT kontrollok minősítését végezte, IT szabályzat rendszereket készített, előadásokat, továbbképzéseket tartott az informatikai biztonság témakörében. Képesítések: 1998 CISA (Certified Information System Auditor) vizsga, oklevél (Cert. No. 9921940), 1984 Budapesti Műszaki Egyetem Számítástechnikai szakmérnök, Távadatfeldolgozási szak 1971 Budapesti Műszaki Egyetem, erősáramú szak, automatizálás ágazat Okleveles villamosmérnök. Ezeken kívül angol, német, orosz állami nyelvvizsgával rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Tibor

1945-ben született Kálban

1964-ben Bányagépész és Bányavillamossági Technikusi oklevelet szerzett az Esztergom-Kenyérmezői Hell József Károly Bányagépészeti és Bányavillamossági Technikumban. Első munkahelye a Mátraaljai Szénbányák Ecsédi Külfejtésén volt, ahol kotrósegédként dolgozott. 1965 januárjától technikus tanárként oktatott anyaiskolájában, a Hell-ben (egészen 2000-ig). 1969-ben az Esztergom-Kenyérmezői Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikumban bányagépész és bányavillamossági Szaktechnikusi oklevelet szerzett. 1971-ben műszaki tanári oklevelet kapott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszaki tanár szakán. 1975-ben a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki karán Bányagépészeti és Bányavillamossági Üzemmérnök képesítést szerzett. Folyamatosan tanított elméleti és gyakorlati tárgyakat, 1990 és 1996 között gyakorlati oktatásvezető pozíciót töltött be. 2000-től, az iskolák összevonása után az esztergomi Bottyán János Műszaki Szakközépiskolában tanított, 2005-től 2009-ig már nyugdíj mellett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes szaktanári tevékenységét

Váradí Tibor

1947-ben született Öcsödön

A középiskolát Szolnokon a Gépipari Technikumban végezte. A kecskeméti BRG-ben technikusként dolgozott. Előfelvételis, katonai szolgálatot teljesített Kiskunfélegyházán, Kalocsán, végül Börgöndön szerelt le. A BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakon gép és készülékek ágazaton kapott diplomát 1971-ben. Az Autófelszerelések Gyárában Budapesten a kísérleti osztályon fejlesztőként dolgozott. A körülmények a kísérleti laborban kedvezőek voltak – akkor kezdődött Magyarországon a gépkocsikban ma használatos 3 fázisú váltakozó áramú generátorok fejlesztése. A körmös pólusú forgórész kialakításával igen jó eredményt ért el. A nyugat-európai hasonló konstrukciókkal megegyező teljesítményű volt. Szakmát váltott – a VIDEOTON Fejlesztési Intézetben helyezkedett el. Budapesten a Vevőszolgálat osztályon szervizes, majd szervizvezető. Dolgozott Magyarországon, Jugoszláviában, Líbiában, Németországban és a többi, akkor szocialista országban. A SzU-ban Novoszibirszkig jutott el. A 1010 B és az R 10 számítógép rendszerek és perifériáinak a telepítését és a javítását végezte kollégáival. Miután a VIDEOTON megszűnt, egy számítástechnikai kisszövetkezetben (Mikroszerviz) perifériákat javított, ugyanezt folytatta majd saját kft-ben (HELP Műszaki Kft.). 1996-tól a Dataware Kft.-ben ismét szervizvezető, feladata a SUN számítógépek telepítése, rendszerbe állítása és javítása volt. Részes volt az akkori „stadion program”-nak. Cégeladás, átalakulás következett: Debis Dataware Kft., T-Systems DW Kft. majd ITS Hungary Kft. Innen ment nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Várvi Imre László

1948-ban született Kaposváron

Gépészetnikusi oklevele birtokában felsőfokú tanulmányait 1966 őszén a BME Villamosmérnöki Karának híradás és műszeripari technológia szakán kezdte meg. Dékáni határozat alapján az 1967/68 tanév 1. félévétől átkerült az erősáramú szakra. Gépesítési és automatizálási ágazaton szerzett diplomát 1971-ben. A Kaposvári Villamossági Gyárban kezdte meg munkáját előbb gyártmányszerkesztői, majd 1974-től gyártmányfejlesztői munkakörben, ahol főként középvezűtségű kapcsolókészülékek fejlesztésével foglalkozott csoportvezetői, 1987-től pedig főmunkatársi beosztásban. 1975-től a MEE Kaposvári Szervezetének tagja. Szakterülete 1986-tól a középvezűtségű biztosítók. Magyar olvadószál-szabadalom hasznosítása révén a VKI-val, illetve VEIKI-vel együttműködve részt vesz a korábbiaknál korszerűbb, ún. NNGk típusú biztosítóbetétek kifejlesztésében, illetve bevizsgálásában. Ezzel párhuzamosan előkészíti a már kiváltott, korszerűtlen NNGf típusú 12 és 24kV-os biztosítók licencja, illetve know-how értékesítését az egyiptomi ELMACO villamosipari nagyvállalat irányában. Az üzlet megkötését követően, 1989-ben személyesen irányítja Kairóban a biztosítóbetétek és aljzatok gyártósorainak telepítését és a dolgozók betanítását. 1997-től az újonnan alapított EFEN Kaposvár Hungária Kft., 2007-től pedig a FUSETECH Kft. fejlesztő, illetve termeléstámogató mérnökeként a német HH, illetve francia MV biztosítóbetétek gyártáshonosítási feladatait, műszaki felügyeletét is ellátja. Legjelentősebb munkája a 2009-ben indított ún. JUNON projekt keretében egy különleges olvadószálú, alacsony veszteségű, hőkioldós biztosítóbetét-család főbb részegységeinek kifejlesztése, illetve gyártási technológiájának meghonosítása a MERSEN fejlesztő csapatának irányítása mellett. 2016-ban vonult nyugaljba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Verebély Pál

Műszaki Doktor, a Műszaki Tudományok Kandidátusa

1947-ben született Budapesten

1971-1992 MTA SZTAKI: tudományos munkatárs, osztályvezető, főosztályvezető. 1975-76 Brown University, Rhode Island, USA: tudományos ösztöndíj. 1980: műszaki tudományok kandidátusa (MTA): „Többprocesszoros, osztott intelligenciájú grafikus rendszerek tervezési és megvalósítási kérdései”. 1992-2003: Németországi munkavállalás: Kontron, INOVIT, Ingenieur Büro dr. Paul Verebély. 1991- mai napig: D.P.V. Kft, igazgató. 2000- mai napig: Európai Unió műszaki pályázatok bírálata. 2004-2005 Hungarian Member of the Second (Advisory) Chamber of the eEurope 2005 Steering Committee. 2004-2015: Ericsson Magyarország, rendszermérnök, osztályvezető. 2015-2018: Flextronics Magyarország, technikai vezető. 2018-: Nyugdíjas. Nyelvtudása: orosz, német, angol, francia. 14 szabadalommal rendelkezik, 25 tudományos publikációja van. Tevékenységi területei: számítógépes grafika, lokális és nagyterületű hálózatok, kriptográfia, speciális több processzoros architektúrák.

Főbb kitüntetései: Felsőoktatási Tanulmányi Érdemérem, Műszaki Doktor (BME), Műszaki Tudományok Kandidátusa (MTA).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Verebélyi Tibor

1947-ben született Nagygörbőn

Egyetemi tanulmányait 1966-ban kezdte meg a BME Villamosmérnöki Karán és 1971. júniusban fejezte be a kar erősáramú szakán. 1971-től a Magyar Posta (későbbiekben: MATÁV, Telekom) kutatóintézetében, a Posta Kísérleti Intézetben (PKI) dolgozott. Fő kutatási területe kezdetben a távközlési hálózatok erősáramú befolyásolása és túlfeszültségek elleni védelme volt. 1979-től megbízást kapott az akkor alakult Hálózatos osztály vezetésére. Részt vett - többek között - olyan kiemelt nagyberuházások, mint például a solti Kossuth adó, vasút villamosítás, az első távközlési célú optikai összeköttetés, az első digitális távbeszélő központ stb. üzembe helyezését megelőző vizsgálatokban. Az ő vezetésével történt meg a távközlési vezetékek erősáramú oszlopsoron történő építése (közös oszlopsor) hazai bevezetési feltételeinek kidolgozása. Hazai feladatai mellett részt vett a szocialista országok postai kutatóintézeteinek együttműködésében megvalósuló feladatok kidolgozásában is. 1991-től a MATÁV villamos biztonságtechnikai projektjének a vezetője volt. Munkatársaival távközlési berendezések engedélyeztetéséhez szükséges vizsgálatokat, valamint az újonnan létesített távközlési létesítmények villamos biztonságtechnikai felülvizsgálatát végezte. A későbbiekben több kiemelt vállalati projekt munkájában is részt vett, ill. irányította azt. Kutatási eredményeit folyóiratokban és előadásokon tette ismertté. Német és orosz nyelvből felsőfokú, angolból középfokú (B) állami nyelvvizsgával rendelkezik. Bár munkahelyének neve és státusza többször is változott, hű maradt első munkahelyéhez, és 2007 végén innen ment nyugdíjba. Nyugdíjas éveit családja körében tölti, elsősorban kertészkedéssel.

Egyik - általa vezetett - projekt (vagyonvédelmi távfelügyeleti rendszer) eredményét a Magyar Innovációs Szövetség „Innovációs Nagydíj” pályázatán a KHVM különdíjjal ismerte el. Szakmai munkáit vezetői számos kitüntetéssel jutalmazták (Kiváló ifjú mérnök, Kiváló Dolgozó, Vezérigazgatói elismerés, Békésy emlékérem).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vincze Árpád

1946-ban született Budapesten

1971-1977 MTA SZTAKI Digitális Főosztás CAD szoftver fejlesztő

1977-1983 SZKI TAL CAD szoftver Fejlesztő

1983-1989 MTA SZTAKI Elektronikus Főosztály grafikus szoftver fejlesztő

1989-1992 Mikromatika Kft Robot vezérlés fejlesztése

1992-1993 Gábor Dénes Főiskola oktatás támogatása

1993-1994 ViaPannonia Kft. digitális nyomdai előkészítés bevezetése

1994-1996 Sysdata Bécs szoftverfejlesztés

1996-1998 Ügyviteli szoftverek fejlesztése Németországban, Olaszországban

1998-2019 Intelligence Hungary Kft. SAP rendszer fejlesztése

2019- ExxonMobit BSC Budapest SAP rendszer támogatása

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vincze László

1947-ben született Szentlőrincen

Pécsett a Zipernowsky Károly Gépipari Technikumban szerzett technikus oklevelet 1965-ben. A BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán szerzett diplomát 1971-ben. Az egyetem elvégzése után Pécsett, a MÁV Vontatási Főnökségénél helyezkedett el. Szakmai pályafutása 1971 novemberétől a DÉDÁSZ-hoz kapcsolódik: 1973-ig műszaki ügyintéző, 1977-ig üzemviteli osztályvezető, 1998-ig igazgató a Szigetvári Üzem- illetve Üzletigazgatóságon. A szervezeti átalakítást követően üzemvezető, majd a DÉDÁSZ Rt. központjában üzemeltetési szakértő. Az áramszolgáltatáshoz kapcsolódó sokrétű tevékenységéből kiemelkedik a feszültség alatti munkavégzés hazai gyakorlatának kialakításában, továbbfejlesztésében kifejtett munkássága. Tagja volt az országos FAM Bizottságnak. Eredményesen valósította meg a hatékony KÖF és KIF FAM üzemi alkalmazását szolgáló szervezetet a Szigetvári Kiképző Központtal együttműködve. Rendszeresen tartott a gyakorlati tapasztalatokról előadást különböző rendezvényeken, így a keszthelyi ICOLIM konferencián is. Több cikk szerzője, társszerzője, melyek a Villamosságban, illetve más szakmai lapokban jelentek meg. 1972-től MEE tag, közreműködésével alakult meg 1975-ben a MEE Pécsi Szervezete keretében a Szigetvári Üzemi csoport, majd 1978-ban a MEE szigetvári szervezete, melynek alapító elnöke lett. Mint elnök 2000-ig irányította a helyi szervezet munkáját.

Tevékenységét az Egyesület Kandó Díjjal ismerte el. Szakmai pályája során számos elismerésben részesült, 2004-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Walton Gusztáv

1939-ben született Budapesten

Szakmai tevékenységét a híradástechnikai kutató Intézetnél (HIKI), később Mikroelektronikai Vállalat (MEV) 1961 októberében kezdte el. Kezdetben villanszerelőként, majd laboránsi beosztásban dolgozott. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának elvégzése után (melyet esti tagozaton 1963/1964 -1968/1969 folytatott) tudományos segéd-, majd tudományos munkatársként, később tudományos osztályvezetőként és tudományos főosztályvezetőként dolgozott, majd a Hibryd Integráltáramkörü Gyár főmérnöke később igazgatója lett. Tudományos tevékenysége során feladatai között a hibrid vastagréteg technológiai kutatások, gyártástechnológiai fejlesztések szerepeltek: a magyar REMIX gyár részére nagysorozatú vastagréteg gyártási technológiák fejlesztésének munkáit irányította. Állami fejlesztési-kutatási feladatok keretében új technológiák: multilayer kerámiai tokozási eljárás (amerikai licenc) honosítása, speciális kerámia fólia megmunkáló és magas hőmérsékletű beégető kemencék üzembeállítása, sorozatgyártás beindítását vezette. Szovjet licenc alapján készült vékonyréteg tantál ellenállás hálók és kondenzátorok technológiájának hazai elindítását irányította. Később hazai cégek számára speciális hibrid integrált áramkörök gyártását szervezte illetve vezette. 1994 től mint nyugdíjas: a német TEKMAR cég (amely a Vt Székesfehérvár Hybrid Gyárának tulajdonosa volt) részére végzett műszaki tanácsadást és gyártásvezetést; felkészítette a gyárat az autóipar számára készülő nagymegbízhatóságú sorozatgyártásra. Tevékenységei során 12 szolgálati szabadalom résztulajdonosa lett, 20 nemzetközi konferencián tartott előadást a vastagréteg technológia témakörében a cég legújabb fejlesztéseiről. Négy féléven keresztül mellékfoglalkozásként a BME Elektronikai Tanszéken, három félévet a Kandó Kálmán Műszaki Főiskola Technológiai Tanszéken oktatott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Weigler Edit

1948-ban született Szentetornyán

A hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Gimnáziumban érettségizett. Egyetemi tanulmányait 1966-1971 között a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán végezte, ahol 1971-ben villamosmérnöki oklevelet kapott. Munkáját az Építésgazd. és Szervezési Intézet számítástech. főosztályán kezdte, ahol feladata az EMG 830, majd ESZR-R-20 számítógépek folyamatos, hibamentes üzemének biztosítása volt. 1973-ban a bolgár ISOT cég szervezésében A számítástech. és szervezéstech. felhasználása az automatizált rendszerek tervezésével posztgraduális képzésen vett részt Szófiában. Az ÉGSZI az ESZR-R-20 számítógépes programjaival anyaggyártási, házgyári termelés-szervezési, hálótervezési feladatokat végzett az építőipari nagyvállalatok részére. Elvégezte a KSH SZÁMOK) rendszerszervezői tanfolyamát (235/81). Szervezőmérnökként az ÉGSZI „INNOVA” Szervező Leányvállalatnál dolgozott. Feladata volt a szervezési és a számítástech. módszerek hatékony bevezetése a lakótelep szervezésbe. A lakótelepek előkészítésében és megvalósításában résztvevő szervezetekkel és vállalatokkal együttműködve részt vett a budapesti lakótelepek építési feladatainak összehangolásában, időbeli ütemezésében. 1984-től a Posta Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóság Szervezési Osztályán számítástechnikai rendszerfejlesztő. A Magyar Posta 1990-ben történt átszervezése után, mint egyik jogutód vállalat, a Magyar Műsorszóró Vállalat Szervezési és Számítástechnikai Osztályának vezetője, ahol feladata a számítástechnikai rendszerek bevezetése a vállalat működésébe. Az MMV alaptevékenysége az országos analóg és digitális földfelszíni rádió és televízió szolgáltatás, valamint a műholdas műsorszórás és szétosztás volt. Az MMV átszervezését követően az Antenna Hungária Magyar Műsorszóró és Rádióhírközlési Rt. vezérig. titkárságán folytatta munkáját, ahol a vállalat vezetőinek, Igazgatóságának és Felügyelő Bizottságának munkáját támogatta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Windisch István Ákos

1948-ban született Budapesten

A BME VIK műszer- és szabályozástechnikai szakon 1971-ben szerzett villamosmérnöki diplomát. A Folyamatszabályozási Tanszéken tanársegéd lett. 1973-ban mérnök-tanári oklevelet szerzett, és elvégezte az MLEE Etika Szakosító tanfolyamát. 1975-től a Drezdai Műszaki Egyetemen aspiráns. „Petri Gráfok alkalmazása multiprocesszoros rendszerek tervezésénél” című kandidátusi disszertációját 1979-ben védte meg. 1978 és 1981 között a Meissen-Drezdai Püspökség teológiai képzésén vett részt, ezért a BME-ről eltávolították, és később sem kaphatott sehol vezetői kinevezést. 1980-tól 1986-ig az MTA SZTAKI tudományos főmunkatársa, vezetésével fejlesztették ki az EC8372 távadatátviteli processzort, amelyet a Telefongyár gyártott. Társszerzője az „OTH 191215 Multimikroprocesszoros vezérlőberendezés” c. szabadalomnak. 1986-ban az MTA SZTAKI Intézeti Díj I. fokozatát kapta. 1979-től 1984-ig a KKMf MSZI-ben a Számítógépes Rendszerek tárgyat oktatta. 1986-ban az Ipari Minisztériumban tanácsadó, 1987-1990 között a KIOSZ-nál informatikai osztályvezető. 1988-1989-ben az APEH Informatikai Bizottságában, szakértőként dolgozott. 1990-ben Okleveles Adótanácsadó képzettséget szerzett. 1991-ben saját vállalkozást alapított Mikes Kiadó és Tanácsadó Kft néven. Adótanácsadással és könyvkiadással foglalkozott. 1994-től 2004-ig a Szent Angéla Általános Iskola és Gimnázium gazdasági igazgatója, a Tamás Alajos Közösségi Ház igazgatója. Iskolaalapítói, kiadói tevékenysége elismeréseként 2001-ben a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült. Alapító tagja és máig aktív résztvevője a Nagycsaládosok Országos Egyesületének (1988) a Budapest Rotary Clubnak (1989), tagja, elnöke volt a Kapisztrán Szent János Templom Egyházközségi Képviselő-testületnek. 2007-ben nyugdíjba ment, de adótanácsadói munkáját azóta is végzi. Felesége villamosmérnök, nyolc gyermekük van.

Főbb kitüntetései: MTA SZTAKI Intézeti díj I. fokozat, 1986, Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt 2001.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Zoltán István

a műszaki tudomány kandidátusa, egyetemi docens

1946-ban született Miskolcon

Diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának műszer és szabályozástechnikai szakán szerezte. 1978-ban lett műszaki doktor, 1984-ben szabadalmi ügyvivő, 1987-ben szerezte meg a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot. 1971-től a BME Műszer- és Méréstechnika Tanszék oktatója, 1989-től egyetemi docens, 2011-től nyugalmazott egyetemi docens. A Villamos mérések és műszerek, a Méréstechnika, a Messtechnik, a Measurement Technology és a Beágyazott rendszerek tervezése c. tárgyak előadója. Önálló labor, diplomatervezés és PhD témavezető. Két évig, másodállásban, az Elektronikus műszerek tárgy előadója a Miskolci Egyetemen. Mindvégig a MATE tagja, 20 évig az IMEKO TC4 magyar képviselője, 2003-tól Senior Member of IEEE. 1990-től a Magyar Feltalálók Egyesületének alelnöke, jelenleg elnöke. 1997-ben alapította a CALIN Elektronika Kft-t, amelynek jelenleg is ügyvezetője. Társszerzője a Jelek és rendszerek mérés technikája és a Technology of Electrical Measurements c. könyveknek. 1997-ben írta a Méréstechnika c. egyetemi tankönyvet. Számos szakcikk szerzője, nemzetközi konferenciák előadója. Oktatással és közéleti kérdésekkel kapcsolatos írásai is megjelentek. Szakterülete a villamos mennyiségek precíziós mérés technikája. Hat számjegy pontosságú önkalibráló, önkorrigáló mérőrendszerei nemzeti etalonként szolgálnak. Mesterséges impedanciákkal és újabban modellalapú kalibrálással is foglalkozik. Az általa kidolgozott mérési eljárásokat és mérőberendezéseket a világ tíz országában használják a kalibráló laboratóriumok és nemzeti metrológiai intézetek. Mesterének, akinek szakmai eredményeit köszönheti, Osváth Pétert tekinti.

1982-ben és 1985-ben Kiváló feltaláló kitüntetést kapott. 2004-ben Jedlik Ányos Díjjal ismerték el innovatív szakmai tevékenységét.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zomi László

1947-ben született Zselicszentpálon

1965-ben érettségizett a Kaposvári Táncsics Mihály Gimnáziumban, majd előfelvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. Tanulmányait 1971-ben fejezte be. Diplomatervét a Nagyfeszültségű Technika és Villamoskészülékek Tanszéken védte meg. Egyetemi tanulmányai alatt tanulmányi ösztöndíj-szerződése volt a VBKM Kaposvári Villamossági Gyárával, ahol 1971. augusztus 2-án kezdett dolgozni, gyártmányfejlesztőmérnökként. Aktívan részt vett a gyárban folyó 10 és 20 kV-os MTS típusú szakaszolókapcsolók és a 20 és 35 kV-os oszlopkapcsolók fejlesztésében. Ezen készülékek VEIKI-ben végzett fejlesztési és típus vizsgálatát a gyártó részéről irányította. Az évenként megírt szakmai dolgozataival elnyerte a Kiváló Ifjú Mérnök Bronz, Ezüst és Arany fokozat kitüntetésekét. 1975. december 1-től a Gyártmányfejlesztési osztály vezetőjévé nevezték ki. 1979-ben a BME Gépészmérnöki Karán gazdasági mérnök oklevelet szerzett. 1983. május 2-től az MSZMP Somogy megyei Bizottságának Gazdaságpolitikai Osztályán ipari referensként dolgozott. Munkája során megismerte a Somogy megyei gép- és könnyűipari gyárak és gyáregységek termékeit, azok gyártását, a vezetők vezetési stílusát, módszereit. 1989. május 2-től a TUNGSRAM Rt. Kaposvári Elektronikai Gyárának gazdasági szakértője, majd 1990. október 1-től a gyár pénzügyi és számviteli osztályvezetője, 1993. január 1-től pedig a gyár főkönyvelője volt. 1993-ban Mérlegképes könyvelői oklevelet szerzett. A GE TUNGSRAM Rt. 1993. augusztus 4-én eladta a Kaposvári Gyárát és létrejött az osztrák tulajdonú MBKE Elektronika Kft., melynek a pénzügyi vezetőjeként dolgozott tovább. Az MBKE Kft-t megvásárolta a VIDEOTON Holding Rt., így 1997. január 1-től a VIDEOTON Elektro-PLAST Kft. pénzügyi vezetője lett. 2000. november 1-től a Kft-ben termelési, gazdálkodási menedzserként dolgozott a 2007. évi nyugdíjazásáig. A Kft. Megbízási szerződéssel, nyugdíjas-ként, tovább foglalkoztatta a gazdasági területen.

1983. március 21-én „Kiváló Munkáért” Miniszteri kitüntetésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

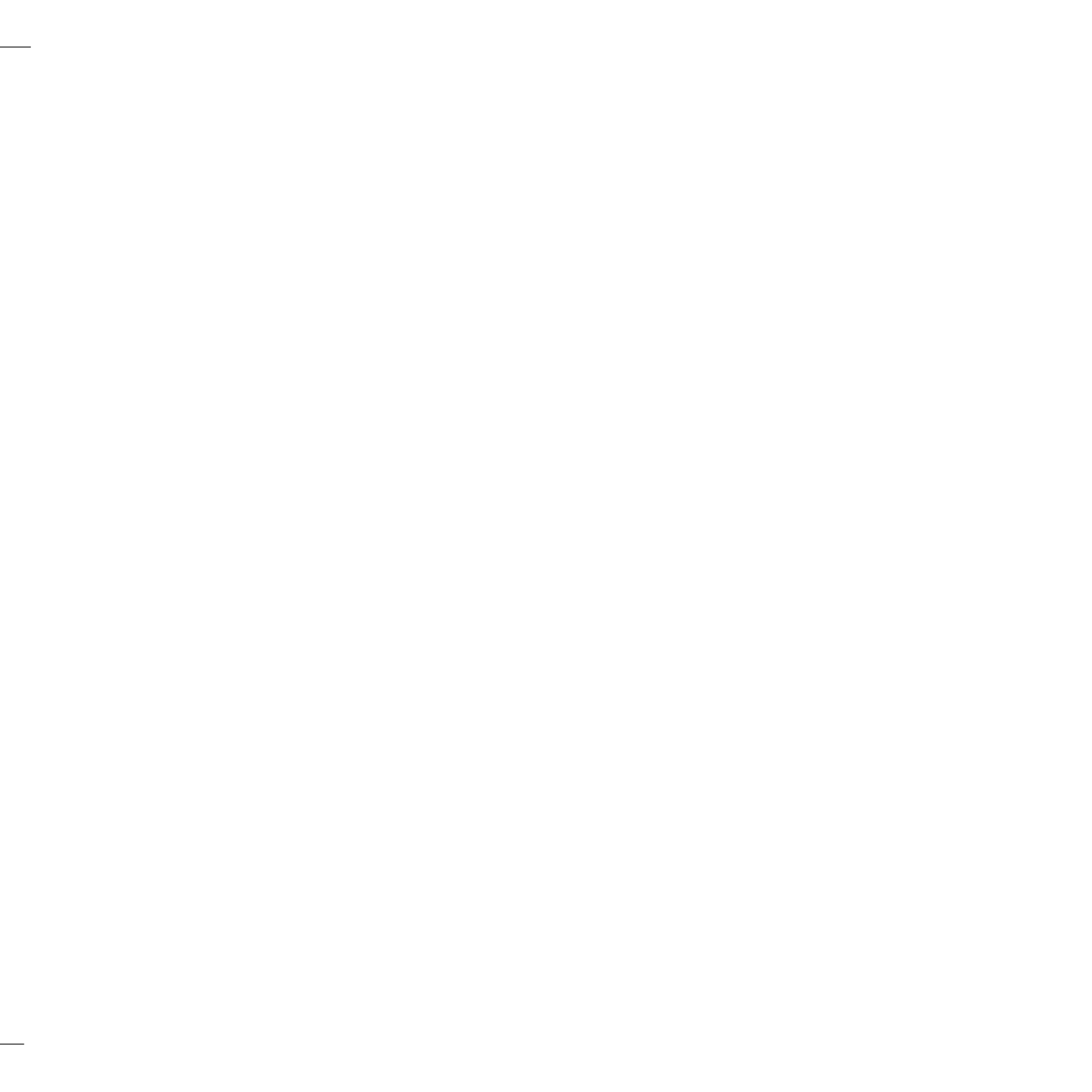

Zsupanek István

1947-ben született Csurgón

1965-ben, a sikeres érettségi vizsga után felvételizett a BME Villamosmérnöki Karára. Előfelvétellel vették fel, így egy éves katonai szolgálat után 1966 szeptemberében kezdte meg egyetemi tanulmányait a Villamosmérnöki Karon. 1971. december 13-án sikeres államvizsgát tett. Első munkahelye a Híradástechnikai Vállalatnál volt, ahol 4 évet dolgozott. Kezdetben antennafejlesztési feladatokat kapott. Részt vett műsorszóró, katonai és közösségi antennarendszerek tervezésében, fejlesztésében és beüzemelésében. Ezután 1975-től a Híradástechnikai Szövetkezetnél helyezkedett el, nullszériás és kis sorozatú termékek előállításában (pl. színes monitorok a moszkvai olimpiára). 1977-től a Szerszám és Kisgéptévesítő Vállalat (SZKV), majd az SZKV és Géptek termelőeszköz kereskedelmi vállalatok egyesülése után a Gép- és Szerszámértékesítő Vállalatnál dolgozott. Feladata villamos kisgépek és villamos kéziszerszámok importja, belföldi értékesítése és a szerviztevékenység megszervezése volt. (Bosch, AEG, Festo, Metabo, Flex, Makita, ...) 1988-tól a gépkereskedelmi osztály vezetője, majd a vállalat privatizációja során az osztályából alakult Inno-Markt Kft. ügyvezetője lett. 1993-tól saját vállalkozást alapított, amelyben továbbra is villamos kisgépek és különféle szerszámok importjával, nagy- és kiskereskedelmével foglalkozott. 2006-tól a Ramtech Kft. kereskedelmi igazgatója lett, ahol az előbbi termékek mellett légtechnikai berendezésekkel és kisgépekkel bővült feladatköre. (dugattyús és csavarkompresszorok, tartozékaik). 2007-ben nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME
értékmegőrző tevékenységek

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,

a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,

a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,

a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,

a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,

az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. VI. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közzétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Batalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérsnökkányok a családban – felhívás a Múegyeten végzett női mérnökkök számára

Mérsnökk a nagymama, mérnökk az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányakkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökkök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegytemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnökkányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányakkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályorientációs tevékenységét is bővíti a Múegytem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja alig 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építészmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépészmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíthet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindennapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetit visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Kapcsolatok

A BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán végzett villamosmérnökök, mérnökinformatikusok, egészségügyi mérnökök és gazdaságinformatikusok a magyar műszaki értelmiség meghatározó részét képezik, ezért tartjuk fontosnak, hogy az öregdiák szervezeti tagság révén folyamatosan tájékoztatást kapjanak a tanszékeken folyó K+F+I tevékenységről, évfolyam- és tankörtalálkozókról, szakmai konferenciákról, egyéb rendezvényekről.

Kérem, regisztráljanak mindazokba a csoportokba, közösségekbe, melyek egyetemi éveik alatt meghatározóak voltak az Önök számára, hisz az alumni szervezet révén talán újra egyetemistának és villanykarosnak érezhetik magukat! A regisztráció mind a kari, mind a Schönherz Alumni csoportba lehetséges.

Cím: <http://www.vik.bme.hu/alumni/>

